

உ
சிவமயம்.

2982

இரத்தினகிரி கார்த்திகை

VIII

178

இரத்தினகிரி என்னும்

திருவாட்போக்கிப்புராணம்

இஃது

கமலைமார்க்க வைத்திணை தேசிகராஜபற்றப்பட்டது

நிரிசிரபம்

திரு-அ-சிவானந்தநாகர

யோகேசுவரவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டது

சிவாயமலை ஸ்தானீகம் மு. வீரப்பினாருக்கு உதவி

கேட்டுக்கொண்டது

திருச்சி கோட்டை மனிகை கந்தசாமி

பெளத்திரும் - செளந்திரபாண்டியம் பிள்ளை

குமாரசாமிநாத நாகரத்தினம் பிள்ளையால்

சென்னை

திருவல்லிகேணி

“வாண்பூஷணம்” பிரஸ்ஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

விரோதிகிருது ஒரு சித்திரை மீ

April 1911

விலை ரூபாய்/அ

[தபால் செலவு ரூ

Copy Right Registered

GF

G. 23:38 Vol

E112:

மு க வு னை

ஈரூம் செல்வமும்வாய்ந்தேதசமாயிபிப்பாதகண்டத்தினை

பாமபதியாயி செவபெருமான் திருக்கோலங் கொண்டு கீற்றித்
தருளும் தலங்கள் ஆபீசத்தெட்டி என்று பெரியோர்கள் கூறுவர்.
அவைகளில் இப்போது தேவரூப பதிகங்களை உடையன
வாயிருக்கும் தலங்கள் இருந்துவிறழ்பத்து நான்கு. இத்தலங்
களில் சோழநாட்டில் ஹற்றுத்தொண்ணூறும் சமூகாட்டில்
இரண்டும் பாண்டிநாட்டில் பதினான்கும் சோழநாட்டியே மலை
நாட்டில் ஒன்றும் கொங்குநாட்டில் ஏழும், மத்தநாட்டியே
நவநாட்டில் இருபத்திரண்டும், தொண்டைநாட்டில் முப்பத்திரண்
டும் தருவநாட்டில் ஒன்றும், வடநாட்டில் ஐந்தும் உள்ளன.
சோழநாட்டுத் தலங்களில் ஒன்றான திருவார்த்தோக்கி ஸ்தலம்
புண்ணியபதியாயி காவிரியினைத் தொண்டையிலுள்ளது. இத்தல
மீது, முன்னித்தமலை, ஐயர்மலை, சிவாயமலை என்று வழங்கப்படும்.
திருவார்த்தோக்கி ஸ்தலபுராணமானது ஆதியில் சூதமுனிவரால்
ஊம்ஸ்திருதபாணையில் இயற்றப்பட்டது. பிறகு இதனைச் செந்தமிழ்
நாலாகத் திருவைத்திணைத்தேசிகர் செய்தனர். அப்பழைய ஏட்டில்
இத்தலங்களிலிருந்து எடுத்து எழுதி இந்தச் சிவாயமலை தேவஸ்தான
ஸ்தானிகாரன கனம் முத்துச்சாமிபிள்ளை குமார் வீரப்பிள்ளை
அவர்களும் ஸ்தல அன்பரான கன்னடம் குறுவலுத்தேட்டியார்
குமார் தம்மன்னன் செட்டியாரும் ஒருக்கமாக திருத்த இத்தலை
தாலையர் வாலாற்றில் சொல்லிபவர்களைக் கொண்டு கிரிவா
லாகச் செய்தவைத்திருந்தனர். இப்படி திருத்த கிரிவாலும்
செட்டை ஸ்தலவாசியும் இருந்த எங்கள் குடும்பத்திற்கு நம்
சகோதரர்களால் ஏவல் என்ன கொல்லப்பட்ட பிள்ளைகளால்
ஏற்பட்டி, இத்தலமீதுகொண்ட கனமில் தொண்டி கந்தைய அய்யர்
தம்பு கமார் குறுவலுத்தேட்டியார், “சட்டம் பொருளில் நம்பி
கொண்ட எமக்கிது வகுவி” என எம்மீதுகள் ஒருவர்க்கு நம்
பித்தபடி, எவ்வித இடம்மீதுவ புண்ணிய பதிகமுள்ள அருகம்
தெய்வ பணியுண்டாருமில்லையா அவர்கள் இவ்வலையில்

பெற்று, சுரும்பார்குழலம்மையார் சமேதான இரத்தினரீசுவர்
கடவுளத்தினாலே நாளுக்கு நாள் செனக்கியத்தை யடைந்துவருந்
தேரும். முன்கூறியிருவரும் இப்புராணத்தை எல்லோரும் வாசித்து
உணர்ந்து உய்யும்படி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்த விரும்பி அவர்
கவிடமிருந்த அவ்வேட்டுப் பிரதியைக் கொடுத்தார்கள். இவ்வளவு
அவாவுடனிருந்த இருவரும் புராணத்தை அச்சிட்டுப் பார்ப்பத
ற்கு முன்னமே தேகவியோகமடைந்து விட்டதைப்பற்றி விசனிக்கி
தேரும். இப்புராணம் ஏட்டுப் பிரதியாய் இருந்து அழிந்தபோய்
விடாமல் எப்படியாவது அச்சாகி வெளி வரவேண்டுமென்று கவலை
பற்றி இருந்த இம்மலை ஸ்தானீகம் மூ. வீரப்பிள்ளை அவர்களுக்கும்
ஸ்தல அன்பரான கு. சம்பண்ணல், செட்டியாருக்கும் ஸி. யார்
கர் சந்ததியார்க்கும் என் வந்தன மளிக்கின்றேன். தவிர சென்
னப்பட்டணத்திலிருந்து, இத்தல புராணம் அச்சிடும் விஷயத்தி
லும் வசனச் சுருக்கம் எழுதுவதிலும் விரோதிகிருதுவரு
பித்திரையர் ரதோற்சுவத்திற்குள்ளாக புராணம் அச்சாகி வெளி
வரும் பொருட்டும் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு உணர்ந்த அலகரை
திரு. அ. கப்பிரமணியப்பாரதியாவாட்களுக்கும் என் மனப்பூர்வமான
சாஷ்டாங்க கமஸ்காரம் அளிக்கின்றேன்.

இப்புராணம் அச்சிற்குக் கொடுத்தது சிறிது காலம் ஆனபடியி
லும் அவசரமாக அச்சிடவேண்டியவந்ததாலும் சிலபிழைகள் இருக்க
ணம். அவைகளைக் காண்போர தபை கூர்ந்து எனக்குத் தெரிவித்
தால் மறபதிப்பில அவைகளைக்கொடுத்துவிடலாகும். இப்புத்தகத்தில்
கூறிய குற்றங்கள் இருந்தாலும் அவைகளை யெல்லாம் பாராட்டாது
பொருளையே கொள்ளும்படி கற்றறிந்த பெரியோர்களை வணக்கமா
ய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்புராணத்தை வாசிக்கத் தொட
ங்கு முன்னமே சிவாயமகியாகிய இரத்தினவியைத் தரிசித்துக்
கொள்ளும் பொருட்டு இத்துடன் அம்மலைப்படம் ஒன்று சேரிக்
கப்பட்டிருக்கிறது.

இங்ஙனம்

சிவாயமகி
விரோதிகிருதுவரு
பித்திரையர் கொஷு.

ச. நாகரத்தினம் பிள்ளை.

நூலாசிரியர்வரலாறு.

இப்பரதகண்டத்தில் காவிரிநதிக்குத் தென்புறமாயுள்ள இரத் தினகிரிமலையின் இரத்தின கிரீசுவரரின் திருவாட்போக்கிப் புராண மானது, ஆதியில் ஸ்வஸ்கிருத பாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ளது இத் தலத்திலுள்ள ஆகிசைவர் ஸ்தானீக அன்பர்கள் வேண்டுகோ ளின்படி திருவாரூர் வைத்தியநாததேசிகர் இதலத்தின மகிழை முதலிய பிரபாவங்களை எளிதில் அறியும் பொருட்டுச் செந்தமிழ்ப் பாடலாகச் செய்தனா யாகு காரணத்தினாலே, பாயிரத்தில் வயிரபபெருமாள் ஆரியராசன் சிற்றாயநர் இவர்களைக் கூறாபட்டி ருந்தும் திருவாட்போக்கிச் சருக்கதுடன் புராணத்தை முடித்து வாழியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதலத்திலுள்ள சில கற்றோர் கள் கேட்டுக்கொண்டபடி விரிவாக ஆரியராசன் சிற்றாயநாசருக்கம் கடம்பர்கோவில் திருவாமுனரை ராமலிங்கத்தம்பிரான் அவர்களா லும்வயிரபபெருமாள்சருக்கம் சைவசிரோமணியாகியமுத்துசசாயி சுவாமி பென்னும் திருபுகழ் குகனடிமையாலும் ஆண்டவன் அனுகிரகத்தால் செய்யப்பட்டன பென்னிப்பாறைச் சருக்கம் திசிரிசுரபுரம் பிரமம்ஸ்ரீ திரு- அ- சிவானந்த சாகர யோகிசுவராவர் களால் செய்யப்பட்டது. புராணத்தைகளை எளிதில் தெரிந்துகொள் றும் பொருட்டு அலகரை வாகவி திரு- அ- சுப்பிரமணிய பாரதி யாரால் வசனரூபமாக எழுதப்பட்ட வசனச் சருக்கங்களும் இத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

உ

கணபதிதுணை ,

திருச்சிற்றம்பலம்

வா ட் போ க் கி த் தே வா ர ம் .

திருநாவுக்கரசுநாயனாரூளிச்செய்தது.

திருக் கு று ன் டே தா கை .

திருச்சிற்றம்பலம்.

காலபாசம்பிடித்தெழுதுதுவர்
பாலகர்ஜிருததர்பழையாரொ
ராலீழலமர்ந்தவாட் போக்கியா
சீலமார்ந்தவர்கெம்மையுணிற்பரே.

விடுத்ததுதுவர்வந்துவினைக்குழிப்
படுத்தபோதுபயனிலைபாவிகா
ளமித்தகின்னாங்கேட்கும்வாட் போக்கிப
யெடுத்துமேத்தியுமின்புறுமின்களே.

வந்திவ்வாறுவனைத்தெழுதுதுவர்
ருநதிரேயாடிநாகத்திடாமுன
மந்தியின்னொளிதாக்கும்வாட் போக்கியார்
சிறதியாவெழுவார்வினைதீர்ப்பரே.

கூற்றம்வந்துகுமைத்திடும்போதினாற்
றேற்றம்வந்துதெளிவுறலாகுமே
யாற்றுவும்மருவுச்செய்யும்வாட் போக்கிபா
லேற்றுமின்விளக்கையிருணீக்கவே.

மாறுகொண்டுவனைத்தெழுதுதுவர்
வேறுவேறுபடுப்பதன்முன்னமே
பாறுசெஞ்சுடைவைத்தவாட் போக்கியார்
கூறியூறியுருகுமென்னுள்ளமே.

கானமோடிக்கடித்தெழுது துவர்
தானமோடுதலைபிடியாமுன்ன
மானஞ்சாடியுகநதவாட்போக்கியா
நுனமில்லவர்க்குண்மையினிற்பரே.

பார்த்துப்பாசம்பிடித்தெழுது துவர்
கூர்த்தவேலாறகுமைப்பதன்முன்னமே
யார்த்தகங்கையடக்கும்வாட்போக்கியா
கீர்த்திமைகளிளநதுரைமின்கமீள.

நாடிவந்துநமன்றமா விலலிருட்
கூடிவநதுகுமைப்பதன்முன்னமே
யாடல்பாடலுகநதவாட்போக்கியை
வாடியேதநமவாட்டநதவிருமே.

கட்டறததுக்கடித்தெழுது துவா
பொட்டநுக்கிப்புறப்படாமுன்னமே
யட்டமாடலர்க்கும்வாட்போக்கியார்க
கிட்டமாகியணையடியேததுமே.

இரக்கமுன்னறியாதெழுது துவா
பரக்கழிததவர்பறறுதன்முன்னமே
யரக்கனுக்கருள்செய்தவாட்போக்கியா
கரப்பதுங்கரப்பாரவாதகட்கே.

திருச்சிற்றமபலம்.

சுவாமிதிருநாமம் - இரத்தின்கிரிநாதா

தேவிதிருநாமம் - சுருப்பாகுழலி.

இரத்னகிரி.

திருப்புநாழ்.

கயலைச் சருவிப் பிணையொத் தலர்பொற்
 கமலத்திபல்மைக்—கணிஞாலே
 கடிமொய்ப புயலைக் கருதிக் கறுவிக்
 கதிர்விட்டெழுமைக்—குழலாலே
 நயபொற கலசத் திணைவெற பிணைமிக்
 குளநற் பெருசெப்—பிணையாலே,
 நலமற றறிவற றுணர்வற றனனற்
 கதியெய்பபடிபெற—றிமேவோனே
 புயலுற றியலமைக் கடலிற புருகொக
 கறமுற சாமுய்த்—தமிழ்வேடும்
 பொருகிட டுமாக குறுதுக கமுமவிட்
 டொழிபப புகழ்பெற—றிமேவோனே
 செயசித் திரமுத் தமிழற் பவநற
 செபமுற பொருளுற—றருள்வாழ்வே
 சிவதைப் பதிரத் தினவெற பதனிற
 றிகழ்மெய்க் குமாப—பெருமானே
 பத்தியால் யர்னுனைப்—பல காலும்
 , பற்றியே மாதிருப்—புகழ்பாடி
 முத்தனாமாறெனைப்—பெருவாழ்வின்
 முத்தியே சோவதற—கருள்வாயே
 உததமாதானசற—குணர் நேயா
 ஒப்பிலாமாமணிக்—கிரிவாசா
 வித்தகா ஞானசத்—திருபாதா
 வெறறிவேலாபுதப—பெருமானே

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்.
வாட்போககிப்புராண வசனச்சுருக்கம்.

— (0) —

நைமிச சருக்கம்.

புல்லாகத்திலுள்ள எல்லாவிடங்களிலும் மிகச் சிறந்தது தவம் புரிவதற்குரியதுமான நைமிசவனத்தில் அறிவிலும் ஒழுக்கத்திலும் கவனியிலும் தவத்திலும் சிறந்தவர்களான பலமுனிவர்கள் ஒருங்கு சேர்ந்து முன்னொருகாலத்தில் தவம் புரிந்துகொண்டிருந்தார்கள் அப்பொழுது அந்தப் புண்ணியவனத்திற்குத் தபோதனாகிய சுகுமாமுனிவா எழுந்தருளினார். முனிபுங்கவாகிய அவரைக் கண்டதும் அவர்களுடையோரும் எதிர்கொண்டழைத்து வணங்கி அகநிப பாக்திபாசமனமுதவி ஆர்வமிட்டு அதில் வீற்றிருந்த செபகனா சுகுமனிவா ஆசனத்தமர்த்தம் அவரை நோக்கி, “வாதராயண மகாமுனிவருடைய பரிபூரண கிருபையைப் பெற்ற சுகுமனிவரே! பாமகருணாவிசயாகிய மங்கை பங்காளன் இனிதமர்த்தருளபுரியும் வாட்போககி மான்மியத்தையும் அப்பகிசில் சிவபிரான் வழிபடப் பேறு பெற்றவர்களையும் அவருள்ளோடுதான் மகிமைபெறும் கிருபைகூர்ந்து திருவாய்மலர்ந்தருளேவென்பேன் அசனகா முதலிய முனிவர்களைவரும் வேண்டுகக்கண்டனா

அந்தச் செவியுற்ற சுகுமனிவா, பிரம்ம முதலாகிய பதினெட்டுப் புராணங்களுள் சைவமென்ற புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ஐந்தாம் தலமகிமைபெறச் சொல்வானாகருதி, தமது திருக்கரங்களைச் சிரமேற்குவித்து அகிலலோக சாண்யனாகிய முக்கபெருமானைத் திருவனத்தில் தியர்னித்து முனிவர்களைப்பார்த்து, “முனிவர்களே! இதுவரையில் யாவகூறிய புராணங்களிலும் இப்பொழுது இந்தப் புராணத்தைக் கூற நேரத்து” என்று பூர்வபுண்ணியமேயாம். அந்தப் புண்ணியக்கூத்திரத்தின் பெருமை ஏன்

னல சொல்லிமுடிவதன்று. ஆயினும் அறிந்த வாவிற சொல்லு
கிறேன்.

இந்தத் தலமான்மியம் மிகவும் விசேடமானது. முன்னம ஜக்
தீசன் மூவுலகத்தையுமீன்ற உமாதேவியாரோடு வெள்ளியங்கிரி
யில் வீற்றிருந்தாரா அவரிருவருக்கும் நடுவில் ஆறுமுகக் கட
வுள் வீற்றிருந்தார். அப்பொழுது வேலாயுதக்கடவுள் தனது
தாதையின் திருமுகநோக்கி ஆகாசி குழந்தை இத்தப் புவியில் நீ
விரும்பி வாசஞ்செய்யும் தலங்களுள் சிறேஷ்டமானதென்று
வினவ, உமாபதியானவா குமரனுடைய மழலமொழி கேட்டு
மீனமிக மகிழ்ந்து “அப்பா” இது பரம இரகசியம். ஆயினும்
கூறுகிறேன், காவிரியின் தென்கரையில் மாணிக்கமலை பென
றொன்றிருக்கிறது. அந்த மலையில் தான் நாம் அகமகிழ்ச்சியு
டன் வசிப்போம்” என்று கூறி, அதன் பெருமைப்படிவ கூறினா.
குமரவேள் அதனைக்கேட்டு மிகமகிழ்ச்சியடைந்து தாம் கேட்ட
வாறே நந்திதேவருக்கு நவீன்றா நந்தியம்பெருமான சன்றகுமா
ரருக்குச் சொன்னா சன்றகுமாரா விபாத முனிவருக்குரைத்
தார். அவரிடம் நான் கேட்டுணராதேன். அதன்படிப் பெ இப்பொழு
துங்களுக்கும் கூறுகிறேன். இதைக் கேட்பவரும் எழுதுவோ
ரும் எழுதுவிப்போரும் பிறருக்குரைப்போரும் அந்தப் பரம்பொரு
ளினது அருளினால் மூவுலகத்தையும் ஆண்டு சுகபோகங்களைப் பனுப
வித்துப் பிறகு இரட்சிப்பதன்மையுமே பெறுவார்களா என்று கூறுவா
ராயினா

மாணிக்கமலைச் சருக்கம்.

முன்னம பிரமகற்பத்தில் வாபுதேவனுக்கும் ஆதிசேடனுக்கும் நெரியபுத்தம உண்டாயிற்று அப்பொழுது வாபுதேவனால் பேருமலையினின்றும் ஐந்து சிகரங்கள் பெயராத நெறியப்பட்டு அவைவரதும் ஐந்து சிவஸ்தலங்களாயின பாண்டிவள நாட்டில் நீலாசலமென்று ஒன்றிருக்கிறது அத்தலத்தில் ஓர் விலவமரமொன்றுண்டு அதன் கீழ்மூலத்தருளிய பரமசிவனுக்கு ஈசானகிசையில் ஓர் மலையிருக்கிறது அது முன்று யோசனை உபரமுள்ளது. காவேரிநதியின் மேல் கரையில் சுவேதாசலமென்று ஒன்றிருக்கிறது இது பூமியினுள்ளே அமிழ்கிறிருக்கிறது அப்படியும் அதன் மகிமையாவருகும் அசிசிக்கக்கக்கது இவ்வுத் தேவதீர்த்தமும் வன்னி வீரகூழ்மிருக்கின்றன இந்தச் சுவேதமலைக்கு முன்றுயோசனை தூரத்திற்கப்பரால் காவேரி நதியின் தென்கரையில் அரையேடுசுனை தூரத்தில் மாணிக்கமலையிருக்கிறது இதை இந்த கினகிரியென்று சொல்வார்கள் இந்த சிவயகிலத்தில் ஓர் வேப்பமரமிருக்கிறது இதன் பெருமை அளவுகடாதது இதற்குனுக்கு நோத நாபம் அதனாலேபே நீங்கிறது காவேரிக்கு வடக்கரையில் மாகதாசலமென் றொன்றிருக்கிறது கந்த நதிக்கரையில் குண்டிலாசலத்தொடரில் வன்னிகாப்பமென் றொன்றிருக்கிறது இதை நினைத்தால் சகலபாபமும் ஒழியும் இவ்வைரகனுள் மாணிக்கமலை யென்பதே மேலானது இந்த மாணிக்கமலையிலுள்ள வேம்பின் கீழிருந்து பஞ்சாகரமோசிப பரம்பொருளைத் தியானிப்பின் பேரின் ப வீடடைவதாகென்பதில் ஐயமில்லை.

நெய்சாரணய வாசிகளின் வேணுகோளினபடி குதமுனி
வா கூறுகிறா மாணிக்கமலை பதினாறுயோசனை உயரமும் மூன்று
யோசனை அகலமும் உள்ளது. இது விழுந்த வேகத்தில் பூமியில்
அழுந்தியிருக்கின்றது அங்கெழுந்தருளி யிராநின்ற பெருமா
னுக்கு இரத்தினலிங்கமென்பபெயர். இந்த மலையைக் கண்ணிறகண்
டாலும் கேட்டாலும் பாராதுசகிரவகுவித்து வணங்கினும் பரக
தியையளிக்கும். இதைச் சுற்றிலும் எட்டுத் திசைகளிலும் எட்
டெ தீர்த்தங்குளிருக்கின்றன இவைகளான அக்கினிதிகில பஞ
சாககர தீர்த்தங்குள்கிறது தெய்வதீர்த்தபென்று மொன்றிருக்கி
றது. இம்மலையில், இந்திரிய நிகரகம்செயது ஆகாரங்களை
யொழித்து வாய்புகுணம் செய்யும் முனிவர்கள் பலிருந்து
தவமபுரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் இதன் சிகரங்களில் இந்த
தினங்கள் பிரகாசிக்கின்றன. பஞ்சாககரமே அம்மலையின் வடிவ
மாகும். அருமறையின் பொருளாகிய பரமசிவனை கருணையுடன்
இலிங்க வடிவமாய் இம்மலையில் முந்தருளியிருக்கிறார். பலகோடி
பிறன்களிலும் புண்ணியஞ் செய்தவாகவேபன்றி மற்றவர்களுக்கு
இம்மலையின் காட்சி கிடைப்பதரிது இதலத்திற் கெழுந்தருளி
சரும்பாருமுலமமைப்பும் இரத்தினகரீ சரையும் வணங்கி இங்
குள்ள வேமபை வலமவந்தவாகஞ்ச சகல பாபங்களுட ஒழிந்து
நித்தியானந்த வாழ்வுண்டாகும் இங்கு பஞ்சாககர ஜபம் செய
பவா ஒன்றுக்குக்கோடி மடங்கதிகமான பலனை பெறுவார்கள்

இங்கு குளம், வசலி இவைகளை வெட்டுவித்தவர்கள் இந்த
உலகத்தைப் பல்காலமும் புரந்து கடைசியில் ஈசன் படைவா
கள். இங்கு நந்தவனம் உண்டாகி, பாபபுனாக்கு மனை பலவகுத்த
போகன் சொக்க லோகத்தையுமாவவர்கள் இந்தத் தலத்தி
லிருந்து தானம் செய்தபோகன் மராககண்டனைப்போல கீழே வாழ

வாகீர். ராஜ துரோகம் குருதுரோகம், பிராமண துரோகம் முதலியவைகளைச் செய்தவர், சொணத்ததைக்காவாடிப்பவா கரு வினைச் சிதைத்தோர், அறிவிலலாதவர், கடக்குப்பவா, முதலியவா க்ளும் முன்னவனுடைய நூலை நிரதனை செய்தவர், அன்னம், தாரம், மகவு, அறம், தீமபுனல் இவைகளை விறறிடுமீனா, கோட சொல்பவா, பொய் கூறுகிறவா, பிறாமீன் விழைவோர், பிறா பொருள் கவாபவா, செய்தநன்றி கொன்றவாகள, கணவனுக்குத் திவகிழைத்த மாத்தாள், பதிவிருதைகளை யிகழ்த்தியோர், கடல் கடந்து சென்று வாணிபம் செய்யும் அநதணா, காலேபுரிவோர், குருநின் பத்தினியை விருமடியதீயோர், தாய்நகையரை இகழ்த வா, யாசகாக்குப் போருளியாதவர், தெய்வ நிரதனை செய்வோர், முதலியவாகளும் இந்தச் சைலத்தைக் கண்ணால் கண்டால் அவர் கள் செய்த பாவதகினின்றும் விடுபட்டு நற்கதி பெறுவார்களா இம்மலையை வலஞ் செய்தவா, காவேரிநதி நீரால் பரமசிவனுக் கபி டேகம் செய்தவா, திருவிழா நடத்திப்பவா, வாகனம், தோ கள், விமானங்கள் இவைகளைப் புனைந்தவா, குடை, மணி ஆலவட்டம், தோரணம், கொடி முதலியன செய்வித்தவா, களவின் மேற் கொண்டாடினும் கணிகைபா நிமித்தமாயினும் பொருள் பெறும் பொருட்டேனும ஷந பகல் இககந்த விவிருகவா இவா கள் யாவரும் நற்கதிபடைந்து சுகம்பெறுவார்கள இகதச் சருக கத்தைப் படித்தவா, படித்துப் பிறா கேட்கும்படி செய்வோர் முதல் யாவரும் மேலான வாழ்வை யடைவார்கள

வாயுபூதித்த சருக்கம்.

முன்னம் வாயுதேவன் ஆதிசேடனுடன் அமாபுரிநது மேருமலைச் சிகரத்தைப் பெயாதத குறறத்தை ஒழித்துக்

கொள்ளும்பொருட்டு உம்பதியாகிய பரமசிவனைச் சரண
மடைநது அவரது கட்டளைப்படி வாட்போக்கியை யடை
ந்து, அதன்கீழ்பால் ஓர் தீர்த்தமுண்டாகக், அந்தப் புனலால்
கவகைகுடிய ஈசனுக் கபிடேகம்செய்து, அந்த மாணிக்கமலே
யை வலமவநது எமதிறைவனை அனபொடு வணங்கிப் பலனித
மாகவும் துதித்தான பிறகு இமயவலலிதன திருவடி மல
ரைப் பணிநது விராயகா, குமாரசுகடவள் இவாகளையுந
தரிசித்தது, அந்த மலையிலே பலநாள் வீசித்தது அருந்தவம் புரி
நது வந்தான. இப்படித தவம்புரியும் வாயு தேவனுக்கு முன
எமதிறைவன் காள்கண்ட திரிநேத்திரதாரியாக ரிஷபவாகனத
தின மேல தோன்றினா. அவரைக் கண்டதும் வாயுதே
வன தன இருகரங்களையும் சிரமற்கொண்டு கண்களினின்று
ஆநந்த பரஹ்ம சொரியநின்று, கங்கதரணே சரணம், கருணா
நிதியே சரணம் எனத்ததித்து, “என் னுயனே” உமது திரு
வடியை ஒருபோதும் மறவேன, என குற்றத்தைப் பொறுத்த
எனக்கு நற்கதி யளிக்கவேண்டும்” என்று தோத்திரம் செய
தான். ஈசன மனமிரங்கி, “உனக்கு வேண்டும் வரத்தைக்
கேள்” என்றனா. வாயுதேவன் “ஈசா!” நான் மேரு
மலையைப் பெயராத குற்றத்தைப் பொறுத்தருளவேண்டும்”
என்று பிரார்த்தித்தான. ஈசன, அவன் கேட்டபடி அவ
வரத்தைத்தந்தது, “எமது ஆணையால், உலகெங்கும் வியாபிதது
ஒவ்வோர் சரீரத்தினும் சென்று பிராணன், அபானன், வியா
னன், உதானன், சமானன், நாகன், கூாமன், கிருகரன், தேவ
தத்தன், தன்னுடையனென்னும் பத்துப் பெயரோடு அவ்வச
சரீரங்கட்டு உபகாரங்களைச் செய்து வரக் கடவாய” என்று
கட்டளையிட்டருளினா அவ்விதமே வாயுதேவன் பத்துருவ
மடைநது ஸ்திதியைப் புரநது வாழ்கின்றான்.

இசசரித்திரத்தைப் படிப்போர் எவ்வகைப்பட்ட குற்றங
கள செயதிருப்பினும் சிவபிரான அவற்றைப் பொறுத்தருள்

வார். வாயுதேவன். பூசித்தது ஜபபசி பூரண யாகையால் அன்
றையதினம் வாயு தீர்த்ததத்தில் நீராடுபவர் மகா பாபத்தினின்றும்
கிடுபட்டு நறகதி பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடன் பூசித்த சருக்கம்.

வாயுதேவன் வாடபோககிதலததி லெழுநத்ருளியிரா நின்ற
சசனை தரிசிதது சிவத் துரோக பாவத்தை நீக்கிக் கொண்டதை
பாரதமாகா முனிவா ஆதி சேடனுக்குச் சொன்னா. ஆதி சேடன்
அதை யறிந்ததும் உடனே நாக லோகத்திலிருந்து பூலோ
கத்தை யிடைந்து கோகாணம், சங்குதாணம், பிரபாசம், மந்தரா
சலம், பிரமபுரி, அனந்தசயிலம், சோமேசுவரம்; தாலேசுவரம்;
சங்குதிரம் முதலிய பல தலங்களுக்கும் சென்று பரமசிவனைத்
தரிசித்துக்கடைசியிலவாட்போகக்கூகு வந்து அங்கு தவளு செய்து
கொண்டிருந்த அததிரி, பரததுவாசா முதலிய ரிஷிகளைத் தரி
சித்து அவர்களை வணங்கி, பிராமண வேடநதான்கி ஓர் தீர்த்த
முண்டாக்கி அதில ஸ்நானஞ் செய்து நந்தவனத்திலிருந்து புஷ்ப
மெடுததுக்கொண்டு ஆலயத்துட புருந்து துவார பாலகர்களை நமஸ்
கரித்து விக்கிணேசுவராமுதல எல்லோரையும் விதிப்படி பூசித்து,
அங்கு தெனமேற்கு முலையில தாடுகப்பட்டுள்ள தீர்த்தத்
தில் நூற்றெட்டுக்குட மெடுததுச் சிவலிங்கப் பெருமானுக்கபி
டேகம் செய்து அசசனை நிவேதனம் முதலியனவும் அனபோடு
புரிந்து முடிமுறை வலமவந்து வணங்கி யெழுந்து கைகளைச் சிர
மேற கூப்பி “ அடியாக்கடியனே ' அறபுதாரந்த ஜோதியே '

கரியுரிவைப் போனவயாகக் கொண்ட கடவுளே! காளாகண்டீனே! சரணம் சரணம்” என்று பனமுறை துதிசெய்து “பரம பொருளே! மேருக்லைச சிகரங்கள் பல எனனால அசைக்கப்பட்டன. அந் குறறத்தைப் பொறுத்து என்னை ரக்ஷிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து வணங்கி நின்றான். கருணைபங்கடலாகிய ஈசன் அவனாக கிரங்கி அவன முன் கோன்றி “உனது குறறத்தை நீக்கி யருளி னேம. நீ பரிசுத்தனாய் விட்டாய், உன்னிருபபிடம் சென்று சுகமாயிரு” என்று திருவாய மலராதநீளி லிங்கத்துள் மறைந்தனா.

. பிறகு ஆட்சேடன ஈசனது கருணைப் நினைந்து ஆராத ப்ரவசனாகச் சருமபா குழலம் மையையும் இரகசினகீர் சரையும் வணங்கி அததிருப்பதியின் மகிமைப் பாவநம் அறியும்படி கானம் செய்துகொண்டு தன்னிருபபிடமாகிய ஈகலோகம் சென்றான்.

இந்திரன் சாபவிமோசனச் சருககம்.

தேவேந்திரன் கௌதமருடைய பத்தினியைப் புணர்ந்து அவரால் சுபிக்கப்பட்டான். அந்தச் சாப நிவர்த்தியின் பொருட்டுத் தன்னுடைய குருவின் கட்டளைப்படி பூலோகத்தை யடைந்து அநேக சிவக்ஷேத்திரங்களைத் தரிசித்தாக் கொண்டுவந்தி் கடைசியாக மாணிக்கமலையைக் கண்டான். கண்ட வளவில் இருக்கங்கனையுமசிரமேற்குப்பிவணங்கி, பிறகு

காவேரி நதிக்குச் சென்று அதில் ஸ்நானஞ் செய்து பகதி புடனமாணிக்க மலையேகி, அதனை மூன்றுமுறை வலம் வருது அதன் மேலேறி, ஈசன சநிதியில் நின்ற வணங்கி, அம் மலையிலேயே தன் வசசிராயுதத்தால் ஒரு தீராதத் துண்டாகக் கிழிவிருந்து தீராதத் துண்டாக ஈசனுக்குப் பிடுக்கம் செய்து பூசித்து வந்தான்.

இம்மாதிரி ஒரு புருவம் வரையில் இரத்திரன் அததலத்தி லிருந்து இறைவனைப் பூசித்துத் தியானத்திலிருந்து வந்தான். பிறகு ஈசன அவனுக்கிடங்கி, பாவதி தேவியாரோடு விடப் வாக்கனத்தின் மீது காட்சி கொடுத்தருளினா. தனக்கு முன் தோன்றி நின்ற இறைவனையும் அம்மையாரையும் பணிந்தி, “என ஐயனே சரணம்” ஈசனே சரணம்” எனனை யாள்வனே சரணம்” கருணாகனே சரணம்” எனத் துதித்து, எனனைப் புரந்தருவேண்டும் என வேண்டினான் பரமசிவன் “உன் பூசை பாலும் உன் தியானத்தாலும் நீ செய்த முயற்சியினாலும் எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி யுண்டாயிற்று. உனக்கு வேண்டும் வரம்என” என்றா இரத்திரன் இது கேட்டதும் தான் கிரு தநாதனுனதாக நினைத்து, “பரமதயா நிடயே! தப்போதனரா கிய நெருத்தமால் கொடுக்கப்பட்ட சாபம் நீங்க வேண்டு” மென்று பிரார்த்தித்தான் பரமசிவன், “என்பால் அன்பு பூண்ட அருந்தவனால் கொடுக்கப்பட்ட சாபம் நீ விரைவில் து. ஆயினும் நீ என்னிடத்துக் கொண்ட பகதியினால் உன் மேனி யெங்கும்காணப்படும் ஆயிரம் யோனிகளும் ஆயிரங் கண்களா கக் காண வரமளித்தோம். நீ இனி உன்பதினாய்வுடைந்து நகமா யிரு” என்று திருவாய்மலாருளினா. இரத்திரன் இவ்வரத் தைக்கேட்டு மிகவும் ஆனந்தமடைந்து ஈசனைப் பணிந்து பல படியாகவும் துதித்து, “அடியாக்க கடியனே! நான் செய்த துதியைப் பாடித் துதித்தவாக்கு நின் கருணையுண்டாக வேண்டு” மெனவும் வேண்ட, இறைவன் “அவ்வளவே ஆகு”

எனக்கூறிக் கொடுத்திருந்ததில் மறைந்திருக்கின்ற பிறகு இரதி
ரன தன பதியடைந்து ஈசனது திருவடி மறவாதிருந்து வந்
தான்.

இந்தான சாபநதிகை இந்தச் சரித்திரத்தைப் படித்
தோரும், எழுதினோரும், அளவில்லாத காலம் உலகத்தைப்
புறந்து பிறகு ஈசதிமொழியி னுடைய பாதப்பவைய நீழல்
சோவார இதில் ஐயமில்லை பெனற்றிடு.

இடிபூசித்த சருக்கம்

பிறகு முனிவர்கள் சூதமுனிவரைப் பார்த்து, “முனிவா
பெருமானே” இதலத்தினில் சூரிப் பகலானவரு புசின் புறந்
தன காரணத்தைக் கூறவேண்டிம என்று பிரார்த்தித்தனா.

சூதமுனிவா, “முனிவாகள! உத்பாசலத்தின் சாப்பத்கில மரு
தேகமென்னும் ஓர் தீவி நுகுகிறது. அதில் கொடிப் பூக்காகா
அநேகா வாழுகின்றாகா அவர்கள் மிகுந்த தவ வலிமை பெற்ற
வர்கள் அவர்களை எவர்களுடைய வெலவகரிது அந்த அரக்கா
கள் சூரிபனே அடிக்கடி அமா ரெபவது வந்தகா, ஓர் சம்பம்
அவர்களை பெரிதா வ அமாபுரிய ஆற்றுவனான சூரிபன் புறந்
காட்டி யோடினான அவனைக் கண்ட தேவர்கள் “சூரிபனே”
ஏன இவர்களுக்கடிப் பபடுது ஒடவேண்டிம. இவர்களை வெல்ல ஓர்
உபாயமி நுகுகிறது. அதாவது சமஸ்கிருத பத்கிலே காவேரிநதியின்
தென்கரையில் ஓர் மலையிருக்கிறது அது மேருமலையிருந்து
விழந்த சிகரங்களுள் ஒன்று மிகவும சிலாககியமானது. அதன்
மேலுள்ள விவகத்திற்கு இரத்தினவிவக மென்பபெயர். இது எல்லா
விவகத்தினும் மேலானது. நீ அவரு சென்று அந்த இரத்தினவிவ
கத்தைப் பூசிப்பாபேயாகில் அரக்கர்களை வெல்லுதற்குரிய ஆற்ற

லுண்டாகும் எனக் கூச்சலிட்டார்கள். இதைக் கேட்ட ஆதிதன் நாம அங்கு எவ்வாறு சென்று பூசிப்பதென யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில், நாரத முனிவா அங்கு எழுந்தருளி “நீ கவலைபுறேல், உனது சகோதரனுக்கிப் இடிபைப்பழைத்து அம்மலைக்கேகக் கட்டலையிடுவாயாக” என்றா. பிறகு சூரியன் மனமுவந்து இடியைத் தன் மனத்திலெண்ணினான். உடனே இடியானவன் உலகமுழுதும் நடுங்கத் தக்க பெருஞ் சத்தமிட்டுக்கொண்டு சூரியன் முன்பு வந்தான் அவனைப்பார்த்ததும் சூரியன் அவனிடத்தில்தான் குறைக்களைக் கூறி, “என சகோதரனே நீ இரத்தினங்கிரிக் குடி சென்று ராசனைப் பூசித்து உலகமுழையுமடி. அங்கு ஓர் தீர்த்தமும் ஸ்தாபிக்கக் கடவாய்” எனவும், இடி உடனே அநிடம் விட்டு வேகமாகப் புறப்பட்டு இரத்தினங்கிரியைப் படைந்து அங்கொரு தீர்த்தமுண்டாகிப் பரமசிவனையும் உமா தேவியாரையும் பூசித்தான் ஜகநீசன் அவனது பூசைக்குக் கருது காட்சிதந்து சூரியனுக்கு அரக்கர்களை வெல்லும் ஆற்றலைக் கொடுத்தாரா அந்த வீரத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட இடியானவன் சூரியனிடம் வந்து நடந்த வாலாற்றைக் கூறினான். ராசனுடைய கருணையை நினைந்து ஆனந்தமடைந்தான் ஆதிதன் அன்று முதல் அரக்கர்களை வெல்லும் ஆற்றலுடையவனாகிச் சண்டையில் அவர்களைப் புறங்காட்டி ஒட்செய்தான்.

அந்தத் தீர்த்தம் சகல பாபங்களைப் புரட்டிக்கொடியது சரீராரோகிய முண்டாக்கத் தக்கது சூரியன் தன் கிரணங்களால் அகதீர்த்தத்தைச் சுத்திச் செய்கிறான் வருடந்தோறும் சூரியன் மேடாசியிலிருக்கும்போது வருகின்ற பெளண்மியில் சூரியன் இரத்தினகிரிச்சாரைப் பூசிக்கின்றான் இது பிரம்மாண்ட முள்ள வண்டியில் நடக்கும். இரத்தினசலேசுருடைய பூசைபின் மகிமையை என்னுலாவிட்டுச் சொல்லுதலரிது. அந்தத் தீர்த்தத்தில் ஒரு குடம் மெய்தது இரத்தினவிங்கத்திற்கு அப்பிடைகம் செடியினும் புத்திரர்களைப் படைந்து நெடுங்காலம் எல்லாச் சுகங்களை யும் அனுபவித்தது வாழ்ந்து ஈசனது திருவடி நிழலை இறுதியிலடைவாராக என்னபதிலையமில்லை. இச்சரித்திரத்தைச் செவியால் ஒருமுறை கேட்பானு

யின் அப்பொழுதே அவனது பாபங்களுழிபுழை எசன திரு
வருள கிடைக்கும் என்று கூறி மேலே கூறுகிறா.

அகத்தியா பூசனே புரிந்த சருக்கம்.

முன்ன மொருசமயம் அகத்திப முனிவா இமபகிரியின் வட
பாரிசத்திலிருக்கும் புடப்பத்திரா நதிக்கரையில் தலம் புரிந்து
கொண்டிருந்தா அவ் கு நாரத மகாமுனிவா வந்து, அகத்தியரை
நோக்கி, “நாமிருவரும் பர்தகின் செயதுவருவோம், வாருங்கள்”
என்றழைக்க, அகத்தியா அதற்குச் சமமாகித்து அவிடம் விட
பு புறப்பட்டு இருவருமாகக் காஷ்மீரம், பிரபாசம், விலவாரண
யம், கேதாரம், காசி, பிரயாகை, அவந்தி, கோமதி முதலிய பல
திருப்பதிகளைத் தரிசனம் செய்துகொண்டு வந்தனா இப்படி
மெய்ப்புடன எசனினிதமாநதுறைமும் தலங்கள் தோறும்
சென்று தரிசித்து வருகையில் விநாயக பருவத்தின்றுகே ஓர்
பிரேதத்தைக் கண்டாராகக் கண்ட வளவில் அகத்தியா அப்
பிரேதத்தைக் கையேற்றுவான கருகி, மிகுந்த கருணைகொண்டு
இதன்பாவத்தை யொழிக்கத்தக்க தலம் பல வணங்கி வருகிறே
னென, நாரதமுனிவா அவரை விட்டுப் பிரிந்து வேறொரு இடத்தை
நோக்கி நடந்தா.

பிறகு அகத்திய முனிவா, காவேரி நதிக்கரையிலுள்ள
கடம்பவனத்திற்குச் சென்று, அங்கியில் ஸ்நானஞ் செய்து
கடம்ப வனத்ததைத் தரிசித்து பின் காவேரி நதியிலிருந்து தாது
குண்டிகையில் நீரெடுத்துப் பஞ்சாககா மந்திரத்தினால் அம்மந்திர
ணஞ் செய்து அந்த நீரோடு பிரேத மிருதகுமிட்டுச் சென்று அதன்
மேல் புரோக்ஷித்தா. உடனே அந்தப் பிரேதம் கடம்பவனே
கவரா பருணையாலும், காவேரி நதியின் கிழப்பாலும் சூழப் முனி

வரது தவ மகிமைபாலும் திவ்ய சரீரம் பெற்று திவனிய விமானத்திலேறி கைலாயாய கிரியை படைந்தது. அந்தத் திருத்தல்மானமிபம் அளவிடற கரிது. காவேரி நதியின் மகிமைமும் மகா விசேஷமானது.

பிறகு அத்ததிய முனிவா வடக்கு நோக்கிச் சென்று அநேக தீர்த்தங்களில் ஸ்நானம் செய்து மீண்டும் கடம்பரவனமடைந்து ஸ்நானம் பணிந்து மலர்ந்தது பகதியோடு பூசனை செய்தாரா. மறுநாள் சூரிபோத காலத்தில் கருணைக கடலாகிய மங்கைப்பள்ளி காளன் அத்ததியாகத் துணுகுகமம் செய்யும்பொருட்டு இடம் வாங்கத்தின் மீது காளகண்ட திரிநேத்திர தாரியாக உமா தேவியாரோடு காட்சி தந்தருளினா. அதுகண்ட அத்ததியா அடியற்ற மாம்போல் தரையில் வீழ்ந்து தண்டனிடப்பெற்று எழுந்து துதிசெய்து சிவபெருமானுடைய திருவருள் பெற்று ஆனந்த மடைந்து அத்தலத்திற்கு உதப்புரியெனவும் நாமமிட்டு அவ் கிருந்து மாணிக்கமலைக் கெழுந்தருளினா

இங்கு வேம்படியிலிருந்து வேதம் ஒதும் வேதியரைத் தரிசித்து வணங்கிப் பின் நேரப்பறத்தில் ஓர் தீர்த்தம் க்ஷமது பிரம்ம தண்டத்தாலுண்டாகக் அதில் நீராடிப் பிறகு பகல் வேளையில் அத்தீர்த்தம் மீறித்து இரத்தினசுலப் பெருமானுக் கபிடேசுரு செய்து சனிவாகங்களே நிவேதித்துத் தரையில் விழ்ந்து பணிந்து எழுந்து நின்று “சாவலோகசுரண்யா’ ஜகதீசா’ முக்கண்ணா, மங்கை பங்காளா’ காமதகனா’ கறைமிடற ரிஹ்வா’ வந்தனம் செய்கின்றேன. இரத்தினகிரி நாதா’ உமது பாதபதம் பணிந்தேன, நீயே அடைக்கலம் அடைக்கலம்” எனத் துதித்தாரா. அப்பொழுது கருணையங் கடலாகிய சிவபெருமான பாவதியமமையாரோடு இடம்வாங்கத்தின் மீது எழுந்தருளிக் காட்சி யளித்தாரா. முனிவர் பெருமான அவரது திருவடிகளில் விழ்ந்து வணங்கி, “ஜகதீசனே’ எனக்குப் பரம மந்திரமாகிய பஞ்சாக்ஷர மந்திரோபதேசம் செய்கருள வேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்த

தரா. பின்னும் “என் அபபனே” மத்தியானச் சொக்கிரனும் பெயர் வழங்கவேண்டும். உன்னை மத்தியானத்தில் தரிசித்த போதும் சிவகதி பெறுதல் வேண்டும். காததிகை மாதத்தில் என தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்பவர்களை கொடிய தீயாணிகளினின்றும் சுகமடையவேண்டும்” என்றும் வேண்டிக் கொண்டனா உடனே பரமசிவன் அகத்திய முனிவர்க்கு அவர் விருமபிப் வரங்கொல்லாம நல்கிப் புனிதலி வகத்தில் மறைநகருள்ளினா.

இரதச சரித்திரத்தை படித்த போர்களுக்கு இந்த உலகத்து மனறி பரலோகத்திலும் சுகமுண்டாம் என்று மேலே கூறுகிறார் சூதா.

உரோமேசா பூசித்த சருககம்

முனிபுகவராகிய அகத்தியா பூசனை செய்த கதையைக் கூறியதும் செளனகா இன்னும் அத் தல மானவிபத்தைக் கேட்க விருப்ப மிருப்பதாகத் தெரிவித்தனா சூத முனிவர், அசில நாயகனாகிய ஈசனை மனதில் நிபானித்துக் கூறுகிறார்.

முன்னிலை சமரவேலென்னும் அரசன் உலக முழுவதையும் மனுவைப்போல அரசாண்டவர்தான். அவன் நீதி முறை தவறாதவன். சகல கல்களையும் முணாந்தவன் ஜீவகாருண்ய சீலன், தரும குணமுடைபவன். சுற்றத்தாரை பரிபாலிப்பவன், மகா வீரன், பகைவர்களுக்குச் சிவகம் போன்றவன் தெய்வபுகழ் புள்ளவன், மன்னுயிராத தன்னுயிர்போல காதது வர்தான்.

இப்படி அரசியற்றி வரும் நாளில் ஓர்நாள் ஓர் காபாலிகன் அவயிடத்திற்கு வந்தான். அரசன் அவனைக் கண்டதும் அனபாடு உபசரித்துத் தன் அரண்மனையில் சிலநாள் தங்கும்படி வேண்டினான்.

அவனும் அதற்கிசைந்து, அங்கிருந்து வரும்போது அவன், அரசனுக்கு லோகாயதன மதத்தை உபதேசித்து, அவனைப் பார்த்து. 'மகாராஜாவே! நீ சாஸ்திரங்களை யுணர்ந்தும் அநேக வேள்விகளைச் செய்தும் வீருதங்களை யனுஷ்டித்தும் தெய்வத் தொழுதும் இது வரையில் அடைந்த பயன்பாது? ஒன்றையுங் காணோமே! பிரத்தியக்ஷமாக அனுபவிக்ஷத தக்க சுகங்கள அநேக மிருக்கின்றன. அவைகளை விட்டு வீணான வீருதங்களைப் பற்றிவிடப்படுகின்றன. அறிவுள்ளவன் அனுஷ்டிப்பானு' சரீரத்திற்கு வலுக் கொடுக்கத்தக்க பதார்த்தங்களைப் புசித்து மாதரெடு கூடி உற வாழ்க களிப்பதல்லவா சுகம்' அதுவன்றோ முத்கியென்பதும் என்று இப்படிப் பலபடியாகப் பலநாளாய் போதித்து அரசனைச் சாரா வாக மதமென்னும் பெரிய குளத்தில் மூழ்கும்படி செய்தான்.

பிறகு அரசன் தீபவனுடைய பேர்தனைப்படியே நடந்து கடைசியில் காலனுக்கிரையான இயமதுதர்கள் அவனைப் பாசத்தினால் கடடியிழுத்துக் கொண்டு போய் தாமராஜனது சன்னிதியில் நிறுத்தினார்கள். மகா பாசத்தினால் அவனை தாமராஜன் கண்ணைக் கூடப் பாராமல் கொடிய நரகில் தள்ளும்படி கட்டளையிட்டான். இயமதுதர்கள் அவவாறே அவனைக் கொடிய நரகத்திடை வீழ்த்திப் பலபடியாகவும் துன்புறுத்தினார்கள். இதுவளறி வீரத்திப் பருவத்தின கண்ணுள்ள காட்டிலே பிசாசாகத் திரிபுப் படிக்கும் செபதரர்கள். அந்தப் பாவி அவ்வாறே பிசாசாகி விடுதிபாடலையின கண் எங்கு திரிந்து பசியினாலும் தாகத்தினாலும் வருத்தி சிறக சிதலற்று, மான் முதலிய விலங்குகளைப் பிடித்துத் தின்றும் முன்தான் செய்த தீய செயல்களை நினத்து நினைத்து வருந்தியும் உழன்று கொண்டிருந்தான்.

இப்படிச் சகித்தற் கரிய துன்பமடையும் அவன் ஓர்நாள் அம்மலைச் சாரலில் மீம்பொறிகளையும் வென்ற தபோதனராகிய உரோமேசமகா முனிவரைச் சந்தித்தான். அவரைக் கண்டதும்

ஞானமடைந்து அவரது பாதாவிரதத்திற் பணிந்து “என்னைக் காததஞா வேண்டு”மென்று வேண்டினான். அந்த மகாமுனிவா தமது ஞானநிர்ஷ்டியால் அவனை இன்னொன்று தெரிந்து கொண்டு, “முன்னம ஒழுகுகம் தவறி மகா பாபஞ் செய்ததனால் இத்தனபம் உனக்குண்டாயிற்று. இத்தனபம் ஒழியும் காலம் சமீபித்து விட்டது. அதனால்தான் நீ இங்குவரதாய். என்னு டன் வா. உனக்கு சேஷமம் உண்டாகும்” எனக் கூறித் தம் முடனே பிசாசுருவாயிருந்த அந்த அரசனையும் அழைத்துக்கொண்டு சிவபெருமான எழுந்தருளியிரா நின்றபலபதிகள தோறும் சென்று ஈசனைத் தரிசித்துக்கொண்டும் அநேகபுண்ணிய நதிகளில் ஸ்நானம் செய்து கொண்டும் வந்துபிரமதேவருக்குச் சாமான் அந்த உரோ மேசா கடைசியில் காவேரிநீரை அடைந்தார்.

காவேரிநீரை அடைந்ததும் தம்முடன் வரும் பிசாசுருவ மான அரசனை அதில் முழுகச்செய்து தாமும் அந்தப் புனித நீர்த் தத்தில் ஸ்நானம் செய்து அந்தநதிக்கரையின் தெற்கே யிருக்கும் வடகயிலாய மொத்த மாணிக்கமலைப்பயடைந்து, அதனைக் கண்ட தும் மெய்ப்பனமோடு வணங்கிப் போற்றி அம்மலைக்குக் கீழ்ப்பக்கம் வாயுதிக்கின் ல்ரு நீர்த்த முண்டாக், அதில்கங்கையாதி நதிகளின் நீர்த்தமெல்லாம் வந்து சேருமபடி செய்து அவ்வரசனை அதில் முழுகுவித்தார். முழுகினதும் அந்த அரசன் கள் பிசாசுருவம் மாறிக் கருமபு விலலை கையிறகொண்ட மதன்ன றுளை இவ்வேன நெண்ணுமபடி பான எழிலுருவம் பெற்றான்.

பிறகு அந்த உரோமசா, அவ்வரசனுடன் மலையின் மீதேறி ஈசனையும் இமயவல்லிக் கபாரையும் பணிந்து, “புலியதந்தித்த புனிதனை போற்றி, பூதநாயகனை போற்றி, கவியுக் வரதா போற்றி கண கண முன்றுடையாய் போற்றி” என்று துதி செய்தார்.

இப்படித் துதி செய்த முனிவனை நோக்கி ஈசன் “இவன் (அரசன்) இந்த நாவலகீவுக் கெல்லாம் அரசலாகி நீதிவழுவாமல்

ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து பிறகு தேவேந்திரனுமாகிச் சுகமனு பவித்துப் பின் சிவ சின்னங்களுடன் கைலாய மலையின் மீது ஷாமலம் வரமளித்தனம்* என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். பிறகு இருவரும் ஈசனைப்போற்றி அவரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டனர். அரசன் தானுய்யுமாறு திருவருள் புரிந்த அம் முனிவரைப் பனமுறையும் வணங்கி அவரிடம் விடை பெற்றுகொண்டு சென்று ஈசனை மறவாரெறி நின்று உலகத்தைப் புரந்து வந்தான் முனிவரும். அந்தப் புண்ணியப் பொருப்பிலேயே யிருந்து ஈசனைப் பூசித்து வந்தாரா இந்தக் கதையைப் பிறருக்குச் சொல்வோரும் கேட்போரும் எழுதுவோரும் தங்கள் பாவங் களொழிந்து ஈசனது இடையடி நீழல சோவார்.

வாட்போக்கிச் சருக்கம்

முற்காலத்தில் குரியவனின் பெயரெனும் பெயர்கொண்ட ஓர் அரசனிருந்தான். • இவன் மனுவீதி தவறாத மகானுபாவன். பகை வா கண்டஞ்சாத தக்க ஆணைமை படைத்தவன். வேளா நாணும் பேரழகுடையவன், மகா கீர்த்தி வாய்ந்தவன், சிவபகதர்க்களிட்டுது விசுவாசமுடைபவன். சிறுவ பூசையின்றிப் புசியான். பிரஜை களைத் தன் கண்ணிப்பையில் வைத்துப் பாதுகாத்து வந்தான்.

இவன் இப்படி யரசுபுரிந்து வருகையில், உலக கண்டகனாகிய மகிஷன்னைனும் ஓர் அவுண்ப பதினாயிரம் சிங்கவலியுடைய தோன்றிப் பிரமதேவனைக் குறித்துத் தவம்புரிந்து, அவரிடமிருந்து “முககண்ணன், முகுந்தன்” இரத்திரன் முகவிய இமைய வர்கள் இவர்கள் ஒருவராலும் இடையூறின்றி வாழத்தேற்ற ஆயுதங்கள் வேண்டும்” என வரங்கேட்டு அவைகளைப் பெற்றுகொண்டு உலகத்திலுள்ள அரசனார்கள், அவர்கள் செய்யுமி யாகங்

கள், அறச்சாலைகள், கோயில்கள், குளங்கள், முனிவர்கள் சிரமங்கள், மதவிவையகளைத் தகாததும் இமசிக் தும் வந்தான்.

இங்ஙனம் அவனால் துன்பமடைந்த ஜனங்கள் அரசனிடத்தில முறையிட்டார்கள். அரசன் ஸ்ரீ கயிலாயஞ் சென்று நந்தியம் பெருமான திருவடி பணிந்து மகிஷன் செய்யுங் கொடுமையைக் கூறினான். அதனை நந்திதேவா சிவபெருமானுக்கறிவித்தாரா. சிவபெருமான வேந்தனை அழைத்து வருமாபடி நந்திதேவருக்கு காஞ்சாபித்தாரா நந்திதேவா ஈசன் கட்டளைப்படி வேந்தனை யழைத்துக் கொண்டிப்போய் சிவபெருமானிடத்தில சேர்த்தாரா. வேந்தன் சிவபெருமானைக் கண்டதும் அடியற்ற மரம்போல த்னையில் வீழ்ந்து நமஸ்கரித்து, அவுணாநகிப் மகிஷன் செய்யும் துன்பங்களை யெடுத்தோதி 'ஜகதபதிபே' நாங்கள் உபயுமாறு கிருபை புரிப் வேண்டும்" என்று வேண்டிக் கொண்டன பராசிவன் "ஏ மன்ன! தூக்கத்தை அனுப்புகிறேன் நீ கவலைப்படாமல் உன் நகரஞ் செல்" லென்று கூறிப் பனுப்பி விட்டுத் தேவியை நோக்கி "நீ தூக்கை வடிவங் கொண்டு சபதகனனிப் போடு சென்று நமது பக்தர்களுக்கிடுக்கணிப்பற்றும் கொடிய மகிஷன் சசங்கரித்து வருக நடவாய்" எனத் திருவாய் மலர்ந்தருள அருடபெருஞ்செல்வி பாரிப தேவியாரும் சிவபெருமானது கட்டளைப்படி தூக்கை வடிவங் கொண்டு சிங்கவாகனத்தாமாக துழுவியில் வந்து அவ வசனை நெடுகலுந் தேடிக்கடைசியில் அருண்ணெற்றாவில் அவனி நுக்கக் கண்டு "ஏ பாவி! நீ ஒழுங்கினமான செய்கைகளைச் செய்து உலகத்தைத் தூய்மைத்துகிறாய், ஆகையால் நீ உலகினருக்கத் தகாது இதை விட்டொழிந்துபோ இல்லையேல் எனவேமுடிமா புரிந்து இந்த வாஞ்சுகிறையாக நின்று உயிர துறக்கத் துணி" என்று கூறினார். இதைக் கேட்டதும் அவுணன் வெகுண்டு கண்களினின்றும் ஸீபெபாரி பறக்க விழித்துப் பார்த்து "நீ ஒரு பெண்பாலானகால் இந்த வாரத்தை கூறி உயிரிழைத்தாய் ஆண்பாலாயிருந்தால் நீ யடையும் கதி வேறு" என்று சொல்லி "யினில

ஏன் உயிரை விழக்கிரும்பு நான் மாதாக்களை வருத்தவதில்லை. இவ்விடம் வீட்டுச் சீக்கிரமாகச் செல்” என்று கூறினான். இவ்வாற்றைகள் செவியிற் பட்டதும் தேவி. மிகச் சினங்கொண்டு “மகிஷா” நீ புருஷனுயின் சற்றறு எனனோம் எதிர்த்து நின்று யுத்தம் செய்பாராபோம், இனி நீ பிழைக்கப் போவதில்லை” என்று கூறி, அவுணன் மகா கோபங்கொண்டு தூக்கை மேல் பாண்ப பிரபோகஞ் செய்தான். தேவியார அந்த பாணத்தை மதியாக அவன் மீதுபாணங்களைச் சொரிய, அவன் தேகமெங்கும் இரத்தம் ஆறுகப் பெருகியும் சடைய செய்புராமல் எதிர்த்து நின்று யுத்தம் புரிந்து அஸ்திரங்களைப் பலபடியாகவும் வருஷித்தான் உமாதேவி அவ்வஸ்திரங்களைத்தையும் நிரமூலப்படுத்தினா இப்படி யிருவரும் ஒருவாக்கொருவா தோல்வியிலலாமல் இரத்தப் பூவுலகமும் தேவ உலகமும் அரிது அரிது என்று ஆச்சரியப் படுமபடி ஆவிர வருஷக்கலம் அகோரயுத்தம் புரிந்தாராகா

பிறகு தேவி மிகக் கோபங்கொண்டு அந்த மகிஷனுடைய இரண்டு கொம்புகளையும் பிடித்து பூமியில் தள்ளி வீழ்த்தி அவன் தலைமேல் காலாண்டு நின்று அந்தக் கொடிபவனுடைய சினைத்தன்னை வாளால் பிளந்து மற்ற அங்கங்களையும் சிதைத்தாள். அப்பொழுது அவுணன் உயிர்துறந்தான். அவ்வளவு உயிர்துறந்த அவுணன் பிரமஹத்தி உருவங்கொண்டு தேவியைப் பின் தோடாத தன்ன. தேவியார அந்த பிரமம் ஹத்தியைப் போக்கும் பொருட்டுப் பாமகருணாநிதியாகிய பரமசிவன் எழுந்தருளியிரா நின்ற பல தலங்களையுந் தரிசித்துக்கொண்டு பொன்னி நன்னகரையாகச் சார்ந்து, அங்கு ஸ்ரீராமன் செய்து மாணிக்கமலைக்குச் சென்று அநாதி முதலவனாகிய ஜகதீசனைப் பணிந்து துதித்த லும சிவமெருமான அதனைப் போக்கவல்ல ஓர் ஆயுதமளித்த ளா. தேவி அதைப் பிரபோகிக்க வழி தெரியாது மயங்கினாள். ஈசன் தேவியாரின் உள்ளாக கருத்தை யறிந்து தேவியாரைப் பார்த்து “இந்த வாளால் இம்மலையைப் பிளப்பாயாக” என்

அது இந் பிள்ளைகளிடத்து மிகவும் பரிசுஷமாகியிருந்தது. இதைக்கண்ட தேவர்கள் ஆச்சரியமடைந்து இந்த வைபவம் சிவாயமென்று கூறி வியந்தார்கள்.

அது முதலாக அநத மலைக்குச் சிவாயமென்னும் பெயருண்டாயிற்று. கடவுள் அருளிய வானைக்கையிலேநதியிருக்குங் காரணத்தால் அததேவியாரைக் கடகதூராகனிக் யென்று துதித்து வருகிறார்கள். தேவியார சப்த கணனிகளுடன் அம்மலையிலிருந்து எல்லாருக்கும் அனுக்கிரகித்து வருகின்றனர். அநத மலையின் ஓர் சார்பில் தீர்த்த டிண்டாக்கி யிருக்கின்றனா. அதில் நவமிராளில் ஸ்நானஞ் செய்தவர்களுக்கு அவர்களுடைய பரிமலுத்தியாதி பாபங்களும் மொழியும், நற்கதியுடைவார்கள்.

இநத மலையின் பெருமை அளவிட்டுச் சொல்லுவதரிது? ஆயினும் தெரிந்தவரையிற் கூறுகின்றேன். இநதத் தலம் தேவர்களனைவராலும் பூசிக்கப்பட்டது. வராக ரூபங் கொண்ட மகாவீஷ்ணுவும் இநதப் பூமியைத் தன மருப்பில ஏந்திய இன்னல யொழிகும் பொருட்டு இநத மலையில மேற்றிசையில் ஓர் தீர்த்த டிண்டாக்கினா. அநதத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் செய்து ஏழைபரதேசிகளுக்கு அன்னமளித்தவர்கள் தேவராவார்கள். இதுவனந் பரததுவாச முனிவா ஈசான திசையில் ஒரு தீர்த்த டிண்டாக்கி யிருக்கிறா. அநதத் தீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்கள் ஈசனது திருவடியையடைந்து ஆனந்த டிழுவார்கள். தேவர்கள் டினிவர்கள் முதலிய ஆனை வரும் இநத மாணிக்கமலைக்கு வந்து நம்பனைத் தரிசித்துத் தங்கள் இஷ்டார்த்த சித்திகளை யடைந்ததாகொன்று மேலோர் கூறுகிறார்கள். இம்மலைபைச் சூரியன் மகாராசியிற் பிரவேசித்திருக்கும் புண்ணியகாலத்தில் வலமவருபவா பூப்பிரதஸ்திணம் செய்து பலனைப் பெறுவார்கள்.

[illegible]

தூயிராசச் சருங்கம்.

நீர்வாழ் நிலவளம் அழைத்து மயானமுடைய இம் நதாரிட
 னப புகழ்ம புகழ் விளங்கி நின்ற ஆரிய நாட்டில் மங்கலமாநகர்
 எனனுமொரு நகரமிருந்தது இந்த மங்கலமாநகர் பூமிதேவிக
 குத திலகமபேரல விளங்கிற்று இதை ஆரியரரசன எனனும
 பெயர்தோண்டி ஓர் அரசன் தனக்கு ராஜாதானி நகரமாக்கக்கா
 ன்றபுகழ்முது துதிப்பூண்டு வந்தான் இவனை ராஜா தின ராஜாக்களும்
 வந்தான் வணங்குவார்கள் இவன் சுத துருக்களுக்கும் அந்தண
 னோஷியும் பல உயிரகளுக்கும் உடனும் ஆவியும் போலவழிபுருந்தான்
 கருணைமிகு திலகபுகழ்தருவை மீயாதது விளங்கினான் இவன்
 புகழ்மமங்கும மகாமன்னரசனான புகழன் தவம் தாழ்ம இவ்
 கள் திலை பெயர் பல வெண்கலைச் செய்தான இவன் புத்தததில்
 விமலேயும் கொடியிற கன்னையுமி விஷயத்ததில் வினப்புகை
 யுறவு தனிநுதனை ஆயினுமகீ திமேநி அரசன் வந்த இவனுக்கு
 இவனை நிகரேயுமி வேறொருவரும் மல்லாதவசிகனிடம் தில் பிக

வும் பயிபக்தி விசுவாசமுடையன். அநாதைகளிடத்தில் பணியும் கல்விகேள்விகளில் தேர்ந்தவர்களிடத்து அன்பும், ஏழைகளிடத்தில் இரக்கமு முடையவன். அநேக தானதர்மங்களைச் செய்தும் நர தவனம் வைத்து வளர்த்தும் வந்தான். கோயில்களைப் புதிப்பித்தும் புதிதாகவே அங்கங்கு கோயில்களைக் கட்டுவித்தும் குளங்களைப் பழுதுபார்த்தும் இல்லாதவிடத்தில் குளங்களை நூதனமாகவே யுண்டாக்கியும் வந்தான் சிவபெருமான எழுந்தருளியுள்ள தலங்களில் விதிபபடி பூசை நடக்கவும் திருவிழா நடக்கவும் வேண்டிய தீர்வியச் செலவிட்டு உலகெங்கும் புகழ் விளங்கினான். விபூதி நுத்திராட்சமணிநதவா எவ்வேனும் வரக்காணின் அவரை அன்போடுபசரித்தது அவாதம் திருவடி பணிந்து ஆனந்தமடைவான். மன்னவாசனங்குச் சிங்கம்போல விளங்கும் இவன் அளவிலாத நீதி நூற்பயிற்சியுடையவன் தன்னுடைய ராட டில், பகைவா, களவர், விலங்கு, புள முதலியவைகளெனாவாலும் எப்பொழுதும் பயமுண்டாகாதபடி விழியினை யிமைகாக்கும் தன்மையாய் ஜனங்களைப் பரிபாலித்தது வந்தான்.

இப்படி எண்ணன் கறங்களும் செழித்தோங்க, ஆரியராசன் அரசு புரிந்துவரும் மங்கலமாகரானது குபேசனது பட்டணமாகிய அளகாபுரியினும் சிறந்து விளங்கிற்று.

வணங்காமுடி மன்னர்களும் வணங்கி யேத்தவும் மேனகை யொப்பாரிருவா இருமருங்கும் நின்று கவரிவிசவும் அரம்பையை யொப்பார அடையேந்தி அருகே நிற்கவும் திலோத்தமை யொப்பவார், நடனஞ் செய்வும் அருந்தவ முனிவாகள பாலலாண்டிகூறவும், கவிவாணர்கள் தன்னுடைய புகழாகிய மலரை நால்வகைப் பாவிற் புனைந்து மாலைகுடவும வந்திமாகதாகள புகழ்ந்துபாடவும், அமைச்சர்கள் தன் குறிப்பின் வழியே நடக்கவும் அநேகா வீரர்கள தன்னைச் சூழ்ந்து நிற்கவும் பேரிகை முதலிய வாதகியவர்கள முழுவதும் சிங்காதனத்தமர்ந்து மனுநீதி தவறாமல் அரசு புரிந்து வருகையில் ஓர் நாள் அவவாரிய ராசனுடைய விஸேஷத்

கொணுத நவர்தன்கிரீடத்தின் சிகரத்தை வாட்போக்கித் தலத்தி லெழுநதருளிய சிவபிரான காவேரி தோதத ஸ்நானம் செய்ய வேண்டு மென்கிற காரணங்கொண்டோ, ஆந்தகிரீடங்களில் பதித்துள்ள மணியின்மே லாசைகொண்டோ, அல்லது அரசனு டைய பக்தியை உலகத்திற கறிவிக்கத் துணிந்தேயாது காரண ததாலோ எடுத்து எவகேயோ மறைத்தருளினா.

பிறகு மந்திரிகள் கிரீடங்கொணுதிருப்பதை யறிந்து மிக வும பயநது, மெய்நடுக்கத்தாடன வேநதநீடம் வநது தெரிவி தது நின்றார்கள். மன்னனது கேட்டதும் மனந்திடுக்கிட்டு மிக்கவலையுறறுத தன் காவலாளர்களை யழைத்து, எனது மாணிக்க முடியைத் திருடியவன யார உங்களை காவலின் திறம் நன்று நன்று என நகைத்தான. இதைக்கேட்டதும் காவலாளிகள் வணங்கி, “தாங்களோ எவ்வுயிராக்கும் அனனை யைப்போ லீருக்கிறீர்கள் அப்படியிருக்க, தங்கள் முடியைக் கவர்பவர்கள்யார இந்த உலகத்திலுமில்லை. அந்த உலகத்தி லு மில்லை யென்றே கருதுகிறோம். மறற்பபடி நாங்களும்மறியோம். தங்கள் கட்டளைப்படி நடக்கச் சித்தம் என்றார்கள். இவ்விதங் கூறவகேட்டதும், மன்னன், “இன்று நமமிடத்திற்கு வநதவா கள் இநநகரத்திலாவரனறி மறற் நகரத்துள்ளாரா யாரையும் இவருக்கொண்டு வாருங்கள்” என்று கட்டளையிட்டான. காவ லர்கள் தங்கள் தலைவன் ஏவியகட்டளையைத் தலைமேற்கொண்டு, மங்கல நகருள்ளாரா, மறற் நகரத்தவர்கள் யாரையுங் கொணா நது நிருபன் முனடி நிறுத்தினார்கள்.

அவர்களைக் கண்டதும் மன்னவன், “என்னுடைய மாணிக் க முடியை எடுத்தவர்கள் கொடுப்பார்களாகில அவர்களுக்கு அளவிலலாத சொரணம் கொடுப்பேன். அத்துவனறி அவா கள் எதை விருமபினாலும் அளிப்பேன். அவர்களுக்கு யா தொரு தண்டனையும் நான் விதிப்பதில்லை. இது சத்தியம்” என்றான். இம்மொழிகேட்ட ஜனங்கள் இறைவனது இருசர

[illegible]

இதைக்கேட்டதும் மன்னன் வியப்பும விருத்திராடையால்
நதி அலங்காரமாவதையும் தக்கமிடக்கற்ற கேசப் பணிதது,
கன்னுடைய அம்மச்சார்களைப் பாராகது, மணிசகிதகதை
கவர்ந்தவாய்வுதந்நாணிநுபளர்க்கு, உங்களுடைய அறிவால்
இதைக்கண்டு பிடிபுகளுன்னுன் மாதிரிகளா, “ஐயா! சபை
யில் யாவரும் நந்தாங்கா” அப்பொழுது நாவகளும் அருளே
யிருந்தோம் வானோதய காவலர்களும் சூழ்ந்திருக்காங்கா
சம்பீதம் திருடர்கள் வந்து திருடகடிய சமயமல்ல. ஆணை
பால் மாணிக் கடிப்போன் வழி இவ்வென் என்களறிவினுசே
புலப்படவில்லை” என்றுகள். இதைக்கேட்டதும் மன்னன்
வெகுண்டு விழிப்பினியும் தீபபொரி பறகா அவர்களைப்பா
தது, “உங்களைப் போலொத்த மந்திரிகள் நான் கண்டதே
யில்லை நீங்கள் உங்கள் இருப்பிடம் செல்லுங்கள். என முன்
நில்லாதீர்கள்” எனக்கோழிக்கான இதைக்கண்டதும் அம்மச்ச
ார்கள், இது மன்னன் கோபமாயிருக்கும் வேளையாகையால்
நாமிங்கு நக்கல கூட்டாதெனக் கருதி அவிடம் விட்டு விலகினா
கள் பிறகுமானன வேறொரு அறைக்குடனென வரக்கனவசா
விட்டிருக்காண்டு அவருடைய விவரிக்காத உங்களைப்போல
பத்திரிணிதது நமதுநாடு குறைவற நகரத்தி மன்னனைப்பெரு
இந்த உலகத்தைப் பரந்திருப்பாக்கியமாய் இருக்கு வதற்குமுன்
அத்தனை உலகமும் உலகமாய் இருக்காமல் இருக்காதே கிராமிக
லாந்தகுடத்துத சித்திரைமென்குடால உலகம் நகரக்குடநகர்
வேறுபுதிதென்குடி தொண்டிவாடுமென்குடி அறிவுபுதிதென்குடி

2952
25

மணிகள்போல் இந்த மூவுலகத்தினும் கிடைப்பதரிதே !
அநதோ' இசசெய்தி எனது பகைவா செவியிற்படிந் நகை
கீகமாட்டார்களா அப்பொழுது நான் உயிராதரிப்பேற்றோ
அநதோ' அநேகபடைகளும் காவலாகருமிருந்தும் அமைச்சர்க
ளிருந்தும் பல குடிகளிருந்தும் அநேக உறவினரிருந்தும் என்ன
பயன்? திருடரால் வரும் இடையூறை என்னால் நீக்கமுடிய
வில்லையெனின், என்னையே துணையாக நம்பியிருக்கும் என்
குடிகளுக்கு இடையூறுகளை எவ்வாறு நீக்குவேன. ஐயோ!
கடவுளுக்கு என்னிடத்திற் சிறிதுங் கருணையிலலை போற்காண்
கிறது. இதற்கென செயவேன ஐக்கீசர்' கருணைக்கடவே'
எனக்குற்ற இப்பெருங்குறையை நீக்கியருளவாய், பரமதயா
வியே! பாவனாதிப்பொருளே! உன்னுடைய அஞ்செழுத்தை
இடையறாதோதும் எனக்கு மிததகைய இடையூறுண்டாவது
நீதியோ முன்னம் ஆலால் விஷத்திற்குப்பயநது ஒலமிட்ட
மாலாதி தேவர்களையும் அஞ்செலெனச சொல்லி அபயமளித்த
தயாபரனல்லவா நீ' அப்படிப்பட்ட கருணையையுடைய உன்
க்கு நானும் என குலமும் என குடியும் அடியோமன்றோ
நாங்கள் துயருறுக்கேட்ட உலகம் உன்னைப் பழியாதோ? உன்
தடியார கூட்டத்து ளொருவா முதலவாயச சேயினை மீட்
டனரன்றோ? இமமகிமைவாயநத வராகி உமக்கு எனது
முடிச்சுகரத்தை மீட்டளித்தல ஒரு பெரிதா? அப்படிப்பட்ட
வலிமை யெனக்கில்லை யென்பீராகில், நான் இக்கணமே உயி
துறந்துவிடுகிறேன். நான் இனி இந்த அவனியைப்புரப்பதில்லை.
யார அரசுபுரியினுமரி. நான் வனத்திற்கேகித்தவம்புரியசசெல
வேன" என்று கூறித்தன அரையும வெறுத்து மிகவும் வருத்த
முற்றுச்சனை நொநது தானிருந்த அறைமுன கத்தைத் திறக்கும்
சமயத்தில, பிரமனும் மாலும் தங்கள் கனவினுத காணாத வாட்
போக்கி யமாநதருளும் சிவபெருமான் ஓர் பிராமணக கீழ
வன்போல் வேடம்பூண்டு அரசனென்தீர் தோன்றினா. அவ
ரைப் பார்த்ததும் மனனன் ஒன்றும் பேசாமல் இங்குயார் இச

சமயம். வந்திருப்பதென நினைத்து மனதில் அசசங்கொண்டு இருந்த இடத்திலேயே நின்றான். அப்படி நிற்கும் அரசனைக்கருணையங்கடலாகிய ஜகதீசன் பார்த்தது “மன்னா! நீ சிறிதும் அஞ்சாதே! அஞ்சாதே” யென்று கூறி “அப்பா! உனது முடிச்சிகரம் வாட்போக்கியி லெழுந்தருளிய அமலனிடத்திருக்கக் கண்டேன். நீ அவனிடம் போயப் பெற்றுக் கொள். அவன் இதுவன்றி நீ விரும்புவ தெதுவாயினு மளிப்பான்” எனக்கூறி மறைந்தருளினா

பிராமனோததமா மறைந்ததும் ஆரியராஜன் ஈசனெனக் கண்டு பரமானந்த மடைந்து அவரைத் துதித்து வெளியே வந்து அமைச்சராகையழைத்து அகிலலோக ஈரணயனாகிய பரமசிவன் தனமீது காட்டிய பெருங்கருணையை மனமகிழ்ச்சிவுடன் தெரிவித்து அவர்களோடும், தன் மகனோடும் உறவினர்களோடும் விரதங்களிலேறிப் படைவீர புடைசூழ மங்கலமாடங்கரை விட்டுப் புறப்பட்டு, பலநாட்கள், வனங்கள் வனாநிலங்கள் யாவுங்கடந்து தொண்டைநாட்டையடைந்து, அங்கு காஞ்சி முதலான தலங்களைத் தீரிசித்துக்கொண்டு பிறகு கிருவேண்ணைய் நல்லூர் முதலிய தலமெல்லாம் தோழிது பின்பி வாட்போக்கி யமாந்தருளிய சிவபெருமானது, கிருவாந்நால திலைத் தலமடைந்து அங்கு நடேசப பெருமானது திவ்ய தரிசனங் கண்டு ஆனந்த பரிதானான. பிறகு வைத்தீசன கோயில், மாபூரம், ஆடுதுறை, குடநகை, சம்புகேசுவரம், சிரகிரி, திருப்பராய்த்துறை, கடம்பநகரை முதலிய தலங்களை முறையே தரிசித்துக்கொண்டு காவேரிநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து தெனற்சையை நோக்கினான்

அங்கே மாணிக்கமலையைக் கண்டு இருகரங்களையும் சிரமேறகூப்பி வணங்கி, மெய்யன்புடன் துதித்து “இனித்தேரே றிச செல்லக் கட்டாதெனக் கருதி தேரினின்று மிழிந்து கால நடையாகிவே சென்று மாணிக்கமலையை யடைந்து, அம்மலை

யின் அடிவாரத்திலுள்ள ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில்தங்கினான். அந்த மண்டபத்தில் புராணிகர் புராணம் படித்தார்கள். அதை அரசன் மனமகிழ்ச்சியுடன் இருந்து கேட்டான். அவர்கள், அத்தலப்பெருமையையும் அதிலுள்ள தீர்த்தங்களின் சிறப்பையும் அங்குவந்து இறைவனைப் பூசுதல் முனிவர்களின் பெயரையுங் கூறிக் கடைசியாக இம்மலை முழுதுஞ் சிவபெருமானை வடிவமென உரைத்தாரா. அதை அரசன் கேட்டதும் பரமானந்த மடைந்து, 'தலங்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த இந்த திவ்ய தலத்திற்கு நான் வர நோந்தது என் புண்ணியவசமே யென நினைத்து, ஆ! இந்தவரை முழுதும் என்னது திருமேனியாயின, நான் இந்த வரைமேல் எப்படியேறுவேன் என்று மனங்கலங்கி நின்றான். அப்பொழுது ஆகாயவாகனாக வந்து "மலையீது வருகவென" மும்முற யெழுந்தது அம்மொழி செவியிற் கேட்ட அரசன் இதுவும் இறைவனது பெருங் கருணையே யென நினைத்து, இருகாங்கனையுஞ் சீரமேற் குளித்து எசனைத் துதித்துக்கொண்டே மலையின்மீதேறினான். அங்கு சிவபெருமானினிதமாந் திருக்கும் கோயிலின் கோபுரத்தைக் கண்டு அதை வணங்கி உளவே டுக்குந்து, கோயிலைப் பலமுறை வலஞ்சூழ்ந்து பிறகு சந்தித்திருக்கச் சென்று இறைவனைத் தரிசித்து இருகாங்கனையும் சமீபிசை ருவித்து நின்று பல படிபாசகவும் துதிப்பிந்து பரவசமாக நின்றான். இப்பொழுது ஜகதீசன் விக்கத்தின் பின்புறம் ஓர் வேதியன்போல் தோன்றி அரசனைப்பார்த்து, "நீ யாரா, உன் பெயரென்ன? நீ இங்கு வந்த காரணமயா" தென்று கேட்டார். மன்னவன், என் றேயா ஆரியராசன, ஆரிய நாட்டின் கண்ணுள்ள மங்கலமாநகர் என்து வாசஸ்தலம், என்து முடிசசிகரம் கெட்டுப்போயிற்று, அது இங்கிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு இங்கு வந்தேன்" என்றான். அதுகேட்டு அந்த அந்தணன், அரசனே "என்து கணவில் எசன் தோன்றி, ஆரியநாட்டு மன்னன் வருவான். வந்தால் அவனை இந்தக் கொப்பரைநிறையக் காவேரி நீர் கொண்டு வந்து கொட்

மெப்படி செய்; அவன் அப்படிக் கொட்டியபிறகு, நமது வைப் பறையிலிருக்கும் மணிமுடிசிகரத்தைக் கொடு என்று கூறி மறைந தருளினார். ஆகையால் நீ அவ்விதம் செய்யவேண்டும்” என்றான். அரசன் அம்மொழி கேட்டதும், “அநதணரே! என்னை யாட் கொண்ட இறைவனுக்கு இநதப பணிபுரிய நான் செய்த புண்ணி யம் பாதோ அறிகிலேன். தங்களது கட்டளைப்படியே செய்கி ரேன்” என்று கூறி குடமெடுத்ததுகொண்டு காவேரி நதிகுஞ்சு சென்று குடங்குடமாகத் தீராதங்கொணாநது கொப்பரை யிலநிரப்பினான். கணக்கற்றகுட நீரகொண்டுவநது கொட்டியும் அககொப்பரை நிரம்பவில்லை. வெளியே கசுர்தொழுகுவது போல காணப்பட்டது. இதைதகண்ட அரசன் ஆசசரியமடை நது அநத அநதணனை நோக்கி, “இநதப பொததலுள்ள கொப பரையில் நீரகொண்டுவநது நிரப்பப் பணித்தது நீதியாகுமோ” என்றான்.

அதற்கு மறையவன் “மன்னனே! வருத்தத்தைப் பாரா மல் மறுபடியும் நதிகுஞ்சுசென்று நீரெடுத்து வநது ஊறலுவாயா கில் முன்போல சூறையாது” என்றான். உடனே மன்னன் பொன்னிநதி சென்று முன்போல நீரகொணாநது கொப்பரை யில கொட்டி நிரப்பினான் மீண்டும் அநதக கொப்பரையில் கொ ஞ்சம் நீர குறைநதது. அதுகண்ட அநதணன் “கொப்பரையில் நீர கொஞ்சம் குறைநதிருக்கிறது. அதையும் நிரப்பினானற் முடிமணியையளித்திடேன்” என்றான். இதைகேட்டு மன்னன் வெகுண்டு அநதணரை நோக்கி, “ஐயா! உமது மனம கலலோ இரும்போ, முன்பென்ன வராததை நீர சொன்னீர்; உமக்கு ஜீவகாருண்ணியமெவ்வது சிறிதுமில்லை போலிருக்கிறது ஒழு பெரிய குடமெடுத்ததுகொண்டு வெகுதூரம் சென்று நீர திரட்டிவநது இநதப பெரிய மலையிலேறி யான்படுநதுயரம நீ கண்டும் மணியைக் கொடாததன் காரணம் என்ன!” எனக் கேட்டான். அதற்கு அநதணன், “மன்னா! நான் கூறியபடி செய் முடி-ததாலன்றி உனது மணியைக் கொடேன்” என்றான்.

உடனே அரசன் தனவாளை யோங்கி, வேதியன் முடியில் வெட்ட, அவ்வேதியன் அககணத்திலேயே சிவலிங்கத்தொளித்துக்கொள்ள வெட்டு சிவலிங்கத்தின் முடியில் வீழ்ந்தது.

வெட்டு வீழ்ந்ததும் லிங்கத்தின் முடியிலிருந்து இரத்தம் பெருக ஆரம்பித்துவிட்டது அதைக்கண்டதும் அரசன் மனம் பதறி “ஐயோ! நான் என்னகாரியம் செய்தேன் மகா பாவியா சேனே” என்று முகத்திலறைந்துகொண்டு தரையில் வீழ்ந்து அழுதான் பிறகு, அரசன், சிவலிங்கத்தைத் தனது இருகையாலுந் தழுவி “ஐயனே! பாவியாகிய யான் இங்கு இக்கறகுத்தான் வருகிறேனா?” என்று கூறி பொய்பதைத்தனம் கண்ணீர் சொரியத்து பரமுற்றுத் தன்னுடைய வஸ்திரத்தால் பரமனது திருமுடியிலிருந்து ஒழுக்கும் பிரத்தத்தைத் துடைத்தான். துடைத்ததும் இரத்தம் மேளமேலும் பெருக்கக்கொண்டே யிருந்ததே யொழிய அடங்கலிலை அதைக்கண்டு அரசன் மிக்கவருத்தமுற்று விரைந்தெழுந்து அந்தமலை பெருமசென்று அளவிலலாத பச்சிலைகளைக் கொண்டாந்து சிவபிரான் திருமுடியில் அவைகளின் ரசத்தைப் பிழிந்து அவைகளை யறைத்ததும் பூசினை பூசியும் இரத்த நிறகாமல பெருக்ககண்ட வேந்தன், “ஆ! இனி என்னசெயவேன், விர்தப் பொய்யுடலைத் துறப்பேனல்லது சுமக்கேன்” என்று கூறி அங்கிருந்து கலலில் தன்னுடைய சிரைச் சோதிக்கொண்டான் உடனே சிவபெருமான சிவலிங்கத்தினின்று தோன்றி, ‘அன்பனே! நில்லு, நில்லு’ என்று கூறித் தமது கையால் தடுத்ததா,

இப்படிப் பரமசிவன் தடுத்ததும் அந்த லிங்கத்தின் முடியிலிருந்து இரத்தம் வராமலிருக்கக் கண்டு சொல்லற்கரிய மகிழ்ச்சி கொண்டு இரண்டு கரங்களையும் சென்னிமேற் சோதந்து, “ஐயனே! மாலயன் காணாதிருவருக்காட்டி, எனக்கருள் புரிந்த சசனே! இனி என குறைகள் யாவும் ஒழிந்தன” என்று கூறி பன்முறை தோத்திரஞ்செய்து, “கருணையங்கடலே! சினந்து வாளால் வெட்டிய தீமையை மறந்து என்னை யாட்

கொண்ட நினக்குயான் என்ன கைமமாறு செய்ய்ப்போகிறேன்; எண்ணிலலாத பிறவிக் கொடுத்ததுக் களைத்தேன். இன்னமும் பிறநது துயரக் கடலில் மூழ்காத வண்ணம் என்னை நின திரு வடி சோப்பாய, எனக்குப் பிரமனுடைய பதவியும் வேண்டாம். விஷ்ணுவின்னுடைய பதவியும் வேண்டாம்; இந்திரனுடைய பதவியும் வேண்டாம், உன்னடிவாழ்த்தலே வேண்டுமென” எனச் சொல்லித் துதித்தான் அரசன்.

இப்படி மனனன் தன்னை மறந்து ஈசனைத் துதித்ததும் பரமகருணா நிதியாகிய இரத்தினசுலேசுவரா, மனமிடங்கி, “மனனா! மனத ஸ்மரத்தைவிடு” எனத் தேற்றி, அனைத்துலே மிசை தாண்டித் துவரத் மணிச சிவரத்தைய பொருத்தி எம்நிறைவன அளவிலலாத மகிழ்ச்சியடைந்து, “மனனனே” இன்னும் சிலகாலநிறுந்து இந்த உலகத்தை யாள், பின் அரசுரிமையை உன புதலவனுக்காகக் உன்னை எமது திருவடியை விட்டுப் பிரியா நெறியில் வைப்போம். அஞ்சேல, எமக்கு நீ செய்த வழிபாட்டிற்கு மிகவும் மகிழ்ந்தோம், உனக்கு வேண்டி வரங்களைக் கொடுத்தோமென” என்றான்.

அரசன், “ஐக்கீசா! என குலத்தவர்கள் எப்பொழுதும் உனக்குப் பொன்னி நீர் கொண்டுவந்து அபிஷேகஞ் செய்து விகக வேண்டுமென கடைசியில் அவர்கள் நற்கதி பெற்றேண்டுமென, இராசலிங்கம் என்கிற போ உனக்கிருக்க வேண்டுமென, அந்தப் பெயரை வகித்தபேருக்கு நற்கதி யளித்தல் வேண்டுமென, இந்த மலைக்கு மணிவரை பெய்றே பெயரிருக்கவேண்டும். உன்னைத் திருநாடிக் தழும்பென்று யாவரும் துதித்திடல் வேண்டுமென உனக்கு அபிஷேக நீரெடுக்கக் குடமளிப்பவரும், பெற்றொப்பரை செய்து வைப்போரும், நீரெடுத்தது வருவோரும், உனக்கு வேண்டிவன சோளவிலலாமல் கொடுப்பவரும் இந்த வையகத்தில் மிகுந்த செல்வவான்களாக நிறுந்து உனது இணையடியை வாழ்த்திடல் வேண்டுமென அண்ணலே!

தங்களு திருவிளப்படி இப்புவியில் யான்சிறிது நாளிருந்து அரசு புரிந்தபின் உமமுடைய திருவடி சேரவேண்டும். எனது புதல்வன் இந்தப் புலியைத் தனியரசு செய்யத்திரு வருள புரிந்து அவனும், அவன் வழியோரும் நற்கதி யடையுமபடி செய்யவேண்டும் எனக்கேட்டான். பகதபரா தீனனாகிய பராவதி மணாளன், அரசன் கேட்ட வரங்களனைத்தையும் தந்து விடுகத்தினுள்ளே மறைந்தான்.

பிறகு அரசன் பரமசிவனை விட்டுப் பிரிய மனங்கலங்கி, அவரிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு மனனோக்கிய வாரே சென்று கோயிலின் புறம்பே வந்து, அரமன் சநிதிக் குச்சென்று தேவியை வணங்கி வலம் வந்து தோத்தரித்து தேவியிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு மாணிக்க மலையினின்றும் கீழிறங்கி, தன்னுடைய நாடாகிய ஆரியநாட்டை யடைந்தான். பிறகு மங்கலமாநகர வந்து சிங்காதனத்து வீற்றிருந்து மன்னுயிராகுத தாய்போலிருந்து அரசு செலுத்திவந்தான்.

சிறுயா அருளபெறு சருக்கம்

பல வளங்களும் சிறையப்பெற்ற சோழ நன்னாட்டில் குழித்தண்டலை பெண்ணும் ஊரில் இடையா குலத்தில் ஒருவா பிறந்தனா, இவா சிவபிரானது திருவடிமலரன்றி வேறொன்றையும் சிறப்பிப்பதில்லை. சதா அதிலேயே திபானமாக் விருப்பவா, பஞ்சாக்கா மந்திர ஜபம் சினந்தோறும் செய்து வருவா இவா வயதிற சிரியா. ஆயினும் மெய்யனபு செயவதில் மிகவும் பெரியா.

இவா எப்பொழுதும் மாணிக்க பஜைக்கு தம்முடைய பசுக்களை யோட்டிக்கொண்டு அங்கு ஓர் சாரலில் மேய்த்து வருவது

வழக்கம். அங்கிருந்து பசுக்களை மேய்த்தபிறகு ஒவ்வொரு நாளும் ஒருபெருங்குட்டத்திற் பால்க கறந்து அப்பாலேசு சுமந்து விகாண்டு மலைமேலேறி சிவபெருமானுக்கு மெய்யன்புடன் ஆழி டேகம் செப்து வருவாரா.

இப்படி யிருந்து வருகையில் பாற்குட்டத்தை வைத்துவிட்டு வேறொரு வேலையிலிருந்து குடகதினருகே திருமபுகையில் அங்கு ஒரு காகம் அப்பொழுது வந்து அந்தக் குடத்தைக் கவிழ்த்து விட்டு ஓடி விட்டது. அதைக்கண்ட சிறறாயனா மிகவும் பயந்து தரையிற் புரண்டு அழுது ஐபோ! ஈசனுக்கிடேகம்செய்ய வைத் திருந்த பாலாயிறதே, இனிபென செயவேனெனக் கலங்கினா.

பிறகு ஐக்கிசனை நினைத்து “என ஐயனை” உனக்கிடே கமாட்டுவீரக் வைத்திருந்தபால்ககாகங் கவிழ்த்துவிட்டமையால் இனி நான் பொய்பனானேன் எனனுமிரை விரித்தலுண்மைப” என்ற முறையிட்டழகாரா

காருணிய மூர்த்தியாகிய பரமசிவன் அவர் மீதிரக்கங்கொ ண்டுமேவியாரோடு இடபவாகனத்திலே மூர்த்தருளிக் காட்சிசெய்து, தன்னை மறந்து நிற்கும் ஆயனரைப் பார்த்து, “அப்பா! இப்பாலே முழுதும் எனமேனியே யாதலால்” இந்த வெற்றிலை சுகதியால் வீணாயிறென றெண்ணுகே குற்றமற்ற எமது திருமேனி பைக் குளிர்ச்செய்தபடியால் நாம் மகிழ்வுறவே” என்றா உடனே அனபா பரமானந்த பரிகராகி ஈசனைப்பணிந்து என ஐயனை” முன்னம வேனாககாயந்ததுபோலசொல்லுதற்கரியபெரிய பிழைபைச் செய்துக் கரகத்தையும் எரிந்தருள வேண்டுமென்ப பிரார்த்திக்க, அடியார் நள்ளத் தெண்ணிய எண்ணத்தை மறந்த நாளும் சிவபெருமான ஆகாயத்திற் பறக்கும் காக்கையைத் தமது செங்கண்ணால் நோக்கினா. அக்கண்ணமே ஆந்தக்காகம் எரிந்து தரையில் வீழ்ந்தது. அதுகண்ட சிறறாயனா “என அப்பனே! ஏழையினமேல் வைத்து கருணைக்கு யருள என்ன

செய்யப்போகிறேன். நினக்கு அடிமை செய்வதல்லால் வேறு
 ருன்றும் புரிய அறியேன். கருணாகர்னே! கடலெழும்முதே!
 சண்ணுதற் பெருமானே” எனத் துதித்தார். இப்படித் தனனை
 மீறந்து துதிபுரியா நினற தமமுடைய பக்தராகிய சிற்றையன
 ரை ஈசன பாரதது உனக்கு வேண்டும் வரம யாது கேளென்
 அவா மனமுவநது “என்னையனே! இநதப் பிறவித துன்பத்
 தை இனியான் சகியேன். அதனை நீக்கி உமது பாதார விர்த
 நீழலிற சோததுககொள்ள வேண்டும்” என்று வணங்கினார்.
 அப்படிக் கூறி வணங்கி நின்ற அன்பரைப பார்த்து “நீ கேட்ட
 வரத்தைககொடுத்தே”னெனக கூறி அவரைத்தந்து பாதநீழல
 சேர்த்தனா. தேவர்களு பூமாரி பொழிநது மகிழ்நதாகள்.

வயிரப் பெருமாள் மலைகாவல் பெறு சருக்கம்

தொண்டை நாட்டின்கண் மிகவும சிறப்புற்றோங்கிய
 காளாசுமாரகரில் ஆயா குலத்தில ஒருவா பிறநதார். அவா பஞ்
 சாக்கரமும், விபூதியும், ருத்திராக்ஷமுமே பொருளெனக் கொண்
 டவர். பரமசிவனுடைய பக்தர்களிடத்து அன்புடையவா, அவர்
 களுக்கு ஆடைகளுதவி அன்னமளிக்கும் புண்ணிய சீலா.

இவருக்கு ஒரு தங்கை யிருநதனர். இந்த அம்மாள் மகா
 பதினிருதா சிரோமணி. எல்லாரிடத்திலும் தானையப்போன்ற
 அன்புடையவளாயிருநதாள். இவளை ஒருநாள் இவளுடைய
 மாற்றாள் அவமதிப்பாகப் பேசினாள். அதைப் பொருமல் சிவ
 பெருமானிடத்திற் மெய்யன்புடையவராகிய தன் தமயனிடம்
 சென்று அவரிடம் முறையிட்டாள். அவர் “நீயேன் வருநது
 கிறாய் காரணமென்ன? என்று கேட்டார். அவள் எனது

மாற்றாளுடைய குழந்தை பூசைப் பாத் திரத்தைத் தொட்டது. அதைத் தொடாதே யென்று விலக்கி விட்டேன். அக்குழந்தை அழுதது. அதைக்கண்டு மாற்றாள் குழந்தையை கையப்பிடைத்தது. மன்றிமிகக் கோபத்துடன் என்னிடம் வந்து என்னைத் திட்டி. "ஃ பிள்ளையைப் பெற்றிருந்தாலல்லவா தெரியும், மலடியானதால் தான் இப்படி குழந்தையைச் சினந்தாய்" என்று கூறி என்னை யிகழ்ந்தாள். அநீதோ! இவளிடம் இருதப் பேச்சுக் கேட்க நான் என்ன பாபஞ் செய்தேனோ தெரியவில்லை. முனிவர்களு டைய சூழ்முக விருக்குமோ? என்னுடைய குழலின் வார்த் தையை மறுத்ததால் வந்ததோ, அல்லது குல தெய்வத்திற் கெழுந்த பிழையால் நேர்ந்ததோ அறிவேன்" என்று கூறிக் கண் ணி விட்டாள். அப்படி அழுது வருந்தும் தந்தைக்கையைப் பார்த்து அந்த பக்கம் "அம்மா வருந்தாதே. சிவபெருமானு டைய குழைவைத் தவிர்ப்பார். வளக்கொரு மகனாவ ஈசனானு டைய மீட்காள் பிழைகளுக்குச் சென்று யாம்பெருமைத் தரிசி த்து வருகிறேன். ஃ இங்கிரு; எனக் கூறி சிவபெருமானையும் கரமாய்சிபம்மையையும் தீய்னித்துத் துதிபுரிந்து தன்னை மறந்து சிற்றகையில், "பலதலங்களும் சென்றுவா; அப்பொழுது இவ்வு எண்ணக் நிறைவேறும்" என ஓர் அசரீரி வாக்குண்டா யிற்று. அதைக் கேட்டதும் மகிழ்ந்து. பத்தியோடு" அவிடம் விட்டுப் புறப்பட்டு சிதம்பரம் வந்து நடேசப் பெருமானது திவ்ய தரிசனம் கண்டு ஆனந்தமடைந்தார். பிறகு முறையே பல தலங் களை யடைந்து அங்கங்கு ஈசனது திவ்ய தரிசனஞ் செய்து கொண்டு திருப்பராத் துறை வந்து சிவபெருமானையும் தேவியாறா யம் தரிசித்துப் பிறகு குழித்தண்டலை வந்து சேர்ந்தார். அங்கு காவேரிநதியில் ஸ்ரீரஞ்சயத்து அருகேயுள்ள கடம்பா துறைப் பெருமானையும் தரிசித்தது பின் அதற்குத் தென்பால் விளங்கா நின்ற மாணிக்க யானையக்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டு அதனை யடை ந்து அம்மலை நீதேவி முதலில் விநாயகரைத்தொழுது அங்குள்ள பொன்னிடம் திருப்பராத் தன்ம குவண்களுக்கு செய்துபுஞ்

சாட்சரஜபம் செய்து 'என் அப்பனே' ஆலாலமுண்ட பரமனே! கருணைகரனே! என் கோரிக்கை நிறைவேறுமாயின் என் தலைபைத் தருகிறேன்" எனப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டா. அந்த மலையிலேயே ஒரு மண்டலமிருந்தா. அப்போது ஒருநாள் அவருடைய கணவில எமதிறைவனாகிய இரத்தின சலேசுவரர் ஓர்வயோ; திகப் பிராமணனாகத் தோன்றி, "உனது குறைபை நீக்கினோம்; நீ உன் பட்டணம்போ; தெரியவரும்" என்று கூறி மறைந்தருளினார். பிறகு அவர் மனக்கவலை தீர்ந்து "ஐயனே! பரம பொருளே! அநாதி முதல்வனே! நினது கருணை பெற்றவர்க்குக் குறைவியதென முண்டோ" என்று கூறிக் கங்காதாரைத் துதித் தெழுந்து மலையை வலம் வந்து சிவபெருமானைப் பணிந்து மனக்களிப்புடன் அவிடம்விட்டி நீங்கித் தன்னகம் நேருக்கி வந்தார். வரும் வழியில் மீண்டும் ஈசனைப் போய்த் தரிசித்து வருவது மென்கிற எண்ணங்கொண்டு மலையை நேருக்கித் திரும்பினார். பிறகு "செய்! நான் மீண்டும் மலைக்குச் செல்வேனாயின் ஈசனுடைய கட்டளையை மீறினவனாவேன். செல்வது கூடாது" என்று கிணத்து மலைக்குச் செல்லாமல் வழியே திரும்பி தன்னுடைய பட்டணம் வந்து சகோதரியின் கருகத்திற்குள் துண்டிந்து அவளுக்கு 'ஆண்டவனுடைய விபூதிப் பிரசாதமளித்து, ஈசன் தமது கணவிறோன்றித் திருவருள் புரிந்ததைக் கூறி மன முவந்தார் அவரது சகோதரியும் ஈசனது கருணைக்குகந்து இடைவிடாமல் அவரையே தியானித்து வந்தாள்.

பிறகு அவள் கர்ப்பம் தரித்து ஒரு புத்திரனைப் பெற்றாள். அவன் ஈடுளாரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்த்து வந்தாள்.

இப்படியிருந்து வருகையில் அவளது சகோதரன்தான் பரமசிவனுக்குத் தன் தலையைத் தருவதாகக் கூறிப் பிரதிக்கை செய்து கொண்டதை மறந்துபோனார். அப்பொழுது அடியார்க்கடியவருகிய பரசிவமூர்த்தி அவளைக் கணவிலே தோண்டி நீ இயன்

உன் . பிரதிக்கைப்படி தலையைக் கொடுக்க வில்லை, மற்றதனை போலும் ” என்று கூறி மறைந்தார். பிறகு அவர் விழித்துக் கொண்டு அநாதி முதல்வனாகிய சிவபெருமானைத் துதித்து, திவானஞ் செய்து பொழுது புலர்ந்ததும் நித்யகடனை முடித்துக் கொண்டு தன் சகோதரியிடம் சென்று “ வாட்போக்கி ஸ்யனனும திவ்விப தல்ததிற்குப் போய்வா வேண்டு”மெனச் சொல்லி அவ்வுத்த மியோடும் இன்னும் சில சுற்றத்தாரோடும் புறப்பட்டார். புறப்படுமுன்னர் கையில் ஓர் வாளைபு மெடுத்ததுக்கொண்டு மெய்யன்புடன் இரத்தினகிரியை நோக்கி நடந்து குழித்தண்டலை வந்து சேர்ந்து அங்கு பொன்னி நதியில் ஸ்நானம் செய்து அங்கிருந்து தனது சகோதரி முதலானவர்களோடு புறப்பட்டார்.

அவா மலையை நோக்கிப் போகும்போது தன்னுடைய சிவசில இருகாங்களைபுங் குவித்துக்கொண்டு துதி புரிந்துகொண்டே போனார். அவருடைய உறவினர்கள் சிவசிவ வெனச் சொல்லிக் கொண்டே அவரைச் சூழ்ந்து சென்றார்கள். அந்த அன்பர் மாணிக்கமலையை நெருங்கினதும், காசிபன முதலாகிய இருபுகள் எம்பெருமானைத் துதி புரிவது செவியிற பட்டதுகண்டு அகங்குளிர்ந்து ஆனந்தமடைந்து புன்காங்கித முற்றார். பிறகு மலையை யடைந்து அதன் மேலேறி அங்குள்ள திவயதீர்த்தத்தில தன் சகோதரி முதலானவர்களை மூழ்குவித்து அவர்களை நசுன் னைநிதிக்குச் செலுமபடி சொல்லித் தானும் அந்தத் தீர்த்தத் தில ஸ்நானஞ் செய்து பக்தியோடு பஞ்சாக்காஜபஞ் செய்து விபூ திருத்திராக்ஷமணிநது புஷ்பங்களாலும் தன்னை யலங்கரித்துக் கொண்டு தான கையில் கொண்டுவந்த வாழையரையிற் சொருகிக் கொண்டு சநிதியை நோக்கிச் சென்று முதலில் கிராயகரைப பணிந்து, “இடாதலைத் தருளவேண்டு”மெனப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு பிறகு பொன்னிறம் பீடத்தைப் பணிந்தார். பின் கோயிலை வலம் வந்து சிவபெருமானை அநேகவித மாகத் துதிபுரிந்து சந்நிதிக்கு மேற்குப் பக்கத்திலின்றுகொண்டு, “என்னை வாட்கொண்டருளவேண்டும், என் மீதுகொண்டுவந்துகொள்ளக் கூடாது.

என்னப்பனே ! இம்மவல்லி ராதனே ! ஈசனே நீயே யெனக்
காண் ” எனப் பிரார்த்திக்கையில், அஞ்சேல், அஞ்சேல், உன்
தலையை எடுத்து பாதத்தில் அணிந்திடுவோம்,” என்ற ஓர் ஆகாய
வர்க்குண்டாயிற்று.

அந்த ஆகாய வாக்கைக் கேட்டதும் ஆனந்தமடைந்து வீர
சிங்கக் கோலத்துடன் பொற்பாறை யண்டை வந்து நின்று, வாளை
நிறுத்தி அதன்மேல் “என்னப்பனே ! ஆலாழ்முண்ட பரம்
பொருளே ! தயாநிதியே ! சர்வசங்காரமூர்த்தியே ! சங்கரா !
சம்போ”வெனத் துடிக்கிறப் பாய்ந்தார். உடனே அவருடைய தலை
வெட்டுண்டு அந்தப் பாறையிலின்று மலைபோல சிக் குச்சென்று
ஈசன் சன்னிதானத்திலிருந்து புன்னகையுடன் தோத்திரஞ்
செய்தது.

இதுகண்ட அவருடைய சகோதரி முத்வியவர்கள் “ஆந்
தோ ! “என சகோதரிகுமகவுண்டானல், என் தலையை உனக்
களிப்பே”னென் வேண்டி வந்தனர் போலும். இந்த மருமம் நம
க்குத் தெரியாமற் போயிற்று, எனப் பரமாச்சரியமும் துக்கமு
மடைந்து தங்களுடைய நகரத்துக்குத் திரும்பினர்.

அந்தத் தலையானது அங்குள்ள வேமபின் கீழ் ஓர் லிங்க
மாய் நின்றது. அப்பொழுது அந்தணர் தீபாராதனை செய்
தனா. அக்கணத்தில் “இந்த லிங்கத்திற்கு எப்போதுந் தீபா
ராதனை புரிக” என ஒரு ஆகாய வாக்குண்டாயிற்று. அவரது வையா
க்கியத்தின் காரணமாக அவருக்கு வையிரப் பெருமாளெனும்
பேருண்டாயிற்று.

பொன்னிமேம்பாறைச் சருக்கழ்

திருவாரூர் என னும் திவ்ய கோத்திரத்தில்வசித்து வந்த அந்
தாமூர்த்தி சுவாமிகள், தமது தோழனாகிய சோமான் என்னும்
அரசனாக் காண், அவன் வசித்துவந்த கொடுங்கோளூர் என்னுந்
திருநகருக்குச் செல்லக் கருதி அடியார்களுடன் புறப்பட்டு கா

சகல சதவகை தென்பாசிக்கினை நவகனெனவற்றமயுந்
 தரிசித்துக் கொண்டு வந்து விளப்பவாயிவகுத்து நாயன் ஈசனைத்
 தரிசித்து வணங்கித் துதிபுரிந்து பிறகு திருப்பாச்யத்திறைக்கு
 எழுந்தருளி அங்கு இறைவனைத் தரித்துக் கொண்டு கடயீப்
 கோயில் வந்து கடம்பவனநாதரைப் பணிந்து தமிழ்ப்பாமலை
 புனைந்து அப்பாம்பொருளுக்குச் சாத்தி ஆனந்தமடைந்து, அங்
 கிருந் மாணிக்கமலை சோங்கிச் சென்றனர், இந்த மலையினருகே
 சென்றதும் அவருக்கு அது ஓர் ஜோதி லிங்கமாகக் காணப்
 பட்டமையால் சுந்தரமூர்த்தியைப் "ஆ! இதிலெங்கனேயான்
 பெருவந்தனத் திகைத்து நின்று அங்கிருந்தே தமிழ்ப்பாப்
 புனைந்து ஈசனைத் துதித்துத் தமக்குப் பொன் வேண்டுமெனப்
 பிரார்த்திக்க, அவருக்கு ஈசன் திருவருள புரியக் கருதித் தமது
 முதலணங்களை யழைத்து அம்மலைப் பாரையில் பொன்னைக்
 கொண்டுவந்து சொரிய ஆக்ஞாபித்தார். பூதகணங்கள் அவ்வாறே
 பொன்கொணர்ந்து பறையிற் சொரிந்தன. அவைகளை நாயனார்,
 எடுத்துக்கொண்டு பரமானந்த மடைந்து தன்னை மறந்து தமிழ்ப்
 பதிகம்பாடித் துதிபுரிந்தனர். ஈசன் அங்குள்ள ஒன்றுபாதி
 என்னுமிடத்தில் அவருக்குக் காட்டி தந்து "வேண்டும வரங்
 களைக் கேட்க"வென நாயனார், "என் அபபஜே" இந்தத் தலத்
 திறகு வந்து திருநீலகண்ட தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்த
 வார்களும் இரத மலையைத் தரிசித்தவர்களும் முதலி பெறு
 தல் வேண்டும். உனது கீர்த்தி பொருந்திய லீலைகள் இந்த உல
 கத்தில் பிரசித்தியடை வேண்டும" என வரங்கேட்டனர். நீல
 கண்ட மூர்த்தி அவா விருமபியவாறே வரமளித்து லிங்கத்துட்
 மறைந்தனர். பிறகு நாயனார் எம்பெருமானை வணங்கி அவரது
 கருணையை நினைந்து நினைந்து உருகிப் பன்முறையும் துதிபுரிந்து
 அங்கிருந்து மலை நாடேகினர்.

வாட்போக்கிப் புராண வசனச் சுருக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

சிவகணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாட்போக்கிப்புராணம்.

காப்பு

பெரும்புவன மெவற்றினையும் பெற்றவொரு சிறுதூக்
கரும்பினோடு லொருமுக்கட் களையும்வீற் றிருந்தருளுந்
திருந்துமொளி மாணிக்கத் திருமலையிற் சிறந்தென்று
மிருந்தருளும் வேழமுக னினையடித்தா மரைபணிவாம்.

—o—o—o—

பாயிரம்

வாழ்த்து

அறதொழிலந் தணர்வாமுக வானினங்க டழைக்கமழை
யுறுமுறையிற பொழிசூகவேந தோங்குகவின் ணவர்மலிக
முறைப்பயிலு மறைதழுவா முகாரெறி தாழ்க்பொறை
நிறைபெறுபு தலம்பொலிக நீடுகசை வழமன்றே [க]

நூற்பயன்

அறசீடியாசிரிய விருததம

மதிதவழும் வாட்போக்கி மாதேவன முன்மியததை
மகிழ்நது கேட்போர்
கிதிபலவு நனியெய்தி நிலம்புரநது மகவுயிர்த்து நீடு வாழ்நது
விதியுலகு முதலாய விண்ணுலக போகங்கள் வெறுககத் துய்த்து
நதியணியு் நம்பெருமான் றிருக்கயிலை யெநநாளுந்நண்ணி
வாழ்வார[உ]

கடவுள் வாழ்த்து
சிவத்தைப் போற்றல்
கலிவிருத்தம்

மன்னிய மணிமறை மன்ற நீத்தொரு
இன்னரு ஞாதவுவான் கனக மெய்திறு
பன்னக வயவரி பலருங் காணுறக
கொன்னடம் புரிகழன முடியிற கொள்ளுவாம் [௩]
சத்தியைப் போற்றல்.

குஞ்சித பதத்தொளி குறித்து நோக்கின
றஞ்சன்மி னெனவுயிர்த தொகுதி யாவககு
மஞ்சென வருணமழை வழங்கு நாயகி
செஞ்சர ணிணைமலா சென்னி சோதனுவாம் [௪]
இரத்தினகிரீசுவரா துதி
அழசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

சீராதநத நாமமறையினை சிரத்தொளியைச் சித்தாநதத்
தெளியை யன்பாற
பார்தநத விமயமலைப் பசுநதேனைக் கலந்தவொரு
பாலை வேலைக்
கார்தநத வாலால முணடுவிண்காத துருளகருணைக்
கடலை நாளு
மோதநத வாடலோகக் மாணிகக் பலைக்கொழுநதை
யிறைஞ்சி வாழுவாம் [௫]
சுரும்பாக்குழலம்மை

அரும்பாருந தனதடமு மங்கலநா ணணிநதகண்டத
தழகுந தோடுங்
கரும்பாரும் பசுநதோளு மதிமுகமும் கருணைப்பாழி
கமலக் கண்ணு
மிருப்பாரும் பொன்னுலகு மேததவடி யவர்வாழ்த்த
வெதிரின் றுளுஞ்
சுரும்பாருங் குழலுமையா டுணையடித்தா ம்மைமுடிமேற
சூடி வாழ்வாம் [௬]

அருள்பொழிவிநாயகா

கொச்சக்ககலிப்பா

இருவினையும் விடமாபை யீடகல வாணலத்தின்
விரிவுதரு வலிசாய விரைந்துசுழல் கறங்கேபோல்
வருபிறவிக கோடையினால் வாடாம லுபிதனிர்ப்பக்
கருணைதழை பொழியுமொரு கடாககளிறறை வணங்குவாங்க

குமார்க்கடவுள்.

மொபானன்றுகை விரலசோததிப புடைவீசி யிறுமாந்த்
முன்னிருகை யானைபொதது முாககனாப்த கிரித்துழனு
மென்னிருகைத தொழுமபேறது மிருசாண முளரியுடன்
பன்னிருகை படைததருளுந் பாலகனைப் பரவுவாம் [அ]

திருநந்திதேவா.

மருவந்த தவழீழல் வாசவனு மாலபனும

வெருவந்து புடைவிலங்க விலக்குதிருப பிரம்பேந்தி
ஒருவனபி நெனமையாளவோ னேலக்க நடாததியரு
ளருணந்தி யடிக்கமல மக்ககமலத திருததுவாம் [க]

திருஞானசம்பந்த மூத்தி நாயனா.

பொங்குபுன விடுமேடு புனலேடு மோடாம

விககெவரு மகிசயிப்ப வெதிரேறச சமண்கையர்
துங்கமலி கழுவேறத தொடராதவரை வாசிலவென்ற
சிககமறைக குருளையிரு சேவடிசென னியிலவைப்பாம் [டு]

திருநாவுக்கரசுநாயனா

வெறடிணைபா மடலவேழம் வேகமவிதத் தடிதாழ்த்தி
யற்புதமா மெனுரபடிகீற றறைமலாப்பூர தடமாக்கிப்
பறபலாடாத தகங்குழைப்ப பல்பிணிமார்த் திட்டவொரு
கற்புணைபாற் கடல்கடந்த கவிக்கரசைப் பரவுவாம் [கெ]

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

அபபுயபபோ தமர்நதோனும் அலைகடல்வாய்த்துயின்றோன
முட்பாகளியா வருமபிறரு முணர்வரிய திருவடிக
ளிமபரிதபா ரீடநதோய விருமுறைநள் எரிவினிடெ
நம்பனைததா தெனநடத்து நம்பியையன புடன்பணிவாம்

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

கூடனெடு தெருவினிடெக் குறுநரியின் குலமனைத்து
மாடல்வயப பரியாகக் கையெகத்தியின் முறைநடப்பத
தோடவிழ்ப்புக கொன்றைபுனை தோன்றனமறைப பரியிலவர
பாடலபுரி வாதவூப பாவலனைப பரவுவாம் [௩௩]

அறுபத்துமூவா.

மறுவுற புறச்சமய வழியனைததும் பிழையென்று
குறைவற்ற பேரன்பாற குருவிவக சங்கமத்தி
ஹபத்தி நெறியெவாககு முணாத்துதலெசய்தெனையாண்ட
வறுபத்து மூவாகளபொன எடிககமல முடிககணிவாம் [௧௪]

ஆரியராஜன்.

சூரியார், யிரககோடி தோனறியபோற சுடாமணிககாக்
தாரியல்கண் டனைப்பொனனிக கடரீரா யிரமாட்டப
பூரியெனப பாததிரத்திற பொசிவாசி தாமுனிநத்
ஆரியமன னனைநாளு மககமலத் திருத்துவாம் [௧௫]

வைரபபெருமாள்.

அறறமில்கரகு சிவிறபிறநது வாயர்குலத் தவதரிததுக்
குறறமிலா வுடனபிறநதாள் (1) குழவிபெறத் தலைபலியா
யுறுதவி மாணிக்க வோககனறபெம மாணருளைப
பெறறெமையாண் டருளவயிரப பெருமாளைப பரவுவாம்

* மலெகதி, டிபூரத்தி, வியாககிரகதி, வானரகதி, விடபகதி.

1: பாலன்.

சிற்றயனா.

அறசீரடியாசிரிய விருத்தம்

(2) ஆனஞ்சு பாம்பரனுக காட்டுவான் பாறையிலவைத்..

தகலக காக்கு
தானஞ்சுங் கவிழ்ப்பவயிர் வெறுப்பனென வரைமுழுதுந
தாமே பெனனத
தேனஞ்சு மொழிபாகா தெளிவிப்பச சாயபராயத்தியக் காக
முனஞ்சு கிழவருளன ஸ்ற்றசிதற யனைநாளு முளததுள
வைப்பாட[கன]

மற்றைச சிவ நேசாகள்

கொச்சகப்பா

நூவலநதி வாதியவிரு ஞாலத்திற சீலத்தான
முவகைய காலத்து முறைமையின்றி றிறப்பாது
மாவடுவை யனையவிழி பருகையோரு பங்குடைய
தேவாபிரான் றெழுமபேற்ற திருத்தொண்டத் தொனக
பணிவாம [கஅ]

நூல் செயுத்தற்குக் காரணம்

அறசீரடியாசிரிய விருத்தம்

முனனமீவே தருதோ குத்த முனிவர னருளாற சூதன்
சொன்னவாட் பேரககி மேன்மை தூயசெந தமிழி னாலே
தன்னிக ராதி சைவத தானீகா தலத்தோ ரனபாய்ப்
பன்னுவா யென்ன வன்னோர் பணிகொண்டு புகலவன
மாதோ[சக]

அவையடக்கம்.

சூதமா முனிவன றோது சொன்னமுன னையபு ராண
மோது நீருத்தி தன்னுண முகநதிடுங் கலசம போல
ஏதமில சிலவே யான்கொண டியயபுகேன் கலைகள் முறறு
மோதிய எல்லோ ரியாரு முவருதுரைத் திடுவென்றே[உ௦]

கொச்சப்பா

அக்காவ மணிநதிரா னமர்நதுறையும் வாட்போக்கி
 மிககபுரா ணநதமிழால் * விஞ்சையர்மு னியான்மொழித
 ற்ககவனக குழுவின்னதிர தகைசிறிது மறியாத
 கொககினஙக ணடைகாட்டிக் குறைகாட்டும் படித்தாமால்
 ஆகத் திருவிருத்தம் 23

சிறப்புப் பாயிரம்*

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

அனனமா எயல்குழ மாணிகக மலையி

னரிய மொழிப புரணத்தைக்

கனனலுந தேனு மமுதமும போலக்

கனிநதசெந் தமிழினுற செய்தான்

பன்னுசெந தமிழ்க் ககத்தியன் போலப்

பாரினில வந்தவ தரிதது

மன்னுதென கயலை மாநகா மருவும

வைத்திய நாத தேசிகனை

[க]

பதிகம்.

அறசீரடியாசிரிய விருத்தம்

நிலவகொளா ரணிய மென்னு கைமிச மான வாறு

மிலவகுமா ணிககக குன்ற மிருதிலத் தடைநத வாறுந

துலவகுமக குன்ற மேவுந தொலபுகழ்ச் சிறப்பி னேறிஞ்

சலங்கொளும வாயு சேடன சாரநருச சித்த வாறும [க]

இநதிரன பணிநத வாறு மிடியருச் சித்த வாறுந

செநதமிழ முனிவன் பூசைச சிறப்பொடு ரோம சபபே

ரநதமின் முனிவனபூசிட தானருள் பெற்ற வாறுஞ்

சுந்திர காசங் கொண்டு தடவரை பிளந்த வாறும [உ]

ஆகத் திருவிருத்தம் 24.

* கற்றுணர்ந்த புலகா.

புராணவரலாறு

சுலீலரத்தம்

அருந்தவம் வடிவெடுத தனைய ரியாவாகீகு
 மருந்தினு மினியவா வாய்ம பூண்டுளா
 கருங்கடல் விடதுகாந தருளுந கண்ணுத
 றிருத்தடித் தாமரை மிலைத செனனியா [க]

வாசடை முடியின வயங்கு கணயகை
 யோசெழு ழாலை நீலநகு நீற்றொளி
 சோதரு மேனியா சீரை யாடையா
 காழுகி லெனப்பொழி கருணை பூத்துளா [உ]

முப்புரி நூலணி மாபா மூதுணாந
 தெப்புவ னமும்புக மெய்த நினறுளா
 ரொப்பருந கலைகளு மோது மங்கமுந
 லதிபசிய மறைசுருந தெளிநத சிந்தையா [ஈ]

முண்டகப போதென முகம் லாநதுளா
 புண்டர மூன்றினுற பொலிநத நெற்றியா
 உண்டிகாய் சிழுககயின றொடுநகு மேனியா
 தண்டுநீர்க் குண்டிகை தாங்குந கையினா [ச]

*சுருநிற மானுரி கதுவு மாபினா
 புரிதரு மஞ்செழுத துணரும் புந்தியா
 அருமறை விதிவழு வாத தனமையா
 தெரிவீரும் பெருமையார் சீல மாயத்துளா [ரு]

நைமிசைச் சருக்கம்.

உருப்பமார் கோடையி னுடற்று 1 மைவகை
 நெருப்பினின் றருத்தவ நிகழ்த்து நீமைபார்
 வரிக்குயி லழுங்குரீண் மாரி நாள்வயிற்
 பெருக்குரீ ரிடைத்தவம் புரியும் பெற்றிபார்
 எழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

[க]

அவகிரன் வசிட்டன் பிருகுமராக் கண்ட
 னத்திரி கோதமன் கபிலன்

றுவகமா தவங்கா டௌசிகள் மேன்மைச்
 சுகன்சதா னநதன் வான்மீகி

மங்குலகுழி விரதத தகநதையைத் தவிர்த்த
 மாதவன் கண்ணுவன் மரீசி

சங்கமே திகாகும வ்பாண்டன வாயமைச
 சதுமறைப பாசா முனிவன்

[எ]

துகளறு காட்சி முறகலன் கருணைத்
 தூபகா சிபன்றுரு வாச

னிகலறு வாம தேவமா முனிவ

னிசைபெறு சவுபரி யென்போன்
 புகழ்பெறு மறைதேர் காவலன் மேலாம்

புலததிய னத்திதிமா தவததேன்
 முனைபவிழ் சுமலப் பொகுடடிலயிற் றிருக்கு

முதலவனோ தமனமா முனிவன்

[அ]

தளளரும பெருமை யுரோமசன் குரசன்
 செளனகன் முதலிய வறவோ

ரௌளருந தவங்க ளிபற்றுதற கமைநத

விடஞ்சகத திபாதெனத தெரிவான்

கொள்ளைவண் டினங்கள் கூட்டுணப் பசுந்தேன்

கொழுமட லுடைநதுகொப் பளிக்கு

முள்ளரை முளரித தவிசில்யிற் றிருக்கு

முதலன் னுலகினை யடைந்தார்

[க]

1 ஐவகைநெருப்பு-சாற்புறமும் வரியவிடுத்த வக்கினியோடு பானுவின்
 வெப்பம்.

திருவாட்பேர்க்கிப்புராணம்.

அடைந்தமா முனிவர் நான்முகக் கடவு
 ளடித்தல முடித்தலம் புனைந்து
 படர்ந்தபே ரன்பாற் பரவினா நிற்பப்
 பங்கயத் தவிசின னேக்கி
 யுடங்குரீர் நம்பா லுறற்தென் னேயென்
 றுரைக்கலுந் தரைத்தலை நேறக
 இடம்பெற்ற கடைநதோ மருளுதி யெநந்
 நன றுநன்

அன்னவன் குசையா னேமியொன் றியற்றி
 யவிரொளி நித்தில மிறைக்கும்
 பின்னலவெண் டாங்கக கருங்கட லுடுத்த
 பெருமபுவி யதனிடைச செலுத்தி
 பின்னதெவ விடஞ்சோந் துறறதவ் வீட்மே
 யெய்திகீ ரிருந்தவ மிழைக்கத்
 துன்னுந் தலமென் றதனுட னடுத்த
 தூயமா தவரையும் விடுத்தான்

[16]

விடுத்தலும போன பூவட்டெடுத்த தொழுத்
 வேதியன விராசசெழுந் கமல
 வடித்தலம் போற்றி முனிவர் விடைகொண்
 டாழிமுன செலவதன பின்சென
 றிடாபபட வின்றிப் போந்தனா போந்த
 விலங்கொளி யமையு மந்நேமி
 தடைபபடா தெனறுந் தவப்பயிர் வளர்க்கத்
 தக்கதோ தலத்தையுற றதுவே

[17]

காமமுந் துயாசெய் யறுவகைப் பகையுங்
 கடிந்தவ ரவ்வனந் தமக்கந்
 நேமியுந் போந்தந் கிருத்தலாற படிமே
 னெறிபுரி கைமீச மென்ன

நாமமங் கியற்றிப் பறபல வேள்வி

நற்றவ மவறமுட னுற்றி

யோமவெங் கனலிற சத்திர யாக

முஞறறியே யுளமகிழந துறைநதார்

[௨௩]

கலிவிருததம்

மற்றவந நைமிச வளனையா முளமுற

வறநமின முறைசெயற கருமையே யாயினுங்

கற்றவ ரிகழினுங் காதனமிக கூாதலா

லுற்றவா நெருவகை யோதுகின றுமரோ

[௨௪]

மேகமுங் கொடிவிடு வேளவியும் புகையுமெப

பாகமுந தீவழவது பாள்வாய மரகதப

பூகமுந குருமுகைப பொதியவிழ நறியபுன

னாசுரு செறிவது நைமிசா ரணியமே

[௨௫]

தாவிலசெண் பகமுள்ள சாலமுரு சநதனப

பூவியன பொழிலகளும பொதியவிழ வகுளமுங்

காவியம் பங்கயக கானமுங் காணுலா

நாவியங் கமழவது நைமிசா ரணியமே

[௨௬]

புனினமே லுதலினுற பூவகந திடுதலாற

நெளிவுசேர் முத்தினுற நிகழநதபா சொளியினுற

றளிமுகிற படிதலாற சங்கமாரா திடுதலா

னளிராகடற போலவது நைமிசா ரணியமே

[௨௭]

அண்ணலவெங் களிரலயா னையுமடற சீயமுங்

கண்ணலந திகழமயிற கணமுமவா ளாவமும

பண்ணலந தருநிளிப பறவையுங் கலுதுலு

நண்ணியங் குறைவது நைமிசா ரணியமே

[௨௮]

உற்றவ முலக்னுக குறுதிநா மன்றமுறை

சொற்றவர் நீறணி தூயவா மேலைநாட்

பொற்றவர் வளைவுசெய் புங்கவர்க் கன்புற

நற்றவ ருறைவது நைமிசா ரணியமே

[௨௯]

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

நெற்றாள் பழுத்த நெற்றியன் முற்று

நிலவிய கண்டிகை மாபன்

சாற்றுமைந தெழுததை மனததிடை யழுத்துந்

தன்மையனை மெய்மைசால் குணத்தன்

ரோற்றமு மீறுந தொலைநீத துயரநத

சோதிவா னவனடிக் கமலம்

போற்றுநந் நவததோன புராணமு வாறும

புகரநத தெளிநதபுந தியினோன்

[உ0]

வேதரான் கிணையு மையமுந திரிபும

விதண்டையு மினறியே தெரிநத்

வாதரா யணதே சிகன்சரோ ரூகமா

மலாககமுன முடிமிசை புனைநத

சூதமா முனிவன றமிழ்முனி முதலாந

தூயமா தவாதமைக் காண்பான

போதவிழ் நறையாற காவதங் கமமும

பொய்கைசூழ னைமிசம புகுவான்

[உக]

விண்டலை தவமுஞ் சீதமா மதியின்

விரிநிலா வெள்ளமு மிமைபோர

பண்டுவந தடைநது கடைநதவத தீமபாந்

பரவையு மெதிர்நதெனப பாாமேன்

ம்காண்டலுக் கிணையா யிணையிலாக் கருணை

ம்காழித்தருள் சூதமா முனிவ

னெண்டிசை வளாகம பழிச்சுமா முனிவ

ரோதிரகொள னைமிசம புகுநான்

[உ௨]

கலிநிலைததுறை

புகுநத சூதனுக் கமைவுறப பொலன்றவி சுதவி

மிகுநத காதலின் முகமனும பலமுறை விளம்பி

அகநதை வேரறு முனிவர ரளவளாய் வைகி.

மகிழ்ந்து மறறவன் மதிமுக நோக்கியே வகுப்பார்

[உ௩]

வான நாயக நமர்ந்தருள பொழியும்தவாட் பேரூக்கித்
தன்ன மேனமைநீ சாற்றெனச சவுனகன முதலா
ஞான மாதவ ருரைத்தலு நனறுநன நெனவோ
மோன மாதவச சூதனுஞ் செப்புவான் முறையால் [உச]
பிரமம் பதமமே வைணவம் பெருமைசால சைவம்
பரவு நாரதம் பாகவ தம்பவு டகம்

உரைசெய் மாரககண்ட மாககினே யத்துட னோத
விருமை யுநதரும் பிரமகை வாததமோ டிலிகம் [உந]
வராகவ காந்தமவா மனமுடன் கூாமமே மற்சம்
விராக முற்றுழி விளங்குகா ருடம்பிர மாண்டம்
பராக நீறணி பரசர முனிவரன பாலன

தராத லத்தெனக் கிவைபதி டெட்டையுந தந்தான [உக]
இலகக மீறு பத்தினென னூயிர மிறைவற
கலக்க னூறுமோ னையிரு புராணமாங் கிரந்தம்
துலகக நாரணற் கைப்பதை யாயிரந் துகளில்
ஒலிககு நான்குமோ திமமுயாத தோற்கினி யுரைப்பாம் உன
ஆறு பத்தொடை யாயிர மிருபுரா ணமுமாம்
பாறு பெற்றுடைப பரிதியும் பகவற்கீ ராரும்
ஆறு மறநிரண டெறு 0 முத கவற்கென வறிவோ
தேறு விநதவா றுரைத்தன முணருமின நெளிஞர் [உஅ]
சொற்ற மூவறு பீடுறு புராணத்திற கருதி

கற்ற நாயகன 'மாயவ' னடிமுடி காண
நிறற வானசெழுங் கறைக்களற் குறுபதி னிறைந்த
கொற்ற சைவமம் மணிமலைத் தகைமையைக் குயிலும் [உக]
வளமை தங்கிய வெள்ளிமால வரையிடை முனனு
ஞளம் கிழ்ந்தமு வுலகையு முதவிய வுமைக்கு
மிளகு மண்புறு தனக்குநாப பண்ணுய ரிளஞ்சே
யளவ ளாயுறைந் திட வரு ளபலன்வீற நிருநதான் [உந]
அனையமூவரு மளவளா யமாநதருள காலே

புணைகொள வேவவன் முக்கணன் முகமலா னோக்கிக

கனைக் கூறபுவி யிடத்தூரீ கா தலித துறையும்
 புனித மெய்த்தலத துயர்நத்தெத தலம்புக லென்றான் [௩௧]
 குமுனி மாமதி யாவணி யெய்பிரான குமரன்
 மழலை வாய்மொழி கேட்ட லு முளமிக மகிழ்நது
 தழுவி யன்பினுற சாலமந தணமிஃ தேனும்
 மொழிது மியாமெனப புத்திர வாஞ்சையின மொழிவான்
 சம்புத தீவீனிற சையமால வரைபயந தருளும
 பம்பு நீமிகு காவிரி நாடடிபல் வளங்கூ
 செம்பொன மாளிகை சூளிகை சேணளந தொளிநு
 மம்பொன மாநக ரொன்றுள தநநதித தென்பால [௩௩]
 ஆங்கு மாணிகக டலைமய மாபெயறு முனபா
 யோங்கி யாபூயாக குறுதிக ளியாவையு முதிவி
 நீங்க ருமபெருங் காதலா லுறைகுவ நினபேநற
 பாங்கின எவகிய பாவைபேன மகிழ்ச்சிகூ பண்பால [௩௪]
 என்று கொன்றையந தாபுனை மெவ்வினெய மெருமான்
 ஆனறு கடடுரைத் தத்தலப பெருமையை யறைய
 வென்றி வேலவ லுளங்கொடு விருப்ப மீதூர
 நன்று நன றெனத தாதைதாள டணிநதன நயநதான் [௩௫]
 நயநத வேலவ னநதிதே வருககது நவில்
 வியநது மறறவன சீனற்குமா ரருக்கதன மேனமை
 யிபம்பி னுணவன வியாதமா முனிவராக கிசைப்ப
 வயங்கொண் மாதவன றமியனேற கவைமுற்றும் வசூத்தான்
 அத்தி ருத்தலச சிறப்பினை வியாதனே யல்லா
 வித்த லத்திடை யாவரே யியம்புவா நீவி
 சித்த மீன்புற வினவலாற சிறிதுரைப பேனென்
 றுத்த மோததம வருளுடைச சூதனங் குரைப்பான் [௩௬]
 அறசேடியாசிரிய விருத்தம்
 இனையநற காதை கேட்போ ரெழுதுவோ ரெழுது விப்போர்
 கனைகட லமுத மெனனக் கட்டுரை செயயுந தூயோ
 முனைவன தருளினிலே முதுல காண்டு பின்னா
 புனைபணித தவிசின் னவகும புரந்தர னகிவாழ்வார [௩௭]
 னைமிச்ச சருக்கம் முற்றிற்று.
 ஆகத் திருவிருத்தம் கூஉ

மாணிக்கமலைச் சருக்கம்.

எழு சீரடியாசிரிய விருத்தம்

செய்யுதின கருடபு மழுதமும பாகுந்
தேறலும போலுமென் குதலை
தைபலோ பாகன றிருவடிக் கமலந்
தாழநதுமே தக்கவம முனிவன்
பைபரா முடிமேற கிடநதபா ருலகம்
பழவினைச சிமிழ்பினை யொருவி
யுய்யவே திருவாட போககிமன் மியத்தி
, னுண்மைபை யோதுதற கமைந்தான் (க)
தநிலாத, தவமோர வடிவுகொண் டனைப
' விசைபெறு மந்தனீருள்ளம
வேறொரு விடையத தெய்துற வண்ணம்
வேட்கைமேன மேலு மீதூரத்
' தேறுமா கேணமி னென்றுபர் சைவச்
சோகெழு புராணத்துட் போநது
கூறுமெயத தலமான மியததுண்மா ணிக்கக்
குலவரை வரவு சொறறிடுவான் (உ)

அறு சீரடியாசிரிய விருத்தம்.

அழலெனச் சிவநது நீண்ட வவிராசடை மவுழி தாங்கி
விழைவுட னகக மலை வெண்டிரு நீறு சாததிக்க
குழன்மொழி பாக னுமங குறிககுமைந தெழுத்து மோதி
பழமன்ற பயினந் நாவீர பிரமகற பத்தி னோநாள் (ங)
முத்தக முரிஞ்சங் கொமமை முகிழ்முலை மயிலஞ் சாயந்
கத்திகைக கருமென் கூநதற காமபெனத் திரண்ட மென்றோட்
டத்தரி நெடுங்கட் செவவாய்த் தனிரிபற பரவை யலகுந்
புத்தமு தீனைய தீஞ்சொற பூவையோ பாகத் தெங்கோன்(ச)
சங்கொடு திகிரி தாங்கித தண்டிழாய்த் தெரியல் வேய்ந்து
பொங்கொளி பசுமெபாற னாச புனைந்துரீர்ப் புணரி யாடை
யங்கணமா ஞால முற்று மருமபிய நாபி பூத்த
பங்கயச செங்க ணூப பார்ப்பண துயிலு மேலோன் (ஞ)

எண்ணுதற் கரிய வேத வேழிசைக் களிவண் டார்ப்பப்
பண்ணினு மினிய தீஞ்சொற பாமக னாவின் வைகக
கண்ணகன் ஞால முற்றுக காதலாற படைத்த வாசத்
தண்ணுஞ் செழுமபொற றேட்டுத தாமரைத் தவிசின்
வாழ்வோன்(கீ)

விண்ணவர் வணங்கிப் போற்ற மெல்லிய லரம்பை மாதா
தண்ணிலாக கறறை காலுஞ் சாமரை யிருபால வீச
வொண்ணுதற சசிமென கொங்கை யுகளமார புழகக நாற
கோட்

டண்ணவக களிற்று லாவு மாயிரங் கமலக் கண்ணன் (எ)

அங்கியக கடவுள் வீச பட்டகெழு பாசத தண்ணை
சிககலெள் ளெயிற்றுப் பேழ்வாயச செருவிக னிருதி
வேந்தன

பொங்கொலிப் புணரி மனனன பொரியழற் சகாயன் முக்கட்
சககரற் குவந்த நண்பன் மனிவிடைக கொடியி சானன் (அ)

மாயிருட் படலங் கீழும் பன்னிரு தபனா தெயவ
மீயுபா விமான லூதி மேலவரு மிருவ ரெணம
ரோய்வறு விடைக டீவு முருத்திரா பதிற்ஞென் மறறோ
சேயுபா விசீமபின் வைகுந தேவாழுப பதது மூவா (க)

சித்தா சாரண ரியககா தேன்பிழி மகதி யாழநல
வித்தகா கருடா விசசா தாருட னூக வேந்தன
இத்ததை நார்பத தெண்ணு யிரமுனி வராகண மறறோ
ருத்தம மேருக்குறந்த தொருக்குவீற மிருந்தா ரன்றே (இ)

வீற்றிருந் தருளுங் காலை வினாகமழ மொதிகைச சார
ஐற்றிசை கமழுஞ் சோலை நறுமல ருஞ்சுத தாதி
ஐற்றிருந் தொழுகு தெண்ணீ ருடைதிபைப் பொன்னி யாதி
யாற்றினி ளைவ ளாவி யழலுந்தண் ணெனவே நண்ணி (ஓக)
மன்றலம் போது டேய்ந்து வந்திழி யருவி டேய்ந்து
குன்றுறு சுணையின் மூழ்கிக் குறுகுறுநடந்து லாவித

தென்றலஞ் சிறுகாண மெல்லத் தினைத்தலுந் தேவு ரெல்லா
மொன்றலுபலவு மேத்தி யுவந்தன ரனிலந் தன்னை. (கூஉ)

உகரதுழி மகதி நலயா மூறுதவன் வாயுத் தன்னை
யிகழ்தவன் போல நோக்கி யெறிகட லேழு மெட்டுத்
திகுதமும பரிக்கு மோவிச் சேடனுண் டிடுவ னாகிற்
புகழுகுரைத திடுவ தெவ்வன் புல்லிய, வங்கு மென்றான் (கூஉ)
எனறலும் வெகுளி பொங்கி யெரியெழ விழித்துச் சீறிக்
குன்றெனத திரண்ட திண்டோட் குடங்கைபாற் கொட்டி-
யார்த்து

நன்றுநன் றென்னச் செந்நீ நறுநெய்பெய் தலுமெ முந்தாங்
கொன்றிய வமரர் மூன்ன ருடன்றெழுந் தினைய சொல்வான்
பொறிமயிற் குணவா மிந்தப புலவிப வரவந் தன்னை
யறிவுடை யறவோன சொற்ற தடுக்குமோ வடுப்ப தன்றான்
மறுவறு மெனது திண்டோள் வாகையுந் வேக நாகத்
துறுவலி யதுவுங் காண்மி னுழுகுருள பொழுதி லென்றான்
அதகிற நிகழ்த போழ்தி னமராகை யமைதது நீயிவ்
விதக்க மேருத தன்னை வேரொடும பறிய வீழ்த்தித்
துத்தியம பணத்தி நீயத தொலவரை வீழா வண்ண
மெதகிற மத்தி நததா விபஸுறக்காத்கி யென்றார் (கூக)
உடம்பரவ வாறு கூறி யுபாவரைச் சுகர நீங்கி

யிஃபரின விலங்கி நின்ற ரிருவர்கம வலியுங் காண்பா
னடபுவி முழுதுந் தாங்கு மனநதனு முலகுக் கெல்லார்
தமபமாய் நின்றமேருச் சபிலத்தைப் பபிலச சூழ்தான் (கூஎ)
ஆபிரம பணத்தா லன்றோ னவ்வரைக் குவட்டை யெல்லா
மேயனு வளவிந் பொததி விழாவகை யிறுக்கிக் காப்ப
மாயிரு ஞாலமுற்று மசகமொத் தழுங்க வாயுச்
சேயுயா விசம்புள் னோருஞ் செவிபெட் டொழிய வார்த்தான்
உலைவயாத் தடித்த லோடும ஒன்றனோ டொன்று தாக்கிக்
குலவரை யேழு நொய்திற குமைப்புண்டு துகளாய் வீசி
யலைகட லேழுந் தூபப வாழிமால வரையு மநதச்
சலதியின் வீழுகத் தென்றார் சதாகதி வலியார் சொல்வார்

விசைக்கி யெட்டிம் வானிற் செல்லெனச் செல்லச் செல்லுவ்
 குசைத்தலை விரிந்த பூவிற் குவலைப் தன்னைச் சார
 விசைத்தெழு பரிதி வட்டம் வெண்மதி வட்டங் காற்ற
 லசைத்திதி மாலவட்டத் தவனிவட்டத்தில் வீழ (உ௦)

புண்ணெமல் லரும்பு போலப் பொங்கொளி யுதிக்க ளெல்லாந்
 தந்நிலை யழிநது வேறு தலைத்தலை யுதிநது போத
 விரதில மருங்குற றுரு மெவையுமே செல்லப் பொன்னுட்
 டநதிலத் தருக்க ளெல்லா மகவிடத் தடைய வீழ (உ௧)

பருபபத மனைத்தும வானிற பறவைபொத திபங்க வானத்
 துருத்தெழு கலுழ னாகி பொருங்குசேர் தவனி சேரத்
 தருக்குமா மேருச சைபஞ்சலாகையே யாகக் கோத்திட்
 டிருக்குமோ கறங்கு போல விருத்தது புவன வட்டம் உஉ

மதவலி வாயுச் சீறி மாறுமா றுதி யாவஞ்
 சிதைவுறத் தாக்க லோடுகு சின்னபின் னங்க ளாக
 வுதையமத தமன மொன்று முணாவுற தூழி கால
 மிதுகொலென் றயிர் தது சின்று ரிமையவ ரெவநு மன்றே உஉ

ஊற்றமிக கெழுந்த வங்கு முறுவலி யினைய தாக்த்
 தோற்றமிக குடைய மேருத தொலவனா யதனைச் சூழ்நது
 போற்றுதல் புரியுஞ் சேடன்பொருப்பிடைத்துக் ளொன்றேனு
 மாற்றுத லுறமற காததா னவன்வலி மதிககற பாற்றே உஉ

காண்டகு துறவின் மிகக கடவுளா கருதது முற்றப
 பூண்டநல விரதம் போலப் பொருப்பினை விடாது பற்றி
 மூண்டெழுஞ் சண்ட வாயு முழுவதும் பருகிப் பின்னும
 ிவண்டிவான் போலத் தன்வாய விபனபிலை திறத்தாங்
 [குறறன்

ஊழ்வினைப் பயனு நல்லோ ரொப்புர வும்பூங் கானத்
 தாழ்நை யுதிப்புர தூயோ ரகமகிழ்ந் தளவ ளாவார்

தோழமை யதுவும் போலத் துளக்க மொன் றேனு மின்றிச்
பாழியம் பொருப்பைப் பற்றிக் கிடத்தனன் பார்தள் வேந்தன்

ஒலித்துவெங் காற்றுச் சீறறத் துருமெனத் தாக்குந் தோழன்
மெலிப்பகை போல வெண்ணி யிடர்சிறி தேனு மின்றிச் .

சலிப்பதை யறியா னாகிச் சதாகதி யிலனே யாக

விலக்குவா னுருதது முறறும் விழுங்கவாய்ப் பிளந்தான்

மன்றே உன

அன்னவே லையின்கண வானத தலைஈரு மலக்க ணெய்தி
முன்னையம் பூதத தொன்று முடியுமென் முடியு மெல்லாந்
என்னமால் வண்பைச் சூழ்ந்த வீடுடை யாக வேந்தன்
றனவேண் டினரா லறபளு சதாகதிக களித்தி யென்றே

வானவ ருரைத்த மாற்ற மறுப்பது மெவன்கொ லென்ன
மேனகங் கவியா நின்ற வியன்பணரு சிறிது சேடன்
றாறாரு புடையை நீக்கச் சதாகதி குவடோ ரைதும்
பேனவா ரிதிசூழ் பாரிற் பெயாததுவி சினன லன்றே உக*

வீசிய குவடு சோணுட் டுபயமும் வியன்கொள பாண்டி
மாசறு தொண்டை நனனாட் டோரொரு சிகரம் வாயந்த
ஆசகம் பாயந்தாங் கொன்றங் கமிழந்தன கொங்கிற் பூவிற் .
பூசிதை பெறுமைந தீவவா றினையன புராரி கண்டான

உலகனை நிறுவு மேரு வுயர்கிரிச் சிகர முமமாற
கிலனுறப் படுததீர் மேலைக் கேடுணாந திலலீ டுனறான
பலருமான் முதலவிண னோரும் பனிப்பொடும் பிதற்று

[வொல்கி

நலமிலேம் புரிந்த தீமை நம்பனீ பொறுத்தி யென்றே ந.உ

துதித்தன ரடியில வீழ்ந்தா துணையிலே மென்ற ரையன
பதத்துணை பிடித்தா நாவும் பறகளு முலாந்தா நெஞ்சம்
பதைத்தனர் கலுழ்ந்தா றோங்கிப் பாதவித் திரந்தா மண்டேக்
உதித்த பலவூயிரும் பெற்றே ருறுசினந தவிரதது நின்றார்

சிறைமுடிச் கடவு ணின்ற பெற்றிகண் வெகை மேலாய்ச்
சிறைவிடுத் தணைய ராகித் திருவருள் சார்தா னென்றே
மறைமுடிப் பொருளே யெங்கண் மறுவறு மணியை தூய்
சிறைமலாச் சாணம் போற்று நாயினேர்க்குருளல் வேண்டும்

சிறற்றி வுடைய மிபாங்க டெரிகிலா தியற்றுந் தீமை
பிறறையோ கண்டா பையா வென்செய்கேங் கடக்க கில்லைம
பறறிய வழுக்கை மேலே பறறறத துடைப்பான் வைகும்.
பொறறையைஞ் சிகர தோறும் பொலிந்தருள்புரிதியென்றே

வேண்டலுமுருதன் போதன் விடையவ னருட்கண் ணோக்கி
யிண்டுநா மிருததல போன்றீ தைநதினுந் தேவி யோடு
மாண்டகு மிலிங்க ரூப மருவினெ றிடுவே நீவி
ராண்டுகண் வெநது பூசித திகலுதம பதிகட் கென்றான் நுக

பெருநதபைப புணரி யண்ணலவிடைமிசைப. பிராட்டியோடுந்
திருநதல ரிதழி தூங்கச சென்றன யன்மால் காண
வருநதல ரொழிபுப வீண்டே வரமளித தருளுஞ் சீல
மிருநதவா றென்னேயென்றென றிறைஞ்சினுரிதும்பூதெய்தா

பொன்னினன னதியின் முழுகிப புனிதமா ணிகக வெறபைச்
சென்னியால வணங்கிப் போற்றிச சீதமா மதியஞ் சூடும்
முன்னவற உணரிநதிஞ் ஞால முழுதலைத தாந்தை போக்கி
சின்னுடை நகரம புககா யெனறனா 1 நிழலி தன்னை (நக)

என்னுமவா னவாகள பினனு மீசொ லரவுக் கெல்லா
மன்னவ கேட்டி யேழு வளைகட லுலக மெல்லாஞ்
சின்னபின் னங்க ளாகச சிதைவதற கேது வாகத
துன்னினை யதன லதத தூசினே நீங்கி யுயய (நக)

இரங்குரோப பொன்னித தென்பா விரத்தின கிரியைச சார்து
நிரந்தர மணைய தீரதத நேயத்திற றேய்நது மேலாம
பரம்பரன் பாதம் போற்றிப் பததியாற் பூசை யாற்றி
வரம்புல பெற்று மறறுன் வரன்பதி யடைதி யென்றார் (சடு)

என்றுவின் னவாக ளேவ விருவரு மிசைந்து வாசக்
கொன்றையஞ் சடையோன்பாதங்குழைநதுபத்தியினாழ்ச்சித்
தொன்றிய மனதத ராகி யுவகைப் தூர்நது பெம்மா
என்றநாள் புரியத் ததத ரவ்ஸெழு நகரஞ் சேர்ந்தார் (சக)

மாதவ முனிவீர சேண்மின் வாயுவால விச வநத
ஏதமில் சிகரமநதி நியபெனை யுரைத்து மெனஞச
குதமா முனிவன கங்கை குடினோன சாணம் போற்றி
யோதுவான புணரி குழந்த வுலசெலா முய்ய மாதோ (சக)

பாண்டிநன இடடி வநதண பாய்புனற பொருளைக் கூலத
திண்டிய வனநகண் மலகி யிலெகுநீ லாச லப்போ
பூண்டதோர சிகரம போநது பொலிநதது போதிற் கோமர
ஞணவெந தடிசள போற்ற வவெனு மாநகுற ருனல் (சக)

யீயனசந நிதிகக் சானத தருப்பவிழ விலை மொன்று
மெயதளிர் பொதுளி மீது மூன்றியோ சனை யுயானதே
யெய்துபு கண்டு ளோராகு மீட்டிய பாவ மெலரம
நெய்தினி னீங்கி நீங்கா நோனகதி யுதவு மனறே (சக)

பொன்னினன் னதிககு மேலபாற புகழுமோர் சிகரம போந்து
பின்னமில் புகழ்ச்சு வேதா சலமெனும் பெயரின மேவு
மனைதன பெருமை யாரே யளப்பவ ரதனபா லெனும்
வன்னினன் னீழல செய்ய வயநகுமோ தேவ தீரத்தம் (சக)

அததிருத தீரத்தந தன்னி லகமகிழந தினிது முழுகி
கொத்தலா வன்னி நீழற குறுகியஞ் செழுத்து மோதி
வித்தகன் றனைபுபூ சித்தார வியன்புவி முழுதுங் காத்து
முத்திவீ டெனதோ னலக முறைமையி னடைவர் மாதோ சக

பூவிரி தரங்கம் வீசிப் பொதிகதிர் மணிகள் சிந்துங்
காவிரி உடரா லென்று ககனமண் டலம் ளாவ
மாவியன் பொதுமபா குழந்த மரகதா சலமென் னேங்கித்
தேவரும் பணிநது போற்றத் திசைதிசை விளங்கிற் றந்தே

தேம்பொதி புளியாங் கொன்று தெய்வத வடிவ மாகிப்
 பாம்பணி மௌலி யண்ணல் பணியினு லென்று மோங்கும்
 பூம்புனற் பொன்னி தோய்ந்து புளியையுற றெழுத்தைந
 தோதித்
 தாம்பரம் பொருளைப்போற்றுந தன்மையோநன்மைசேர்வார்
 ஆண்டர்நாட் டவரு மெய்தி யாசையுற றிருக்க வெண்ணும்
 தொண்டைநாட் டகததெல லோருந தொழுவதாயததாயதாகி
 மண்டுரீ பெருகுங் கந்த மாந்திக் கரையின பாங்கா
 விண்டுவிழ்ந ததுவா லொன்று விளங்கன ஹுவ மாகி (சக)
 அதுவரு ணைச லப்பே ரணிதந்த தொருகா லேனாக
 கதுமென வதனை யுள்வோரா கரிச்சலாக் கடிது நீங்கி
 விதுமுடி யணிந்த மேலோன மெய்யரு ளதனால வானோ
 புதுநலந துய்த்தா நந்தப ப்ணரியிற படிவ ரன்றே (ரு0)
 கரைபொரு ளிரங்குந தெண்ணீரக காவிரித் தென்கு லத்தின்
 றரையரைக் காவ தத்திற றயங்குமோர் சிகரம் வீழ்வுற
 றுரையா தனாச லப்பே ருபாவரை யென்ன வோங்கும
 புரையிலா வளங்க ளென்றும் பொலியுடவ வரையின மீது
 எம்மையா ளராள கேசிக கேசரன திசையி னிடபரு
 செம்மையி னோங்குமொன்றுதேவதீர்த்தமுமொன்றுனடான்
 மும்பலந தவிர வந்கு பூழ்கிமுன னவனைபு போற்றித
 தமமுடை விருப்பா னிடபந தனைமுன்று வலஞ்செய்தனறே
 பாசிலை பொதுளி மேற்போய்ப் பனிமதி யகடு தோய்ந்து
 தேசுறு தெய்வ வேட்பின சீர்கெழு நீழல வைகி
 வீசன தெழுத்தைந தோதி னிப்புவி முழுதுங் காத்து
 மாசறு மின்ப வீட்டின் மருவிவீற றிருப்பா ரன்றே [ரு௩]
 இயடபுமிக் காதை கேட்போ ரெழுதுவோ ரெழுது விப்போர்
 நயும்பெறப் படிப்போர் சேட்டு நனறுநீன றெனவி யப்போர்
 வயங்கொலி வாரி சூழ்ந்த வையக முழுதுங் காத்துப்
 புயங்கம தணிந்தோன் பாத புண்டரீ கத்து வாழ்வார

உ வது-மாணிக்கவாசக சூக்தம்

முற்றிற்று-ருச

ஆகத் திருவிருத்தம் ஐசு

**ந. வ. து. - மாணிக்கமலைச்
சிறப்புரைத்த சருக்கம்.**

துங்கமாணிக்க ஷெற்புத் தொல்புயி யடைந்த வண்ணை
மங்கையி னெல்லி போல வறிவுறப் பகர்ந்தா யின்னுஞ்
சங்கையின் றுக வந்தச சயிலத்தின் பெருமை சூத
விங்கெமக் குரைத்தி யென்ன விருந்தவர் வினவச் சொல்வான்
கவிசிலைதுறை

நாதனமாணிக்க, நல்வரைச சிறப்பினை நயிலவான்
வாதா ய்ணன பூம்பாதத தமரை முடிவணங்கி
வேத பாசகா விருப்பம் தூரமப யுணர்ந்த
சூத மாமுனி கனிவொடு சொல்லுவா னன்றே [௨]

தோன்று முன்னத மீரெட்டி யோசனை சுற்று
முன்றி யோசனை யுளளது புடவியுண் முழகி
யூன்றி நின்றதா லதனுசசி மெய்சசிவ ரூப
மேன்று கண்குளிர துலகெலா மிறைஞ்சவ தன்றே [௩]

கண்ணிற காணினுங் கனிவொடு கேட்பினு நோக்கி
மண்ணிற சென்னியால வணங்கினும் பாகதி வழங்கு
நண்ணிற செஞ்சடை முடிப்பா னுருவமே நல்கு
மெண்ணிற பறபல வறபுத முறுவதா வின்னும் [௪]

திசைக ளெட்டினுந் தீரத்தமோ ரெட்டு வன்றி
யிசைகொ ளங்கியந் திசையினிற தீரத்தமொன்றிலங்கு
மசைவி லந்தணி ரதுபஞ்சாக் காப்புன லாகும்
மிசையுற நேதெய்வ தீரத்தமொன் றெழிலு வ விளங்கும் [௫]

சொற்ற மாணிக்கத் தொல்வரை யதன்கேணர் பாங்கர்
முற்று மேரூப முனிவாகாண் முக்கண னருளாற
பெற்றி கூரும்பளு சாக்கரக் குகையொன்று பிறங்கு
மற்ற மின்றது முத்திரா காக்கரை யாமால் [௬]

சித்தர் சாரணர் தேவாவிச சாதா ரொருபால்
பத்திகூர்தரு முனிவார் பனவர்மற நொருபால்
சத்த சாகா மெனமறை தழங்குவ தொருபா
லுத்த மோத்தம வேளவிக னுளுறறுவ தொருபால்

[௭]

அரம்பை மாதர்க ளாடலசெய் யரவமும புயியிற
குரும்பை மெனமுலை மடநதையா கீதமுங் கொழுங்கட
கரும்பு மொன்றெனத ஆபபுரு நாரதா கனிவால
விருப்பு பாடலு மடையவு மிடைவன மாதோ

[௮]

கடலு டைந்தெனக் கவுட்புடைக் கடந்திறந் தொழுகு
மடலு றுங்களி யானையு மசைநடைப் பிடியும
விடையு யர்த்தருள விடலுனு மெலிய லுமைபுந
தடையி லன்பினு லுலாவரு தகமையிற சரிகும

[௯]

இருபடி னைத்திரித துடைததென —————
விருபடி தமமுடைப் பிணையொடும் வெளியிடந் தோறு
மருபடி மெலவிய புலவினை யகனமாந தயின்று
வரமபி லாதன குழாங்குழா மாயவண் வழங்கும

[10]

தள்ள நுதருக் கனுகொடு விசுமபிடைத் தாவி
வெள்ளி நன்னிற மதியக் கிரிஞ்ச மீதெழுந்நு
துள்ளி யின்னமு தததுளி துளித்தெனத் துளங்கும
புள்ளி மானினம் பொழிநொறும பறபல பொலியும

[11]

மரக் தசசெழு மணியினைக் குழைத்துககை வல்லோ
னுருவீ கண்டென வொளிசெயு மெருதத மண்ணுந்நு
கருவி மாமழை யெனப்பொழின மதுததுளி கால
விரிக லாபமு டாடுவ மயிலினம் விரைந்தே

[12]

விசுமபு தோய்வன வெங்கதிரா வானவன் வியனதோப
பச்சுப் பரிக்குல மினிதினைப் பாறுவ பணித்தே
னசுப்பு சால்வன வெணமதி தோயுமின னமுதத
தசப்பு தங்குவ தென்றலவந் துலாவுவ தடங்கா

[13]

பெருகாணும் பாய்ப்புவி முதலிய விலங்குஞ்
செய்யுந் தீத்தொழி லவ்வரைச் சேய்மையுஞ் செய்வா
வெய்ய பாதக மொருவுருத திராவிளங் குளபேர்
மைகொள்கா கங்க ளவ்வரை மருங்கிலு மருவா [கச]

சிவக வேறறோடு களிற்றினஞ் சேர்ந்தினி னுலவும்
பொங்க ராமயி, லெருத்திடைப் போரதுகண் படுக்குங்
கங்க மோடுபைங் கிளியொரு குடம்பையிற் களிக்கு
மங்க ணீர்புவி யொடுபுலவா யொருதுறை யருந்தும் [கஞ]

தருக்க ளிபாவையுங் கற்பகத தருக்களே தருயிற்
கருகுகொள் வலங்க ளிபாவையுங் காமவல் லிகளே
திருகுகொ ளவ்வரை விலங்கெலாந் தேனுலே சிறந்த
வுருகுகொள் கலெல்லா முதவுசிற தாமணி யுருவே [கக]

மாந்த ரியர்வரும் வானவ ரேயிடை நுடங்க
வேந்து பூண் முலை யெழிறகுல மடநதைப் ரெவருங்
காந்தணுமெனவிற கருமென மிழறுதீங் குதலைப்
பூதண மாலிகை புனைபுரி குழலாம பையரே [கங]

பொங்கு பூமபூண் ளிபாவையும புனிதரீக் கங்கை
யங்கண் பீடுதழு மொலியெலா மருமறை முழக்க
மெங்கு மீண்டிய வடடிலக டொறுமெடு பிடுதீச
சங்க வானவ ரவ்றுகா வேனவியந் தழுவே [கஅ]

செய்ய வாயக்கிளி பாடுவ செழுமபொழி லெங்கு
மெய்ய வாவிய யோகிகள வியன்குடை யெங்கும்
பெய்யு மாகுதி யாகங்கள பெருகுவ வெங்கும்
மொய்கொள் வானவர் விமானங்கள் மொய்ப்பன வெங்கும்

அண்ட வாணாக ளணிமுடி விளக்கமு மமுதத்
தொண்டை வாயா மங்கையா மணிபபணிச் சுடரும்
பண்டை நான்மறை முனிவர் படிவரீ டொளியு
மண்டலா லென்றும் வல்லிரு ளில்லதவ் வரைக்கே [உ௦]

கோல மாமணிக் குவைகளுங் காழகிற் குறம்
'மேல மோடில வங்கமுஞ் சந்தமு மெறிந்து
குல பாணிதன் முடியிசைச,சூடிய தும்பை
மலை யாமென வருவிகள் பறபல வயங்கும்' [உக]

அளிக்கு லங்குடைந் தாடவு முநையுடைந் தந்தீதன்
றுளிக்கும் பொருகர்வா யகன்றிந் மருதிதுண் ணென்னப்
பளிக்குப் பாறையி தாமெனப் பாய்ந்துவெண் மதியிற்
களிததங் காடலுவு கன்றிய தாமதன் களங்கம் உஉ

வேங்கை நாண்மலர் வெறிகமழ் பூநதுணா விரிந்த
கோங்க மாமல ரவற்றெறிங் குலவிய பாறை
யாங்கு நாயக னருந்தமிழ் நாவலர்க் களிதத
வோங்கு நீடொளிப பொன்னிந் பாறையி னொன்றும் உங

காவல் செய்திரு நீலகண் டசசோ முனைப்போற்
காவல கண்டவா குளமபல தொட்டவா குளிரந்த
நாவ லம்பொழின் முழுவதும் நாடபல புரது
தாவில கொள்கையி தறபரப் பொருளினைச சார்வா உச

நறிய நாண்மலர் நந்தன் வனமபல தொகுத்தோர்
செறியும் வகாதளிர் தேன்பொழில் பறபல செய்தோர்
மறைவ லோருறை மனைபல வளத்தொடும வகுத்தோ
ரறியு மந்தணர் புவிபுந தம்பொன டாளவா உரு

அன்ன தானமே யலகினற் றுனங்கோ தானஞ்
சொன்ன தானமோ டவவயிற புரிந்தரு டேயார்
மன்ன ராகிமர்க் கண்டனைப் போலென்றும் வாழ்த்து
பொன்ன வாஞ்சடை மௌனியான் கபிலேபிற பொலிவா உச

கேயி னுக்கிட ரிழைத்தவர் குாவரைப் பிழைத்தோர்
தாவி லந்தணர்த் தப்பியோர் தமனியக் களவு
மேவு புன்மையர் விளைவுறு கருவினைச சிதைத்தோர்
ஆவ தோர்கில ரறியிலர் மதுறுக ரவலர் உஎ

முனைவ னூவினை நின்றனை செய்துழன் முக

நனையை யன்னத்தை யரும்பெற்ற ரூரத்தை மகன்வத

துனியி லாதநல லறத்தினைத் தூயதீம புனலை

ய்ணைய வாகிய பறபல விற்றிடு மீனர்

உஅ

குறளை கூறுநர் பொய்மொழி மொழிநதிநிங் குணுங்க

மறன ழித்தவா நடுநிலை யுறாதவ ரயல்வாழ்

பிறாம னைக்குளம் விழைபவா பிறாபொருள கவாநதோர்

தறுக னுளாசெய் நனறிகொன் றுழலுமபுன றகையா உக

அறுசீரடி யாசிரிய வீருத்தம்

கொண்டவாப பிழைத்த மாதா குலவிய கறபி னுளை

விண்டிகழந திட்ட தீயோரா விரிகடற கலத்தி னேறி

யெண்டரு நிதிய மீட்டு மிருபிறப பாள ரிலலின

மண்டழ விடுவோர செய்யும் வஞ்சனை யதனால் வெவ்வோர்

கொலைத்தொழி லாள ராசான கோதையை விழைந்த தீமபர்

நிலைபடத் தந்தை தாயை கெறியிறை புரந்தி டாதா

ரிலாககிரு நிதிய மீயா ரினறுபோய நாளை வாவென

றலைத்தலைத் தழிவு கூறி யாதுலாவ கலக்கண் செய்வோர் நக

மாறுமா றுகிக கூறி வாதுசெய துழலும் வீஞ்சா

தேறுமா றினறி மேலாந தெய்வநிந தனைகள் செய்வோர்

வேறுவே றெருங்கு செய்யும் வேளவிபைச சிதைக்கும்

[வெய்யோர்

பேறுசா றவத்தி னோககுப பேதுற விழைக்கும் புல்லா நக

ஊன்சுவைத் தூடல மோடபு முணாலிலா முசண்டாபாாமேந்

றன்பிறாக கிடுக்கண் செய்யுந தகவிலா தவரும் பேணா

மீன்கெழு வேலை சூழநத மேதினி வெருவ வெயய

கானகெழு புவிபோற சீறுங் கடியசொற கொடிய வேந்தர்நக

மந்திரி யாநி வேந்தை வதைத்துளோரா நட்புற றோர்க்குப

புந்கியின் மறைபபு வைத்தோர் போகத்தாற கன்னி தன்னைச்

சிறதனை கலங்கப் பற்றுந் தியவர் நம்பி னோரைச்
சேர்த்ததும் புவார் தூது தவிரவே யுரைக்கு மாந்தர் ௩௪

இன்னன பாவ மிபாவு மிழைத்தவ ரெனினு மிரதத்
தன்னிகா திருமா ணிக்கச சைலத்தைக் கண்ட போதே
பன்னிய நொய்ய பஞ்சிற படர்சிகைக் கனலுற் றுற்போற
முன்னிய பாவ மெல்லாந் துகளபடத தூய ராவார் ௩௫

மாசிலாத திருமா ணிக்க மலைபினை வலஞ்செய் தோர்க
ளாசிலாப பொன்னி நீரா மலலனு கபிடை கிதீதோர்
நேசமா ரன்னி மாதி ரிவேதனஞ் செய்வித தோர்க
ளீசனு கருவநத தாம மெழிலுற்ச சாத்தி னோகள் ௩௬

திக்கெலாம வணங்கிப்போற்றத் திருவிழா நடத்ததுஞ் செல்வர்
முக்கண னுல யங்கண் முறைமையாற புதுக்கு மேலோர்
மிககவா கனங்க டோகள் விமானங்கள் புனைவித தோர்க
டக்கபூ சனைந டாத்துந் தகமைபுந் நிலையுற றோர்கள் ௩௭

நாடுறு மலர்கள் பூதத நநதன வனம்பூம் பொய்கை
பீடுடைப பழனந் தோட்டம பிறங்குமா னிரைக ளீய்ந்தோர்
தேடுறு மாவி நெய்யாற நிருவிளக கேற்றி னோகள்
பாடகத துடக்குப போன்ற பழவினை மாற்றி வுழுவார் ௩௮

விலைவாச பறிய லாகா வெண்டுகில் செழுமபட டாடை
சிலவீய வனன பேத நீடொளி பசும்பொன் னாடை
குலவிய குங்கு மாதி குழைத்தநல வாசத தெய்வக்
கலவைகீழ் பூரஞ் சாரதங் கடவுளுக கணிவித தோர்கள். ௩௯

குடைமணி யால வட்டந் குவவுதோ ரணங்கள பாயும்
விடைநெடுகொடிகளவீண விழையுமவர்ததியங்களாதி
குடைவயப் பரிக ளியானை நல்லன பிறவு மீய்ந்தோ
ரடைவுறப் புடவி காததே யமாருக கமர ராவார் ௪௦

திருமடஞ் செய்வித் தோரக டிருந்துந் நவத்தோர வைக
விருரிதி யவாகட் கீவோ ரிலகொளி யுமபொ னாதி

யருடணிக் குடங்கள் பொன்னி யாற்றமஞ் சளமு அப்பத்
தர்பனர் தாணி யாண்டு கம்புவி னடிபைச் சார்வார் (சக
ஒருகுடம் கொடுத்து னோர்க ளூப்போ யாவ ன்பா
லிருகுடம் கொடுத்து னோர்க ளிந்தி ராவர் பொன்னித்
திருவித் தீர்த்தந் தங்கள் சென்னிவி லேந்திக் கொண்டு
வருபவர் கங்கை குடம் வள்ளறன் கயிலை வாழ்வார் சஉ
கனகினை மேற்கொண் டேனும் கணிசகயர் நிமித்த மேனும்
வளர்சி பெறவா னெண்ணி வானிபப் பொருட்டா லேனும்
முனபகிழ் சிரப்புக் காண்பா னொருப்கல் லவகி னொருந
தளவவா னாகையாள பங்கன் றன்பதி யடைநது வாழ்வார்சஉ
ஹழிபல் கோடி' கால முரைபயிலுந் தவத்தான் மிக்கோ
வாழிமா ணிக்க வெற்பின் 'வளததுக்கோ வாயபு முண்டோ
வேழையே னுரைப தெகவ னிளமதி முகிழ்ஞ குடம்
பேழையஞ் சடை'யா னல்லாற பிறவெவர் பேச வல்லா
மாணிக்க மடையின் மேன்மை வகுத்தவிச சருக்கந தன்னைப
பேணிததம் முள்ள மொணறிபபிறழ்ந்திடாதனபிறகேட்போர்
சேணிற்பொன னுலகத துமபா சேவடி வருததக் கங்கை
வேணிபபிஞ் ஞகனைப போல வெள்ளியங கிரியில வாழ்வார்
வஞ்சிவ்ருததம்

என்று சூத னுரைத்தலு

நன்று நனறென மாதவா

•துன்று மன்பொடு கைதொழு

தன்ற வன்கழல் வாழத்தியே

சக

அறுசீரடியா விருததம்

திதிலாத திருமா ணிக்கச செழுமலைச சிறப்பை யெல்லா

மோதினை யாழு முள்ள முவநதன முள்ள வாறு

சூதமா முனிவ விபபாற சார்விளம் பியவா நெய்தி

மேதகு வாயு பூசை விளைத்தவா றுரைத்தி யென்றார் சஎ

மாணிக்கமலைச சிறப்புரைத்த சருக்கம்

முற்றிற்று-

ஆகத்திருவிருத்தம்-௩௩௩

ச-வது வாயு பூசித்த சருக்கம்.

கலிலீஸ்த்துறை

என்று மாதவ ரியம்பலு மிருந்தவச சூத
 னன்று நன்றென. நாகிளம பிறைகொழுந தணிந்த
 குன்ற விலலீயைக் குழைவொடும வணங்கிவங் கூழநந
 தொன்று பூசனை யுஞறறிய பரிசெடுத்த துரைப்பான் க

உம்பர் கூறிய திறத்தினை யுலவைவேந துட்கொண்
 டிம்பர் மானிலத தெய்திககா விரிப்புனன் முழுகிச
 சம்பு வாழ்திரு மாணிககச சைலததைத் தாழ்ந்து
 நம்ப னாரு ளாலநத நலவரைக கீழ்பால உ

பாறை யொன்றினிற பறறிய வயிரததண் டதனா
 னூறி வண்புன லொண்சுவை யமுதெனப பெருக
 வீறி லாதநற் றடாகுமொன றியலபுறக கண்டே
 யாறு குடிசைய யகத்துளவைத தப்புன லாடி ந

செய்ய மாணிககத் திருமலை தனைவலஞ் செய்து
 சைய மீதுற்றுப பசும துவாரததாற சாராதே
 யையன் பாதபங் கயங்களை யனபொடு வணங்கி
 யுய்ய மாறுபற பலதுதி யொருங்கெடுத்த தோதி ச

இமய வல்லிதன் னிருபத முளரிக ளிஐறஞ்சி
 யம்மவில் காதலி னைங்கர னடிமலா போற்றிக
 குமான் சாடி கும்பிட்டிக் குழகன்வீற றிருக்குஞ்
 சிம்மய மாலவரைச சிகரத்தை வலஞ்செய்து மகிழநதே ரு

இணைய வர்றுமா ருதம்பல பருவமங் கிருநது
 முனைவன் சேவடி முதிர்ந்தபே ரனமினாற் போற்றித்

துனியி லாத்வம் பற்பல விபற்றலுர் தூங்க
வனையும் வாரசடை மௌனியான் வந்துதோன் றினனும் உ
காள கண்டமுங் காதல நான்குமுகக் கண்ணுர்
தோனி னீனிலாச் சொரியுமுந் நூலும்வான் சுடிகை
வரள ராமணிப் பணியுமுத் தூளமும் வபங்க
மீனி மால்விடை மேல்வந்து தோன்றும்விண் ணவனை

உலவை வேந்தன்முன் கண்டன னுவகைமீ தூதத்
தொலைவி லாதபே ரன்பினுற் றுகைபடிக்க கமலந்
தலைபிற் சூடினான றன்னையு மறநதன னாகி
யலகி லாதன வருகதுதி பறபல வறைநதான்

எண்சீடியாசிரிய விருத்தம்

கங்கை தானே சாணஞ் சாணங்
க்ருணா ந்தியே சாணஞ் சாணம்
பொங்கா ழியினஞ் சுண்டாய் சாணம்
புரமுன் றெரிசெய் தருள்வாய் சாணம்
வெங்கா லின்பன் றடாத்தாய் சாணம்
விறகா மனைமுன் னென்றாய் சாண
மிங்கா தர்வா ரெதாய் சாண
மிரதஞ் சலனே சாணஞ் சாணம்
மருவா ரிதழித் தொடைபாய் சாணம்
வாளை ரணிமா மணியே சாண
முருவா யருவா யுறைவாய் சாண
மொருநான் மறையின் பொருளே சாணங்
கருவா யுலகந் தருவாய் சாணங்
கண்முன றுடைய கனியே சாண
மிருளா யொளிபா யியல்வாய் சாண
மிரதஞ் சலனே சாணஞ் சாணம்
கல்லா லடிவாழ கனியே சாணங்
கீமலா சன்னுக் கரியாய் சாணம்

வாயு பூசித்த சருக்கம்.

நல்லார் பாவப் படுவாய் சரண
நானு கலையும் நவில்வாய் சரணம்
வில்லா துதலாள் பாகா சரணம்
விடைமேல் வருவாய் சரணஞ் சரண
மெல்லா வுலகு நிறைவாய் சரண
மிரதனு சலனே சரணஞ் சரணம்

எழுசீரடியாசிரிய விருததம்
மெய்மயி ராரும்ப நாத்நம பேற
மேதகு மின்னன துதிக
வேயன்முன னியமபிச சதாகதி புணிய
வண்ணலு ம்வஷ்முகம நோக்கி
யுய்யநீ மனததி லுன்னிய வரங்க
ஞரைத்தியென றேதலு நாயேன்
வையமா ருட் மேருவைப பெய்தத
மாசொழித தருளுதி யென்றா

என்றலு மிறைவ னவவர முதவி
யீடுசால் பிராணனோ டபான
னென்றிய வியான னுதானனே சமான்
னாககமார நாகனே கூமன்

றன்றருக ககலாக் கிருகரன் றேவ
தத்தனே தனஞ்சய னென்னும
வேனறிகொ ளீரைந துருவநீ யெய்தி
மேதினி புரநதுவாழ கென்றான

புங்கவன் பின்னுந் துலாமதி யத்னகட
பூரணைப் பக்கத்தி லுனது
பங்கமீ றீராதம படிநதவா படிறு
பகருதல பிறாபொருள் கவர்த
விங்கிவை யாதி கரிசகன் றுய்வ

விண்ணருள் புரிசுவ மென்ன
வங்கவற் குரைத்தே விவிங்கத்துட் கரந்தா
னளவிலா வருட்பெருங் கடலே

கக

அண்ணலவான் கருணை யிருந்தவா றியம்பி
யதிசய மென்றக மகிழ்நது
வண்ண மாணிக்க மலைபினைச சூழ்ந்து
வந்தனை பலமுறை புரிந்து
கண்ணகறு குளிர நோக்கியே பிள்ளுவ்
கைதொழு தனிலவன் சென்று
நண்ணினன றனது பதியினை யெனறு
னற்றவ முனிவரு நயந்தார்

கதி

அனிலவ னன்பாற பூசனை யியற்றி
யண்ணலி னருள்பெற்று மீண்ட
புனிதநற காளை படித்தவர் படிக்கப்
பொருளபல வழங்கிய தூயோ
ரினிதென மகிழ்ந்தோ ரெழுதினோர் கடல்கு
ழிப்புகி முழுவதும் புரநது
பனிமதிக கண்ணிக குழகன தருளாற்
பரானந்த வாரியிற படிவார்

கக

வடயு பூசனை புரிந்த கருக்கம்

முற்றிற்று.

சூகத் திருவிருத்தம் ஈளக

௫-வது ஆதி சேடன் பூசனை புரிந்த சருக்கம்.

ஆறு சீரடியாசிரிய விருததம்.

மாருதம் பூசை செய்து வரம்பெறு காதை முற்றுஞ்
சோருதல் சிறிது மின்றிச சொற்றனை சூத விப்பாற
றாணி சுமந்த சேடன் றறபான் றனைபபூ சித்த
சீருரைத் திடுதி யென்ற ரவனுமச செய்தி கொலவான க

மதவலி வாயு விசன் மலாடி பணிந்து மாக
கதுமெனப் பெயாதத மாற்றங் கதவடுகமுஞ் சேடன்கேட்ப
விதமுற மகதி நலயா ழிருந்தவ னுணர்தத லோடுந
திதமுறு மிமையோர முன்னந தெரிதததுவகருகியன்னோன்

பார்ப்பன வேடங் கொண்டு பாமிசை யெமடி ரானைச
சீர்த்தளி பலவுஞ் கென்று சேவிக்கு நசையான மேல்பாற
காக்கடற கூலத் தோசார கடிபவெம பிறவி நீங்கக்
கூர்த்தமெய்த தவததோர் போற்றுவ கோகன்னஞ்சென்று
வாழ்த்தி ந

*பிருகுகன் னத்தி னோடு பிரபாசம் பணிந்து போற்றி
மருமலர்ப் பொதுப்பா மந்த ராசலம வணங்கிப் போந்து
மருவி பாய் பிரம சைய மனந்தசை யமுஞ்சென நேத்திக்
கருதுசோ மேச மோங்குவ கபிலேசம வணங்கிப் பின்னர் ச

.தூயகே ரளத்தி னுற்ற சுசீர்திர மயேந்தி ரத்தோ
டேய்கு விளவண் கான மிறைஞ்சிறந் கதக் கப்போ
ராயபார்ப் பதீசம் போற்றி யழகுறும் விபாத சாலை
நாயக னுறையும் வேத நகரங்கோ மேசம் போற்றி

௫

சந்தர நதிதி எத்திற றுலங்கவி னுசி யோடவ
வந்தமில் பதிக்குத தூய வங்கியந திசையின் மேவு
மந்தமா ருதமு லாவு மாகத வனஞ்சூழ வந்தது
கொந்தலா ப்வானிக கூடற குலங்கா தொழுது மாதோ

சேயிதழ்க கமல பீடத் திருமகள் வனமவ ராகித
தூயசக கமலி சாலைத் தொலபுகழ்ப பிரமம வாழத்தி
யேயவண் சுவேத வெறபை யிறைஞ்சியெம பெருமானமேஷ
நேயமார திருகூ டத்தோ டானிலை நேசித தேகதி

கொலையுமபொருபபிற பஞ்சக குளிரநதித்திரைதநதோயந்து
நலறப்பீளளி நாதா நாணமலாச சரணம போற்றி
யொலிலைவே தாச லத்தோ டோங்குமீக கோயு மேததி
யலெறீர்த தருளக டப்பா டவிபுருந தடைவின வாழத்தி ஆ

முத்தொடு வயிர முநதி மூரிவெணை பருபபுப பிலிக்
கொத்துடன் சந்தம வாரிக குங்குமக குறடு விசி
தததுரீர்ப பொன்னித தென்பாற றராதலமுழுதுமபோற்றும்
வித்தகத திருமா னிகக வியனபொருப பதனைக கண்டான்

கண்டபின் னையை வெற்பைக கண்ணினை குளிர நோக்கித
தென டனப படியின விழநது சிந்தனை மகிழ்நது போற்றி
வெண்டிரைப பொன்னி முழுகி விழைவு மீதூர வெயதி
யண்டாரா பகனைப போற்று மாயையா லாகு செல்வான

ஆத்திரி வியாதன காததி யாயனன் பரதது வாசன்
வித்தகத ததீசி காததி மேவிய பிருகு மேலோன்
புத்தமு தாச னிப்போப புனிதன்மா தவங்கூர் கறகி
யித்தகை முனிவ ரங்க னிருந்தவ மியற்றக் கண்டான்

அன்னவா தம்மைப் போற்றி யனுமதி பெற்றுச சேடன்
முன்னவன் சிகரத தேறி முதலவிசந நிதிக்குத் தென்பாற்
றன்னுடைக் கரங்க டம்மாற றடாகமோன் றமைகது முழ்கிப்
பின்னாமும முறைசூழ் வந்து பெருந்தகை கோயிற் புக்கான்

புகுந்தடி வணங்கிக் கண்ணீர் பொழிபெயப் புளகம் பூப்ப
மிசுந்தபே என்பாற் போற்றி வெய்பவன் மீர்த்தந் தன்னைத்
திகழ்ந்ததூற் றெட்டுக் குமபர திவ்வலிங் கத்துக் காட்டித்
தகுமபுது மலாகள் கொண்டு தறபரன் நனைப்பூ சித்தான் கந்.

பூசனை புரித லோடும் புண்ணியன் கருணை பூத்து
நேசமுற நெசுரிநின் நேத்து நெடுமபணி வேந்தை நோக்கி
யாசையா யினயா மீது மறைதியென நருள வன்னே
னீசனே யெந்தாய நின்றாட் கினியவன் பென்றும் வேண்டும்

ஆயினு மேருக் குன்றை யனிலவ னலைகக யநு
நாயக நிமித்த மாகி நண்ணிய வனைய தீமை
போயகன் நிமிதல வேண்டு மென்ன லும புனித னல்கி
யேயுமவென் விடைமே லுற்றோனிவி வகத துட்சுரநதானன்றே

சேடன்கூ மகிழ்வினாறன் சிகாமணி யினத்து ளொன்றை
யாடகப படிமே லீசாக கணிவிளக் காக வைத்துத்
தோடவிழ் கொன்றை யெமமான றுணைபடிக்கமலம்போற்றிப்
படுடைத் தனது செம்பொற் பெருபதி புகுந்தான் மனனே

கள்ளவிழ மலபபூங் காவிற் கற்பகக காவு மானி
னெள்ளருங் காம தேனு வென்பதும் புணரி னன்னுட்
டள்ளருங் தீமபால வெள்ளத் தடங்கட லதுவும போல
வள்ளல்வாழ் திருமா ணிக்க மால்வரை சிறந்த தன்றே கள்

தீதினமந திரத்திற காயத் திரியுதிண் ணிபகுன் றத்துப்
போதவிழ்பொ துமபாகுழந்த பொன்னெடுங் குவநி மாறறுண்
மேதகு கவகை யாறும் வேந்தருண் மனுவும போல
மாதவா புகழமா ணிக்க மால்வரை சிறந்த தன்றே கஅ

அரியதீஞ சுவைக டம்மு ளமிதழ் மாத ராருட்
பொருவிலா விமைய மீன்ற பூவகுழ லணங்கும் வாச
விரிமல ள்ஹறுட செம்பொன் மேதகு கமல மும்போல்
வரமிசு திருமா ணிக்க மால்வரை சிறந்த தன்றே கக

அருவிபாய் மேருக் குன்றத் தாயிரங் குவட்டி னுள்ளும்
பொருவின விக்ஷை யாதிப் பொற்சிக ரங்க லோந்து,
முரைசெயி னதிக மாகு மோதிய வவற்றி னுள்ளு
பருவளர் திருமா ணிக்க மால்வரை சிறந்த தன்றே ௨௦

தொழத்தகு கன்னி மாதச் சுக்கில பக்கத் துற்ற
விழுததகு சதுர்த்தி தன்னின் மேதகு நாக தீர்த்தத்
தொழுக்க முற்றடினோர்க ளுமாபதி யன்பர்க் கின்னா
விழைத்தவத தீமை நீங்கி யிடையவாக் கிறைவ ராவா ௨௧

சூரிய குண்டந் தன்னிற சூரிய னுயர்வா ருத்தி
லாவமிக் காடி னோர்க ளருட்பிணி யெவையும நீங்கிப்
பாரிடை லெடுத்து வாழ்நது பரம்பரன் கருணை தன்னாற
சோகெழு சுவாக்க மேவிச செவ்வமுற றிருப்ப ரனறே ௨௨

பொறிப்பண்ப பாந்தன வேந்தன பூசனைப் புரிநது பெயமரன்
ற்றததருள் பெற்ற காதை செபபினா தெளியக கேட்பேன்
கறைகளத தூகந தனனாற கதுவுத வினறிப பாமேன்
மறுககமற றிருநது நாதன டலரடி நீழல சோவா ௨௩

ஆதிசேடன் பூசனை புரிநது கருககம்

மு ற றி ற று

ஆகத திருவிருத்தம் ௨0௨

சா-வது இந்திரன் சாட விமோசனச் சருக்கம்

கலிசிலைத்துறை

என்று சூதமா முனிவர னிசைப்பமா தவத்தி
நன்று நீயினி யுயர்புகழ் நாகநாட டிறைவ
றுன்று பாவவி மோசனஞ் சொற்றிடு கெ
ரோன்று மனபினு லமமுனி வரனெடுதீ துரைப்பான் க

கலிவ்ருத்தம்

அறைகடல் சடைநதுபுத தமிாதம விண்ணவா.
பெறுவதற் கெண்ணிமுன பிறங்கன் மந்தரஞ்
செறிவுறு மததெனச சோததி வாசகி
முறைதிரி நானென முற்றுஞ் சுற்றியே உ

வானவ ரொருதலை மதுகை வாகைவிற
றனவ ரொருதலை தமது செங்கையான
மோனமெய்த தவதநினீர் முறுக வீரத்தலுப
பேனமுன் னமுநதிரைப பெற்றி கண்டுமால டு

தோடவிழ்ந திளநறாத துளிக்குந தாமரைக
காடுபூத தனையவன் கையி ரண்டினால்
சுடுறப் பறநின் நீர்த்திட் டானதிற
பிறெப்பிறந்ததிப பெற்றி முற்றுமே ச

மருப்புநான் குடையமாக் களிநு வரம்பரி
தருக்குல மணிக்குவை சங்க மியாவரும
கிருப்புறு நிதிகளவரா வீசி விம்மிய
வருப்பிள வனமுலை யாடபை மாதாரர் டு

அம்புயா சனததில்வீற் றிருக்கு மாயிழை
கிம்பவா யகலிகை விளங்கு வான்முதி

யிமபா ரேக்குறு மினிப புததமு

துமப்ரு மகிழ்வுற வுதித்த வென்பவே

க

வண்டுழா யலங்கலான் வான வேதனுக்

கொண்டிற லதுபெற வுயரது நலகியே

தெண்டிரைப பிறந்ததெள் ளமுதொ டைந்துபூம்

புண்டரீ கைபையகம பொலிய வைத்தனன்

எ

தெள்ளறல படநெரி செழிந்த நீக்கரு

மாளிருள குடிபுக வலங்கல வேதனுதேன்

றுளளிகொள் காரினைத் துறந்த காடுவீலா

மௌளிப கருங்குழ லெழிலெ றிப்பவே

அ

முறறுறு விளமதி முகைழ பேசிவான்

விறிறம பழிததுவில வீச பட்டமு

முறற்பொற சுடடியு மொருவகு சோசிறு

நெற்றிகோக கினருபிர நிறையொ மண்ணவே

க

இருங்கடற றிரைபினை யிகழந்த காம்பேள

பொருங்கழைச சிலைபினைப போன்று வேபபிலைக்

கொருங்கினை போகிககத திரிகைக் கொத்துறு

கருங்கொடிய புருவமோ கனிந்து காட்டவே

உ

சேலெனப பிறழந்தரி சிந்தி வெம்முனை

வேலென மிளிர்ந்துமான வெளக வெண்டிலாக்

கோலினை யொத்திரு குவளை வென்றகண்

மாலபுரிந தனங்கறகு வாகை சூட்டவே

கெ

எள்ளிளம் பூவினை யெளளி மெனகுமி

னொளளிப பேர்த்தைவென நொழுகு பொறகொடி .

தளளிப நாசிபச சோந்தி தன்னுருக்

களளிபல புரிந்தொளி கனிந்த காட்டவே

உஉ

வண்ணமென கபோலமோ ரிரண்டு மாறவே

கண்ணடி யாமெனக் கவின வாரந்துலாய்த

தண்ணெனும் வள்ளையந் தண்டு மூசலு
நண்ணிய காடுதன நலம்ப டைப்பவே

௧௩

தொண்டயங் கனியுங்கிஞ சுகமுந தோழமை
கொண்டசெம பவளவாய்க குமுதம வென்றிடத
தண்டள வத்திள முகையைத் தண்ணகை
வெண்டர ளத்தொடும வென்றி கொள்ளவே

௧௪

மறுத்துடைத் தொளிகிழ மதியின் வட்டமு
நறைக்கம லத்தலர் நலனு நாணுற
நெறிப்பட நோக்கியோர் நெடுநக ணைக்கெல்லாரு
சிறைப்படுத தியமுசஞ் செவவி காலவே

௧௫

நாகுடன் பழகுபு நானம பூசிமென்
பூகமொத் தருமணி கடைநத பொறபின
தாருநன சுமுத்தணி யணிநத ரம்பைமா
ரோகைகொண டேததநீ டொளித ன்ழைக்கவே

௧௬

வேயினைப் பழித்ததோள விலகி விலவிட
வேயுமுன கைகளயா டெழிலக வற்றிடச
சேயொளி யங்கைசெந் காரதள போனமென
வாயுமெல விரலகெளிற் றழக ளிக்கவே

௧௭

பொருப்பொடுங் கசசனைப் பொருது பூரித்து
மருப்பினைப் பழித்துவேள மகுட மாமெனக
கருப்புரக சலவைகை செய்த பூண்பூலை
புருப்பகி தனையு முளமு ருக்கவே

௧௮

ஆலிலை தனைவெறுத் தரிகை போன்றொரு
நீலரோ மாவரை நிலவ ரேகைமுன்
னைலுறு திரையென விலக ரீசசுழி
மான்று முநதிமேல் வயிறு பொறப்பவே

௧௯

மின்னென டுடங்கிமென கொடியின் வீற்றித்த
தின்னதிங் கெதுவென வெவாக்குங் கண்ணுறு

தன்னுண் ணிகைகளை யஞ்சம் வல்லவன்
றன்னியொத் தலர்முலை தாங்கி னையவே

உடு

வாளராப் பணமென வயங்கு தேரெனக்
கோளிலாப் பசும்பொறை குபின்ற தட்டென
வேளையா ளாகவே விற்கு மல்குல்வண்
காளையா டவர்களைக் கருத்து ருக்கவே

உக

வாழைத்தண் டெனத்திரண் டெற வான்றுடை
வேழத்தின் றடக்கையை வென்று வீற்ற
வாழத்தண் புனறிரி யலவ னொத்துல
கேழுக்கு மான்முழந் தாளி ழைக்கவே

உஉ

சினைவரால் வென்றுவேள் சினனம் போன்றுமெய்
முனைவரா னவர்களு முடிவ ணங்கவே
புனைகுலந் தூணிகப்ப பொருது பேரெழில்
கனியுமா றிருகனைக் காலவி ளங்கவே

உங

பரிபொற் றாசினைப் பழிதது வீற்றுறப்
புரைதவிா புறவடி யாமைப் பொறபுற
விரலசெழும பவளத்தை வெல்ல மெல்லுகிர்த்
தாளமொத தடிபஞ்சின றகையை காட்டவே

உச

நின்றன ளகலிகை நின்ற காலேயி
னன்றறி கோதம னயததை நோக்கியே
மன்றவந் தூளினுன கொடுப்ப வாசவ
னின்றெனக் களிததுயி ரெனக்கு நல்கென்றான்

உரு

வாசவ னத்திறம் வகுப்ப மாயனு
நேசமுற் றீராமபுன னெடி தீ முழ்கினே
ராசையிற கொண்டினென் றறைய வாங்கவ
ரோசைபெற றுறுபுன லொருங்கு முழ்கினார்

உக

வெள்ளைவா ரணப்பகட் டெழவன் வெள்ளீ
ருளபுகுந் தொய்நியன வும்பர் தோன்றினான்

பள்ளரீர்க் கிடந்தனன் பாசி கோரையுற்
றள்ளல் பாய்த் திடமுனி யநேக கற்பமே ௨௭
மொய்குழ லகலிகை மோக வாரியோ
டொய்யென வாரியி னாழி முழ்கினை
பொய்தப வினியவள் போக வாரியிற்
செய்தவ முழுகென்றான் நிகிரி தாங்கினான் ௨௮

இவ்வகை யிசைத்தலு மெழுந்து மாதவன்
மொவலவ குழலிபை மணநது மறறவா
செவவிய புதுநலந திளைத்தது தேக்கெறிந
துய்வகை யவவயி னுறைநதிட் டானரோ ௨௯

அன்றுதொட டகலிகை யஃம் பூண்டுயா
குன்றென வருமுலை கொடுத்த காமநோய்
தன்றலை மீறகொளத தளாநது வாசவ
னென்றல பறபல வுளத்தி லெண்ணுவான் ௩௦

பஞ்சஞ்ச மலரடிப் பாவை தன்னையோ
வஞ்சஞ்செய் தாயினு மணத்தது மியாமென
நெஞ்சம்கொண நிருக்குயி னேரு மாறுகொண்
டஞ்சநதுஞ் சிருளிர்கூ யாததிட் டானரோ ௩௧

வரிக்குயி லுருக்கொடு வந்து கூவலும்
பொருக்கென வெழுநதுநற புனித மாதவீன
குருக்கிளா நதிக்கரை குறுகித தண்புனற்
றருக்கொடு துயிலுமத தன்மை கண்டனன் ௩௨

மெயமுனி ஞஞ்சமீ தென்று மீளலும்
மொய்யமையி லுவனுருப் புணர்நது வாசவன
மொய்யமலாக குழலியைக் கூடும வேடநைப்பாற்
கைமலர் பறறினன கரிசு பறறினான் ௩௩

மாசறு முனிவனக் காலை யெய்தலும்
பூசையாய்ப் போந்தனன் போத மாதவன்

கோசமா யிரம்பெறு சென்று கோபித்தான்
வர்சவ னவ்வகை மாசன் டானரோ

பூம்புனற் பொய்கையுட் போந்து நாணிஞர்
றேம்பொதி தாமரைச் செவ்வி யாரிதழ்
தாமபொதி பொருட்டினிற் றங்கி னுன்புந்
தோம்புத வின்றிவிண் ணுலக நைபவே

௩௯

பூங்கொடி தன்னையும் புனித மாதவ
வீங்கருங் கலவியி னெறியி னுவிவன்
நீங்குசெ யிநதிர னென்று தேரியு
மாங்குடன பட்டனை பேதை யாதலில்

௪௦

கல்லுருகி கொண்டிவன் கிடத்தி காசுத்தன்
மெல்லடித் துகளுறம வேலை காறுமென்
றல்லலுற மிடச்சிபித தறவ வீங்கின
னெல்லையில பருவமெல வியலும வைகினா

௪௧

இறைமக னின்மையீ னீண்டு தநதிருக
குறைபட வானவா குழாமுங் குன்றின
வுறுமழை யொழிதலா லுண்டி யின்பையா
லறையுட் லுலகமு மழுங்கி நொந்ததே

௪௨

விண்ணவர் குரலு டெலிவை நோக்கியப
பண்ணவாக் கிறையவன் பழியி னீங்குமா
றெண்ணினன் பெரயகையங் கரையை யெய்திவா
னண்ணலைக் கூவினா னன்பு கூரவே

௪௩

மந்திரி கூவலும் வான வேந்தனு
மந்தமி லுவகைபா ரருகு நண்ணுதற
கெந்தைசா பத்தினு லேத முறறுநா
னைந்தன னீக்கொணு நாண்ட தெத்தே

௪௪

வருவதன் முன்னமே மாசு றுவகை
பெரிதூகித் தியல்வது பெருமை யவ்வகை

யொருஷினை யினியல் மதாழித்தற் றோர்வது
கெருமடுமன் றுரைத்தனன் ககன வேந்தனும்

சக

நன்றென மனங்கொளா நாண நீக்குறச்
சென்றெதிர் வணங்கினன் வணங்கிச் செல்வநீ
யின்றெனக் கினியருள் புரிதி யென்னவே
ஒன்றல பற்பல வுரைத்திட் டானரோ

சஉ

உரைத்தலுஞ் சுரர்குரு வுவந்து வீசுவெண்
டிரைக்கட லுடுத்தித் தீவிற் றெய்வதப்
பருப்பதம் பற்பல பதிகள் பற்பல
மருக்கிளர் நதிபல வருந்த லென்கொலீம்

சங

வெள்ளியங் குவட்டொடு விளங்கு மந்தரம்
வள்ளல்வீற் றிருநதருண் மல்லி கார்ச்சுணங்
கள்ளவிழ் பெருதும்பர்கற் குடிவிண் காளத்தி
யெள்ளருங் கழுக்குணற் மிடப மால்வரை

சச

அருணையங் கிரிதிருத் தணிகை யார்மலர்த்
தருவளா கொடுமுடி தாவி லாதநற்
றிருவளர் கொல்லிகற் றிருச்செங் கோட்டொடு
பொருவினிக் கோய்மலை பொதிய மால்வரை

சதி

பழமலை சிராப்பளி பழனி மாமலை
விழைவுறு பங்குன்று வியன்ம யேந்திரந்
தழைக்கழு பொதும்பர்குழ் சைய வெற்பொடு
குழகண்மே வியதிரி கட மால்வரை

சசு

ஏடவிழ்த் தளியின மினிதி னேழிசை
பாடலும் புதுமதுப் பாயுஞ் சோலைசூழ்
கேடில்கே தாரம்வான் கிளருந் தண்பொழிற
பீடுறு மாதனப் பெரிய நீள்வரை

சஎ

கன்னலுந் தேறலுங் கனியு மாமெனச்
சொன்னலந் திகழ்வரைத் தோகை தன்னொடும்

பொன்னிலங் கவிர்சடைப் புனிதன் வர்ப்புறு
மிந்நில வரைகளு மினிதுண் டாமரோ

௪௮

வரநதி காளிநதி வாணி பற்குனி
சரபுவா னதிதிருப பெண்ணை சங்கமா
ருரைபெரு கண்டகி யோடு தண்புனற்
புரையிலகோ தாவிரி புனிதரீப பம்பை

௪௯

துங்கபத் திரைநில சோணை காவிரி
பங்கவா ரிதிபுனற் பாலி மாநதி
பொங்குதண் புனலவகை பொருளை யேழுதீர்
சங்கமார நதிபல தாமுண டாமரோ

௫௦

காசிவீ மேச்சரங் காஞ்சி மாநகா
தேசலாஞ் சிதம்பரந் திருக்கு டந்தைம
மீசனா ருநதநு ளிவ்விடைய மாணைகா
வோசைகூ மறைவன் முற்ற வாஞ்சியம்

௫௧

வயங்குவெண காடிடை மருத மாநதுறை
நயங்கொளசீ காழிமா யூ நனனிலம்
வியநதிடு நாகைநள ளாறு வீறுசால்
பயன்புரி தேவையை யாறு பாம்பணி

௫௨

ஆனிலை யுயரவி னாசி யனபிறை
கோனுறை மகோதைகீழக கோட்டங் கூடலபூந
தேனுலாம வேய்வனஞ் சேது வேழுதல
வானவ னமாபதி மற்று முண்டரோ

௫௩

ஆதலாற பருப்பத் மனைததுஞ் சூழ்வநது
சீதரீர் நதியெலாஞ் சென்று மூழ்குபு
கதாலாற பதிடல கண்டு கைதொழு
தேதரீ போக்குதி யிரங்க லெனகோலாம்

௫௪

இருநதவம் புரிநதுளோர்க் கெய்து றுகதெ
னருநதிறற் கொற்றமு மளவில் செல்வமுந்

திருந்திய ஞானமுந் தீதின முத்தியுந்
தருமுயர் கற்பகந தவமென் றோதிபால் ௫௫
இன்னன மந்தண னியமப வானுளோ
மன்னனும வந்தடி வணங்கி வாய்மையான்
முன்னவன் பதமலர் முடியிற சூடுவா
னன்னவ னுறைபதி யனைதது நண்ணினான் ௫௬

எய்திவா னவாக்கிறை பாணி பறபல
செயதவம புரிந்தனன் செலலாக காலையி
லுய்யுநா ளெய்தலு மோங்கு மாணிககச
சைபநோ கண்டனன் றளசசி காண்கிஷன ௫௭
அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம

காண்டலு மகவா னோககிக் காகம லககள் கூபி
முண்டெழு மனபாற பொன்னி முழுகிமுன றுலக மேததரு
சேண்டொடு திருமா ணிக்கச செழுமலைச் செம்பொற கோயி
லீண்டொளிப பிழம்பை யுதரு னிருமையுமபெதரு னேற்றான
முமமுறை வலஞ்செய தனனோன முடியினா படியிற்றமுநதே
யமமலை தனனி னேறி யண்ணலசந நிதியிற பினனா
தெம்முனை கடந்த வேந்தன சேவடி வணங்கிப் போற்றி
மெய்பமயிர முகிழ்பப நோக்கி விழிகணீர் பொழிய நினான்
நின்றவன மீட்டு மீட்டு நித்தனை வணங்கிப் போற்றிக்
கொன்றையஞ்சடையோனீண்டுகுடிகொண்டு வாழவுனென்றே
யொன்றிய வுளதத னாகி யுறுதவன சபித்த சரப
மின்றெம்க் கொழிப பதிந்த விரத்தின கிரியென றோநதே கூடு
வசசிரப படையி னாலம மாணிக்க வரையின் பாங்கா
செச்சையங் கலவை மார்பன் றீர்த்தமொன றமைத்தவவெறபி
ஹுச்சியிற ரேவ தீர்த்த மொனறுகண மெபர் வேலை
யசச்தன் மதிக்க வந்த வமிர்த்ததா னிறைத்து மாதோ கூக
பைந்துழா யலங்கன் மாயன் பாறகடல கடைந்த வஞ்ஞா
றைந்தரு வுடன்வநீ துற்ற வாயவேம புமைக்கீ சானச

சுந்தரத் திசையி லுன்றிச் சுகையினும் பூர்த் தன்பாற்
சிந்தையின் புறவி விங்கஞ் சிறப்புடன் றுபித் தன்னோன் கூஉ

மறிதிரைப் பொன்னி மூழ்சி வச்சி தீர்த்தந் தோய்ந்து
வெறிகமழ் தேவ தீர்த்த விபன்றடம் படிந்து முக்க
ணிறைவனை வலஞ்செய் தேத்தி யிமையமா தினையும் போற்றி
நறைகமழ் சிமப நீழ ணண்ணியஞ் செழுத்து மோதி கூஉ

விண்ணவர்க் கிறைவன் வேத விதிமுறை வழுவா தன்போ
மெண்ணெகிழ் துவகை மேற்கொண் டியிர்க்குபி ராகு முக்கண்
பண்ணவற றொழுது போற்றிப் படிமவேட தத்தனாகிப்
புண்ணிய தேவ தீர்த்தப் புடையினோர் குகையின் வைகி கூஉ

இடையுந் பிங்கலைபும் வாயு சியங்காத படிம டக்கி
யடியினு ளனலை மூட்டி யகநாடி யிடையே போக்கி
முடிவிலா ரமுது தேக்கி முபறசியொன் றுனு மின்றித்
தடையிலாப் பிரமா னந்தத் தன்மய மாகி யுற்றான் கூஇ

பருவமொன் றினைய வாறு பண்ணவற் கிறைவன் வைகத்
திருவிளம பிறையுங் கங்கைச் செம்பொனீண் முடியு மல்க
வருள்பொழி முகமு மாணு மடல்கெழு பாசு மேர்து
கரதல மலரும் காள் கண்டமுங் ககிள்கொண் டோங்க கூஉ

புலியத ளசைத்து வெய்ய பொறிப்பண்ப பணிகள் பூண்டு
நிலவொளி பார்தா லென்ன நீறுமெய் விளங்கப் பூசி
யிலையி விதழி மென்பூ வேடவிழ் தெரியல் சூடி
மலைமக ளொருபால வைக மால்விடை மீது வந்தான் கூஉ

வந்தெதிர் தோன்றி நின்ற வள்ளலை வான வேந்த
னாதமி லுவகைக் கூஉ வடிமலர் முடிமேற் சூடிச்
சுந்தனை மகிழ்ந்து மீண்டு சேவடிக் கமலம் போற்றி
பெந்தையே யுய்த்தே னென்ன விண்ணம் வழுத்து கின்றான்

புரிசடை முடிமேற் கங்கை புனைந்தருள் குழகா போற்றி
யுருவிலி யர்க வேளை யுருத்தகண் ணுதலாய் போற்றி

பருதியுமதியு மாறும் படரொளி கிழியாய் போற்றி
 யருமறை யனைத்துஞ் சாற்று மத்தனே போற்றி போற்றிகூ
 சங்கவார் குழையுந் தோடுந் தரித்தரு ளிறைவா போற்றி
 வங்கவா ரியினஞ் சுண்ட டணிமிடற மமனா போற்றி
 சிங்கமா யெழுந்த மாலை சிபுளா யடாததாய் போற்றி
 வெங்கண்மான் மழுவோ டேறதும் விமலனே போற்றி
 போற்றி ௭0

அருந்திற லேனக் கொம்போ டாமையோ டணிந்தாய்போற்றி
 திருநதுணை மணிக்கச சாகச சீற வசைததாய் போற்றி
 பொருட்பகை மேற்கொண் டெற புலியத னுடுத்தாய் போற்றி
 கருங்கயத துரிவை போராத கடவுளே போற்றி போற்றி ௭1
 தூயபல கோடி வேதந தொடுகழல விசித்தாய் போற்றி
 மாயன்கண் ணிடநது சாததும் வனசசசே வடிபாய போற்றி
 காயழ லெனை வந்த காலனைக் காய்ந்தாய போற்றி
 தேய்வுற மதியந் தேயதத செல்வனே போற்றி போற்றி ௭2

மூப்புர மெரித்தாய் போற்றி மூலகா ரணனே போற்றி
 திபபிய வடிவாய போற்றி தேவாதந தேவே போற்றி
 யொப்புமை கடந்தாய் போற்றி யுறுதவப பயனே போற்றிக்
 கப்புடைச சூல வைவேற கரத்தனே போற்றி போற்றி ௭3

அக்கா வணிந்தாய் போற்றி யகிலமு மானாய போற்றி
 செக்கர்வா னிறத்தாய் போற்றிக் செங்கண்மால் விடையாய்
 போற்றி

நக்கனே போற்றி யென்னை நயந்தருள் புரிவாய் போற்றி
 தககன்றி வேள்வி சாய்த்த சம்புவே போற்றி போற்றி ௭4

வெள்ளியங் கிரியின் வையும் விண்ணவர் தலைவா போற்றி
 யுள்ளொளி யாகி நின்ற வொருவனே போற்றி வாசக்
 கள்ளமிழ் கடுக்கை மாலை காதலித் தணிந்தாய் போற்றி
 தெள்ளிய சாம தேசச் செல்வனே போற்றி போற்றி ௭5

வெண்பொடி யணிந்தாய் போற்றி வேதநா யதனை போற்றி
தண்பிறை முடித்தாய் போற்றி தற்பாப் பொருளே போற்றி
யென்கண்வா னவன்க பால மேதுபிஞ் ஞானே போற்றி
நண்பனே போற்றி யார்க்கு நாதனே போற்றி போற்றி என

திருமுடித தழும்பா போற்றி செழுமலைக்கொழுந்தேபோற்றி
பொருதிரைப் பொன்னி நன்னீர் பொசிவாசி கொள்வாய்
போற்றி

வரையகம் பகிராதுகாட்ட வாட்போக்கி மகிழ்த்தாய் போற்றி
துரிசறு மடியா ருண்ணுந் தூய்செங்கனிவே போற்றி என

இத்திறம் வான வேந்த னிருகணி ராருவி பாயக
கைததல் முகிழ்கது மேனிக கம்பிதஞ் செயப வன்பாற்
பததினை மேனமே லோங்கிப் பணைத்தழப புளகம பூப்ப
தித்தனைப் போற்றி தினறா னிறறலு நிமலன சொலவான் என

நெஞ்சகத தனபிஞ்ஞு நீபுரி நியமத தாலு
மஞ்செழுத தோதி யோகத தமாநதிடு நிலைமையாலுஞ்
செஞ்சொல கூா துதியி னாலுந் திருவுள மகிழ்த்தோம்
வண்டு

செஞ்சலில வாகக ளெல்லா மியம்புதி யீய்து மென்றான் என

முன்னநின் கருணை யால்வான முறறுற வாககளி யாவை
யன்னவை யொழிக மேலா மருந்தவன சாப நீங்கப்
பன்னகா பாண வின்று பாஸிததல் வேண்டு மென்னச
சொன்னகா வலறகுப் பெமமான சுரந்தருள டொழிதல் செய்
வான் அஃ

அலாகதிப பருதி வெமமை யாற்றினு மாத வததி
னிலைகெழு வாலு கததி னிறபதிந் கரிதா லவவா
றுலகினி லெமககுத தீமை யுஞ்றறினு முய்வ ருப்பார்
குலவுநந தொழுமபு பூண்டோர கொளகையிற டிழைத்தா
ரன்றே அக

ஆதலானம்பா லன்பா லருதவன் சபித்த சாபம்
போதவோ வரிதென் றாலும் புரிந்தகின் பத்தி தன்றாற்
காதலா லிவைக ளெல்லாங் கமலம்பூத் தனைய கண்ணாப்
நீதியிற் காணத் தர்தோ நிற்பகி யடைதி யென்றான் அஃ

என்றலு மிமையோர் வேந்த னிறைவனை யுமையா ளோடுஞ்
சென்றெதிர வணங்கிப் போற்றிச் சிந்தனை களித்து மீட்டு
மொன்றல பலவும் போற்றியுரைத்தவித்துயைசொற்றோர்
நன்றுறப் புரிதி யென்ற னம்பனு மதற்கு நேர்ந்தான் அஃ

சோதிவிவ கத்தி னுடே தோன்றலபுக் குறைய வேந்த
னீதியின் வணங்கி நெஞ்ச நிருமல னிடத்து வைத்தே
•மாதவா விண்ணோ சூழ மடங்கலந் தவிசி னேறி
வேதனை யெவையுந் தீர வீற்றினி திருந்தா னன்றே அஃ

இந்திரன் சாபந் தீராத விபபெருகு சரிதை தனைச்
சிந்தனை மகிழ்ந்து கற்றோ தெரிவுற வெழுது கின்றோர்
அநதமி லாழி காலு மகிலமும புரந்து மேலாளு
சந்திர மௌலி பாதத் தாமரை நீழல சோவார் அஃ

இந்திரன் சாப விமோசனச் சருக்கம்

மு ற றி ற் று .

ஆகத் திருவிருத்தம் ௨௮௬.

எ-வது இடிபூசித்த சருக்கம்.

அறசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

சுராபதி சாபந தீரநத தூயமாக காதை முறறுந
தெருளுறத தெரிததா யிப்பாற செங்கதாப பருதி தீரதத
பெருமைநீ யுரைத்தியெனனப பெருநதவ ருரைப்ப பெம்மன
னிருபந முளரி'யேததி யியம்பினுன சூதன் மாதோ க

ஒழுக்கொளி வீசுஞ செய்ய வுதையமால வரையின் பாங்கர்
வழுவினா வளங்க ளெய்து மந்தேகத தீவி லங்கண்
முழுவுலித திரடோள வெற்றி மூரிவெற் பங்காவிண்ணோர்க்
கழிவுசெய்துதுலுந தியோ ரழலெழ விழிககுங் கண்ணா உ

கணறிய மனததோ ரேழு கடலையுந கடகக வல்லா
நனறியொன றறியா பாரி னுப்பனுற நெவையுந தாங்கும்
பொன்றிகழ சிகர கோடி பொலிநதுள வடபான மேருக
குன்றையுந துகளசெய கிற்பா கூற்றுக்கோ கூற்ற மனனா

அத்திறத் தாக்கா தோன்று மலாகதிப பருதி தன்னை
முத்தலைச சூலத தாலு மூரிவேற படையி னாலும
பைத்தலை நாகம போலும பகழியி னாலும போசெய
தித்தலைத தோன்று வணண மிகெகணசெய திகழு நாளில்

பேரொளி விரிக்கும் வெய்யோன் பிறங்குதேரிறங்கியோர்நாட்
போர்செய வாற்று னாகிப் பொருவவி போக்கிப் போக
வோர்வதை யுணர்நது வாளை ரொருங்குவந தெய்தி லெய்ய
காரநிற வர்க்காக் கஞ்சங் கவலை யொருவி யின்றே இ

திங்களங கண்ணிப் புத்தேள் சேவடிக் கமலம் போற்றி
சொங்கவிழ் மலர்க ளேக் குடந்தம்பட் டிறைஞ்சி யேத்திற

சங்கர னெதிரே தோன்றிச சமரிடை வெல்லு மாற்ற
லிங்குணக் கருளு மென்ன விமையவ ரெவரும் போனார் ௬

சுசனைப் பூசை செய்தா லெததிற மாமோ வென்று
தேசுடைப பருதி வேர்தன் சிந்தனை கவலுங் காலே
பாசவே ரரிந்து மேலாம் படிமவே டதத னாகு
மோசைகூ மகதி நல்யா முறுதவ நவண்வந் துறமுன் ௭

உறுதலும பதங்க னேக்கி யுளத்திடை யுவகை பொங்க
மறுவறு முனிபா லெப்தி வானவ ருரைதத மாற்ற
மறிவுறுத தீடிலு மனனே னாகதற குபாயந் தோந்து
தெறுகதிச சுடரை நோக்கிசசிவாரச்சனைமுறமைசொல்வான்

விதிமுறை சிவனைப் பூசை விககிர கங்க டமயிற்
கதிராவலி விங்கத தாற்றல கடடுரைத் திடுதுங் கீல
மதிகமா மானு டததி லாரிட மதிக மாகு
துதிபெறு தேவ விங்கந தன்னினுந் தூய தாமால ௮

தூயதிவ வியலிங் கததிற சுயமபுவே சுயமபு தன்னி
லேபமா விரதன் விங்க மிரத்தின விங்கந தன்னின
மேய்மா ணிக்கக மேலா மேருவில் வருமா ணிக்கப
பாயொளி யிலிங்க மேயிப பாரிடத ததிக மாமால 9

ஆதலாற் றிருமா ணிக்க வசலத்தை யடைந்து பூசை
காதலர் லுனபின் வந்த கடுங்குர லுருமு தனனா
லேதமின் றுகச செயதே யிராக்கதா தமமை வென்று
வாதவ கீளைதி யென்றே யாழமுனி போயி னானை ௧௦

வரமுனி போய பின்னா வானுரு மேறறை வானந
திரிபவ னினைபப வெய்தித திரைகட ஹேமம வெம்பிக்
சுரைபுன்ற சருக்குண டோம குண்டமொத தழல வோங்கும்
பருவரை யெவையுந தீயப் பகிரண்ட முடைப மாதோ ௧௧

வந்தரு மேறு முன்னேன் மலாடி வணங்க லோடுரு
சிந்தனை மகிழ்து பெம்மான் சேவடி தொழுது பூசை

யந்தமி லன்பி னாற்றி யாக்கரை வெல்வான் வேண்டிப்
புந்திசெய் தனரீ போநது பூசனை புரிதி யென்றான் ௧௩

என்றுகா விரியின் றெனபா விரத்தின கிரிபைச சார்நது
மன்றரீ யெமது பேரால வாவினான் றமைத்து மூழ்கிக்
கொன்றையஞ்சடையோன்பாதங்குழைவினாற்போற்றுகென்ன
நன்றெனப போநதவ வரறே நானில மதன்க ணெய்தி ௧௪

செய்ய மாணிக்க வெற்பைச சோநததி னிருதி திககிற
பையரா முடிமே லுற்ற பாவைசூ மூலக மெலலா
பூய்யவே பதநகன போ லுவந்தாரு தடாகவ கண்டு
நைடபா றின்றி பூழுகி ஈட்ட னு லயததை நண்ணி ௧௫

அருசசனை புரித லோடு மட்டலனு மெதிரே தோன்றி
விருப்புடை ரீசெய் பூசை வியநதனம வேண்டிற் றெல்லா
முறைத்தருள பெறுதி யெனன வருமுச்சே வடிகள் போற்றி
விரிசசிக னரக்கா போரில வெல்வது வேண்டு மென்றான் ௧௬

என்றலு முருமை நோக்கி யிளமதிக கண்ணி யெமமான்
நன்றுநன் றெனனச சோதி ஞாயிறு நிருதா தமமை
வென்றிடு மாற்ற நநதோம வெஞ்சமா வினாததன் னோரைப
பொன்றிடப் பொருதி யென்னப் புங்கவ னிலிங்கத துற்றான்

வரம்பர னருளப் பெற்று வானுரு மேறு மீண்டு
திரங்கொளபே ரனபு தனனாற செங்கதிர தனைவந் தித்தே
அரநதைவே ரறுககும் பெமமானருளபெற்றுவநதேனென்னக்
கரம்பல படைத்தோன் சாலக கடங்கடா தன்மவென் றானால்

பசும்பரி யேழு பூண்ட படரொளித தோக டாவி
விசும்பினி விரவிப புத்தேள விளங்கியங் கியங்கா நின்ற
னசைநதிடு மேட மாதத் தெய்துபூ ரணையி லதத
மசைந்தன் னடைபுங் காலை யருசசனை புரிவ னன்றே ௧௭

அண்ணல்பூ சனையு வந்த வருணன் னிளவ லுக்குக்
சண்ணன் ஞானத் துற்றுக் சடவுண் மால் வரையை பெய்தி

பெண்ணொரு பாகன் பூசை பேணுதியென்றவ் வாறே
யுண்ணயந் திட்யும் பூசை யும்பணுக்கியற்று மன்றே ௨௦

அன்று தொட் டென்றுஞ் சோதியலாகதாப் பரிதி வேந்த
மொன்றிய வசனி தானு முமையொரு பாகன் பூசை
நன்றெனப் புரியு மாயி னலங்கொளத் தலத்தின மேன்மை
யின்றெவ ருரைப்ப தெனந் நினைபதற் கிலலை மா மீதா ௨௧

கிருப்புட னிரவி தீர்த்த மேதகு நாளில் மூழ்கிக்
கருப்புரத் தீப நேறறிக் கண்ணுத றனைவந் தித்தோ
பொருக்கென்ப பிணிக ளெல்லாம போக்குவா போரில்
வெலவார்

செருக்குட னுலகந் காததுத தேவாதம் முன்குங் காப்பார

பாரிடத் தினைய காதை படிப்பவா படிக்கக் கேட்போ
போரிடைப் ப்கையை வென்று புவன்மோர் முன்றும்
போற்றச்

சோபல பெற்று வாழநது தீப்பிணி முழுது நீக்கி
மாரன்பே ரழகு வாயநது வானுல காளவ ரனறே ௨௩

இடி பூசித்த சருக்கம்

முற்றிற்று

ஆகத்திரு விருத்தம் ௩௦௩

அ-வ து அ க த் தி யர்

பு சி த் த ச ரு க் க ம் .

கலிநினைத்துறை

விந்த மால வரையடக்கிய விழுதவக் கிழவன்
வந்து பூசனை யுருற்றிய மானமிய மினிச்சோ,
முந்த மால்வரை முனிவிராகாள கேண்மினென் றுரைப்பா
னிந்த வாஷில முப்வதற கிருந்தவச சூதன

க

இடைய மால்வரைகு துததா திசையினி விசைகூட்
தமைய லானிக ரினறிய தாபதா குழுகொண
டமைய வாழ்தரு புடபகத திரைக்கரையடைந்தே
வுமைம னுள்ள தருளிஞ லகத்திய னுறைநாள

உ

ஆரவ மீக்கொள வந்தமா முனிவான் றனபா
ரை தப்பெயா மாமுனி நண்ணுதல புரிந்தே
யீர நெஞ்சின விருவரு மளவளாய வைகிப
பாரீடத்தினிற பதிபல தொழுதுமென நெழுந்தார்.

ஊ

எழுந்து காசுயீரதம்பிர பாசமு மிறைஞ்சித
தொழுத கைத்தகே தாரமவில வாடவி தொழுது
செழுமபு னறகங்கைத தீரத்துக காசிசென நேத்தி
யழுந்து மன்பிறை பிரயாகையோ டவந்தி கைதொழுதே

ச

குமப யோனியு நாரத முனியுங்கோ மதியோ
டிமபா டேவிய தலங்களும நதிகளு மேத்தி
யுமபா நாடுபோ யுறுவந்தா டவியுறுவ காலே
வெம்புதி விழிப பிரேதமொன் றங்கண்மே வியதே

ஞ

உறற போதினி லுளங்குழைந் தகத்திய முனிவன்
மறற விங்கிது முதலிவி டெய்துறு மாண்பா

லற்ற மில்லிவ தலம்பல வணங்கி வந்தடைவ
னற்ற வாடுவென நாரத னோர் திசை நடநதான்

தேன்று னித்தனற நிபபிய மகதியாழ முனிவன்
றூன்ற னித்தனன் போதலுந தண்டமிழ்ச சலதி
யேன்று தெண்டினைக் கடலினைப் பருகிய வெங்கோ
னூன்ற வன்பிறை காவிரி நதிககரை யடைநதான்

எ

அடைநத மாமுனி திருக்கடம் பந்துறை யதனைத்
தொடர்நத வன்பினுல வணங்குபு சுருதிரான முகத்தோன்
படர்நத பேரோளி வேளவீசெய் தத்திறம் படைத்த
தடங்கு லாவிய காவிரித் தண்புனல முழுகி

அ

நிறைநத வபுனல் கொண்டுதண் குண்டுகை நிபபி
யறநத வாதவ னைநதெழுத தருணெறி யோதி
விறைநது பேரயப்பிரே தத்தினிற மெழித்தலும் விலவேள்
சிறநத பேரெழில் பெற்றனன றிசையெலாம் வியப்ப

க

குறிய மாமுனி குண்டுகைப் புனநெளித் திடலும்
வெறிய பிரேதமாக குமபன குதலொரு வியப்போ
வறியிற காரிருட பிரேதமன குறுதலு மம்பொன
செறியு மாமணித் தீர்த்தமான மியமெலாந தெரிடபா

க

அததி ருத்தல பானமிய மளபபதற கெளிதோ
முத்தி யாவாக்குவ சொடுத்தது முறமைபா லெனறுந
கத்தி கைக்குழல் பாகனவீற நிருப்பனற கடலுஞ்
ழித்த ராதலத தெய்பதி யிப்பதிக கிணையே

கக

குமப யோனியு மவவுழிக் குழைநதபே மளபா
லுப்பா போற்றறு முத்தா திசைமுக ன்னி
நம்பன் பூசனை செய்யுதை யத்தெனிர நணணி
இப்பர் வேண்டிய வாமெலா மியன்முனிக் களித்தான்

கஉ

உதைய காலையி லுமபர்கோன் றேன்றல லவலு
ருதைய மாபுரி யாய்திவ வுலகொலாங் போற்ற

வுதைய காலையி லொருவகல் தாமரைவதனத்
துன்தய பாலுவாத தொளிக முத்தனீ ரன்றே மெ

விடையின பாகனை விடைகொடு மேதகு முனிவன்
சடையின வானதி தரித்தகோன் மாணிக்கச சயிலத்
தடைவி னெய்தின னண்ணறகு மேற்றிசை யதன்கட்
டடையி லண்பொடு தண்டினா றடாகமொன் றமைத்தான்

கங்கை யாதிய தீரத்தங்க ள்ணைததுமக கணத்திற
பொங்கு திம்புனற றடமெலாம பொலிவுறத தாபித
தங்கை யாலவிநதத தகரதைபைக் கடிநதரு ளறவோன்
சங்கை யினறியே மூழ்கினன சநிதி யடைந்தான் மெ

ஆடைநத மாமுனி யருச்சுணை காயின வெல்லாம
படாநத காதலா லொருவபிற பாங்குறத் தொகுத்து
மடங்க ழோக்கிதன் பங்கனை மததியா னத்திற
றொடாநது பூசனை புரிநதனபா லெதிரின று துதிப்பான் மெ

அறுசீடியாசிரிய விருத்தம்

பேயனே யனபு தன்னு னெருசுடை நினைபா தேர்க்குச்
சேயனே யளவி லாத செல்வனே திகிரி தாங்கு
மாயனே மூதலாந தேவா வணங்குமா ணிக்க வெறபிற்
மாயனே மததி யானச சொக்கனே போற்றி போற்றி மெ

ஆதிபா யனாகி யாடு யகண்ட பூரணமாய் மேலாய்
நீதியாய் நினைவுக் கெட்டா நின்மலா னநத மாகி
யோதியா வையுமு ணாநதோ ருறையு மாணிக்க வெறபிற்
சோதியாய் மததி யானச சொக்கனே போற்றி போற்றி

ஞான்றுதேன் றுரிக்குங் கொன்றை நாண்மலாத் தொடைய
லோடும்

வான்றளிக் கங்கை யாறு மணிமுடிக் கணிந்தாய் போற்றி
யேன்று பேரனபு பூண்டார்க் கிடர்புகா வண்ணங் காக்குந்
தோன்றலே மததி யானச சொக்கனே போற்றி போற்றி மெ

முத்தனை யினைய வாறு முதறி முனிவன போற்ற
வத்தனு மெதிரேதோன்றி யகத்திடை வேண்டிற் றெல்லாஞ்
சுத்தனே மொழிதி யென்னத தூயமா தவனு மன்பா
வித்தகை வாங்க ளெல்லா மியல்புறக் கேட்க லுறறான் . உ௦

அஞ்செழுத் துண்மை யின்ன மடியனுக் கருளல வேண்டும்
நெஞ்சிடை யனபா லென்று நின்னைமத கியானந தன்னிற
செஞ்சுவே தெரிசித தோகர் சிவகதி பெறுதல வேண்டு
நஞ்சமு தாக வுண்ட நம்பனே யென்று பின்னும உக

துய்யனே மததி யானச சொக்கனே யென்று நாமம
வைபகம வழங்கல வேண்டும் வபங்குகாத் திகைமா தததிற
செய்யசெவ கதிரோ னுளிற செய்தவென நீர்தத முழகில
வெய்யதிபிணிக ளெல்லாம விரைநுடன நீர்ததல வேண்டும்.

அண்ணலே யினைய மாதத தாரா னகோம் யத்தை
வண்ணவான சிரத்தில வைதது மறறிதின் முழகி னோகள்
எண்ணியின றுதிதத பாட வியலபுற வழகதி னோர்கு
கிண்ணிய பவங்க ளெல்லாந தீரநதுசீர பெறுதல வேண்டும

என்றலு மறுகால பாட வேடவிழத் திளந்தேன பிலகு
மன்றலங் குழவி பாகன வகுததவவ வாங்க ளெல்லாம
நனநென மலையத துறற நற்றவன மகிழ நலகி
பொன்றிகழ் புனித விங்கம புகருவீற நிஞ்சீதா னன்றே உச

சுற்றுமிச சரிதை தன்னைச சந்ததம படித்து னோரக
ஹறிசைப் புவன மெல்லா நலமபெறப் புரந்து பினனா
கோற்றொடி யரம்பை மாதா குவிமுலை தடத்தின் முழகி
வீற்றினி திருப்ப ரம்பொன் விண்ணுல கத்தி லன்றே உரு

அகத்தியர் பூசித்த சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௩௪.

ஊவது உரோமசர்

பூசித்த சருக்கம்.

குறுமுனிச சரிதை முறறுக கூற்றை வேறு வேறு
வுறுதிகள பலவுளு சொற்ற யுயாதவச சூத பின்னு
மற்வுறு நெறியி னாலே யுத்தல மான்மி யங்க
ணெறிபெறத தமிழேக கேட்ப நேயமுற றுரைத்தி யென்றார்

மாதவ ரிணைய வாறு வகுத்தலும புராண முற்று
மோதிரன குணாத தூயோ னுரோமசன் சரிதை நனைநீழ்
பாதிவெண் பதிடஞ சூடுமபரம்பரன பாதம போற்றி
காதலார் றுறவின மிக்க கடவுளாக குரைக்க லுற்றான் உ

திககிரு நான்குங் காககுந திரமிசன் வரத்தால வந்த
தக்கவி ராச னப்போ சமாவே லாசன் றேனா
ளிகுருவேள வனப்புளு சேட னெனத்தகுமறிவு மெய்தி
மைக்கடற புடவி யெல்லா மனுவென்பு புகரு நாளில ன

நாளிரு கோடி செம்பொன் ஞாயதூ னெறியா லீட்டிக்
கோல்வகீர் யாம லோசகிக குலையம புக்கு நாளின
மேலுயா தருவைப் பற்றி வெறியபுல லுருவி யுற்றற
போலவோ தூரத்தன் வந்து புரவலன் றனைச சார்ந்தான்

புதரிடை மறைநத வேடன் புள்ளினைச சிமிழ்ததா லென்ன
விதமிவன் போல யாரே யியம்புவா வல்லா னென்ன
சதமகன் குரவன் போலச சற்குண மெவைக்கும் வித்தாய்
மதவலி வேநத னுள்ள மகிழவுச சரிக்கு நாளில ன

மந்திரித தலைவன் கூறு மாற்றங்க ளெவையுளு சாற்றச்.
சிந்தூரத திலத மாதர் சேட்டைதூற் றிறமே செப்பிச்
சநதனக் கலவை மார்பன் சற்குணம் பிறழந்து சாய
வந்தமின் றுய லோகா யதன்மத மறைதல் செய்வான் க

அறுவனாகப் பொறிபி னுலு மறிதலே பளவை யாகு
நெறிதரு மவற்றும் காணு நேபவக ளாவை பென்னுஞ்
செறிதரு வங்கி தீரீர் திகழும்பு பொன்னி னுன்கும
நெறிதெரிந் துறுமின் னுன்கு நிசசய மென்பர் மேலோர் ள

தாதகி யரும்புளு செய்ய சாவிபோ தனமுங் கண்ண
மேதகு மணிபு நெலலும் விரவிய சமட்டி தனனா
காதரோ கமழு மினபக் களிமதுப பிறநதாற போல
வேதமில் பூத நானகி னிசைகிண லுணாவு தோன்றும அ

ஓதுமப பூத நான்கு மொன்றுபொன் றினுமடி போதே
மேதகு முணாவு மாயும் வியாதவப பூத நான்கு
தாதகிழ தாம மாபத தயுர்பூதந் ததத முள்ள
நீதிபி னேன்கு மிகத நெறிபினின் றுரே யுயநதார கூ

ஆதலாற பலவக ளில்லை யன்னவை தன்னைத் துபககு
நீதிபான மாசு மூலலை நெறிபினு லவறறை யூட்டி
நாதனு மில்லை முதத நகைவடந் தினைகதவ கொவகை
மாதா ரினப வாரி மறிததலே முததிபாமால 0

இன்னன பலவும பன்னு னெடுததெடுத தினை ய கூறி
மன்னனைச சூரு வாக மதமெனுங் கபததுள் வீழத்தி
பன்னவன் றுணுந் தீயோ னுணைபா லறவகண மாறிக்
கனனிபா போகந் துய்ததுக் காலனுந் குணவு மாணன் கக

அறநெறி திறம்பு வேதநுபுளுக் கெலலை கண்டு
மறவிதன் னுலகத் தெய்த மறவன் மறவி தானு
முறுமுறை யிலோப னென்பா னெருவனைக் காண வஞ்சித
ததுகணு ளரைபங் கேவித தண்டருசெய் விக்க லுறறன் கஉ

எரியமுன் முதலாந் தானத் திருத்தெனக் கொடிப வெப்ப
நாகிடை யுய்ததி டெக்கண் ணனிவிளைத் திட்டுப் பின்னா
பருகியு மதியுந் தாழப் பணிவிசம்பகரி கிண்ட
பெருவரை யடவி தன்னுட் பிசோதமரயத் திரிப நீததார கஉ

அழிபசிக் காற்றா னாகி யடவிக ளெர்டித்து மென்று
மழுவினும் பிளததல கூடா வண்சிலைக் கரியுந் தீய
உழுவையே முதலவி லங்கி னுணசுவைத துண்ண தீரா
தெழுதரு முதாத தீயா லெரிப்புண்டு நிழலு மினறி

உருத்தெழு மாத்பததா லுலைப்புண்டு சண்ட வாயு
முரித்தடித திடலும் பாரின மொததுண்டு நிகம மினறிக்
குருத்துவிட் டெழுதுகாட்டுங் கொளுகனல்கனிந துமாறுத்
தரித்திரத தழுநகு வார்போற நெருமந துதயங்குநகலை கரு

விநதமால் வரையி னாகண மேலேரா ளறத்தி னுலை
சுந்திரோ தயம்போல வந்து தவத்தினுக குறையுள ளாகி
ஔத்துதீபு பொறியும் வென்ற வறிவுடை யுரோம சபபே
நெந்தைதோன றுதலுந தீயோ னெரிபசிக கிங்கென்றுறறூன்

மாமுனி தண்ணைக் கண்டு மகிழ்ச்சியால வந்தந குறறு
வேமமா ஞான மெய்தி யிணையடி இறைஞ்சி நிற்பக
காமமே முதல வாய கடுமபகை யென்வயும் வென்ற
கோமுனியனனோனசெய்திசூறிககொண்டவகுரைக்க லுறறூன்

முன்னைய பிறவி தன்னினமூக்கனே யெண்ணில பாவந
துன்னினை யாகை யாலே சூழ்ததநின் னறநக ளெல்லா
மின்னலகூ சூது வெஃகு மீனாதம மிலலம போல
மன்னு த வின்றி முறறு மாய்ந்தன மாத ராலே . செ

கூறுதற கரிதாய் நீசெய் கொடியவெம்பாவத தாலே
வேறொரு வழியு மின்றால் விளைததவித தீமைதீர
வாறெதிர்ப படுத லாலே யண்ணறன் கருணைதன்றா
பேறுதநதிது மெனனுப் பெருந்தவ னுடன்கொண் டுறறூன்

அஞ்சிறை வண்டு கிண்டு வலாகெழு மஞ்சி லோதிப்
பஞ்சின்மென் லடியாள் பாகன் பதிபல தொழுது போற்றி
மஞ்சிவா சோலை சூழ்ந்த மாநதி பலவு மாடிக்
சஞ்சமா டிலரோ னன்னுன் காவிரி நதியைச் சார்ந்தான் 20

உடன் வரும் பிரேத ரூபத் தொருவனை வொளிரீர்ப் பொன்னி
படிவது செய்து தென்பாற பாயொளி பரப்பி யோங்கிப்
புடைவளர் பொதுமபர் மல்கிப் பூதலம் பொலிக வந்த
வடகயி லாய மொத்த மாணிக்க மலையைச் சராந்தான் உச

காண்டலு மகிழ்ச்சி பொங்கிக காகம் லககள கூப்பி
யாண்டடை முனிவ னாகே யவனோடும பணிநது போற்றித்
தூண்டிய சுடரே போலத தோனறவீற றிருக்கு மந்தச
சேணடொடு திருமாணிக்கச செழுமலைப் பாங்க ருற்றான உஉ

மருபினைப் பழித்ததன் னாகது மருங்குலுள வாங்க வேங்கு
மருபிள முலையாள பாக னமாந்தினி துறையு மந்தப
பொருபினகீழ வரையின மேலாம புண்ணிய தீர்த்தமொன்று
விருப்புடன் வாயு திகிலி மேவரக் கண்டு மாத்தோ உஉ

இளயபிறை மூதிய பாரத ளிகலரப் புனைநத் மோலிக்
களங்குறி யனைய கண்டன கருணையாற கங்கை யாதி
வளங்கெழு நதிக் ளெல்லாம வரப்புரிந தவனை நோக்கி
யுளங்கனிந தாடு கென்று னுரோமச முனிவ னன்றே உச

பெருந்தவ முனிவ னேவப பிரேதரு பத்தைப பெற்றோ
னருமபெரு தீர்த்தந தன்னி லாடின னாட லோடும
கருமபுகைச சிலையாக கொண்ட காமனே யிவனென றோத
விருப புரல லுருவம பெற்றான் விகடரு பீழமொ ழிந்தான உரு

காமனே யென்ன நின்ற காவலன றனனோ டனனோ
னேமனீள வரையி னேறி யிருஞ்சிறை வண்டு கிண்டிந
தாமநேர் குழலி பாசன் றுணைமலாச சரணம் போற்றி
கோமகற கருளல வேண்டுங் குழகவென் றேதது கின்றான்.

புலியத னுடுததாய் போற்றி பூதநா யகனே போற்றி
கலியுக வரதா போற்றி கண்கணமூன் றுடையாய் போற்றி
. வெட்டி மூன்றக வாகக னின்றாள் புரிந்தாய் போற்றி
வொலிகடல் விடமுண்டெல்லா வலகமும் புரந்தாய் போற்றி

முப்பு மெரித்தாய் போற்றி முயனார் காத்தாய் போற்றி
துப்புடை மத்த யானைத் தோலுடை யசைத்தாய் போற்றி
பொப்புமை யில்லாய் போற்றி யுணர்பவ ருளத்து னானும்
வைப்பெனப் பொதிந்து வையும் வள்ளலே போற்றி போற்றி

கறிஞான் மானுர் தீய கணிசசியுந் தரித்தாய் போற்றி
நெடுங்குவட் டினைத் துளக்கு திருதனை யடர்த்தாய் போற்றி
யடுங்கொடுங் கூறறை பெற்று மம்புப் பதத்தாய் போற்றி
நடம்புந் தருளா கிறகு ஈம்பனே போற்றி போற்றி உக

பூங்கணைதொடுக்கும்விலவேள்பும்பொடித்தருள்வாய்போற்றி
திவகரும் பென்ன நாளுந் தேனொடு பழகிக் கூவு
மாவகுபிற் குலத்தை பெள்ளி வடித்ததென் னமுத மென்னப்
பாவகுறுங் குதலை நவகை பவகனை போற்றி போற்றி கூடு

பிணனிப் ப்ணியு மூவாப் பிறையும்வென் னெருக்கு மா றும்
வன்னியுங் கொன்றைப் போது மத்தழ மறுகு நன்னீர்க்
கன்னியுந் துமபைத் தாருங் கமழுவகூ விளமுஞ் சூடுஞ்
சென்னியீற சென்னீர் பாயுந் திருமுடித் தழுமபா போற்றி

எனநின்ன பல்லு மேததி பிறைஞ்செய முனிபை நோக்கி
நனறுநன் 'நென்ன வீசன னாவலத் தீவுக் தொலலாம்
, வென்றிவே லாசனாடி வேதிய ஆழி காறுந்
தனறனிச செங்கோ லோசசித தாநலம் புரந்து பின்னர் கூஉ

அலாமுலை மபிலஞ் சாய லாம்பைபா கவரி வீச
பொலனருந் தருவி னீழற புரந்தா னாகி வைகி
வலநதருஞ் சூல வேலு மழுவுங்கைக கொண்டு நமப
னலமபெறு கைலை வாழ நலவாந தந்தோ மென்றார். கூஉ

பொருவறுந் திருமாணிக்கப் பொருபபினுக்கிறைபைப்போற்றி
யிருவரும் விடைகொண் டெறா ரீசனு மிலிங்கத் துற்ற
னருவரை யனைப் மாரப னருந்தவ முனிவன் பாதம்
வினாகமழ் மலர்க் டூயி மீண்டுமீண் டிறைஞ்சிப் போற்றி கூச

தீயனாய்ப் பரோத ரூபஞ் செறிந்திடுஞ் சிறியே னாகில்
பேயனாய்த் திரிந்தேன் றன்னைப் பெரிதுங்கை தூக்கியைய
நாயனா ருள்பெற் றய்ய நலகினை யிதற்குக் கைம்மா
ருயின தென்கொல யானுன் னடிமைக்கு மடிமை யென்றான்.

வேந்தனவ் வாறு கூறி விடைகொண்டு முனியைப் போற்றிப்
போந்தனன் முனியு மந்தப் புண்ணியப் பொருபினைவைச
சாந்தணி குவவுக் கொங்கைத் தையலோ பாகன பாத
மேந்தினன மலாடேவி யினிதடி மமாந்தா னன்றே நக

பேசுமிக காலை சொற்றோ பெரிதெனக் கேட்கு நல்லோ .
நேசுகொண் டெழுது மேலோ நீசசூந தீமை யோரும
பாசமக் ளனைத்து நீங்கிப் பாருல காண்டு பினை
நீசன்செம முளரி போலு மிணையடி நீழல சோவா நுள

உரோமசர் பூசித்த சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். நளக

க⁰-வது திருவாட்போக்கிச்

சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்

நல்லறம புரிந்தருண் ஞாண் மாதவ
ரெல்லொளி நீணமுடி யிறைவன் வைகிய
மல்லலங் குவடுவாட் போக்கி யாயது
சொல்லுக வென்ன லுஞ் சூதன் சொல்லுவான்

க

திருந்திய கோலினான் செய்ய வேலினான்
பொருந்தலர்க் கடந்திடும் பொருவி லாற்றலான்
மருந்தினு மினியவன் மாக ராதொட
'ரருந்திறற் காமனை யனைய பொற்பினான்

உ

அருளினுக் குறையுளே யாய தூயவன்
மருளறு காட்சியான் வரம்பில் சீர்த்தியான்
தேரிவரும் பெருமையான் சிவனை நாடொறு
முரிமையிற் பூசைசெய் துவந்த சிந்தையான்

ஊ

கல்விபுங் பெருங்கடற் கரைகண் டெற்றவன்
செலவமு நற்குணச சிறப்பும் பெற்றவ
னெல்லையி னுலகைக்கண் ணிமையிற் காததரு
னல்லவன் மனுபதி னாலின் மேலவன்

ச

நகைநில வெறிக்ருமவெண் ணளினப் போதென
முகமலந தருளிய முதத வெண்கொடை
யகலிட நீழலசெய் யானை'போக்கினு
னிகலறுஞ் சூரிய வண்ணி பென்பவன்

ஊ

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

பின்னலவெண டரங்க வேலைப் பெருங்கடல் வளாக மெல்லா
மண்ணை'போற் புரக்கு நாளி லகிலமு நடுக்க மெய்த
மண்ணிய சிங்க வேற்றின் வலிபதி னாபி ரத்தோ
டின்னல்கூர் மயிட னென்றோ ரிகல்புரி யவுண னுற்றான்

க

உறற்கர் டுணன் பன்னு ஞந்திபூத் தவணை நோக்கி
 ழுற்றவம் புரிந்தா னந்த நான்முகக் கடவு டோனறிக்
 குறறமின றுக நீசெய் கோதிலாத் தவங்க ணோக்கி
 யற்றமி லுவகை பூத்தா மராவமெவ வரததி லென்றான் ஈ

வேதிய னிணைய கூற வெஞ்சினத் தவுணன் கஞசப்
 பாதங்கள் பணிந்து முக்கட் பண்ணவன் முருநத ணோ
 மேதமி விரதி ராதி யிமையவ ரிவரா லென்று
 மாதங்க மின்றி வாழ்தற் கருமப்டை யெவையும் வேண்டும் ஆ

இங்கெனக் கென்று வேண்டி யியம்பிய வரங்க ளெல்லாம்
 பங்கய னுதவிப் போநதான் பாழித்தோ ளவுணா கோவுஞ்
 சங்கரன் றனக்கு மம்ம தபெபுதற கரிய தாகி
 யங்கண்மா நிலத்தில் வெய்ய வாலகா லம்போற பூக்கான் கூ

நல்லற மெவையு மாற நலநதிக ழுந்த ணா
 ரெல்லையில வேள்வி யெண்ணி விமையவ ரால யங்கள்
 பலவவுஞ் சிதைய நூறிப் படுமதஞ் செருக்கிப் பாருக்
 கல்லலசெய் தமிழ்க் வன்னோ னழிவினுக் கிரங்கி வேந்தன் டி

பாலொளி விரிக்குஞ் செய்ய பருப்பத மதனைச் சார்ந்து
 மேலுறை யமூர் சிததா விஞ்சைய ரியக்கர் மேன்மை
 நாலிரு திக்குங் காக்கு நலங்கெழு மிமையோர் மல்குங்
 கோலரீள் வரையி னந்தி குரைகழற் கமலம் போற்றி கெ

வீரகைவே லாசன் வெய்ய மயிடன லுலக மெல்லாம்
 சோகமிக் கழிந்த வண்ணஞ் சொற்றனன் ரொழுது நிற்ப
 நாகிள மதியஞ் சூழி நநதியம் பெருமா னன்றென்
 தேகா யகனுக் கிவவா றியமபுது மென்று போநதான் டெ

நம்பனை வணங்கி நந்தி நாயக னணித்தாய் நின்றே
 யம்புனி மயிடன் றன்ன லலக்கணுற் றழிந்த வண்ணந்
 தும்பையுச் தொடையா யீங்கு சொல்லுவான் மனுவந் துற்றா
 னெம்பிரான் றிருவு ளத்துக் கேற்றவா டென்றனை யென்றான்

நந்தியிவ் வாறு கூற நாதனு நயந்து நோக்கிப்
பைந்தொடை மனுவை யீங்கு வரப்பகர் திடுவா யென்சைச்
சிரத்தனை மகிழாதன் னோனு திண்டிறன் மனுவக் கோதக்
கந்தி களிறறு வேந்துங் கழல்பணிந் தாங்கு புக்கான் செ

புக்கவ னன்பு கூர்ந்தே புளகமெய் யரும்பக் கண்ணீ
ரோக்கமா பகந னைப்ப வொளிமுடி வணங்கிப் போற்றி
மைக்கட லுலக மெல்லா மயிடன லுலைந்த வாறு
செக்காவா னிறத்தி னுர்க்குத திருவுளந தேரச சொற்றான்

சொற்றலுங் கருணை மூததி தோடவிழ கமலப் போதி
னுறவன் றனன லன்னே னுறுவா மனைத்து நோக்கி
மற்றவன் றன்னைப் பார்த்து மயிடனை யிடப்பான் மேவுஞ்
சிறறிடை யிவனை யேவிச செகுத்துநீ சேர்தி யென்றான் செ

பாமபர னினைய கூறப் பார்த்திபா திலகன் றுனுங்
கரந்தலை முகிழ்த்துப் பாத கமலங்கள் முடிமேற சூடி
நிரந்தரன் றன்னைப் போற்றி நெடிதக மகிழாத சரல
வரநதைநீந் தகிலத் தெய்தி யணிநகர் புருந்தான் மன்னே

மாதுமை தன்னை நோக்கி மயிடனைக் கொல்லு மாற்றல்
ஒதினமற் றன்ன லன்றி யொருவாக்கு முறுவ தன்ற
லாதலாற் சிங்க மூர்ந்து வடலகெழு தூக்கை யாகிப்
பூதலம் புகுதி யென்றான் பூவையு மனைய வாறே செ

கன்னிய ரெழுவ ரோடுங் கரசினி புருநது சோதி
மின்னியற் படைக ளெல்லாம் வியனகா மெட்டுந் தாங்கித்
துன்னருஞ் சிங்க மூர்நது தூர்க்கைதன வடிவ மெய்திப்
பன்னிய வட்ட காசம் பலமுறை புரிநது மாதோ செ

பற்பல வரைக ளெல்லாம் பராகமொத் தழுங்க வெற்றி
மறறொழில் கிளர்ந்த திண்டோண் மயிடனைத் தேடிக்காணுந்
சிற்பரை சீற்றத் தோடு சேண்டொடு மருணை வெறுபிற
பிற்படத் தூண்டு மம்பிற்ப் பெருகுணை கத்தோ மெற்றான் செ

காண்டகு சிறப்பி னோந் கவலையென் றுனு மின்றித்
தூண்டிய சுடர்போ லாங்கு சுராசுரர் தொழுது போற்ற
வாண்டகை மடங்கற் பீடத் தமர்ந்தன னிருந்த காலே
மூண்டெழுஞ்சண்டவாயு முழக்கம்போன்முழங்கி நேர்ந்தூள்
கொழுங்கனல விழிகள்சிறதக்குவவுத தோள்கொட்டியார்த்து
முழங்கிய விசையை வைகு மூர்க்கனை நோக்கி ஞாலத்
தொழுங்கல பலவுஞ் செய்தா யொழிதியோ வொழியா தாவி
விழுங்குமிக் கொடிய வாளால் வீழ்தியோ விளம்பு கென்றாள்

விந்தையவ ஶாறு கூற வெகுணடெரி சிதற நோக்கிப்
பைந்தொடி யாத லானம பககலவந திணைய கூறி
யுயரதனை பெண்மை யாணமை யுறுவதெவவுகையோவென்று
நிதனை பலவுங் கூறி நின்றிடா பென்று சொன்னான் உரு

ஊககமிக கெழுந்த தூககை யுடன்றுபற புலவா கந்தை
நாககவ னடுங்க வீசி நாந்தகஞ் சுழற்றி யோசங்க
கோககளிற றுழவன வலலே கொதித்தெழுந் தணங்கின் மீது
நோககரும் படைகள் வீசி நொடிவரை செகுப்ப னென்றே

பெண்ணுரு வெந்ததுக கூற்றம் பிறங்கிய தெனவே நின்ற
திண்ணிய வணங்கி னாகந திறந்துசெங் குருதி பாய
வெண்ணில் பலகணைக ணேடி யிகலசெய வவளு மனனோன்
வண்ணமார பகத்துச சூல வாகைவில வீசி யாத்ததீள் உரு

இருவரு மிணைப வாறே யிமையவா படைகள் வீசி
யொருவருக் கொருவ ராற்ற லொழிவில ராகி மண்டி
வருடமாயிரம்போசெய்தாமண் ணுமவிண்ணகமுமெல்லாம
மரிதரி தென்ன வமம வவாவலிக களவு முண்டோ உரு

வடவையு முருமுரு சீறி மாறுகொண் டம்செய தென்னத்
தீடவரைத தோள்கள் கொட்டிச் சமாககனத் தடருவ காலே
யுடலசினங் கதுவி விரதை யுறுவலி மயிடன் றனனை
படர்மருப் பிரண்டும பற்றி யவனிபிற் சுழற்றி வீழ்த்தாள்

ஆற்றல்சான் மயிடன் சென்னி யழுந்தத்த னடியர் லுன்றிக்
கூற்றுவா யன்ன வாளாற் கொடியவன் சிரத்தை யீர்ந்து
வீற்றுவீற் றுக வேளை யங்கமும் வீசி யார்த்தா
ஞற்றமாம் பிரமகத்தி யுடன்வீர கத்தி மன்னோ உறு

இகல்புரி மயிடன் மீண்டு மீருரு வெடுத்தா னென்ன
வகவிட முழுது மஞ்ச வணங்கெதி ரடுத்த லோடும்
பகலெனக் கிரணம் வீசும் படைபுடைச சமரி வேறு
புகவிடமொன்றுங்காணுள்பொன்னிரன் னகியைச சார்ந் தாள்

அத்தியே ரீரண்டும் வல்லே யணுகலு மாள் யூதி
வித்தகன் வணங்குந தென்பால் விளங்குமா னரிக்க வெறபை
முத்தக முரிஞ்சங் கொமழை முகிண்முலை யெழுவ ரோடுஞ்
சித்தமின் புறவந துறறாள் சென்றவப் பிரம கத்தி ௩௦

அடிவரை யிடுதற் கஞ்சி யத்தியோ ரிரண்டு மாங்கே
தடைபட்டுத் தியங்கி நிறபச சமரியும் வரைமீ தேறி
முடிமிசை மதியஞ் சூடு முதலவனை வ்ணங்கிப போற்ற
வெடிபடுஞ் சிங்க லூதி விழைவுற வெதிரவந துறறான் ௩௧

கொண்டல்போ லிருண்டகண்டன்குமரியைக்குறிப்பினைக்கிக்
கண்டித்த லரிய சந்திர காசமீயந் தவையி ரண்டுந
துண்டித்தல் புரிதி யென்னத் தூககையு மிதுகொ டேயோ
வெண்டிககு மிடிக்கு மாற்ற விடியினை யிடிப்ப தென்றே

மனத்திடைக குறித்த லோடு மற்றஃ தறிந்து பெம்மான்
கனத்திடை யுருவி யோங்குங் கதிர்மணிச சிகரத் தொன்றைச்
சினத்திது கொண்டுபோழ்ச் செய்தியென் றருளத் தாழநது
புனக்களி மயிலன் னாளும போழ்நதன ளதுகொண் டன்றே

ஐயமீ தின்றிப் பின்ன ரத்தியோ ரிரண்டு மாளத்
தையல்சந் திரகா சபபேர்த் தாரைவா ளோச்சிப்போழ்ந்தாள்
பெய்கழ லமர ரெல்லாம் பெரிதரி தென்ன வேலை
வையகஞ் சிவாய மென்ன மனத்திலற் புதமுற் றுரால் ௩௨

அருந்தவ முனியீர் கேண்மி னன்றுதொட் டணையவெற்பைத்
திருந்திய சிவாய மென்வத் திசையெட்டிம பகரா நிற்குங்
சருங்கட லுலகந் தேவ கட்கையென் றுவந்து வாழ்த்தப்
பொருந்திய வெழுவ னேடும பூவையு மங்கு வாழ்வாளீ நடு

கம்பொடு திகிரி தாங்குங் கன்னிதன் பேரி னாலே
பப்புரீர்த தீர்தத மொன்று பாங்குநிற கண்டா ளாகரு
நம்பன்ற னருளி னாலே நவமிநாள படிநது னோரகள்
வெப்புதி யத்தி தீர்நது விசயமும் பெற்று வாழ்வார் நக

பேதையே ன்றிநத வாறப் பிரான்மலைப் பெருமைசெரீற்றேன்
தீதிலாத திருமா ணிக்கச செழுமலைச சிறப்பை யாரே
யோதுவ ரின்னுங் கேண்மி லுலகமுண் டவனை யாதி
மேதகு தேவ ரேனோர் விழைநதுபூ சிதத தாமச ன்

முன்னநாள் வராக ரூப முகுநதனகெரண மிலகை யெல்லாந்
தன்னுடை மருபபி னேநதித தரையெல்லாந் துளக்க வந்த
வின்னல்தீர்த திவொன் றீர்தத மேறறிசை யதனகட் கண்டா
னன்னதி முழுகி யனன மளிததுளோ ரமர ராவா நஅ

சுறிலாப பரத்து வாச னீசான திசையி லனனாட்
டேறுரீர்த தீர்தத மொன்று சிவபிரா னருளாற் கண்டான்
சுறினா லணைய தீர்ததங் குளிததவர் பாத முததிப
பேறிதந் துறுவா ரந்தப பெருமையா பேச வல்லா நக

விண்ணவ ரெவரு முண்மை மேதகு முனிவ ரியாரு
மண்ணக முழுதுங் காககு மனுகுல வேந்தா முற்றும்
நண்ணிமா ணிக்க வெறபி னமபனைத தொழுது போற்றி
யெண்ணிய வெண்ணி யாககே யெய்தினு ரென்பா மேலோர

சொல்லரு மன்பி னாலே சுவாயம்பு மனுமே னாளில்
நல்லதோர் மேட மாத நலங்கொள்சக் கிலபக் கததி
லெல்லோளி மிருக சீரத் திருட்பிழம் பெடுத்த றங்கும்
பல்கதி ரால வட்டம் பரித்திடுந் துவை மேததி சக

அத்தநா ளதனி லாழி யம்பொறஃறா நடாத்திப் பின்னர்
சித்திரை நாளிற் றீர்த்தங் தேவனுக் கியற்று மிந்த
வுததமத் திருநாட் சேவை யொருகினஞ் சேவித் தோர்கண்
முததன்வாழ் கயிலை மேவி முதல்வனைப் போல வாழ்வார் சந்

எண்ணிலபே நுள்ள மேறு மிரத்தின கிரீச மேலாம்
புண்ணியம் போலு மார பூஷணர் கடக நாதர்
திண்ணிய மததி யானச சொககாதிச கெங்கும் போற்ற
நண்ணு மவாட் போக்கி நாத ரென்பவர் நம்ப ராவார் சந்

ஊழிபல் நால முள்ள முவநதுவாட் போக்கி மேன்மை
பேழையொ சடையீர சேடன பேசினும் பேச வற்றே
வாழியம் புடவி மேலயா னறிந்தவா ரறியச் சொறறே
னேழைபவ காளன் னாப வினனரு ளதனு லன்றே சந்

சொற்றவிப் புராணம் வாழி சோதிவாட் போக்கி வாழி
வறறமில் திருமா ணிகக வணிகள ரசலம் வாழி
நற்றவா வாழி பூசை நானமறை முதலவர் வாழி
வுறறபே ரன்பா வாழி யுலகலாம வாழி வாழி சந்

. திருவாட் போக்கிச சருககம்

முற்றிற்று .

ஆகத் திருவிருத்தம். சகக.

கக-வது ஆரியராசச்

சுருக்கம்.

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

காரியல் கண்டத் தண்ணல் கவுரியொ நெறவாட் போக்கிச்
சீரியல் பனைத்துஞ் சொறறேன் செய்தவக் கிழமை பூண்ட
சாரிய ராஜன் காதை யறைகுவுன் கேண்மி நென்னு
நேரியன் மனத்துச் சூத நிமலனைப் பரவிச சொல்வான் க
சீர்கொண்ட மாமணியில் வைத்தநகையான் மணிக
டிகழ்பல் சூட்டு
வார்கொண்ட மாசுணஞ்சீர்ச சென்னிமுத லங்கமெலாம்
வனைந்துங் கூட
லேர்கொண்ட வீதியிறபன மணிசுமந்து மேன்மேலு
மிசசை யோங்கப
பார்கொண்ட மாணிக்க மலையமரும் பெருமானைப்
பரவி வாழ்வாம் உ

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

மணிமறு மாபி னுறைதிரு மடநதை
மனமழுக் காறுகொண் டேத
தனிவரு மகிழ்வா விளநகை புரிந்து
தழுவமண் மகடிரு முகத்திற்
பணியனை மீது கண்படை கொள்ளும்
பச்சைமா லெழுந்துதன் கையா
லணிபெற வணிந்த திலகமே நிகர்க்கு
மியாம்புக நாரிய நாடு ந

நலமவி யறத்துட் நெறவறம் போலு
நதியினிற் கங்கையே போலும்
புலமவி மலருட் பங்கயம் போலும்
புருடருண் மாயனே போலுங்

குலமலி தருவுட் கறபகம் போலும்
 குவட்டி னுண் மேருவே போலும்
 அலமலி வயலகுழ் பறபல நாட்டு
 ளியாமபுக ழாரிய நாடு

க

வேலைமீன சமநது மெய்ப்பல குறிகண்
 மேலியுஞ் சாப்பமா யுழன்றுங்
 காலேநீ ரசா ராலடி படடுங்
 கலங்குமிந் திரனுறை நாடோ
 சாலவே பெருமை யுறற்றொரு குறையுஞ்
 சார்பிலா ரியாரி நாசாள்
 சீலமார நமக்கொப பாவதென் றஃதைச
 சிரிப்பதிவ வாரிய நாடு

க

மறைவளந் தொலைந்த சிறுமையான் மூன்று
 மன்னரும் வலாரிபாற சென்று
 விழைவொடு மிரந்த மூன்றுநாட் டினுக்கு
 மிகச்சிறப புடையதே யன்றோ
 தழைமழை வளப்ப மெறறைக்கு மோங்குந்
 தன்மையா ளாரியா கோமான
 பிழையுறப பிறாபாற சென்றிர வாழ
 பெருமைநீயா டாண்டவிர நாடு

க

சிவபிரா னென்று மமாதருள் சிறப்பாற்
 றிகழ்சிவ லோகமாங் கடலகுழ்
 புவனமுண் டருண்மா லென்றும்குது குதலாற்
 புகழ்மிகு வைகுந்த வைப்பாந்
 தவமறைக கிழவ னென்றுமவாழ் தவினாற்
 சத்திய லோகமா மமாத
 ரவமிலா மகவா னுறைதலாற் பொன்னா
 டாமுடி ராரிய நாடு

க

சீரினிற் றிகழுஞ் சிவார்ச்சனை செய்தி
 சிவனடி யாபணி செய்தி
 யேரினிற் றிகழு மகமபல செய்தி
 யாவர்க்கு நனமையே செய்தி
 நாரினிற் றருமம் பலசெய்தி யென்றெந
 நாட்டிற்குஞ் செவியறி வுறுக்கு
 மாரியத தன்மை பூணலா வீநநா
 டாரிய நாடெனும பெயர்ததால

அ

தினமுமிந நாட்டை வணங்குவாழத் துதலா -
 சென்னிநா டாயதொன் றிதனசீ •
 நனிதெரிந் தழுக்கா றடைதலாற குன்று
 நாடென்று மாயதொன் றிநநா
 டினமலி யெநநாட் டினுககுமே லாய
 தெனவுண்மை நடுமொழி யியம்பி
 வனமலி நடுநா டாயதொன றென்றான்
 மறறிதன் பேருமையா வகுப்பா

க

அறுசீரடியாசிரிய விருததம்

ஒங்குதமிழ் முதற்பலவாம் பாடையினு மீரியமிக்
 குயர்வா மென்று
 தேங்குபல கலையுணாநது தெளிந்ததெய்வப் புலவர்களுஞ்
 செப்பு வாரேல்
 வீங்குதமிழ் முதற்பலபா டைகள் வயங்கெந் நாட்டினுக்கு
 மேலா மென்று
 தாங்குபுக ழாரியஞ்சே ரிநநாட்டை யுரைப்பதற்குத
 தடையாதுண்டே

டு

எழுசீரடியாசிரிய விருததம்

எங்குமே வேள்வி யெங்குமே மணங்க
 ளாகுமே யெம்பிரான் விழாக்க
 ளெங்குமே யறங்க ளெங்குமே செலவு

ரெங்குமே யினியபா உ... -

ளெங்குமே கீத மெங்குமே யியங்க

ளெங்குமே கணிகையர் நடன

மேங்குமே யுவகை யெனிலிந்த நாட்டி

னெழில்வள மியம்புதற் கெளிதோ

மக

பெருநதட மொன்றிற பலரு நீரெடுத்தப்

பெருகிய தததமா ளிகைசேர்த்

தருந்தியேற பவாகு மளிப்பது போலிவ்

வாரிய நாடொன்றின் மகவான்

பொருநதள் கேசன் பிரமன்மா லெவரும்

பொற்குவை கைக்கொண்டு தததம

இருநதலந தினேத்தி யாவாக்கு மளிப்பா

ரெனிலிதை யெனசொல்லிப் புகழ்வாம்

கஉ

திருவிஞ் லழகா கலவியாற போகச

சிறப்பிற்ற கொடையிற பொறையான்

மருவிய பிறநாட டினாகளை யுயர்த்த

வலியள கேசன்வேள சேட

ஹருவளர் மகவான் றருமண்மா திவரை

யுவப்பப ரினையமை யுயர்த்த

வருளினிந நாட்டு கைநதரை யுவமை

யாகுவு மிவர்குயாந தவரியா

கங

அறசீரடியாசிரிய விருத்தம்

வாங்கலெனு மொழியிரப்போர புகலவார்த்தையெனவஃதை

வரைநது மற்ற

கீங்கலிலா வளைத்தலின்பே ரியாவையுஞ்சொல் வாரியார

நிகழ்த்து மாற்றந்

திங்கமையு மில்லெனுஞ்சொல் லெனவஃதை வரைநதுமற்றத்

நிகழ்வீட் டின்பே

நீங்கமையந் வையும்புகல்வா ரிந்நாட்டோ ரிவர்கொடையை

யென்சொல் வாமால் க ச

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்
 விரும்பிய சிறுமா னேந்திய பெருமான்
 விராயகற களித்தமான் கனியு
 மரும்புசுழ்க் காரைக் காலம்மை யாருக்
 கன்னவ னளித்த மாங்கனியும்
 விரும்புமிந் நாட்டின் மாம்பொழிற பழுத்து
 விழுந்தசெந் தீங்கனி யென்று
 லரும்புக முடைய விப்பொழிற கனியி னமைசுவை
 யளப்பவ ரெவரே

கரு

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்
 பாய வேரினிற பழுத்ததீங் கனியினைப்
 பாதலத் தவருண்ண
 வாய நாப்பணிற் பழுத்ததீங் கனியினை
 யகலிடத் தவருண்ண
 மேய வுசியிற பழுத்ததீங் கனியினை
 விண்டலத் தவருண்ண
 தூய வண்பலாத தினநதொறும் வழங்குமித்
 தொல்புகழ் நனனாட்டில

கங்

அநத ரத்தொரு சிறுகடு கெறியினு
 மவனியில் விழுமானு
 லந்த ரத்துறு பெருமபொறை சுவர்க்கநா
 டவனியில் விழும
 லநத ரத்திடை நிற்கின்ற திநதநாட்
 டீணிபொழின்முடிநீட்டி
 அந்கரத்தெழுந் தென்றுமே கவலை
 ளறசசுமப் பதினன்றே

கௌ

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்
 கோதில்பல் விளமை பொருநதிலாக கவிவண்
 குருததின்மே விவரநதுகா னீட்டி
 நீதியிற் பலகா முநதிகளுறைத
 னிகரிலாக் கௌணியர் கோன்செய்

வாதினிற் றேலவி யடைந்தகா ரமண

வஞ்சகர் பஸ்மது றையினி

லாதி யினுட்டுங் கழுக்கண்மே லேறி

யவைதானி யமருதல் போ லும்

கஅ

அழசீரடியாசிரிய விருத்தம்

இலையென் பதுபூஞ் சோலையிலே யீயென் பதுதே மாலையிலே
யிலையென் பதுநீர் வாவியிலே யடியென பதுதீஞ் செய்யுளிலே
சலமென்பதுவான் பண்ணையிலே தாழென் பதுநீர் வாசலிலே
நலமென் பதுவே நிறையளகை நாணுஞ் செல்வ விரநாட்டில்

காவென் பதுபூங் காவினையே காடுதென பதுவார் காதினையே
தாவென்பதுவோ தாவினையே சரணென பதுசெல்சரணினையே
யேவென்பதுகரேவினையேயெள்ளென்பதுநெய்யெள்ளினையே
மாவெனறுரைக்கு மடவராகண் மருவுமிந்த வளநாட்டில் உ

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

விலகிலாப புவிமா மடநதையந தரத்தின

மேலுல கெவையுமோ காணந

தலையினமேல் விழினும விழுமென வஞ்சித

தக்கவவ வுலகெவற் றினையு

மிலகுமெண் ணிலலாக் கைகண்மே னீட்டி

யெறறைக்கு தாங்குதல போ லு

மலகிலாத தெண்ண தருக்குழாம விண்ணை

யளாவிமே லோங்கிய தோற்றம

உக

தாங்குசெவ கமல விருமலா வளியாற

சாய்ந்தொன்றோ டொன்றுதாக் குறநீர்

வீங்குபா சடைமேன் முத்தெனத துளிகள்

விளங்கலசெவ குமுதநண் பகலி

னோங்குவள் வளையை மதியெனத தமிழீப்பின்

னுண்மைதோந தானனம வாடிப

பாங்குநின் றிடலைக் கண்டுகை கொட்டிப்

பழிப்பறச சிரித்திடல் போ லும்

உஉ

நண்ணிய கொடிமேற புனைதழூந தொடைகண்

ஞான்றிடப புரிசைமே னிறற

லண்ணியவீர நிருசடா நமமா

னருள்விழி யாயசீ ரறிநது

மெண்ணிய வவறறை விழுங்குவ தென்னென

றெகிததுவிண் ணியநகுரு பணியைத

திண்ணிய வீட்டி யாறகுத்தி யஃதைத

திசைவியப புறவைததல போலும்

உரு

மருதமாஞ்சோலை கூநதனமற றதன்பால

வருமதி முகங்கண் டங்கமுகு

குருகுவேய் தோளகண் மணற்குன்று கொங்கை

கொடியிடை நிதம்பம்வான றடாகம

பெருகிய வாழை துடைகைகாற செவவாய

பிறங்குவண் கம்லனீள விழிகள்

வருமலாக குவளை யாகவீற றிருநது

வளநதர மகிழ்வகிற நாடு

உச

மடந்தையா மேலவீட் டுள்ளிடு மகிவின்

வண்புகை வாயிவின புறமே

யடர்நதுசெல் பான்மை யனனவாகுழலை

யாய்முகி லினமென வகத்துப

படர்நதுசென் றருகே பாரததலு நமக்குப

பகையிவை யினியெனசெய் வோமென்

றுடங்குபே ரசசம் புறநதளள நடுங்கி

யோட்டஞ்செய் தோற்றமொப பாமால

உரு

அறுசீரடியாசரிய விருததம்

உருவேய்த்தோ ளிருநிதம்ப நலமுன்று விழிமுக்கி

னெனிருமுத்த

மிருளோட நான்முக மின் னஞ்சிடையொப பறுபதமே

லெழுபொற கொங்கை

மருவார்செங் கமலமென்கை யுடையாரிந் நாட்டினில்வாழ்
மயிலன் னூர்க்

ளருகாத விவ்விதும்பூ திவவளவன்றெடுத்துரைப்ப
வடங்குற கொல்லோ

உக

ஏழுசாடியாசிரிய வருத்தம்

விரிமலர் மேயோன் மிளிரதுழாய் மாபோன்

விண்ணவா விபக்குமிந் நாட்டி

னரிவைய ரிடத்துஞ் சோலைபி னிடத்து

மகன்றபூங் கடிதடங் கவினுங்

கரியபூங் குழலா மாபுமா னிகையுங்

கைக்கடங் காததன நிமிரு

ழரியமின் னனையாகொங்கையு மேலோ

ருள்ளமுஞ் சாததமே மணக்கும்

உஎ

கருதிய தெய்வப் புலவாபாக் களுககுங்

ணக்குற வளமையிந் நாட்டி

கருதுமை பரிசோந் திலங்குமின் னனையார்

கண்ணும்வான் சோலைபின் கண்ணுங்

கருதிய வன்னச சிலம்புறு நல்லா

காலுநீர்ப் பண்ணையின் காலுங்

கருதுமால் வளிகள் விளங்குறு மடவார்

கையுமபூ வாவியுங் கையும்

உஅ

திருமகள் கணவன் மார்பினை வெறுததுத்

தினமும்வா ழினையபொன் னூட்டி

னிருமைசேர் டுணிமே கலையுறு மாளு

ரிதடயும்பொன் மாளிகை யிடையு

மருவுமா லாம்ப லேயும்பொன் னனையார்

வாயும்பே ரகழியின் வாயுந்

தருமலர்முஞ்ச தஞ்சும்பூ வையர்தந்

தலையுமவான் புரிசையின் றலையுந்

உக

கொடிநடு நிறுத்திச் சூழுவெண் முத்தங்
 சூழிற்றுசெம் மணிமுறறஞ் சூழ்ந்த
 வடிவுறு பவளக் கைபிடிச சுவாமேல்
 வயங்கமா ளிகையுயூ தோற்றம
 படிசுவை யுணவு நதிமத வேழம்
 பசுமணி யொவ்வொன்றால் வின் ணை
 நெடியநா வெண்பற செய்யவாய் திறநது
 நிமிர்நதுநேர் சிரிப்பது போலும்

௩௦

இருவகை முளரி மலருமேன் மலா
 வெண்ணிலா நாளநீர் வயங்க
 லுருவின்வான கதிராக ளிரண்டையுண மெரிடு
 முரசங்கட கெளரியமோ வென்று
 பெருகிய வரவின் சூழுவெலா மொருங்கு
 பிலதகினின் நெழுநதுமேல வநது
 வெருவெண் ணிலலாப பாணுவு மதியும
 விழுங்குவாய ககருதல போலும்

௩௧

ஔங்குரம் முருவ மெடுத்தமா லந்நா
 ளுபேந்திர னாகிவீற நிருந்த
 வீங்குசீர்த துறக்கங் காண்டுமென் நெழுதல்
 விழையமீன வானதி பாய
 ஔங்கவை தடத்தி லின்மைகண் டெருமை
 யடுத்தலுங் கழுகிளம் பாளை
 தேங்குநீர் தோன்றச சேலென வருநதுந
 தெளிவிலார் சுகமென்று மடையார்

௩௨

நகைமணி சூழிறறி வின்னுயர் மாட
 நகுமுடிபுனைந்துதாழ் தொடையின்
 மிகைமலர் தொடுத்த நுனிசிறு வளியான்
 மேன்மனை வாயிலின் சைவ
 தகையினுட் பெயிலுந் தையலா முகத்ததத

தண்மதி யென்றுவாய் விழுங்கப்
பகையின்வான் பணிகள் சினநதுநீர் வந்து
படம விரித் தாடுதல் போலும்
கொச்சகம்

௩௩

எ ழுதுபுகழ் மறையொலியு மெழுதாத மறையொலியு
மெழுசுவையா கமவொலியு மினியபுரா ணத்தொலியு
மெழுதரும் நூலொலியு மியமபுரிற் பாவொலியு
மெழுகலியினெழுகலியி னிறுமாபபை யடக்குவன.

௩௪

முரசொலிபு முழுவொலிய மொய்தரள வலம்புரியின்
விரவொலியும் பெறசின்ன மேவொலியுங் கஞ்சனத்திற்
பாவொலிய மியாமொலியும் பலவகைய துளைக்கருவி
வாவொலியு மிகநாட்டின் மல்குவன பலர்விப்பப்

௩௫

எழுசீரடியாசிரிய வீருத்தம்

ஒதிமங் கரையிற் குழசசெங் கமல
மொளிராதட நீறணி மறையோர்
நீதியிற் குழநது செய்யுமவேள வித்தி
நிறைகுண்ட நிகாததிடு மதனபாற
நீதினமா முழுதுந தளிாததொன்று நின்றல
சிவனவி பெறநிறறன் மாணுங்
கோதிலவ வாவி நாப்பணிற் றுயிலகார்க
குழாமெழல் புகையெழல போலும்

௩௬

கடிமணி குயிறறி மேலுல கெல்லங்
கடந்தபொன் மாடங்கார் மேக
மடியுற வருகு வெண்முகின் முடியி
லமரமேற செலநிற்குந தோற்றம்
பொடியணி பெருமான் முன்புபோ லின்மை
பொங்கழ லாயடி முடியு
நெடியனுமயனுங் கேழலா யனமாய்
நேடநிற் பதுதிக ராமால்

௩௭

கிலேபுறு பொழில்கள் கிளைதொறு மிகுசெந்

பிறத்தனிர பொதுளிய தோற்ற

மிலைகனி காய்பூ முதற் பலகைமா

நெண்ணுற தளிப்பது மன்றிப

புலமுறு பவறறைக் கவர்வதற் கடைந்தோ

பொங்கிரு ளாலவை தெரியா

தலமரு வாரென் நெண்ணிலாத தீப

மளவிலகை பேருதுதல போலும்

௩௮

மன்னிய தடமும பொழி லுமவர்ன பணையு

மாடமும புரிசையு மகமுந்

துன்னிய பிறவு மறையமேன முகிலின்

நெகுதிவந துறைநதிடன் மகவான்

றன்னில வளமை யலாகளுநோக்கிற

சாருங்கண் ணேறெனக் கையான்

முன்னிய கரிய படாம்பல வெடுத்தது

* மூடிய பரிசினே நிகாக்கும

௩௯

நலமுறு தம்மை யீன்றுதாங் குதலசெய்

• நனறியாற கனிதரப பாங்குர்

நிலவுபற கதவி முயல்களபோற குனிந்து

நிறபம்ற் றதுகண்டு புனிமான

குலவுவாய் திறத்தல போலுமா சினிவேக்

குழாததிறிற் பழுத்ததீங் கனியாற

பலமுறு மவனி குளிராதபூஞ் சோலை

பரபரெலாமவெடித்ததிந தோற்றம்

௪௦

மந்திகள் கரையிற சூழ்நதிடச் செந்தா.

மரைமலா வானியி னடுவோ

• முந்திய மயிட மூழ்கிமே லெழுதன்

மொய்புகழ் வழுகிமே லேவ

கூதியு வமணா சூழ்நதுசெய் வேளவி

நகுமழற் குண்டத்தி னுப்பண்.

வெந்திறல வேழ மொன்றுமே லெழுநத
வியப்பினை நிகர்த்திடு மன்றே

சக

உழுபவ ரோலியு நெனமுனை வீச
லுறுபவ ரோலியுநீர் பாய்ச்சி
யெழுபவ ரோலியுங் களைபெலாங் களைவுற
தெடுபபவ ரோலியுநதந தெயவந
தொழுபவ ரோலியும வினைகதி ரறுததுத
தொகுபபவ ரோலியுநெற குவிததுக
கெழுபவ ரோலியு மிடநதொறு டீமாங்குங்
கிளர்புக ழூரிய நாட்டில

சஉ

மனுவினு மதிக நீதியோ னாகி
வானவ ருயயநஞ் சண்ட
கணைகடற பிறவாத தெளளமு தினுகுகு
கண்ணபபா போலனப னாகி
நீனையுமெவ வுயிராகும பெற்றதாயாகி
நிகரிலா வாரியர் கோமான
வணைதடந தோளாறு புநதவின னாடின
வளமெலாம எகுககவல லவாயா

சங

கலவிருத்தடி

இனைய பல்வள மெய்திய நாட்டிடை
சிலவின மாயன மணத்திற்பூ தேவியா
மனைக் முததணி மங்கல நானென
வனைய வோங்குமோர மங்கல நன்னகா

சச

இலங்கு மினனக ரெண்ணருஞ் செலவமுந்
துலங்கு போகமுந் தொக்க சிறப்பினு
லலங்கு விண்பொன நகரு மளகையுங்
கலந்தி ருககின்ற பான்மை கடுக்குமால

சரு

நாம கடகய னாவினுஞ் சான்றது
மாம கடகரி மாபிணு மேலாய

தேம முன்னுல கீன்றதாய்க் கெம்பிரான்
வாம மெய்யினும் வண்மைய திந்நகா

சக

ஆன்னம வேண்டினு மாடைகள் வேண்டினுஞ்
சொன்னம் வேண்டினுஞ் சொற்கலன் வேண்டினு
மென்ன வேண்டினு மியராக்கு மளித்தலா
விநந காக்கினை யாநக ரிலலையே

சஎ

கவினு மாறு முகமின்றிக் கந்தனு
மவிக ருமபுவில லீன்றி யனங்கனும்
புவனி வந்தவிப பொன்னகா நண்ணினு
விவரை யாவரி னையரென றோவரால

சஅ

எங்கும் வேளவிக ளெங்கு முறையவ
ரெங்கு மாதவ ரெங்கு மறவொலி
யெங்கு மீகைய. ரெங்குந தருமநக
ளெங்கு மாமண மெங்கு மியங்கிளே

சக

மாசி லாத மகிழ்ந்தோ டேய
நேச மங்கையா செங்கை யினீக்கிய
காசு மலகு கலன்களு மாமணம்
வீசு மாலையும் வீதியிற குபபையே

நெ

எலலை யிநநகர்க் கெல்லா முளவென்பா
ரிலலை. பென்பன வெத்தனை யோவுண்டு
செல்ல விலலை திருட்டிலலை பொய்யிலலை
கொல்ல ழிலலை குறையிலலை நோயிலலை

ருக

பருகு நீர்த்தட மேபநக முள்ளன
மருவு செய்யே மலிக்கம் பலையன
திருவின் சந்தனச சேறே கடியன
கருது மினனா சிலம்பே கலியன

ருஉ

செய்ய வாழியே தீர்வில் பயததன
துய்ய காவே யலான தோகைய

விட்ட மேன்மே விசைய நிசில்லா'

கட்பிம வண்ணக் கலை ளவிழப்பன

௬௭

நகுவி மானமவி மானததை நண்ணுவ

தகுபொன வேதியோர வேதினை சாவன

மிகுத நம்பு கருமபினை மேவுவ

தொகுபல கொகிகொரு கொக்கினைத் தோய்வன

௬௮

செருக்கு மைநதா பிணக்கறச சிறுறு

வுருக்கு நல்லாவா யூட்டலை கண்டுகாப

பெருதத நாகம பிணக்கறத தேனொட்டி

வருக்கை யின்சுனை மந்திவா யூட்டுமால்

௬௯

செய்கை நல்ல தெரிவையா பாவரு

மைக லப்பின மகிழ்நாக கடங்குவா

வைக லுமீயு மாநதுமே னோக்குவகொங

கைக ளநநவா கைகட கடங்கிடா

௭௦

உயருத தங்க ஞானாகுப பகையென்று.

மயிலன் னாபலா வனசிறை வைததலபோற

குயிலுங் கிள்ளையும் னுவையுங் கூட்டினிற

பயிலச செயது பழக்குவா தேமொழி

௭௧

தொடுத்தபாரசு சுவைசொட்டு பாககளை

மடுத்த காதலிற கேட்டு மகிழ்நதுநே

மடுத்த நாவலாக் கம்பொன்னு மாடையு

மெடுத்தெடுத்தப பெருஞ்செலவ ரீவரால

௭௨

வேழ மென்னும விழுமநம பேரினை

வேழ நீகொண்ட தெனனென விட்டலபோல

வேழ மீத்து மிதித்தொடித் தெண்ணிலா

வேழம் பலவிற கறிதது விழுங்குவ

௭௩

கொச்சகம்

வாங்குவன வாசிலைபே மயங்குவனா னிலப்பொருளே

யேங்குவன பொறசிலம்பே யிழிவசெழு மலாததேனே

தூங்குவன மாலைக்ளே துகளுறுவ வீதிகளே
தூங்குவன நிதிப்பெருக்கே தத்தைமேவுவ பொழிலே . எச

வாடுவமின் னூரிடையே வணங்குவமின் னூந்துதலே
சாவெநல லார்விழியே தர்ழுவவவர் பூங்குழலே
வீடுவெவந தீமைகளே வெறுப்பவொரு முப்பிழையே
வொடுவநீர் நதிததிரளே யொடுங்குவகற றவ்ருளமே . எச

கலிநிலைத்துறை

நீதக்கு பூமுதற பிற்பல தானஞ்செய செலவா
வாசகு நீர்ப்பெருக் காற்பயிர் நாடகுநாளு வளீர்த
னேககு மப்பெரு விபர்ப்பினை நோவறத தமமைக
காககும் விணமுகிற குரைபுமேலெழுவனக க்குகும . எச

புனைமற போசெயப பகனமுற்றுக கடிதடப பொற்றே
ரினிய காளை ரேறுத லலறி வினமதவே
ணினையு மாகமக கலவிப்போர செய்சிசி முற்றுக
கனிவி னேறுவா மனகையா கடிதடப பொற்றோ . எச

நீடு சாபமு நிறைவலிப பகழியு மாககி
நாடு மூவுல கீனறரு னங்கைதான படைத்த
கோடி மாராகைக கொடுத்திட வளாபபன போல
வாடின செய்யெலாக கனனலு மலாகளும் வளாவ . எச

நிதழ் நீசிலை யாகக்கொள கழைபெலா நூரிய
வதிரு மாலையிட டரைபபா புனமளவாக ளநதோ
விதைழின் வநதுபா ரெனததமை நாணியாக் கொண்ட
மதனை யோலமிட் டழைத்தலபோ லொவியிடும வண்டா . எச

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

பாவலா செய்யு ளென்கும் பாவலா செய்யு ளென்கும்
பூவல்லம் படரு மென்கும் பூவல்லம் படரு மென்கும்
கனவியந் கண்ணு ரென்கும் காவிய கண்ணு மென்கு
மாவின்ம பலகக ளென்கு மாவின்ம பலகக ளென்கு . எச

ஓதுசங் கலை ளெவகு முருசங் கலை ளெங்கும்
 போதுசெய் மணத்தா ரெவகும் பொங்கெழின் அக
 மணத்தா ரெங்குந்
 நீதறு மகத்தா ரெங்குஞ் செந்தழன் மகததா ரெங்கு
 மேதமே வைய்யா ரெவகு மியாரையும் வைய்யாரெவகும்

கலிலைத்துறை

இனிய சொல்லன பூவைவா யேகுயில வாபே
 கனிவின கிளளைவா பேயல கழனியின் வாயும்
 புனித நன்மணஞ் செயதுமா தையனை பொற்பு
 முனிவின மைந்தாபா லேயல மொய்பொழிற் கண்ணும் அக

அறுசீரடியாசிரிய வீருததம்

கொங்கை யேருதுதன மின்னன ரேயல
 கொயவன நறும் போதும்
 சங்கை யோட்டுதல் கலைவலோ ரேயல
 .தையலா மிடேருடடுந்
 துங்க வண்டொவி காவினபா லேயல
 தோகையாரகைப்பா லும்
 அங்கமோ' துதன் மறையவ ரேயல
 வலாததடம் பயிலசே லும்

அக

கொச்சகம்

அரியமறை முழக்கொருபா லாகமத்தின் முழக்கொருபாற்
 புரியிருதி முழக்கொருபாற் புராணத்தின் முழக்கொருபாற்
 றரியிசைநூனமுழக்கொருபாற் றமிழமறைமா முழக்கொருபால்
 விரியியனான் முழக்கொருபானமிளிர்சிறபா முழக்கொருபால்
 மண்ணவாத நெருக்கொருசார் மாதிரத்தா நெருக்கொருசார்
 பண்ணவாத நெருக்கொருசார் பாதலததர்நெருக்கொருசார்
 விண்ணவாத நெருக்கொருசார் மலைவனதத நெருக்கொருசார்
 ரெண்ணயனர் நெருக்கொருசார் நிரதிராத நெருக்கொருசார்

முழுவூலி யொருபான் மிக்க
 முரசோலி யொருபாற் கஞ்ச
 மெழுமொலி யொருபா வியாழி
 னியம்பொலி யொருபாற் சின்னந்
 தழுவிவாவி யொருபாற் செலவா
 தருமொலி யொருபால வாழ்த்திக்
 கெழுமொலி யொருபாற் கோத்தி
 கடைத்தமங் கலமு தூரில்
 கலிகிலேத்துறை

அது

ஒங்கு மாதவ ருறைதிரு மடங்களும பலல
 தாங்கு மன்னமா தானஞ்செய் மடங்களும் பலல
 தேங்கு தீஞ்சவை திகழுநீர்ப பந்தரும பல்ல
 பாங்கு சோபலா கலைபயில் சாலையும பலல

அள

அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம்
 யோனி வாய்ப பட்டுப் பிறந்திடா வீசனே
 யுயாபதி பனனாளும்
 யோனி வாய்பபட்டுப் பிறக்குமா லபனமுத
 லும்பரு மண்ணோரு
 மேனையோ ரும்புன் பசுக்களே யெனபதை
 யிழுத்தையோ தெளிபாத
 தேனே யோவெனக் கிள்ளைக் குரைத்தல்கேட்
 டிரங்குவ பலபூவை.

அஅ

அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம் [பூண்டு]

எசன்மெய் யெழுந்தைந தெண்ணி யிணையிலகண் மணிகள்
 வாசவெண்ணீறு மேனி முழுமையும் வயங்கப் பூசி
 மாசீலா நான்குஞ் செய்து நான்கையு மருவ வைகு
 மாசைமே லாசைபிலலா வடியவா கூட்ட மெங்கும
 கலிகிலேத்துறை

அக

காச நாண்டிலர் பறப்புநற காய்கனி தேமா
 வாசி லாதசி ரின்னிசை யணிபொருள் வியப்பம

பேசு வான்றொ கொடுவலாம பிறங்குத லன்றி
மாசி லாதநன் னாவலர் பாவெலாம் வயங்கும் கூடு

தூய்ய கொங்கையுந தோள்களு ந்தமபமுந துடையுஞ்
செய்ய தாள்களுந் புறஞ்சுறறே தெரியநுண் டேசு
மையின் மெய்புனைந திளநகை யுலகெலா மயக்க
வைய மன்றெலா மங்கைய ரணிநடளு செயவரா கூக

தளர்நு சுபபினமே கலைபொன்முன் றுனைவெண் டரள
மொளிராதன் மங்கைய ருறுபபெலர் முற்றபல கலனை
விளமை யல்லுலெப போதுநதோய சுகமெமக் கலலா
லுளது கொல்லுமக கெனறுமுன் சிரித்தலை யொகரும கூஉ

தங்க னாயகா மணிநிறந தலைபுய மெலலா
மங்கை மாபிற மாதாகள கவாநதிடா வண்ண
மங்க மாரகுறி யிட்டென விளங்குமன போடு
துங்க வுடலா லுதைத்ததாட் செம்பஞ்சிச சுவடு கூஉ

கொச்சகம்

காலெல்லாந தகட்டுவராற கரையெல்லா மடவன்னம
பாலெல்லா மலாச்சோலை பனையெல்லாம விளைசாவி
சாலெல்லாஞ் சூறபணிலந தடமெலாளு செழுங்கமலம்
மேலெல்லா முகிறறொகுதி வீடெல்லாந தனக்குவியல் கூசு

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்

சேறு மணக்குஞ் செய்யுளெலாந தெய்வ மணக்குஞ் செய்யு
ளெலா

நீறு மணக்கு மங்கமெலா நிறைநூ மணக்கு மங்கமெலாஞ்
சாறு மணக்கு நியமமெலாஞ் சாந்தமணக்கு நியமமெலாஞ்
சோறு மணக்கு மகங்களைலாஞ் சொரிநெய் மணக்கு மகங்க
ளெலாம கூரு

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

முன்னமொரு சூர்ப்பகையான் மனைவியொடும் வலாரியய
முதிர்ந்து நீங்கத்
தன்னமொடு சயந்தனுமவுண் சிறைமேவப் பலவளமுந்
தவிர வேங்கு
மநகரை மனைபுகல்வர் வளத்தோடு மாரியர்கோனகரை தாளு
நன்னகர்வேண் சுதைமாடம வரிசையாம் பற்காட்டி
நகைக்கு மன்னோ

கலிசிலத்துறை

இன்ன சோபல வெய்திய மங்கல மென்னும்
பொன்ன காக்கர சாயினான் பூதல முழுது
முன்னு மாரிய ராசனென் றுரையியற பெயரின்
மன்னா மனனரும வணங்குதான் மணிமுடி வேந்தன் கூட
கெற்ற வெண்கொடை குவலை மெங்கணு நிழற்றச்
செற்ற தேயிலெண் டிசையெலாந் தடையறச் செல்
சொற்ற வாருநீ குழபுவி முழுமையு மொருதார்ப்
பொற்ற டம்புப மேருவாற பொதுக்கடிந் தாண்டான் கூட

அடலின் மாற்றலர்க் கந்தகன் போனறுபல் லுபிர்க்கு
முடலு மாழியு மொப்பவ னோங்குபே ருளாற
படரு மைந்தரு நிகாப்பவன் பற்றலா நிணம்வா
யிடமொய் திக்கெலாம பார்க்கினற வெநிதவழ் வேலான் கூட

வாய்ந்த பூதல மெங்கணு மழைவளஞ் சுரப்ப
வாயந்த தானமுந் தவங்களு மறமும்வண் பொருளுந்
தோயந்த விற்பமு நிலைபெறந் சுரர்மகிழ் வெய்த
வேய்ந்த நான்மறை வேள்விக ளெண்ணில செய்தான் ன

கோதி லாதமற போரினால் வீமனைக் கொடையாற்
றீதி லாதசோக் கன்னனைத் திகழும்விற் போரா
லோதி நேர்புய விசையனை யொத்தவ னேனு
நீதி யோட ரசாள்கையாற் றன்னையே நிகர்த்தோன் னக

முற்று நீத்தமா தவத்தினர் முனமிகு பயமும்
 பொற்ற நான்மறை யாளர்பாற பொருவிலாப் பணிபுங்
 கற்ற நாவல ரவை யினமேற கணக்கிலா மதிப்பு
 முற்ற நலகுர வெனியர்பா விரக்கமு முள்ளான ராசு

சொன்ன தானமுந தூயகோ தானமும பூமி
 மன்னு தானமும பறபல தானமும வழங்கிப்
 பொன்ன வாமலாப பொழிலவைத்து வளாததிடன்முன்னு
 தன்ன நீங்கிய தருமமென னுணகையும் புரிந்தான் ராசு

விழையு மாலமவேய்ந தாலமுண்டாலம்வாழ விபலன்
 பழைய வாலபம் பறபல புதுக்குபு புதிதாத
 தழையு மாலபம் பறபல சமைத்தவன் விழாக்கள-
 குழையு மவொடு பறபல குறைவறச செய்தான் ராசு

எங்க னுபக னினிதுறை யாலய மெல்லாந்
 துங்க வாகமஞ் சொல்விதிப் படிசெயும் பூசைக்
 கங்கண் வேண்டுவ யாவையுந தினந்தின மகிழ்விற்
 றங்கு முண்டையாற காலவ டொறுமிகத் தந்தான் ராசு

மின்னு கண்மணி நீறணி மெய்யினா வந்தான்
 மன்னு மாதனத் தெழுதுமுன வரவெனா கண்ண
 வென்ன பாக்கியஞ் செய்தன னடியனே னென்று
 சென்னி மேற்காங் குவித்தவ ரடியிலவிழ சீலன் ராசு

அறுசீரடியாசிரியலிருத்தம

படைகுடி கூழ மைச்சு பற்றுநட பரணென றுறு
 முடையவ னாக் மன்னாக் கொருசிங்கம் பொன்றான் மிக்க
 வடவினஞ் சாமை யீகை யறிவூக்கந் துணிவு கலவி
 முடிவி லின்பநதுங்காமை முதற்பல நலமு முள்ளான் ராசு

அளவிலா நீதி நூலு மறநனி வகுக்கு நூலும்
 பளகிலா விரதம் வேழம் பரிபடைத் தொழினு லாதி
 வளமுறு கலைக ளெல்லா மாசறத் தெளிந்தவ வாழே
 யுளதுழை தரப்பல் லோர்க்கு முணர்த்துறு முரவு மிக்கான்

தளவொடு மிரந்து நின்று தங்குறை சொல்வோர் காட்சிக
கெளியவ்ஞ்செ செய்ய முகமலர்ந் தின்சொற கூறி
யளியினஞ் சீரஞ் சீரென் றவாவ ரெண்ண மெல்லா
முளமகிழ் தாமு டிததே யுபிரபிநிற பிறவுஞ் செயவர்நாக்,

பகைவ ராற களவா தமமாற பரிசனம விலங்கு புள்ளாற
றகையுறு தனன லென்றுஞ் சாரபய மொழித்துப் பூவின
மிகையுறு முபிராயெல்லாம விழிபினை பிசுமகாக கினற
வனகயென வோமபி யாதி மறைநெறி புதுக்கி வைத்தான

வேறு

அன்பு டொறுமை நடுநிலைமை யடக்கமொழுக்கமருளவாயமை
யின்ப நட்புப் புகழ்கை யின்சொல கலவி கேள்வி குணம்
வன்பி னூக்கக கண்ணோட்ட மாட்சி யறிவு செங்கோனமை
முனபொப புரவு சான்றான்மை முற்றுப்பிறகமுமிடமான

வலிமை கால மிடனறிநது வலிய கொடுங்கோன மனைகளை
மெலிய வமாசெப தோகணத்தில வென்று வாகை மிகசுருபு
கவிசெய் வீரக கழற்சாரணவ கவின வணிநதன னோபொருளை
யலைடக் கவாவன குடிதொநதா லாறினலான்றுமவாகாதான

வேறு

கூறுதிசை யெட்டினுமெய்த தரு மமகிழ்ச் தெழுந்தெழுது
குதிக்கொண டாடப

பூறுதலில் விண்ணோரு மண்ணோரும பலலாண்டு

பலலான் டென்னத்

தேறுநெறி மறைபறவோ செயுமகத்திலவலஞ்சுழித்துச

செநதி யோங்க

நாறுகொடைப் படையேந்தி யிரதமா நிலமபுரக்கு

நாளி லோரான் நாக்

கலநிலைத்துறை

நறம லர்க்கொடி நாமக ணண்ணு பொற ருலி

யறுப டாவகை நஞ்சமுண் டருளிய பெருமா

ஹரி கட்டியுந் தோழன்வா மொருநகரென்ன
மறுவி லாதபல வாழுஞ்சால் மங்கல நகரில்

நாகச

முவுசீரடியாஆசிரிப்விருததம்

ஒங்குபொன மடநகை கமலமுங் கணவ
ஹாழீத தகன்றிடா னுறையத
தேங்குபல பாவை பருதொடு தூங்கத் திசைபெலாரு
செவிகரவ கவிழப்ப.

வீங்குபே ரெழிலசெய சுடாமணி நர்ல
விளங்குபல கொடிகளவிண் ணசையத
தாங்குபல படைபின் வீராக ணிற்பத
தகுமுா செண்ணில முழங்க

நாகடு

வாயநதபல வளஞ்சோ சுடாமணி முகப்பு
வானளா போங்கநன மணிபா
லாய்நதுசெய சிலப்புக கொலுவின மண்டபமு
மரங்கமுந தெற்றியுஞ சால
வேய்நதவத தாணி மண்டப முதலா
விளம்பிய பிறவுநன கொளிர்
வேய்நதப்பொன வாயிற பந்தல கவின் செ
யெழுநிலை மலகுக்கோ யிவினகண்

நாகக

அறுசீரடியாசிரிய விரததம்

நிகிலசெழும பொற்றைமேற கடர்விநசெம பவளக்கா
னிறுவி யும்பர்
நிகழுமா கதப்போதி சேர்த்தவைமேல் வசசிரவுத்
திரங்கி டத்திப்
பகருநவ மணிபரப்பி யோவியங்கை புனைந்தசெம்பொற்
பலகைமீது
நகவிணக்கி நவமணிசசா ளரப்பளிங்கின் சுய்த்தலமு
நன்கு செய்து.

ககள

மேனிலைமா ளிகைவேதி சூளிகைபன் மணிசசிகரம்
 விழைய வாக்கி
 மானிலைகோ மேதகத்தி னமைகொடுங்கை சூழமுதது
 வடங்க னூற்றிக்
 கானிலைபன் மணியொளிர்பொன விதானமேல யாததபல
 கையினின ரோங்கும்
 வானிலைபொற சோபானச சுடாபரடபு மததாணிமண்டபத்தில
 எழுசீரடியாசிரிய வீருத்தடி

தூங்குபே டிருளை யெடுத்தவாய விழங்குரு
 சுடாவிடு செய்மணி சூழிறறி
 வீங்குசேம பொன்ன லழகுறப புணைது
 விளங்குகிங் காதன மீது
 காங்குபா துகைமேற சரணமவைத் திருபாற்
 றகக்வா மருங்குறச சென்று
 வாங்குவிற் றடக்கை யாரிய ராச
 பன்னவா சிங்மம் வீற்றிருந்து

கடுக

முபங்குமெய் நடுமொய கறையொடு சூழ
 முதிரசுவைத் தெளளமு தொழுக.
 இயங்குவின் மதிபரா வந்து நின்றென்ன
 வெழிந்மணிக் காமபொடு பசுசை
 வயங்குநற சிகரங் கவினவெண் டாள
 மணிவடஞ் சுற்றெலாந் தூங்க
 தயங்குவெண் கவிகை திசையெலா நிழற்றித்
 தண்ணிய விளநிலா வெறிபப

கஉ0

அறுசீரடியாசிரிய வீருத்தடி

பூமேவு தானுசமகசும புவிப்பொறையை யொருதோளாற
 பொறுத்து நீக்கு
 மாமேவு நன்றியினுன் மகிழ்சேட னுநதிசையில்
 வுதிபல பார்ப்புங்

கோமேவு தமதபல்குட் டினுமெடுத்துச் சொரிந்த்மணிக்
குடியிற் போலத்
தூமவு முடிமீது விலைக்கடங்கா மணிமகுடஞ்
சுடர்விட் டோங்க ஈடக

திருமுகத்தி ளிருவிழியும் பெருங்கருணை மடைதிறந்த
செயல்போன் மின்ன
வொருமதியி னிருபாலு மிருபருகி யுகித்தொளிர்ந்த
லொப்ப நாளஞ்
குருமலாமா துறைவதனத் திருபாலு மணிமகரக்
குழைவில் வீச
கிரைதுதற்புண் டாநதிலக நிலவுறவாய முறுவவிள
நிலவெ றிப்ப ஈடக

தகைமுச்சு மா முழு உதிப மீன்றவொரு குழவிமதி
தவழ்தல போல
மிகையொளிவெண் முததாரந தவழொருபாற் சிறத்தமறு
விளங்க மேவிப்
புகழமைநா வலாபலரு மகலநிற முரமென்று
புகழ்தறிகேற்ப
வகலநிற முரம்வாய்ந்து முலலைத்தா ணிமரும
மழகு செய்ய ஈடக

கொங்குறுதாரப படைசுழற்றிச சயமாக வுழ்செம்பொற்
கோயி லாகி
மங்குமுறை யிகலவேந்த ரெவரையுமபோ ரிடைவென்று
வாகை குடித்
தங்குசுடா மணிவலயம் புனைந்தொன்னுர் முகம்வாடத்
தழைத்து செம்பொன்
பொங்குமக மேருவெனப் புடைபரந்து வீங்கியிரு
புபங்க ளோங்க ஈடக

பங்கயமர் நிதிசங்க நிதியிரண்டும் வள்ளன்மை
பழகு மாறு
தங்கியசீர்க் கமலமொடு சங்கவிரை கைபமைந்து
கனின்ற துடிப்ப
பொங்குபுகழ்ப பாவலரும் வறியோரு மிவைபோதும்
போது மெனசை
செங்கனக முதற்பலவு மெடுத்தெடுத்தது வீசியிரு
செங்கை சேப்ப கஉரு

வெயினமணிபு நெடுமானே ரிவ வரச னிலகுதிரு
மெயம றைப்ப
வயனமறைதத துத்தியொளிர் கௌவுததுவநன்முனிமறைத்த
தகலங் குலலை
வயமலம்பாற முண்ணமறைதத வவைபோலவியான்மறையேன்
மறைக்குங் குற்ற
வியலெனது நடுவெனுமபோக் கடாதெனப்பி தாமபத்தை
யிடைசோத தோங்க கஉசு

முந்தமுந்தப் புணிலேவந்தா முடிமகுட மொன்றொடொன்று
மோதி மீது
சுந்தரவ மணித்திரளும் பொற்றுகளும் பேராபமறை
செம்பொற றுளக
விரததிலப் பகைவர்தலைத தொகையெல்லாஞ் சிதறவுதைத
தெட்டுத் திககி
னாதவிமூக துருளவெற்றிச சயவீரப் பெருகழலக
ளணிரதுமலக கஉள

பெருகுபுகை பொறிதுமமி விழுஞ்செநதி யெதிரெடுத்துப்
பிறழொன னாமெய
தருமிறைச்சி ஸூனையெலா மெடுத்தெடுத்து வாய்ப்பெய்து
தணியா தோங்குங்

திருவாட்போக்கிப் புராணம்.

கருதுகடும் பசியினமிசு நிணம்விழுங்க நாவனீத்தீத்
கடைவாய் நக்கி
மருவலாமுன்வரவையெட்டுத்திசையினுமபாத்துறுசின்

வணங்காத மணிமகுட மன்னருமபொன் முடிசாய்,
வணங்க முயத்த
வணங்காமே எனகையனையாரிருபாலும பொற்கவரி
யசைத்தல் செய்ய
மணங்காலபூக குழலமபை போலவாரவெள ளடைசருட்
வணங்கி வாழத்தப
பணங்கால நிதம்பவருப பசியனனா செம்பொனமண்ப

செய்யதிலேத தமையனையார முன்னடஞ்செய்
தினனிசைத்தேன செவிவா யுற்றத
துயயசெழும பனிதீருக கலவையும் பூ மகளபோலவார்
துளிப்ப வீச
மையமர்பூம பொழிநமலர்தேன றுளிசிதற விளநதென்ற
வந்து லாவ
வெய்யமலாத தொடைச்செழுந்தேன் சொரிநதுமிசு
மணமெங்கும் வீசி நாலீ கரு

அருந்தவமா முனிவா குழாம பலலாண்டு வாழ்கவென
வாசி கூற
வருமபுகழ் நாவலாகோத்தி மலரெடுத்து நாலவகைப்ப
மலை சூட்ட
விருந்தலமா முடிமன்ன னிருகடைக்க ணருளின்வழி
யேவல செய்ய
பொருந்தியமா கதர்குதர் பிரதாபச் சோத்தியினைப்
புகழ்ந்து நிற்ப நாக

நண்ணறியி னமைச்சர்பலர் குறிப்பின்வழி யெப்பணியு
 நொடியிற செய்ய
 விண்ணவாபோல் விழியிமையா வீரர்பலா சுடாவடிவாள்
 விதித்ததுச சூழ்
 வெண்ணருமின் னிசைவீணை முதற்பலயா முழுதவொலி
 யென்கும் விமத
 தண்ணுமைபே ரிகைமுதற்பல் லியங்களுமா மணிமுற்றஞ்
 சால வாரபப ந

ஆய்ந்தமனு நீதிநீறி தழைத்தோங்க வரசுபுரி
 பனுமயந தனனில்
 வாயநதகவுத துவமணியும் விண்மணியுஞ் சீவறச
 மணியு நாணப
 பாய்ந்தமிசு சுடாகான்று விலைக்குலகம் பதினான்கும்
 பிறறு மேனமை
 யேய்ந்தமணி யாரிபாகோன செம்பொனமுடிச சிகரமா
 யிருந்த தொன்றை ஈநந

கலித்துறை

புரீந்து செலவவாட் போக்கிவா முழைபிரான கரந்தான
 கரந்த காரண மெனனையோ தினமுங்கா விரிநீர்
 சிரம்ப முழகவோ மணியினமே லாசையோ நீதி
 சுரந்த மன்னவ னன்புபாக கறிவிப்பது துணிந்தோ ஈநச
 விழைவிற நனனையே நம்பிய மெய்யனப ரிடத்திற
 பழைபீ வோடுகோ வணமறை பழைமையாங் களவன
 மழைபா ஈடுவகொடை மன்னவன முடிமணி மகுடந
 தழையு மாமணி தனைத்திரு தெலொரு வியப்போ ஈநந
 *வல்லை பொனமுடிச சிகரமா மணியினமை நோக்கி
 வல்ல மைச்சாக ளஞ்சிமெய் நடுங்கிவேந தனபா
 லொல்லை வந்துகை வாய்புதைத் துயாமுடி சாய்த்து
 மெல்ல வேதிருச செவியிடை விளம்பினா நினறார். ஈநச

அனைய வாசகம் கேட்டலு மாரிய மன்ன
 னினைய நெஞ்சொடு முகம்மலாந திருக்கயா, லெடுத்து
 வனைய வோங்கொளி மாமணிச சிகரமின மையினுற்
 மனையு மாமுடி பொலிவிழந திருத்தலைக் கண்டான், ஈகூ௭

ஆவிரீங்கிய வங்கமு மையமை தோட்சீ
 தேவி நீங்கிய கமலமுந திகழுகடா பரபபும
 பாவை நீங்குகண மணியுமிப பஞ்சமணிச சிகர
 மோவி மேனமையின முடியுமொப பாமென வுரைத்த ஈகூ௮

காவ லாளரைக் காவல னழைத்தெதிர நிறுத்தி
 நீவிர கையிலவாட் படைபொடு சூழ்நது முன்னின்று
 மாவின மாமுடி மாணிக்கங் கவாநதவ ரியாரென
 னாவிநேருதுங் காவலே யழர்க்கன நகைத்தான ஈகூ௯

மனன னிமமொழி வகுத்தலுங் காவலா வணங்கி
 யனனை போலுவா யாககுரீ நின்மணி கவாவோ
 ரிரநி லத்திலே பிறவுலகிலுமிலே யாங்க
 ளெனன வானபணி யேவினு மியற்றது மென்றா ஈகூ௧௦

என்ற காவலா முகத்தினை யிறையவ னோக்கி
 யின்று நமமரு குறறவ ரிரநக ருளளரா
 துன்று மறறைய நகருளா ரியாரையுந தொகுத்த
 நன்று நமமெதிர கொணாமினின னேயென நவின்னான் ஈகூ௧௧

தலைவ னேவிய பணியினைத் தலையினமேற்றங்கி
 மலைவின் மனனவ னருகுறறோ மங்கல நகரா
 குலைவின் மறறைய நகரினர் யாரையுங் கொணாநது
 நிலைவில லேந்திய காவலர் நிருபன்முன் விடுத்தா, ஈகூ௧௨

விடுத்த யாரையும் வேந்தெதிரபொ துப்படநோக்கி
 படுத்த காதலி னென்முடி மாமணிச சிகர
 மெடுத்த ளோரளித தாலவர்க் கெண்ணிலாக் கனகம்
 கொடுப்பன் வேண்டுவ யாவையுங் கூறினு மளிப்பேன் ஈகூ௧௩

எழுசீடியாசிரிய ஶிருத்தம்

வெருவுறத் தண்டஞ் சிறிதுநான் செய்யேன்
மெயமை யீதென்றன னியாரு
மிருசரண் வணங்கி நின்பொருள் கவரு
மெண்ணமும வருங்கொலோ வெமக்குப
பெருகிய தபையா லெங்களுக கெல்லாம
பெற்றதாய் போன்றனை யன்றோ
கருணையக கடலே நினமுடி மணியைக
கவாந்திலே கவாந்திலே மென்றா

ராசச

வந்தவா பலரு மிவவகை மொழிப
மன்னவ னதற்குடன பட்டு
நுநதம திட நதிற செல்லுமென றவரை
நொடியினி லனுபபி மெய்யன்பு
நந்திய வமைச்சா பலரையு நேர்க்கி
நண்ணரு துண்ணறி வுடையீ
கந்தமார மலாததார முடியின மாணிக்கங்
கணத்தினிற போயவா நென்னே
முந்திய துணிவிற கவாந்தவ ரியாவா
மொழிந்திடு முணமைதோந தென்றான

ராசரு

ஐயநின சடையி ஶியாவரு முறைநதா
ரியாங்களு நின்னரு கமாந்தோம
வெய்யவா ளேந்தி வீராக ணின்பொன
மேனிகாப பாளராய் நின்றா

மையுறு மனத்துக களவர்கள் வந்து
மறைந்திடுஞ் சமயமு மில்லை
துய்ய மாணிக்கந தொலைந்த வாறெனனோ
சூழ்ச்சியாற நெளிந்திலே மென்றா.

ராசக

அமைச்சச் சில்வாறு மொழிந்திடக் கேட்ட
வாரிய மன்னவ னவரை

யிமைபிலா விழிதீச சொரிநதிட நோக்கி
 யெரியுயிர்த் திருகையுங் கொட்டி
 நுமைப்பொரு வமைச்ச நிலையென நகைத்து
 நுவலசின் வடவைத்தீ பொங்கச
 சமைப்பரு முங்கண் மாளிகைக கின்னே
 சாருஜி சாருதி ரென்றான்

மச்ச

ஆங்கவா வேந்தன் சினமுறுஞ் சமய
 மியாநிறறல பிழையென வகன்றா
 ரோங்கியமனன னவரையும் போக்கி
 யொருதனி வேற்றறை புதரது
 வீங்கிய சுதவ மடைததுத தாழ் கொழுவி
 மென்மலா மெததையிற ரோயந்த
 தேவகுபொன மேனி புழுதிபிற ரோபச
 செழுந்தரை விழுந்தெங்கும் புண்டு

மச்ச

எண்ணிலா வேளவி புரிந்தெனான் கறமு
 மிய ற்றியும் மாநிலத் தவரைக்
 கண்ணினை யிமைகாக கின்றவா நென்னக
 கருணைபாற புரது மாமனுப்போ
 னண்ணிய் செங்கோ லெங்கனுஞ் செலுத்தி
 நன்கா சளித்தவா தமமு
 ளண்ணிய வென்போ விபபெரும் பயனை
 யாவாதாம பெற்றன ரததோ

மச்ச

சிகாமின மகுட நாளோரான சிரமேற
 சோத்தினு லியாவாதாஞ் சிரியரா
 நகையுறு மலித 'புதிதொன்று செய்ப
 நன்குமுன் கிடைத்த மாமணிபோற
 றகையுறு மணிமு வுலகினு மிலைய
 தக்கபொன முடியென்ற சிதைந்த

பகைவரிசு செய்தி கேட்டுமுன் எனகததாற

பரவியே னுயிர்தரிப் பேனே

• ாரு0

படைபல விருநது மரண்பல விழுநதும

பற்பல வமைச்சாக ளிருநது

குடிபல் விருநதும பொருளபல விருநது

குறைவிலபல் லுறவின ரிருநதுந

தடையற நேமி திசையெலாரு செனறுந

தண்ணிழல வேண்குடை புரிநது

மிடைவிடா தோங்கு முடிமணி யிழநதேற

கென்பய நென்பய நநதோ

• ாருக .

திருடா லெனககு வருமிடை யுறறைச்

சிதைப்பநான வலியிலே நென்றான

மருவிய வெனையேதுணையென நமபி

வாழுமா நிலததவ ரெலலாம

பெருகுமற நவராற சாரும் விககின ததைப

பேதையே நகற்றலெவவாறு

தருமமாந கடவுட கொருசிறி தேனுந

தண்ணளி யிலலையென செயவேன்

• ாருஉ

அறுசீரடியாசிரிய விருததம

சுசனே பெருநகருணைக கடலேசிற தாமணியே

யெநதா யன்பா

நேசனே யிமையவர்தந குலக்கொ முநதே தெளளமுதே

நிமலவாழ்வே

நாசிரீஸ் கியமுகமும் விரலிழநத பாணியும்வெண்

ணகையில் வாயு

மாசின்மணிச் சிகரமிலா முடியுமொப்பா மிக்குறையை

மாறறு வாயே ாருந

தனக்குரிகர் செழுஞ்சுடரே தநதையுமா யெவவுயிர்க்குந

தாயுமான

வனக்குவழி வழியடிமை யாய்ச்சைவ சமயத்தி

• லுதித் தேன்று

மெனக்கினிய கண்மணியு மணிவேனின் மெய்யடியா
 ரேவல செய்வேன்
 மனக்கினிய நினனாமரு செழுத்துமொழி வேனியான்
 வருந்த லாமோ ஈடுச

மறந்துநினை யல்லாது வேறுபல சிறுதெய்வம்
 வணங்கே னன்பிற்
 சிறந்தநினை தடியவாபா லல்லாதிக் கெவாபா லுரு
 சேரேனின்ற
 ணிஹந்தபுகழ்ப் பிரதாப மல்லாது வேற்றென்று
 நிகழ்த்தேன மெய்மை
 துறந்தபல பரசமபக குழிவீழ்ந்தோ ரடைதுயாயான்
 சமகக லாமோ ஈடுச

தாயனைய பெருங்கருணைக கடலேசிற தாமணிபீய
 தருவே யிரத
 நாயனையேன றனையுமொரு பொருட்படுத்தியாசான்னை
 நனகு தந்தாய்
 பேயனையேன் செம்பொனமுடிச சிகரமிழக திருகண்ணீர்
 பெருங் கோடப்
 பாயதரை வீழ்ந்தமுதா லஞ்சலெழு திருவெனனாப
 பான்மை யென்னே கருசு

ஆலமெழ நடுங்கியழு தலறிவிழி நீசொரிய
 வையா வோல
 மோலகினக கெனசுசரணமேன் மாலபனு முப்பாகரு
 மோடி வீழ்ச
 சாலவவர் கண்ணீரைத் துடைத்தஞ்சி ரென்றபயந
 தந்து காரின்
 கோலவிட துகாரதபெருகு கருணைபிலோர் சிறிதளித்தாற்
 குறைவ தென்னே ஈடுச

அடியேனு மடியேன்றன் குடிமுழுது நினக்குவழி
 யடிமை யென்று
 அடியேழு மறியுநின் தஞ்செழுததுங் கண்மணியும்
 பரவு நீறு
 மடியாமெயப பொருளாகல்காண் வெகைகமறை நெறிபுகளும்
 வகையாற நேரா
 அடியாமன றுறைவாயென் னுபாகெட்டோர் நின்னைபன்மீர்
 நகைப்பா னைபா னாருள்

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

இன்புறுநின் னடியாகூட் டத்தொருவர் முதலேபுண்சே
 யினையுந் தந்தார
 வன்புறுநீ முடிச்சிகர மறைததவாபாற கவாநிதனக்கு
 வழங்கென நேன்மெய
 யன்பாகளுத் தெளியே னியா னவாவ்விமை யெனக்கிலையென
 றறைவா யானாற
 றுன்புறுமென் னுயிபையா னினிச்சுமக்கே னிப்போதே
 துறப்பே னைபா னாருள்
 புரம்பாடித்த நகையாவோ கூறுறுதைத்த தாளாவோ
 பூவின மேயோன்
 சுரந்தடிநத நகையாவோ மதவெரிதத சூண்ணாவோ
 செழியன மேனிசு
 சுரந்தணித்த நீற்றுாவோ நஞ்சுடக்கு மிடற்றாவோ
 தூய கங்கை
 காரதடக்குஞ் சடையாவோ வென்செய்வே னென்செயவேன்
 கடையே னைபா னாருள்

நின்னடியா நினக்குமுனம வந்தவர்பா விடையுறறை
 நீக்குகின்ற
 யுன்னடியேன் மகுடபங்க மடைந்துபரி பவமேவி
 யொழுகக் கண்ணீர்

தன்னமுற மெய்வோதது நெடுநேர நின்றமுது
 தவிக்க லாமோ
 வெணனமுதே யெனனமுதே யென்றழைத்தால வாராத
 தென்னே யையா ஈசுந்
 எனற்றைய பலவுமொழிந தீசனுக்கென னரசாட்சி
 யாவா செய்ய
 நனறுதிரு'வுளப்பாங்கோ வவரேசெய திடுகவினி
 நானசெய யேனகாண
 சேனறுதவம புரிவேனென றெருவாறு மனககவலை
 தீராதெ முததே
 யன்றினருக கேற்றையான பொறகதவந திறககமுய
 லமையந தன்னில ஈசுந்
 கனவிலுமா லபனகாண வாட்போக்கி யமாநதபெருந
 கருணை வாரி
 நனவீனிடைத திருவுள்ள மிரங்கியொரு நரைதிரைகூ
 னண்ணி மூத்த
 பனவரெனக கோலுனறி வந்துதினறு ரவரை மனனன
 பாததுப பேசா
 தினையவரிவரா காபபறையில வந்ததெவ னென்று பயந
 தெதிரே நினறான ஈசுந்
 எஞ்சலிலா மணிககதவந திறவாம லஞ்சிநினற
 விறையை நோக்கி
 யஞ்சலஞ்சல மனனவகா விரிநாட்டில வாட்போக்கி
 யமலன றனபால
 மஞ்சதிகழ நினனுமுடிச சிகரமிருந திடககண்டேன
 வாய்மை யீது
 தஞ்சமவ னிடநீபோ வஃந்தொன்றோ வேண்டுவன
 தருவா னென்று ஈசுந்
 மறைதலுமா ரியராச னெனையாளத தெய்வசிகா
 மணியே வந்தான

குறையினியா வுளவனக்கனமறமுதல்தமுதகுதித்திக
குபபுற்றேகூ

ஈறையுளத்தி னடங்காத பெருமகிழ்ச்சி மலாமுத்ததி
னிறைந்து தோன்ற

விறையோடுதன் முன்னணுக வமைச்சாபல னாயுமழைந்து
விருப்பி னேகந் நாகந்

எம்பெருமானெனியேன்பால்வைத்தபெருங்கருணை யென்னை
யெனனை யென்று

நம்பெருமான் மறைமொழிந்த கனிவாயா லுறாததலவலா
நன்கு சாற்றத

தம்பெருமா னேனணுக வைராநீ முன்பென்ன
தவஞ்செய் தாயோ

வும்பாபிரான றிருவருளே திருவருளென் றமைச்சாவிபந்
துவந்துநின்றா. நாகந்

திறவாயான் மன்னாபிரான மாமறையு மாலயனு
நேடிக காண

நன்றருமைத் திருவடிக னையனுங் கண்குளிர்
நன்கு காண்ப

பொன்றயங்கு சடைபெருமான வந்தருளிப் புகன்றபடி
பொன்னித தீர்த்தரு

சென்றுவளம் பொலிநாட்டில வாடபோக்கி நகாககின்னை.
செலவே னென்று. நாகந்

விரைநதீபரி பூட்டுதடப பொற்றேரின மீதேறி
வீற்றி ருந்து

புரிந்ததன திளவரசா கியசெலவப் புதலவ்னுமோ
பொற்றீரா மேவ

விரைநதுநாற சேனைகளுஞ் சேனைகா வலாகளுஞ்சுற
நெங்கு மொப்பப

நிரைநதுபல் பலவியமு முழங்கிடச்சா மரைகுடைக
ணைநீங்கி மின்ன. நாகந்

உந்திரிக னுறவினர்க ளியாவர்களும் பல்செழுந்தேர்
 வநிதது சூழ
 வெநதிறலவாழ் கதைநேமி சூலமழு சிலைபரிசை
 வேன்முன் னாகச்
 சந்தமுறு படைபலவுந தாங்கிவிழத தழல்சொரியத
 தகுபற சிங்கம
 வந்தபரி சேய்ப்பவெண்ணில வீராகுழாம வந்துபுடை
 வளைநது மொய்ப்ப. நாகக

கலுநிலைத்தறை

வளமை போங்கிய மங்கல நகரினை நீங்கி
 யளவி லாதசீ ராரிய நாட்டினை யகன்று
 பளகி லாதபன மணனாக ளெதிரகொடு பணிப
 வுளம கிழ்ச்சியாற டறபல ராடுக ளொருவி. நாள்

வான ளாவிய பலைகளு நதிகளுங் கடந்தே
 யூன ளாவிய வாயவிலவ குறைவழி வருங்காற
 நேன ளாவியுண வணடுகள செழுமுனை விரிப்பக
 கான ளாவிய கானமொன நெதிறுறக கண்டான் நாகக

காம வேளினுக் கம்புராண கரிபரி யிரதந
 தாம மாசிலை கரகளுஞ் சத்திரம படிசும
 வாம மாருமவெண சாமரம வைகுதற கிடமாய்ச்
 சேம மாபல தருககளுஞ் செழித்தவங் கானில நாள்

வாய்ந்த கோட்டுமா நீழலிற கோட்டுமா வதிவ
 ஆய்ந்த வேங்கையி னீழலின் வேங்கைக ளமாவ
 வேய்ந்த வத்தியி னீழலி னத்திக ளிருப்ப
 தோய்ந்த நாகநன் னீழலி னாகங்க டியிலவ நாள்

வளரும் வன்னிமேல் வன்னியும் வானின்மேற் சென்று
 தளர்வி லாதுமொய யெகினமே லெகினமுந் தளர்கா

யளவுஞ்ஞதமேற் றுதமு மளவில விலைபூக்
கிளந் நாகமே னாகமுங் கிளர்வண வெங்கும்

எனச

திருவி னுக்களின் பாலெலா மாக்களுஞ் செழிப்புற்
றெருவில் சேக்களின் பாலெலாஞ் சேக்களு மேங்கு
மெருமை மேவிய பாலெலா மெருமையுந்மங்கும்
பெருகு சம்புவின் பாலெலாஞ் சபபுவும பிறங்கும்

எனஇ

ஆணை யாணும்பூம் புவையைய புவையு மணையக்
காணி டநதொறு மளவில நகையவா கலப்ப
ஆணை யாணும்பூம் புவையைய புவையு மணையக்
காணி டநதொறு நகையவா கலப்பது முறையே

எனக

ஆணும் புவையு மிடைவிடர் தணைநதிடு மிடத்திற
பேண வேபல கானமுனை பிறப்பன பிரிவி
லாணும் புவையு மிடைவிடா தணைநதிடு மிடத்திற
பேண வேபல் கானமுனை பிறப்பது வியப்போ

எனஎ

சம்பு வினனொரு பாறசுவை தயங்குறுஞ் சாற்றிற
சம்பு வினனொரு பாறசுவை தயங்குத வியல்பே
சம்பு வினமுனஞ் சேவொன்று தங்குறுந் தகைய
சம்பு வினமுனஞ் சேவொன்று தங்குவ முறைபே

எனஅ

பாலைமேவிய பாலெலாம வெண்ணெயே பலகும்
பாலை மேவிய பாலவெண்ணெய் பலகுதல வியப்போ
வாலம் வாரியி லெழுநதுமேல வானினை யடரு
மாலம் வாரியி லெழுநதுவா னடாதலும் பெரிதோ.

எனக

எழுசீரடிவாசிய விருததட்

நாகம் வேங்கையின் முன்மன்ற நறசம்பு

'நண்ணிதின் ருடுறுஞ் சாற்றி

னாகம் வேங்கையின் முன்மன்ற நறசம்பு

நண்ணிதின் ருடுத லருளே

நாகம் வேங்கையின் முன்கம்ப லையசச

நண்ணினர் பெற்றிட மேவு

நாகம் வேங்கையின் முன்கம்ப லையசச

நண்ணினர் பெற்றிடல் வியப்போ.

ஈஅடி

கலிசிலேத்துறை

மந்த மாருத மெல்லவே வந்துவர் துலாவ

நத வாமலா தேனசிரதி நறுமணம் வீச

வந்த மாபல கிளையுங் குபிலகளு மீனியும்

வந்த பறபலா மனததை பு மிசைபினு லுந் தும்.

ஈஅடி

ரிய தாமரை முகமலா நெய்தினாக கெல்லாம்

புனித வாவிதென ளமுதவிக் கனிபபன பொருநிற

கனியுங் காயகளு துகாந்திடக கனிவொடு வழங்கி

நனிது யினறித தருவெலா நன்னிழ லளிபப

ஈஅடி

நயமி சூதவிக் கானிலா ரியாபிரா னண்ணி

பயாவு யிரததுநாற சேனையு மாததிட வெழுநது

துயர கற்றுசீரத தொண்டைநா டணமிபாந குளள

பயனசெப காஞ்சிபே முதற்பல தலங்களு பணிநது. ஈஅடி

பலவா போற்றுசீரப பெண்ணைநன னுடடிநிற பொருந்தி

பலகில சீரத்திரு வெண்ணையல லுரமுத லாப

தலமெ லாநதொழு தன்பினா சானறவாட போககி

யிலகு மெம்பிரான றிருவரு டெனறிசை யிராப. ஈஅடி

படியு ளோரசெயத பாககிபப பயனெனு ம பொன்னி

நெடிய பலவளஞ் சாரதரு ணேரிய னுடடிந

கடிது வந்துநான மறைபவா கவினமகம புரியு

மடிவில சீரத்திலை நகரினினமகிழ்வொடுஞ்சாரநதான். ஈஅடி

சாரநத மனனவன தாங்குபொற கோபுர மிறைஞ்சி

யார்நத காதலி னுட்புகுந் தணிகொளசிற சபையை

நேர்ந்தவன்பொடு வலஞ்செய்து நெடியனும் குறுகாக்
கூர்ந்தபேரூட் கோதிலா வழதினைக் குறுகி. ஈஅக

வீழியி லானந்த வருவிரீர் சொரிந்திட வேர்வை
வழிய, மெய்யெலா மலர்க்காளு சென்னிமேற் கூட்டி
யழிவி லன்பினு லடியற்ற மரமென வீழ்ந்தது
தொழுது பனமுறை யெழுந்தனோ ஹயற நின்று. ஈஅ௮

அன்னை போலுநின் னறபுதத திருநடங் காண
என்ன பாகடியொடு செய்தன னடியனே நெந்தாய்
கன்ன லேயமு தேயுயா கருணையங் கடலே
யினன மரலய நெயதரு மரியசெம மணியே. ஈஅஅ

ஐய நேநின தருமையாந திருமுகத தழகுரு
செய்ய வாயின முறுவலி னமுகம்பொற சிலப்பின்
ஹயய குஞ்சித பாதத்தி னமுகமோ தொழுது
கைய நேன்கணிற கண்டன னிதுதவப பயனே ஈஅக

என்று தோத்திரம் பனமுறை யியமபி நின்றடி
யொன்று மானந்த வெள்ளதது முழுகிமுன னுமபா
சென்று னாதபொன னம்பலத தாடுநதெஸ் ளமுதை
நன்று கண்டுபின் பிரியவாற றுமையா னமார்து ஈகூ

இடைவி டாதுமுன னோக்கியே சென்றெதி றிறைஞ்சி
விடைபெற னுள்ளநதன னொடுமவரா தனபாபால வேடகை
யுடைய நாயகன் குஞ்சித வடிமல ருனனிப்
புடைய கன்றசிற றம்பலத தின்புறம் போந்தது ஈகக

செய்யபூம் டொழிற சிதம்பரத தலத்தினை நீங்கித்
தூய்ய, சீர்க்கழு மலப்பாளு சுடரினைத் தொழுது
வெய்ய புனபிற விப்பிணி யொழித்தருள வேனரா
வையம் வாழ்ததுறு வயித்திய நாதனை வணங்கி. ஈக௦

ஆங்க மாநுமா யூரத்தி லானடி பாவித
தூங்க மார்திருத திருத்தியிற பரனடி தொழுது

தங்கு சீரமச சிவாயசற் குருமணி சாரத
எங்க ளாவந் துஹையம் ரீசனை யிறைஞ்சி

நாகூர்

திருவ நீட்டு மப்புத தீசனைச சேவிக
தருகு சீரிடை மருதம ரன்றனைப பணிந்து
மருவு சோக்குடந் தையிறகுமப நாதனை வாழ்த்திப்
பருகு மன்பினை யாற்றுறை பரமனை யே நதி

நாகூர்

ஆயுரு சம்புகேச சுரத்துறை யமலனைப் பழிசசிப்
பாயுரு செம்பொற்சோ பாணரீள சிசுகிரி மீது
நாயு மாணவன் றுள்ளினைப்பன்முறை தாழ்ந்து
வேயுரு சீர்ததிப்ப ராய்த்துறை விமலனை வழங்கி

நாகூர்

பலவ ளப்பமு மிகுதம பந்துறை சாய்ந்து
புலவா போற்றுசோக கடம்பவிவ கேசனைப போற்றி
யிலகு மபபிரான பொற்றளிக் கெகிருறச சென்று
குலவு காவிரித் தீர்த்தமெய குளிராகிட மூழ்கி

நாகூர்

பிரிய மோடியா தென்றிசை நோக்கலும பெருகு
நரியெ லாம்பரி யாக்குசித துடையந்ம பெருமா
னருளி னுறபுக முமைந்தவாட போக்கி மாமலேசரீர்
விரியு மண்ணிகக மாகததன் விழியெதி தோன்ற

நாகூர்

கண்ட போதிஃ தற்புக மற்புதங் கருதி
தண்டா நாயக னடியேனைன பாலவைதத வருளை
யெண்ட ருவகுறை யெனனையெற கிங்கென மகிழ்ந்து
கொண்ட வனபினா விருகையுரு சென்னிமேற் குனித்து நாகூர்

எந்தை யாரமகிழந் திருக்குமா மலைக்கணித் தாக
வந்த பான்மையா வினிப்பொற்றேர் வதிநது செல் கேனைன்
றந்த மாபடை சூழ்ந்திட நடந்துசென் றன்பான்
மந்த மாருத மாணிக்க மலையரு குற்றன்

நாகூர்

அனைய வாரிய மன்னவ னுக்குறற போது
நிலையு மவவரை யடியினி னிலகி கிண்ணைங்க

வணியு முடியிக் கன்மண்ட பத்திடை வநிந்து
புனையு மததலப ப்ராணநூற கலைலோர புல்வார் ௨00

முத்தி வேண்டினு மளிப்பது மொழியிரு நானகு
சித்தி வேண்டினுந் தருவது சிவபிரான் மலாததாட்
பத்தி வேண்டினு மீவது பகர்குசைத் துணிநீர
புத்தி வேண்டினுந் கொடுப்பதிப புண்ணியத தலமே ௨0௧

மாயன் வாழ்பதம் வேண்டினு மலர்மிசை யிருககுந்
தூயன் வாழ்பதம் வேண்டினுஞ் சொல்லுமா யிரங்கட்
காயன் வாழ்பதம் வேண்டினுந் கடுவமு தாக்கொ
ணுபன் வாழ்பதம் வேண்டினு நலகுமித தலமே ௨0௨

மிக்க வாயுளுஞ் செலவமுந் கலவியும் வீறு
தக்க கக்களு மனைவியுஞ் சரீரமா பலமுந்
தொக்க தெவவரை நெற்றிகொண் டேமனையுந் துணியும்
புகக் வன்பினாக் களிப்பதிப புண்ணியத தலமே ௨0௩

அனனம் வேண்டினு மணிகலன் வேண்டினு மளவில்
சொன்னம் வேண்டினும பறபல நவமணித தொக்தி
மன்ன வேண்டினு மாடைகள் வேண்டினும வபங்கு
மென்ன வேண்டினு மியாவாகு மளிககுமித தலமே ௨0௪

வாயு வுமபணிக கிறைவனும் வானவாக கிறைப்பு
மாயும் பாணுவ மகத்திய முனிவனு மன்பு
தோயு ரோமச முனிவனுந் தூக்கையு மாவப
பாயி னேனுமபல் லமாரும் பங்கயத தவனும் ௨0௫

பரதது வாசமா முனிமுதற பலமுனி வாரு
முரத்தின மானிலத தவருமபா தலததுறை வோருந்
தருத்தி னேனைய பலருமித தலததெம் பிராபால
வரத்தின வேண்டிய வரமெலாம் பெற்றுவாழந் தனரால௨0௬

எழுசீரடியாசியயிருததம்

வாயுதீர்த் தஞ்சீச சேடனற மீர்த்தம்
வளமுறு மிக்திர தீர்த்த

மாயுமின் சுவையின் சூரிய தீர்த்த
மகத்திய தீர்த்தமெய யன்பிற
ரேயுரோ மசதீத தருதாக்கை தீர்த்த
- - - - - நுய்ம்மீசோ வராகமெய்த தீர்த்த
மேயுநற் பரதது வாசதீத தம்முன
னெண்ணிலாத தீர்த்தமிவ குளவால

உ0௪

இனையபற பலவாந தீர்த்தத்திற படிதோ
ரியாவருளு செலவா யுலகிற
றனியர சாளும வேந்தாரப விணமேற்
- - - - - றயங்குறு தேவாக ளாகி
வனைதரு நீழ வீந்திர ராகி
மலர்மிசைப பிரமாக ளாகிப
புனைதுழாய் வேய்ந்த கேசவ ராகிப
பொருவிலசீருநுத்திர ராவா

உ0௮

பெருகுமித தீர்த்த மாடினோ மெய்யிற
பினியொடு பிறவிவெம பினியு
மொருவிலல லழகு ஞானமும் புகழு
மோங்குமா யுளுஞ்செலவப் பெருககு
மருவிய கற்பின பனைவியுஞ் சிறந்த
மகக்குஞ் சுற்றமும் பெற்றுக்
கருதிய வெல்லா மடைநதுநம பெருமான
கழவினை நீழலசோந திவ்வா

உ0௯

கலிலைத்துறை

அடுஞ்சி லைக்காத் தரியய னிரதிர னமரா
விமெய னிக்கதிர் வெங்கதிர் மனிதாபுள விலங்கு
நடுங்கி மாய்ந்திட வேழிநீண் லெகமு நவிவுற
றெடுங்கு முழியுஞ் சிறப்பொடு மோங்குமித் தலமே

உ௧0

கொச்சகம்

நினைருவததுதிப்போக்குநினைப் போக்குவகான்போர்க்குந்
தலையனியால வேண்டுவன தந்தருளும் வாட்போக்கி

மலைமுழுதுஞ் சிவபெருமான் வடிவமெனி லதன்பெருமை
யலைகடல் சூழ் புவிபிநிடை யாவர்தாஞ் சொலவல்லார்க்கக

எனறுபுரா ணமபுகல்வோ ரிசைத்தமொழி செவிபுகலுங்
குன்றுதிகர் பெருங்கருணைக கோமான்வீற நிருதருளு
நன்றுபல தலங்களினு நனிசிறந்த தித்தலமே
யின்றுநா னிவகெய்த வென்னதவளு செய்தேனா உகஉ

மருவுமிந்த வரைமுழுது மாதேவன வடிவமிதி
லருவினையேன மிகுதேற லாகாதென் றகங்கலங்கி
நிருபர்தொழு முடிவேந்த னிறபமணி மலையீது
வருகவென முமமைமுறை யாகாய வாக்கெழலும் உகங

கடிகமழதா ரோனிதுவுங் கண்ணுதலோ னருளையேன்
றடிமலாபொற படியேற வங்கைமலா முடியேற்
நெடியதுதி வாயேற நெஞ்சினிடை மகிழுவேற்
மடிவின்முன்செய் தவமேற மணிவரைமே லேறினான் உகச

ஏறியபோ தெமபெருமா னினிதமாசெய் பொற்கோவில்
வீறினமணிக கோபுரநதன் விழியெதிரே தொனறிடலு
மாறிலபெரு மகிழ்ச்சியொடு வணங்கிப்போ யுட்புகுந்து
பாறிலபெரு நசைதூண்டப பறபலகால் வலஞ்சூழ்ந்தது உகஇ

முடிவற்ற பெருங்கருணை மூாததியா சன்னிதியிற
கடிதுற்று மெயமுழுதுங் கண்ணீர்வெள் ளமபெருங்
வடியற்ற மரமெனன வவனிமிசை விழுநதுவிழுந்
தொடிவற்ற பேரன்பா லுவநதுபல முறைவணங்கி உகக

திருமலாசசெங் கையிரண்டிஞ சென்னியினமேற் குவித்
தெழுந்த

பெருகுமுரை வாய்குழறப பிறங்குமுரோ மஞ்சிவிர்ப்பக்
கருதுமுளங் கசிந்துருகக் கணக்கிலபா வசமாகி
மருவியரி யயன்காணு மாணிக்க மலைக்கொழுந்தே உகஎ

மெய்யாநின் மெய்யடியார் விரும்பியுணர் தெள்ளமுதே
செய்யாசிர தாமணியே தேவர்குலக் கொழுந்தே
மையாபூம பொழிலுமு வளம்பெருகும் வாட்போக்கி
மையாநின் ற்ணையலலா லடியேனுக் கராதுணையே ௨௧௮

முன்னேகோ ஹன்றியொரு மூததமறை யவனாகி
யென்னோவந தெனையிடுகு வருவித்த வென்னமுதே
மன்னேமா மருமணியே மறைதுதிக்கும் வாட்போக்கி
யன்னேநின் ற்ணையலலா லடியேனுக் கராதுணையே ௨௧௯

கண்ணையென கணமணியே கருணைப் பெருங்கடலே
தண்ணோதண் மீதிகூடுஞ் சமபுரீவ சங்கரீன
யெண்ணா புரமெரித்த வெகதையே வாட்போக்கி
யண்ணாநின் ற்ணையலலா லடியேனுக் கராதுணையே ௨௨௦

வித்தகவென ஸ்ரீராமிய மெய்யனபாக தேவலசெய
வத்ததம்வைந தெழுத்தோத வொளியெயுங்கண மணிபூணப்
பித்தனேற கறிவளித்த பெருமானே வாட்போக்கி
யத்தனேநின் ற்ணையலலா லடியேனுக் கராதுணையே, ௨௨௧

வண்டா குழலொடுநீ மருவு மணகரீகாலவ
கண்டாவு முந்ததொழுது கணகைபெற பேறுபெற்றேன
றண்டாது தெனறன்மெல்லச சாரதுலவும் வாட்போக்கி
யண்டாநின் ற்ணையலலா லடியேனுக் கராதுணையே, ௨௨௨

அறசீரடியாசிரிய வீருத்தம

என்றுமுன் றுதித்த நின்ற விறைவனைத் தேவ தேவன்
வென்றுறு மாதி சைவ வேதிய னாகி யனபாற
சென்றுமா லயனுங் காணா சிவலிங்கப் பெருமான் பாங்கர்
நின்றுபொன முகம் லாநது நிறையருட் கண்ணு னோக்கி

எழுசீரடியாசிரிய வீருத்தம்

நினதுபோ யாது நிற்பதி யாது

நீயிவு னெனவனபெற வந்தா

பெனவின வுதலு மன்னவ னுரைப்பா

னென்பெய னாரிய ராசன்
வனமுற் றெனது ராரிய நாட்டின்
மங்கலமென்முடி மணிக்
கினமுற மறைநத திங்கு மீம வியசோ
கேள்வியுற றதுபெற் வடைநதேன்

உஉ௪

என்னலு நுதற்கண் மறைததவே தியாகோ
னெம்பிரான் கனவிலென பாவந
தன்னமார கழனி யாரிய நாட்டை
யாளுமோர் மன்னவனவருவான
பின்னமி லவனை நிரம்பநா முழுகப்
பெருகிய பொன்னீர் கொணாநது
கொன்னவிர நம்பா விருககுமவான செம்பெர்ற
கொபடரை நிறைத்திடச் செயது

உஉ௫

பின்னாநங் கனெகள் வைத்தகாப் பறையிற்
பிறங்குமோர் மணிசசிக ரத்தை
யன்னவன றனக்கு வழங்கென மறைநதா
ராசநின் னெண்ணியா தெனறலு
மென்னையா னுடைய கருணையங் கடலுக
கேழையே னிப்பணி புரிய
முன்னைநானசெய்த தவமென்றோ நமமான
* மொழிநதவா ரியறறுவே னெனறு*

உஉ௬

ஆரியா பெருமா னாயிரங் குடநீ
முதனோ பொன்னியிற் கொணாநது
பேரியன மணிப்பொற் கொப்பரை நிறையப்
டெயதலுஞ் சிவபிரா னநுளாற
பாரிய லநீர் புறங்கசிக தோமே
பான்மையாற் குறைந்திட முடியி
னீரினை மறைதத வேதியன பொன்னி
நீரினங் கொணர்கென வேவ

உஉ௭

பின்னுமவ் வேந்தன் பற்பல தீசம்பிற்
 பெருகுகா விரிப்புணல் கொணர்ந்து
 மின்னும்வான் செம்பொற கொப்பரை சிறை
 விடவுமுன் போற்குறை திடல்கண்
 னெனுமிப பெரிய பாததிரம் பொள்ள
 லுறறதென றறிநதுகீ யதனுட
 பன்னுகா விரிகோ கொண்டுவந் தூறற்ப்
 பகாதது கீதியோ வென்றான்

உஉபு

மன்னனை யின்னுஞ் சிலகுடகீரால
 வருத்தனைக் காதுபோய் பொன்னி
 நன்னதி யின்பா லெறித்துவந் தினைப்
 நலமுறு பாததிர சிறைத்தி
 யன்னகீ ரோமுகி முனப்புபோற் குறைத்தி
 டுடென்ன மறைபவ னிசைப்பப்
 பின்னரும் வேந்தன் பொன்னிகோ கொணர்ந்து
 பிறங்குபொற கொப்பரை சிறைத்தான்

உஉசு

பின்புகோ சிறிது குறைந்திட முன்றும்
 பிறைமுடி கரதகான் மறையோன
 வன்புறும் வேந்தே சிறிதுகோ குறைந்த
 வகையினு ல்லெதைந் கொணர்ந்து
 பொன்புனைந் தொளிநு மனைய பாத்நிரத்திற்
 பொலிவுற நிரப்பினு லன்றி
 யன்புற நினக்குத தூயமா மணியை
 யளித்திடே னளித்திடே னென்றான்

உஉஓ

கண்ணினை யிடப்பக் கழுத்தினை யரியத்
 கையினை யன்பர்கற நேய்ப்ப
 வெண்ணிய சேயை யறுத்திடத் தலையை
 யிருஞ்சிலை மோகிடச் சகித்த

5மாண பனமுறை
பொன்னிநீர் தூரம்போய்க் கொணர்ந்து
பன்னிய வரையா யிரம்படியேறிப்
படுநதுயர் சகித்திடான் கொல்லோ

உருக

மறையவன் புகனற தீமொழி மன்னா
மன்னவ னிருசெவி புநலு
நிறையழல் விழிகள் சொரிந்திட வடங்கா
நெனங் கொண்டே தூர் நோக்கி
முறையிலாநினது மனங்கல்லோ வீருமபோ
முனபெனன வார்ததை நீ மொழிந்தாய
தறையிசை நினைப்போற சீவகா ருணியஞ்
சற்றுமில் லாதவ ரிலலை

உருஉ

சாற்றுகா விரிநீர்த தூரம்போய்ப் பெரிய
தசுமபினின முகநதுசென னியின்மே
லேற்றபு சுமநது பனமுறை வெயிலி
னிபபெரு மலையின மேலேறி
யாற்றற வோவை பொழியக்கால சலிப்ப
யான்படு துயரீ கண்டு
மாற்றறா வொளிமா மணியினை வழங்கா
வகையெனனே யெனவெகுண டார்த்தான்

உருக

தய்யமொன வேணி கரந்தவே தியனியான
சொற்றவா நியற்றினு லன்றி
ஐயனே நீ யெத தனைசினங் கொளினு
மவிர்மணி யளித்திடே னென்ன
வெய்யவா னோச்சி யாரிய ராசன
வேதியன் முடியில்வெட டிதலுஞ்
செய்யவு னிலிங்கத் தொளிப்பவாள் வெட்டுச
சிவலிங்க முடியில்வீழந ததுவே.

உருச

விழுதலு நம்மான் றிருமுடி யிரத்தம்
 வெள்ள மிக்கெழுவதைக் கண்டான்
 பழுதிலா மணியே பென்னகா ரியமிப
 பாவிபேனசெய்தன னினககென்
 றழுதனன பதறிக் கதறினா முகத்தி
 லைநதனன சோரநதுவீழ்ந தெழுந்து
 'தாழுதனன புலன்கள கலங்கிமெய வோத்துத்
 துடிதனன விழுந்தெங்கும புரண்டான்

உரு

வெய்ப்பேல வேந்தன் சிவலிங்கப் பிரான்பொன்
 மேனிறை யிருகையாற றழுதி
 பைபனே யுனக்குக கொடுமபிழை செபவே
 வடியனேன விரைந்திங்கு வந்தேன
 மெய்பனே யெனக்கண் ண நுயிமெய பொழிப
 மெலிந்துளம பதைத்துநெட் டியிரத்தான்
 றுப்பதன் கலைபாற றிருமுடி யொழுதுரு
 'சோரிபை மெனமெலத துடைத்தான்

உரு

துடைத்தலு மேனமே வீரத்தமிக கொழுகு
 சோரநதுவீழ்ந தனனவிரை தெழுந்து
 படைபட்டும வளஞ்சால மாணிக்க மலையின
 பாலைலாம பனமுறை தேடிக
 கடைப்பரு மளவில பசுசிலை கொணாநது
 கேடிலாச சிவபிரான் முடிமே
 னடைப்பரி வேந்தன பிழிந்துவாத தவற்றை
 நலமுற வரைத்துபூ சினனால

உரு

பூசிய பினனுங் குருதியிக கொழுகப்
 புலையனே னினிசசெயவ தெனனே
 மாசினின னருமைத திருமுடி யிரத்தம்
 வருவதுமாரிடா வகையான
 முசிய புழவு மலமுமுத திரமு
 முபங்குமிப் பாழுடல் சுமக்கேன்

நேசினிஸ் நெதிரென் முடியினைமோதிச
சிதறிமாய வேன்னெனத துணிந்தான

உருஅ

புண்ணிய வருமைத திருமுடி யிரத்தீம
பொழிவதை யெனதுகண் மணிபே
கண்ணினற காணச சகிப்பனே வென்று

கருணைநா யகறகணித தாக
வண்ணிய கலவின முடியினை மோத
வனபனே நிலலு நிலலென்ன
வெண்ணிய பெருமான சிவலிங்கத திடைநின்
நெழுந்திரு கையினற நடுத்தான

உருக

தடுத்தலு மிலிங்க முடியினமே விரத்தரு
சற்றுமில் லாமைகண் டரச
னடுப்பரு மளவின மகிழ்ச்சிகொண மெதிரிந்
றஞ்சலி சென்னிமேற குவித்துத்
தொடுத்தரு ஆவ்வ மாலயன காணச
சோதிநின் நிருவுருக காட்டி

யெடுப்பருங் கருணை தந்தனை யையா

வினிகுறை யாதெனத துதிப்பான

உச0

வேறு

தேமருவு கொன்றைமலா சடைக்கணிநத சிவனைக்
காமனைமுன நெரிசெயத கண்ணுதலை யடியா
நாமருவு வாட்போக்கி நலவரைமேன முளைத்த
மாமணிப்ப யெண்ணுத மனமென்ன மனமே
மாதேவன் நனையெண்ணு மனமென்ன மனமே

உசக

கோதேயு மென்னையுமாட் கொண்டருளுடி கோனைக்
கூதேயும வெண்சங்கக் குழையானைக் காவிற
நுதேயிம வாட்போக்கி சாரதிறையு மெங்கண்
மாதேவன் நனையேததா வாயென்ன வாயே
மாதவர்வைப் பினையேத்தா வாயென்ன வாயே

உசஉ

பொங்கழலின் விடநுகர்ந்து பூமடநதை நான்
 ன்னகமுறு கலைமடநதை யிவர்கழுத்தி லணிந்த
 மங்கலநாண காததருளி மாணிகக மலைவாழ
 சங்கரனை வணங்காத தலையென்ன தலையே
 தற்பரனை வணங்காத தலையென்ன தலையே

உச்சந்

மா லுடையாகாணரிய வானவன் கூற்றுதைத்த
 காலுடையான மெய்ச்சுரும்பார குழலமை கலந்த
 பாலுடையான வாட்போக்கிப் பஞ்சுடையான் வேத
 நூ லுடையா னீறணியா நுதலென்ன நுதலே
 நுண்ணியன்வண னீறணியா நுதலென்ன நுதலே

உச்ச,

அறபகத்தை மகிழ்நதுறைபு மண்ணலை மால்வெள்ளி
 வெறபகத்தை யொழியென்று வேண்டினருக கழுதை
 மறபகத்தை யலங்குடி மாணிகக மலைமேற
 கறபகத்தைக காணாதகண்ணென்ன கண்ணே
 கண்மணியைக காணாத கண்ணென்ன கண்ணே

உச்சு

தவமுடைய நாலவாகளசெய தமிழ்வேத முடையா
 னுவமையிலாத திருக்காததி னேககுமமுப படையா
 னவமகற்றி வாட்போக்கி யமாந்தபெருந கருணை
 சிவபெருமான சோகேளாச செவியென்ன செவியே
 தேவாபிராண சோகேளாச செவியென்ன செவியே

உச்ச

மாயனயன காணாத மாமணியை யிருத்தப்
 பேயனையேன் றனையுமாள பெருங்கருணைக் கடலை
 மேயபுகழ வாட்போக்கி வீற்றிருக்குந தெய்வ
 நாயகனெ யெனனாதார நாவென்ன நாவே
 நமச்சிவாய வெனனாதார நாவென்ன நாவே

உச்ச

நண்ணுதம னியப்பொதுவி னடப்புரியு மிறைவ
 னெண்ணுமடி யாரபலர்க்கு மெப்பினில்வெப பணியான்
 மண்ணுலகோர் கொண்டிடும் வாட்போக்கி மலைவாழ்

கண்ணுதலோன பணிசெய்பாக் கைபென்ன கையே
கடவுள்பணி செய்பாத கையென்ன கையே

உசஅ

செப்பரிய நான்மறையின் சிததொளிநு மதல்வ
னெப்பரிய நறசருமபா சூழலம்மை பொருபு
றப்பரிய வாசையிலாத தனியோகி யேங்க
ளபபன்மலை சூழாத வடியென்ன வடியே
பையன்மலை சூழாத வடியென்ன வடியே

உசக

வாங்குகங்கை முடிபிருநது மற்றதனை விருமபா
னெங்குபொன்னி யாடுவதிற பேரரசை யுடையான்
நேங்குபுகழ் மாணிக்க மலைபெருமான் சிறப்பு
விக்ருதுகண் மணிபூணு மெய்யென்ன மெய்யே
விமலன்கண் மணிபூணு மெய்யென்ன மெய்யே

உரு0

மராமரமே மெய்தவனுங் மலரவனுங் காண்பு
பராபரனமெய் யடியாகள பரவவரு மருளான்
புராதனமாளு சிவையவரைப் பொற்கோயில் வாழும்
பிரானடிககா ளாகாத பிறப்பென்ன பிறப்பே
பிறநுகுசைவ சமையமுறப் பிறப்பென்ன பிறப்பே

உருக

ஈழுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்,

எனத்துதி செயது வேந்தனெம் பெருமா
னென திவிழுந் திருகையாற் சிலம்பின்
வனப்பறு மலாததா ளிரண்டையும் பற்றி
மகிழ்ந்துபே ரன்பினு விசைப்பான்
சினதொளிர வாளாற நிருமுடி வெட்டு
திமையை மற்றதனை யாண்ட
நினக்குநான் கைமா நெனசெய்வேனை
நிகரிலாக கருணைபங் கடலே.

உருஉ

எண்ணிலப பிறவி யெடுத்தெடுத்த தந்தோ
வின்னமும் பிறந்திறந் தளவி

னண்ணிய துயரக கடலமுந் தீர்தீர
 நாயைநின் திருவடி சேர்ப்பாய்
 தண்ணிய மலரோன பதவியும் வேண்டேன
 நககமரில் பதவியும் வேண்டே
 னொண்ணிமுற நருவோன பதவியும் வேண்டே
 னுன்னடி வாழத்தலே வேண்டும்

உருக .

செயய வாசவனும பிரமனு மா லுந
 தேவரு மறைகளுந் காணு
 வையநின் னருமைத் திருவடி மலரை
 யடியனேன றரிசித்த பின்னா
 வையமாள சிறப்பை யொருபொரு ளாக
 மதிப்பனே சீரியன லெறுத்தேன
 வெயயனேற கினிநின் னடிக்கலப் பலலால்
 வேறென றுந வேணடுவ திலையே.

உருச

எனன லும பெருமான திருவுள மிரங்கி
 யேந்தலை யிருகையாற றாககி
 மன்னநின் கருத்தின படிமுடிபபேனீ
 மனததுய ரொழிகெனத் தேற்றி
 யன்னவ னிடத்தி விருந்தபொன முடிப்பை
 யருட்கடல் வாங்கியம் முடிமேற
 றன்னரு கிருந்த மணிசசிக ரத்தைத்
 தயங்குறப் பொருத்தி யமமுடியை

உருகி

பேரிகை முதற்பல லிபங்களு முழங்கப்
 பெருகுந் மாரிவான் பொழியச்
 சீரிய வடியா சிவபிரான் கருணைச்
 சிறப்பினை யெடுத்தெடுத்த தேத்தப்
 பாரினி லெவருந் புகழுமவாட போக்கிப்
 பதியமா தெய்வ நாயகன் சீ
 ராரிய ராசன் சென்னிமேற சூட்டி
 யளவிலா மகிழ்ச்சியோ மறைப்பான

உருக

அரசனே யின்னுஞ் சிலீதின முலகை
 யாளுதி பின்னாநின் புயஞ்சோ
 தாமுறு மவனிச சமையின புதல்வன்
 றனிப்புயத திறக்கிவைத் துணைநாம
 பரவுநம் மடியிற பிரிவறச சோப்பேம
 பவப்படேலென்றருள செயய
 வரமிகு நிருபன பன்முறை வணங்கி
 மலாககாரு சென்னிமேற் குவித்து

உரு௭

நின்னருள வழியா னடபபதே யல்லா
 னீசனேற கொருசெய லுளதோ
 பன்னந் நினபா லடியனேன பெற்ற
 பாகிய மியாவாதாடு பெறுவா
 நின்னல்சா விந்த நாயினைச சிவிகை
 யேற்றியி நினதுபே ரருகை
 யென்னநான சொல்லிப் புகழ்நதிட் வல்லே
 னீசனே யருட்சிந்தா மணியே

உரு௮.

என்ற காவலனை யெம்பிரா னோக்கி
 யெமககுநீ செயவழி பாடடை
 மன்றநா மதிநதோ நினகருவேண் டியசோ
 வரமெலாங் கேளென வேந்த
 னின் றுவென குலத்தோர் பொன்னிரீர் கொணர்நது
 நினகருகென மாட்டிடல வேண்டு
 நன்றிமை யவாகளசெல்வராயீற்றி
 னறகதி யடைநதிடல வேண்டும

உரு௯

ஆய்ந்தசீ ரிராச விங்கமென றொருபே.
 ரையரீ பூணுதல வேண்டு
 மேந்தவப பெயரை யிடப்பெற றோநினரு
 ளினைமலா சோநதிடல வேண்டும
 வாய்ந்தவிவ வகைககு மணிவரை யெனுமபோ

மாதிலம் வழங்குதல வேண்டும்
வேய்ந்தசீர் நின்னைத் திருமுடித் தழுப்ப
னெனப்பலா துதித்திட வேண்டும்

உக௦

ஐயநீ யாடப் பொன்னிநீ ரெடுத்தற
கணிகொளப்பொற் குடமளிப போருஞ்
செய்யநீர் நிறைப்பச செம்பொற் கொப்பரைகள்
செய்து வைத்திடு நன்மையோருந்
துய்யநீர் கொணர்வார பலாக்ரும வேண்டிவ
சோவிலா தீயுமே லோரும்
வையமே லுபாநத செலவாய் நினது
மலாடி வாழத்திடல வேண்டும்

உக௧

அண்ணனீ மொழிந்த படியினிச சிலநா
ளானபின் னடியனைன நன்னை
பெண்ணரு நின்றான் சோத்திடல வேண்டு
மிபானபெறும புதலவனை யிந்தத
திண்ணமா புனியிற றனியா சளிப்பத்
திருவருள செய்திடல வேண்டும்
நண்ணரு மவுனு மவனவழி யோரு
நற்கதி யடைந்திடல வேண்டும்,

என்றன னவவூ ரெம்பிரான் வரங்க
ளிளமுக மலாநது தந்தருளி
நன்றமை யிலிங்கத திடைக்கந தருள
நவிலபுக மாரிய ராசன
வென்றவாட போககி முனைத்தமா மணிபை
விட்டுநீங் குதற்குளங் கலங்கி
மன்றருட பெருமான் பாலவிடை பெற்று
வணங்கமுன னோக்கியே சென்று

உக௨

எதிர்விழுந் திறைஞ்சிக் கோயிலின் புறமே
யெய்திழு வுலகையும் பெற்ற

மதித்தும் சரும்பார் குழலுமை யமரு
 டாமணிக் கோயின்முன் வணங்கி
 முதிருமன் பாலுட் போயவலஞ் செய்து
 முன்புபன முறைபுணிந தெழுந்தே
 யதிகவா னந்த வருவிகண பொழிய
 வஞ்சலி சென்னிமேற குவித்து

உகச

எனையு மாண்டருளுங் கருணைநா யகியை
 யிதயநெக் குருகிடத் துதிப்பான்
 வனையும வாடபோக்கி வீரையமா கருணை
 . வள்ளலுக் கினியதெள ளமுதே
 நினையு மேயயடியாக கெய்ப்பினில வைப்பே
 நிகரிலா வருட சிந்தாமணியே
 யுனையலா வெனக்குத் துணையெவா புகலவா
 யுலகெலாஹ பெற்றநற றுயே

உகரு

அடியவாக் கமுதே யிடயவெற பீன
 வன்னமே யெனதுகண் மணிபே
 நெடியனும வணங்குஞ் செலவியே முக்க
 . ணிமலையே யுயாபரா பரையே
 பொடியணி பெருமா னாயியே செய்ய
 பொற்கொம்பே யெங்களபாக் கியமே
 யொடிவிலசீ ருனனை யன்றிமெயத் துணைபா
 ருலகெலாஹ பெற்றநற றுயே

உகக

முன்னுப ரருளா லைந்தாழ் னடத்து
 முதலவியே நின்றிரு வருவை
 மின்னுதம முளத்திற றியானிக்கு மடியா
 வேண்டுவ தருந்தயா நிதியே
 மன்னுமவாட போக்கி யமருமம பிகையே
 மலைமன்னன செய்தவப பேறே
 யுன்னுநின் னடியிற சோததெனை யாளவா
 யுலகெலாஹ பெற்றநற றுயே

உகௌ

கலித்துறை

என்ன வாரிய மன்னவ னேதகிமுன் வணங்கித்
தன்ன மிலசுரும பாகுமுற றுபின்பால விடைகொண்
டி.ன்ன மாறறுமவாட் போக்கிமே னினறுங்கி ழிறங்கி
யன்ன மாவய லாரிய நாட்டினை யடைந்தான் உகஅ

அங்கு மேவிராற சேனையு மாபபொடு குழத
தங்கு சீரினமங் கலநகர் சாரதாவீற றிருந்தே
யெங்கு மேய்சென் றிடவுபி ரெவறறையு மன்பு
பொங்கு தாயெனக் கருணைபாற புரதுவாழ்த தன்னே உகக

புகழி னாரிய மன்னவன் பொன்னிளா கொணாதது
துகளி லெம்பிரா னருள பெற்ற கதைபினைச்சொற்று
மகமும வலவினை யாயசெய தவததின லுதித்த
பகரொ ணாதசீ ரொடுவாதங் கதைபினைப பகாவாம் உஎடு

ஆரியராச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-கஅக

சிற்றாயரநுள் பெறு ச ரு க் க ம் .

கலிவிருத்தம்

துன்னு பலவளச சோழநன னாட்டிடை
மின்னு செலவ மிகுகுழித தண்டலை
யென்னு மூரி லிடை யாதஞ செல்வமென
துன்னும வண்ண மொருவ ருதிதகனா
சிவபி'ரான்மலாத தாளன்றிச சிந்தியா
ரவனடித தொண்டாக கேவல்செய் யன்பினு
ரிவருங் கணமணி யஞ்செழுத தெண்ணுநீ
துவமை யிலபொரு ளாககொண்ட வுத்கமர்
தெரியு மாண்டிற சிறியாமெய் யன்பினு
பெரியா நீரும பசுமபுலலும பெடபொடு
புரிப சுக்களை யுண்பித்துப் போற்றலா
லுரிய கண்ணனை மூலனை யொத்தவா
இனைய நற்றவ ரெண்ணிலப் சுக்களை
வனைபு மாணிக்க மாமலைச சாரலி
னனைம லாபபொழி னாடொறு மேபத்தட
னினைப் வேமபுரியமங்கைக கொண்டுளார்
இருந்த வத்தின நினச வைப பாலினைப்
பெருங்கு டத்தினிற பெயறு சுமரதுபோய்
விருமப மாணிக்க வெற்புறை நாதற்கு
நெருங்கு மனபொடு நித்தழ மாட்டுவா
ஓநுதி னத்திலவ வோங்கும வரையடி
மருஷ பாற்குடம வைத்தோர் தொழில்செய்ப்
பொருளி லுனபி னருகுசெல் போதினிற
கருகு காகங் கவிழ்த்ததப பாலினை

அந்த வாறுசிற ருயாசண டஞ்சினா
 சொந்த னரமு தாராதலை நூறிட
 முந்த வெற்பினமேன மோதின ரையகோ
 னிந்த வாறுநன றென்று கலங்கினா

௯

ஐய நேயுனக காட்டி மகிழ்விக்க
 மையனை கொண்டு வந்தவிப பாவினை
 வெய்ய காகங் கவிழ்த்த வித்ததினாற
 பொய்ய நேனுயிர போக்கு தலுணமையே

என்ற காலையே மைமையோ டெய்பிரான்
 மன்ற மாலவிடை மேற்கொண்டு வந்துநோ
 நின்ற வனபரை நோக்கி நிகழ்த்துவான
 வென்ற விவவரை யெங்குமே மேனியே

௧௦

ஆக லாலவெற படியினிற் சிந்துபா
 லேத மேவவி ணுய்தென றெண்ணலை
 கோதி மமமெய குளிரந்திடச் செயதநா
 லோதி தற்குளத தெண்ணி லுவபபுரீறும்

௧௧

என்ன வனபா பணிந்தெழுந் தெந்தையே
 முன்னம வேளை யெரித்த முறைமைபோற
 பன்ன ருட்பிழை பண்ணிய காகக்கைய
 யின்னை மேவ வெரித்தருள செய்யென

௧௨

அடிய ரெண்ண முடித்தரு ளங்கணன்
 படிய வானிற பற்குருங் கொடியினை
 கடிது செங்கனற் கண்ணினி னோக்கினான்
 கொடியெ ரிருது குவலயம வீழ்ந்ததே

௧௩

அன்ன பான்மைசிற ருயாகண் டப்பனே
 யென்ன போருள் வைத்தனை யேழைமேற
 கன்ன லேயருட கற்பக மே யெனப
 பன்ன ருந்துதி பாடின ராடினார்

௧௪

இந்த வன்பரை மெம்பிரா னேககிநிற்
கெந்த நலவரம வேண்டு மிபமபெனக
கந்த விவவரைக காகம வரவகைச
சந்த விலநுள செய்திடல் வேண்டுமால்

விச

வெய்ய பலபிற விக் கொடு நோயினே
பையனே யினி யானசுகி யேனெனேச
செய்ய நினனடி சோதகிடல் வேண்டுமான்
மெய்யனே மென்று வீழ்ந்து ள்ணங்கினா

விச

வணங்கு மனபரை வளளனீ ரிகட்டவா
நிணங்கு நலவர மீந்தன மென்றுதன
மணங்கொள சேவடி சோததனன வானவ
கணங்கள பெயதனா கற்பகப் பூமழை

விச

விரியும வண்புகிற் மேவுசிற றுயாசுந்
சரித மீதினிந் தணமலைக் காவலைத்
தெரியு மெய்யனப் சேர்தந்து வாயாம
பெரியா பெற்ற கதாரினைப் பேசுவாம

விச

சிறுநாயுடையபெறுசருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்- என்னு.

வயிரப்பெருமாள்மலைகாவல்

பேறுசருக்கம்.

கவிவிருத்தம்

தூய சான்றவா மேவிய தொண்டைநன் னுடழி
பாய சோமிகு காஞ்சிவண் பதியினிற் புகு
வாயா முனசெய்த மாதவப் பயனை வணையா
மேய நற்குலத் தவதரித் தனொரு மேலோ

மாசு நீக்கிமா முததிபை வழங்குபுரு ஸ்மததும்
பூசு நீறுங்கண் மணியுமே பொருள்ளனக கொண்டோ
ராசு றுடெய்ப் பரசீவ னடியவாக கெல்லந்
தூசு கோவணம் பற்பல வளித்திடுந் தூயோ

இடலெ லாமபசு பதிபெற லெனனைத் திருளசே
ருடலெ லாமவிடுந் திறலுடைப் பெருமைபை யுடைபா
ரடலெ லாமபிறப் பகன்றவக் கெனவற்றித் தியாவும
விடலெ லாமபொருந் தியருடன் பிறந்தவோர் மினனாள்

பாச வேறுத திடுபழம் பொருடனைப் பதித்த
தேசு லாவுறு மனத்தினண் மகளிரிற் சிறந்தாண்
மாசி லாதகற் புடையவ ளுயிரகண்மீ மாறு
நேசு மாதரு கருணையிற் றுயினை நிகாவாள்

இன்ன பான்மைய ளினையவ ளொருதின மிகலாள்
சொன்ன மாற்றிடுஞ் சுகங்கிடந் தறுப்பவத் துயரைப்
பன்ன வேண்டிமுன னோ னமனை புதுபசு பதிபே
என்னபேறுறசு செனித்தனன் புனியிலென றிசைத்தாள். இ

தங்கை யாருரை கேட்டது மருகினிற் றுவித்
கங்கை சூழியை லெறுப்பொடு துதிப்பது கடனன்

வயிரப்பெருமாள் மலைகாவல் பெறுசருக்கம். 133.

றெங்கையே நினை யெவரோது புரிந்தன ரினைந்தாய்
சங்கை நீத்தள படிவிளம் புதியெனச் சாற்றும் க

குதலை மாற்றமு மிலதொர்நு குழவிஷயக் குமைத்தான்
பதலை தாக்குற பாலக னெனதுளம் பதைத்தே
விதலை தாக்கவச சிறுவனைத் துரிதமாய் விலக்கி
முதலை வாழ்த்திநித தியங்கட னியற்றாமம் முடிவில எ

சென்றுதா யிடச சிறுவனவே றுரைத்ததோ தெரியேன
துன்று போரிநிற பிணமுணுங் கூளிபொற றுடித்தே
என்ற னைபபல வசைசொலி மலடியென் றிகழந்தாள
பொன்ற லன்றிமற றுள்ளதோ கதியெனப் புகனறே அ

முனைநாட மசயந கொடுவீனையோ வனறி முனிவா
தனை யாய்ந்தவா சாபமோ குருமொழி தனைநத
சிலை மோகுலு தெய்வத்தா னுறந்தோ தெரியே
னினை நாட்பழி மொழிகளைச் சம்பயதற் கிருந்தேன் கூ

பிண்ட மாயக்கரு வினிமுனம் பிணித்திமே பொழுதே
தண்ட மாய்ப்பிறர் வசைபல சொலித்தபை சிறிதும்
அஞ்சு றுதவல வினமன மலடிபென றழைக்க
முண்ட கததனை நலைமிசை விதித்தனன் முடிவே ட

என்று நொந்துரைந தேக்கமுற நிவளபடுந் துயர்
நின்று நோக்கினா பொறுத்திலா நெடியநன் கையாற
சென்று தூக்கினா மலாமுகந் துடைத்தனா சிவமே
கன்று னாமனங் குலைநிலைந் தழிவது கடனே கக

வச்சி ரத்தின்முன னாகிய தேவரும வனங்கா
அடிசு றுததுமிப் பிரளயந் தவிரென வகற்றி
ஊவசசி றைப்பதி யெனநிலத் தொளியிடு வளஞ்சோ
கசடி யப்பதி யுறைபவர்க் கொருகுறை கானேன் கஉ

தங்கை யேவருந் தாதிரு தேய்வினைத் தவிப்பா
னங்க னாபக னணிமையி லெனவுரை நவின்று

அவகை யேருதுமைந தனைப்பெறு மளவிதி னகன்று
 திங்கள் சூடிபலி றலக்தொழ வெணியிது செபபுற்
 அமமை யேரொனக கொருசிப முளதது புரிவா
 னிம்மை யேடுசல வேண்டிஃ றிநுவன வெழுநதே
 செம்மை மாடுகுநி தமருகந் திருக்கையிற றரிததேர்
 னமமை பாள்பொருட டினிதரு ளிபகல னபநகா

அறசீரியாசியவிருகதம்

உலகளக்குந் திருபாலை யூருதுசெலு மழவிடையா
 னுமைவி ன்வுக
 கல்கிலபலதளிகளினுண ணவை தீரக வெனமகிழவுற
 றருளக கேட்புப்
 பலகினமுந் தவமுஞறநக் கவுகையினச சூதுசெலப்
 பணிததப பறப
 றலமவிதகிப பதிபடைநதேநா நசைபுணர்ந்து குறிபணிந்த
 சடிவுற போற்றி கரு
 வருமெவாகது முத்தர்பொருளாய ஞானவுழ தாயததாய
 மணியி னீங்காப
 பெருமைபெறு காந்திபதாயச சலமழலிற றண்டகியாய்ப்
 பிடியா கோங்கிப்
 பருவமுறு ஞாமாட்சி பமமை திருசசரணமதைப
 பாவி நின்றே
 பொருமைபெறு திரிகாணத தொழுமுறையே வாழ்க்கியிலி
 துரைபப தானா
 வயிரமணிக குன்றேமா கனகபுரி சூழலகு
 மனனச செவவேள
 வயிரமணிக கைவேலாய் சினறுசா ரிடாகுறதாய
 மஞ்ச துஞ்சும
 வயிரமணிக கிபுடையோ தகையுடையோ ருளுடையோ
 மனமா சிலலீர்
 வயிரமணித் தலுமுறையோ புகலிடமுன் டோவிதனை
 வழத்தாய் கொல்லோ

வயிரப்பெருமாள்மலை காவல் பெறுசருக்கம். 135

என்வரைத் தோலமிட்க் கண்டுதிரு வருளிரங்கி

யினிதி னோக்கிப்

பன்னரிய பலதலமுந் தொழுதுவரு மளவினெனும்

பாவிப்பானென்

றன்னவிடத் துன்துமனப் படியுதவும் பாமனென

வருளிச் செய்தா

டனணையடைந் தவராகந் தன்னினமனு மண்ணைய

சரிந் கன்னால் க33

அழகுலவுஞ் செவிமாந்திப் பற்பலவாக் துதிபுகன்று

விடைபெற றனனை

பழியகலும் பலதலமுந் கரணவெனக் காத்தன்மிரு

பத்தியோடு

கழுமலத்த ராசாகிரு நாவலூ ரீடிகளடிக

காலஞ் சூழ்ப

பிழியுநவ ராசகிறையுங் கனகசபை நடனமிடும்

பெருமீற கண்டே

க34

எண்ணிலபல புலனமொரு சிறுகூற்றுட் பொருநதுமதை

யெண்ணிப் போற்றி

மண்ணினமனுப் பைங்குழக டழைக்கவருண ாழைக்கவிட்கும

வளனைப் போற்றித்

திண்ணியொரு சச்சலையைத் தண்ணியெனக் காணுமொரு

திறனைப் போற்றிக்

கண்ணகலாப் பொருளிர்தனக் கண்ணினறி வுறுததுமமமை

கழல்கள போற்றி

உ3

கண்ணப்ப ருளடையப் பாவித்த ராதடிக

கமலம் போற்றி

வண்ணப்பி ராமலரான விணடிருவா தேடிநின்ற

மலையற போற்றி ,

நண்ணப்ப ரகிலாண்ட ராயகியி னடிபோற்றி

நம்பிக் காகப்

மண்ணொப்பி நடுகிருளிற பாவைமனை போந்தப்தம்

பாவிப் போற்றி

உக

ஞானப்பா நாததிருந் தோணிபுத் தம்மையப்ப
 ரடியெஞ் ஞான்று
 நீனப்பா லாகாமற் காததருனென் றறவுமுறை
 யிடடே போற்றிக்
 கூனப்பான் மதிவேணிப பரணுறையும் பலதலமுங்
 குறுகிப்போற்றிக்
 தேனொப்பா மொழிவணிகப் பெண்டாயாய்ப் போந்ததிருந்
 தேவைப் போற்றி உஉ
 நிறுபடு மேனிபெனச சம்பந்த வடிகுஞரை
 நிகழத்திக கொன்சே
 ராறுசடை யண்ணிலென வந்தமுறப் போற்றுபாய்த்
 துறையம் மாணீசர்
 சேறுபடு மிருகமதக் களபமுலைத் தேவியரைத்
 திறம்பா தேத்தி
 மாறுபடு வினிகெடமுன வேதனரி யோம்புதழிக்
 காவர தானல் உஉ
 அடைந்தவாக னூரகரணம் பொறிபுலனகண முதலாய
 வளைத்துந் தூய்தா
 படைந்தமுத்துக்குறைவுமுட னெய்திகலம் பெறவிடுக்கு
 மணிசோ ட்பொன்னி
 குடைந்தமுறை நெறி பிறழாதெண்டிசையுஞ் சிறமேறகை
 குவித்து நெஞ்சு
 முடைந்தருகி யுடலகுழைப்ப பரவசமாயத் தினந்தொழுத
 லுரித்தா மன்றே உஉ
 ஆதலினித தகையுடையான் கபிலைமலைத் திசைநோக்கி
 யரனம் பாளை
 ஏதமிலா தடிவணங்கிக் கரையுமா ஹாழமுதக
 மெனகு மேற்கு
 காதலெடு மதுமுதலா கியதிசைக டொறும் வாழ்த்திக்
 கண்டா ரிங்கே
 ஆதரவாய் மாமணியாம விரிகடாய கணமணியா
 யகண்ட மாதி உஉ

வ பிரப்பெருமாள்மலை காவல் பெறுசருக்கம். 137

சிவமணமாய்ச் சிவ்விங்க வுருவாகிப் பொலிமலைபைத்
 தென்பா வின்னே
 பவமகன்றே மிடியகன்றே நமதுதிருத திருவேயோர்
 பறழிம் வேண்டேந்
 தவமுள்வோ விதன்றிப் பெருகவெனப் பலமுறையுந்
 தாழநதே மிக்க
 அவசமொடுந தென்கடம்பந துறையமரும் பெருமானே
 யடிதாழ்ந தன்றே உக

பொன்னிநதித துறைதெரிநத மாணிக்க வுருவகத்தைப்
 போற்றா தாநக
 ளென்னபலன பெறுவாநதோ விதுகாறுங் கண்டிலனென்
 நேங்கி யேங்கி
 மின்னவிருஞ் சடைமுடியா னருவகநுணைப் பெருந்தகைமை
 விபுதன போநத
 தின்னதுணைப் பரிவொடுந துன்னிரடந தானென்றெவ
 ரிசைசுகற பாற்றே உள

கவிததுறை

இருக ரங்களுஞ்சிரமிசை யேறியே குவியு
 வருவ மெங்குணும புறமயிர் பொடிப்பவாறு ஹருகிப்
 பெருகு கண்களி னீர்வரக கபிலையை பிரியாப்
 பருவக கனறென விரைவ்விநற நகைவொடும படர்ந்தார் உஅ

குமப யோனிய ரேனைய முனிவரா குழாமுஞ்
 சமப ராரிமுன் னாகிய தேவாக டவத்தோ
 நமப னேயெது மருளபவ னெனுமுரை நயநதே
 யிக்ப ரேதரும பரமனென் றுவநதன னிப்பால் உக

முச வண்டறை பூநதுண ரடர்ந்ததான முருகு
 வீச தண்டலை நோக்கின ரதன்வழி.மேவப
 பாச நீததுநற் பதவியை யளித்திடும பாதத்
 வாச தீர்த்தமுங் குணநிசை வயங்கிடுக கண்டான் உடு

மாட்சி மேவிய சுரந்தி யேயென் மன்த்துட்
கூட்சி யாதரஞ் சரிதைவி நயமொடு கலந்தே
ஆட்சி பிள்ளையை யடைந்தன ரதிறகுடைந் ததிக்க
மீட்சி பாவிப்பு திதீதரு குவத்தாரு வியப்போ ந.சு

உய்ய வாருயிராத தொகைதனக கருளிய வுரிமைத்
துய்ய நீறணிந் தனுபவ முடித்தெலாந் துமித்தே
வெய்ய காலனைக் கடிந்தடி யவாதுயா விலக்குஞ்
செய்ய மாமணிச சிலம்பினைத் தொழுதனன நெளிஞன் ந.உ

நெஞ்ச மாநமுன மெழுக்கென வருகிட நெகிழ்ப
புஞ்ச மேனியுன் னடுக்குற முகக்கை பூப்பக
கஞ்ச நோவிழி யூற்றென் வெதுமபிமிக கலுழப
பிஞ்ச காமறை முடிநட மிடுமோரு பெருக்கே ந.ந

கிரண் மேனிய நிருமல வெனத்ததி களத்தி
முரண் தாமயிற் றனையடி பிணித்துயா முடியிற்
நிரண் தூவுநற் றயிலபூ ரணக்குடந் தினைத்தே
அரண் மாதுஞ் லொடுகடந் தெனவடி பெயாததான் ந.ச

ஐங்க ரத்தனைப் பிரணவ வடிவமே யதனுட
பொங்கு பேரொளி யேயெழு வுலகரும் போற்றுக
திவக ளஞ்சடை யாயிட ரகற்றிடத் திகழுங்
கங்க ணம்புனைந் திருப்பவோ காவெனக் கரைந்தே ந.ந

பொன் னிடுந் திருப் பாறைகண் டனன்முனம் புலவர்க்
கினன் ருமபொரு ளுதவிய திறமுணாந் திறைஞ்சி
மின்ன லுற்றிட விலகுமா மணிக்கிரி மேய
பன்ன கத்தனஞ்செழுத்தொடு மனங்கழல் பதியா ந.ச

வஞ்ச னேன்றகை சிறிதிலேன் புலமிலேன மறத்த
கொஞ்ச னேனபெரி யவருரை தெரிகலாக கொடிய
பஞ்ச னேனறுய ருயயுமா றுணாந் திடாப பதக
நெஞ்ச னேனையு மாட்கொள நினைவையோ நிதியே ந.எ

இந்த வூறுபற் பல்புகன் றவணைமுற் தருள்சம்
பந்த மதியா பத்மல ரடிமுடி பணிந்தே
முந்த நோக்கிற நெருவ்டைந திருங்கு முடிசேர்த
தந்தமில் லதோர் முதறனை வளமபட வடுத்தான்

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்

பரமதத துவமே போற்றி பரம கற்பகமே போற்றி
பரம சததுவமே போற்றி பரமதர பரமே போற்றி
பரமவே தாரத போற்றி பரமவே காரத போற்றி
பரம சித்தாரத போற்றி பாசுகோ ததியே போற்றி . ௩௯

அண்டபிா மாண்ட போற்றி யுகிலகா ரணனை போற்றி
கொண்டலஞ சடையாய போற்றி குலமறை முடிவே போற்றி
துண்டவம புலிப்பற பூகத தொகுதிசூழ் தரீட வாடும
புண்டரீ கததரீள போற்றி புரைபிலரீய போற்றி போற்றி ௪0

அனுபவ சித்தே போற்றி யைவகைத லதாழிலக ளாற்றிப
பனுவலசெய தருளசன மாசகப பரமதந திரமேபோற்றி
தனுவுமைம பொறிகண் னாகி யாகியுந தணநது நினற
மேனுமறை கதற வுளளா யிலலதாய சிறபாய் போற்றி ௪௧
சிறதைநொந தயாரதேன போற்றி செயவடுதீந றறியேன்
போற்றி

வந்துகின் னடியை நேரே வணங்கிடப பேற்றே லிரநாட்.
சந்ததி நாபேன றங்கை யகட்டிலவந துதித்துத தன்னஞ
சிறதிடீச செய்ய வேண்டுஞ சிவசிவ சிவமே போற்றி ௪2

உண்ணெநக் குருகி யேதத வுளமவச மிலலை பேனு
நின்னது நாமத தொன்றிற் சிறுகுறு நிகழத்தி னாரேன் .
முனைவல னீனைநின றுரு முடிவிலாக் களிப்பி னிறீற்
னின்னருட் கடனென் றன்றோ யாவரு நிகழத்து கின்றாசந

பிட்டுக்கு முடிமண் ணேற்றும் பித்தனை பெனுமா றார்
கிட்டுக்குமகிழ்ந்தான் றொன்றநதேவியைய்ளித்துவகோட்ட

கடங்கு முவத் தாட்பட்ட கருணைமா கடலே பென்றன்
 டுட்டுக்கும் வஞ்ச மேயோ வுரையென் வழத்தா கிற்பான் சச
 அற்புதம் கொல்லோ, சிற்ரு மரியதோ வமல ருத்ர
 தீர்பா வுனைன் றியாதுஞ் சார்கில னெனமே லேங்கி
 கிற்பதோர வயிரம பூண்டு கிரிவல நியதி யாற்றிப்
 பற்பமே பொருளாய்க் கொண்டோ னிருந்தவோர பகலின
 மன்றோ சரு

வேறு

நீம்பனிரு சாணமலா முடிபணிய பன்முற
 முரல நாசிட
 தம்பமிசை யிடுசுடரி னறிவுமன மொடுகருகருக,
 தழுவித் கூப்ப
 வம்பமருள் குரவருரை பண்ணொடுநா வழத்தவதை
 வாயநதகானம
 நம்பலெடு கவாவளித தருளகருணைக கெதுபுரித
 னலமென றோந்தார சச
 பொன்னிரசி தழுமலையே மணிமலையே யீவாகருளதெப்
 பொருளும் வேண்டா,
 இன்னபொரு ளின்னபணி யின்னதரி தெனவுரைப்பா
 ரெவருங் காணேன
 மன்னனைப பெயர்புனைநது கருணைமொழி வழியுமொரு
 தகைவா கீசா
 சொன்னதழிமு தனைநினைந்தத திருவங்க மாலையினைத
 தொழுது தேறி சச
 நன்றெனக்கை மலாகுவிததுக் குதிததாடிப் பாடியிக
 நகைத்தெண் டோளன்
 குன்றெனவண் ணிதியிருக்கத தலைத்தலையும் புயமணிநது
 தலைகொண் டான்கை
 பென்றினிது விளங்குவயத திருவடியைப் பலமுறைநாமுற்
 தேததி நின்ற
 நன்றிபுனை தலையுடைய தலையமணி மலையாறரு
 நல்கு வேனல் சசு

வயிரப்பெருமாள்மலை காவல் பெறுசருக்கம். 14

என்முடித துறுதியுட னெழுந்தகடன் முடித்தவல்
மிசைநதே முன்சென்

முன்னதியல் பறிந்தன்னோர் தலைமுடிக்கங் கரத்திளிது
வுவந்தா யன்றிப்

பின்னைவெகு நவீரமிசைத் தலங்கலணிக் தனைகழற்குப்
பிறிதொன றினறாற

சொானமுடி யமராததி ப்தமணியச சிரந்தருவன
றுணிநதேற பாயே

ச,க

தந்தியுரி யோயீமத் தாடிபுலித தோ லுடையாய

சாண மெங்கை

வந்தியெனும் பெயாமாளத தந்தமகன றனையவளின்

மயக்கந தீர்ப்பாய்

முந்தியென வேண்டியொரு மண்டலமுற றனொருநாட

கனவின் முதத

வந்தணராய்ப் போந்தனது குறைதவிரத்தோ நகரேகி

யறிவாயெனே

ரு0

ஓதிமறைந் தனானந்த நெளிந்திருகை முடிக்குவித்தே

யுகுகண ணீரதே

காதிமுழு வதநனைப்ப மொழிக்குழறப் புளகாங்கம்

போரப்பக கங்கை

பாதிமதி புனைபவள வராசடையீ ருமதுதயைப்

பயனபெற ரோககிங

கேதுகுறை வெனசசயிலம் வலஞ்சுழந்து பூதசல

மிருங்கைக கொண்டான

ருக

எஞ்சறவிரத தருள்சருதிக் கழலவாழி கருணைமுகி

லெழுந்தே சிந்தங்

சுஞ்சமலா வீழ்வாழி யபயகரம் வாழிநிசிக

கனவிற ரோனறித்

தஞ்ச்மெனு மெளியவருக் குரைக்குமொரு வரமவாழி

தகைநா வாழி

பஞ்சமுறு கிரிவாழி வண்டினங்க ணிறைகுழலெப்

போதும வாழி

ருஉ

நின்னைபடி பாவபுரு வோர்க்குத்வி சோபானம் .

நீடு வாழி

மன்னாவலர தருத்தருவும் வாழ்வுயனத தாழ்தலொடும்

வாழததிக் கொன்சேர்

நன்னல்லபு வ கலமவரயதத முனிவரடிக் கமலமலா .

நாடிப போற்றிக்

கன்னலபுடை சூழகழக காஞ்சிபுரி நோக்கிவழி

கடப்ப தானான்

இக

நசனா னெனவருவ னுறுதிபறிந தடைவமென

வேகு வார்பின்

ஞசையுடன றுணுவைபின் னொருகாறகண் டகல்வமென

வணுகுங் காலே

வாசக நேகியுண ரெனவுரைத்த மறைமொழிபை

மறுத்தோ மாயின்

மோசமுறு மெனவ்ருநிக காஞ்சிபுரு நாகலகவாக்கு

முறையிற கூறி இச

சோதரிதன னகநோக்கி வருவதுகண் டெதிரோடித்

தொழுதற குளளா

யாதரந கருணைபணை திருகையமைத தோதிபவ .

னகமே புக்கு

மீதகுநற் றிருநீறு நீருதவிப பயணமென

மிகவல லொர்நீ

நோகும்பொழி கேதுபுரி வோமகளீ ரெனவயலா

ருநாகக லுற்றார் இஇ

மெய்யவுரை செவிகொளுமுன் வந்தியெனு நிகழ்பது

வேறு மாற்றம்

பைபநெருங் கின்போ லுளு சிவனருநாற காணுமெனப்

பகர்நது போனார்

ஐபனாறு யுன்னிமனத துயயருள் மினனிநனி

யறிவார் வைகக்

கையையவின் கலைபின் னேர் பையெழுமை கண்மீனக்

கவலை தீர்த்தான் இக

வேறு

பால னுதித்தபி னம்பகமுற்ற விருங்கி பற்றுதுமென்
முல மடக்கிய கண்டணையுளகி யிருந்துழி யற்றவர்தாளு
சால வளைக்குல நித்திலமாபணி போற்குவை தக்கினபோற்
பாலக னைப்பெற மேலகமுற்றவா போனசை பற்றினனே றுள

மைநதன் வளாநதறு திங்களி லாடக வாளி செவிப்புகுதி :
சந்தமு றுமபணி கந்தர முச்சிகை தாளரை மறுமுழா
வெந்த விடநதொழு மந்தம தாக விசைத்திறை கோயிலுக்கா
வந்தனை சிந்தனை தந்தம ரோடு மகிழ்ந்த புரிந்தனனே. ௫௮

இதற்கை மற்று மியற்றிமுடிததுழியெண்ணிருகண்ணென்வே
புத்தமு தத்தை நிகர்த்தது துடித்தது மத்தத்திடு போதரிய .
வித்தை படிக்க விடுததுமிகுத்த களிப்பொடு மேவுறுநான்
மத்த முடித்தவா சித்தி விளைதத வகுப்பை யிசைத்திடுவாம
கண்டுசொன் மங்கைய ரண்டளி லாது தணநதுழி காதலாகண்
மண்டல மெங்குமலைநதுதொடாநது வழுத்தியழைத்தவினோ
கண்ட விடத்தாக னாவின்டைநதுரீ தொண்டனெனக கழறிஇ
மண்டை யளிப்படுனென விண்டளிகொண்டு மநநதனை போலு
மென ௧௦

பூசராபோலி துரைத்துல கத்தவா பொய்யுரைமெய்யெனவே
யீசரநுளையாபொன்றிட மைநத னளித்தனரினறுதொடர்ந
தேசரை பெற்றனை சத்திய மற்றனை யென்றது சென்றிடவே
தேசரை பாககனு தித்தென வொல்லெவிழித்ததுமனநதிகையா
வஞ்சனை கொண்டிடு நெஞ்ச னுழன்றிடு வமப னிடும்பனிடங்
கஞ்சனை வென்றவர் கெஞ்சிடு மங்கிரி வந்தது கண்டுமினுஞ்
சஞ்சித மிஞ்சதல் கொண்டிடுவிஞ்சை தணநதுபிணங்கிடுதல
பஞ்சைக னெஞ்சென வஞ்சதலகொண்டு பணிநதுகனிரது
மரோ ௧௨

ஞர்ப்புடனென்றலைகாப்பது நின்கழல் சோப்பதுமுனகடன்மா
போர்ப்புகை மாயயி ஞர்ப்பி லுமுநதிடுபுல்லியு கல்லியென.

வேர்ப்பது மிசசுட மேற்ப தெனக்குவி னோத்தது திமையென
வாபபது நானென நூபபதும்வைசறைபார்ப்பது மாபினரே
காலேயி னிதபக ட னமுறை யாற்றி கபாலி பதத்தின் மிசை
மாலே யுடைத்தவா சோதரி பக்கவில வந்தன ரந்தரமாய
மேலே யிடத்தமா மாமணி வெறபிடை வேலை யிருக்குதென
மூல மொழிததுள யாவும் வழததி முகநகபி டேகியெனாகி
சேட்ட னுநாதகவன் நாமமுநாரத கிச்சீக்ரமேவணதெலா
மீட்டி யினமபதி கூட்டி யியமப வெழுநது தொழும்பருநிக்
கூட்ட நடுக்கலை யமபுலி யெனன விபூதி குளித துடைவா
ணட்டம தாயகொடி ரத்தின வெறபினை நாடி நடந்தனரால்

வேறு

கொண்ட றந்த விறைசெய மக்ககுழித
தண்ட லைபபதி சாரந்தனா தென்முனிப்
குண்டி கைபபுன லாடிக் குறிகொடு
கண்டநீலரைக கைகுவித தேததுவான்

கக

முனத்தி னதது மொழிந்த மொழியினை
மனத்தி னதத மதிக்குமறை யேனெனச
சினததி னிததலைச சேவடி தளஞ்று
தினததி னததரு ளேற்குந வெநதையே

கௌ

உலக ராகிய வென்றுநக தெயவமும்
பலவிசேட விசேஷண மும்பழ
மலைம டநதை டகேப வுனைபன்றி
யிலையி லைகதி மறறெனக் கில்லையே

கஅ

என்றி சைததுவி றைஞ்சிடு மேலவையி
னினற சோதரி மைந்தனு நேயமாய்க்
குன்று ருமணிக் கோடத னைத்திருக்
கொன்று ருவகை தாழ்ந்தவப புற்றரோ
ஒக்க லவவகை தாழ்ந்தெழுந் துத்தமன்
டக்கல் வந்த பணியென வென்னவே

கக

வயிரப்பெருமாள்மலைதாவல் பெறுசருக்கம். 145.

நக்கன் வாழு நவமணிச்சுசைபே
ரிக்க ணத்தினி லேகுமி னென்றோ எ0

சென்னி மீமிசைச செங்கை குவிநதிட்
மன்னு நாத்துதி வாழ்த்திடக் கேண்மைபோர்
துன்னி நாற்புறஞ் சூழ்ந்து சிவசிவ
வென்ன வேகின் முன்றவ மெய்தினுன் எச

காசிபன் சதத கூன்முனி கௌதம
னாசி லாத வகததியு னத்திரி
தேச நாரத னஞ்சுகன் நென்றுரு
வாகனே ரண்ட மாமுனி மார்க்கண்டன் எஉ

பிருகு ரோயா பினுகி புலத்தியா
இரணி பவன மாமுனி வியாசனே
பரம வாசிட்டன் வான்மிகி யுமபரா
சரனவி வேகச சனகன முதலிபோர். எக

மற்று முள்ள முனிவா மகாதவத
துறற யோகிய ருமபாக ளிபாவரும
பெறற மேறும பிரானைத் துதிசெயுந
துறற கற்களு செவிப்புலன் றுயதததே எச

அந்த வேலை யகவகுளிர்த் தானநதரு
சிறத்த மேனி சிறந்து புளகிபப
நந்தி பாதம் புகுந்ததை நானமறை
எநதை யன்றிமற் றியாரறி வாகனே எரு

அல்ல தீர்ந்த வறிஞ ருரைபுக
வெல்லை யில்லதோ ரெல்லையிருந்திடு
வல்ல ரென்ன மறநத மனத்தினை
மெல்ல வாங்கி வியன்மடி மேனியே எக

தங்கை யேழுத லாரதமா தங்களைக்
தங்கை யாட்டிக் கடன்முறை மூட்டிநக

திங்கள் சூடியர் சேவடி காணுதற
கிங்கு மூழ்கி வருவன்மு னேகென

என

அருளு மையதி னனபி லொருசிறி
தருளு மென்றவ ரஞ்சி யிறைஞ்சிறற
பொருளுங் கொண்டு பொலன்குவ டேகிட
மருளுந் தோடமு நீததவன வைகினுன்

என

அத்த டங்குடைந தாசமனத திறை
சுத்தி செய்து சொ லுங்கா ணத்தினைப
பத்தி யாயைந தெழுததைப பதிததுளே
நித்த னீறு நிலங்க குளித்ததரோ

என

கந்த ரஞ்சிரங் கையகக மாமணி
யெந்தை முந்தி யிசைத்த படியணிந
தந்த மாக வரிநதவரக கச்சினைக
கந்தமிஞ்சு களபந திமிரநதுமே

அந

காக நீதத கழலுறப போந்திமே
பாக மேதத முடியெனப் பனமலா
சேக ரிததுச செறித்ததி னுபபனே
யேக மான கடுக்கையை யேந்தியே

அந

காணுங் கண்ணி லணிநதுமை காதினிற
பூணுங் குண்டல மெனனப புனைநதுநோ
தோணும வண்ண மலரைத தொகுத்துநற
சேணு தற்சந்த னத்தில தம்மரோ

அந

இந்த வாறு மிலங்க வலங்கரித
தந்த வானைச செருகி யரைதனின்
முத்த வாறு நடநது முதன்மையிற
சிறது ரவத திரத்தனைச சேவியா

அந

எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்,
எத்திறச சொலுமபின் வரமுன மியங்கு
~ மெய்பரற குரியவக் காமுஞ்

சத்தியக் கரமு லமலவசு கரா

தவிர்துமெப் பொருடன தாக்கும
இத்தனைப் பரமா யிலங்குபளு சகமென்
னிடத்தது காணென விரக்கம்
வைத்துவத் திரமா விராயகப் பெயர்பூண்
வள்ளலே யிடர்ந்தலைத் தருளவாய்

அச

அறங்கிளர் பொருளா ரின்பமோட் சமதை
யருளிய யிவறமுன மஸைசொன்
மறங்கிளர் மனத்தான் மறந்தவென் புரைபோய்
மலர்ப்பதந தலையுற வழங்காய்
கறங்குடி ரவைசு முலகராற கடையாய்
கழிந்திடா தெனப்பலு கழறிப
பிறங்கு பொன் நிமிமபீ டமதனைப பணித்தேர்
பெறுஞ்சிக ரியைவலளு சூழ்வரா

அரு

ஐயமுற பொருட்கோ முதலவவெப பிறப்பி
னவியும அரிப்பதோ ரபயக
கையமற ரதனுள ளிருந்திரு வினைப்போ
களங்கம தருத்திமிங் கருணைத்
சையவெம் பவவா ரணங்கடந துறைகே
வ லக்கரை தனிலுறத் தீதிபிற்
செய்யதாட் சிரமேற பொறித்தல வவன்றீட்
டியதழித்தளித்தரு டேவே

அசு

குருப்பணி மறக்கின் கொலைப்பணி பொறுக்கின்
கொடிக்கினை யிடைச்சியற குருகி
அரைப்பணி புரியா மயலுழந் துலையி
னரும்பவ மதுவருந் தியிடிண்
காப்பது புரியின் மேறபெரும் பவங்கள்
கருத்தற வியிறந்நின்றுங் களிக்குங்
கருப்பரை விலக்குஞ் சிவக்கரை மறுத்த
கதிக்குமோர் தீர்வுகாண் கிலனை

அள

பெருமகம் புரிநதும் பிறப்புமா சிலியாப
 பிறங்குமிப் ற பிரித்தே
 யுரைதரு மெழுதாக் கிளவியை மறந்தா
 னுடனடி எனகம்கங் குலைப்பான்
 வருமொரு வழற்கண் வந்தவுக் கிரனல்
 வானவா முனிவர்மற றுள்ளோர்
 இருநிதியினததா ரொடுவடு வடைந்தா
 னினையறு தக்கனென் றிசைப்பார

அஅ

நறுமணங் கமழுங் கடுக்கையங் கணியா
 னவின்றசொன மதத்தினுன மறந்த
 குறுமதி யுடையோக் கெந்தவா நேனுங்
 குறுக்டாக கதியனக் குமுறி
 யறைதரு வேதா கமமெனப் பெரியோ
 ரறைந்தது மறிந்திருந் தெனனே
 விறையள வெனினுங் கருத்தினி னினையா
 திருந்தன னெளியனே னென்றே

அக

நல்லடி யாக ணலத்தையுநகரா
 நற்றிடத் தையுமபலா நசையாயச
 சொல்லொடு துதித்தேத் திப்பயன பெறுமோ
 சுடரினா றுலக்குவித ததினா
 லெல்லையில பெருமபே றடைந்திடும பொருளே
 டுயந்தையே டெளியவாக கெளியாய்
 அலையின் மனத்தோ னெனவெறுத திடினோ
 யாதுசெய வேனடி யேனே

கஉ

உணவது வெறுத்தே னுயிரவச மறுத்தே
 னுனககெனக் கெனப்படித் துரைக்கும
 பணமது வெறுத்தே னுறவது விடுத்தேன
 பகைவிடுத தேனெனப் பழிக்குங்
 குணமதாளு, சிறுமை பெருமையு நிறுத்தேன

கோள்கொலை யாதிபாக் கொடுமைத்
தணல்பொறுத் திடுகே னேழையேன் பயந்தேன்
றாணியி லிருந்திடே னந்தோ

கூசு

வாலனே யபயம் மதுனாயிற் பிறந்த்
மறைக்குலக் கெளரினக வதிரத
பாலனே யபயம் கருணையாந தூலப
பண்ணவா வபய மெப்பதிககு
மூலனே யபய மூர்த்தியே யபய
முழுமறை தூலனே யப்யஞ்
சாலவே தனிததே னுயயுமா நருளவாய்
தற்பரா வபயமே வபயம்

கூஉ

காலன்க் காய்ந்த லீலனே யபயம்
களக்கரை யினிற்சுரற் காதத
சீலனே யபயந் திலையம் பலததே .
திருநடந் தினைக்குமேரா தேவா
ஒலமிட் டமுத னுதிபோ னுழன்றே
யொருபய னுமபெறு தவமே
காலனாக கிரையாய விடுகவே பணிததாய
கற்பகக கருணைமா கடலே

கூங்

எனப்பல சிதமாந துதிபுகன நிரந்தே
யிருவிழிக கலுழிபார் நனைப்பக
கனபபுய நெகிழந்தே மனத்திடங் கரைய
கரங்குளோ பல பல நயங்கள்
இனத்தடன பிறப்பப் பிறவுறுப பெவையு
மிணையிலா நடுக்கமெய் திடவே
தளத்தினி னுயாவாந தனிமலை குடமாற
சநதிநி நின்றனோ சாற்றும்

கூசு

வஞ்சக நினைப்பான் மாற்பட் டிருந்தே
னல்லைமா மானயதன வசத்தே
மஞ்சிடர தெனையாட் கொண்டதுன னுளத்தே

விளங்கிடு முனக்கரி துண்டோ
பஞ்சையீ வயிரம வைத்திடே லெனவே
பலமுறை பணிந்திடு மேல்வை
பஞ்சலஞ சனுன்றன் றலைக்கடி யணிவோ
மெனமொழி யெழுந்ததா காயம்

கன

கொச்சகம்

கேட்டொளிரக் கண்குளிர மெய்குளிரக் கேவலத்தை
நாட்டமுறும் பேரறிவு நன்குகுளி ரப்புலனகன
கோட்டமின்றி யேகுளிர வீரசிங்கக் கோலமுடன்
ஆட்டமொடும் பொறபாறை யண்டைவந்து நின்றனரால் கக

சொன்னதொரு சூதமுனித துய்யவரை நோக்கி யன்பாய்க்
கொன்னுடைய நறவத்தார குன்றையொரு மனுக்கேள்
வன்னமுடி கொண்டுதவ வாண்மலைபி லேறுது
பின்னையிவ ணின்றிற்றம் பேசுமெனத் தாழ்ந்தனரே கக

மாறறமுகிழ்ந தேறவன்றன் மாதவத்தின் பேரருமை
தோற்றியதி லிங்கமெனத் தூயமணிக் குன்று மறறும்
பீறறனுடைத் தொக்க சுததம் பேணியங்கு செல்லவொண்ணு
தேறறவப ராத்தமென வெண்ணி யிங்கு நின்றதென கக

மெய்சிலிர்ந்துக் கண்டுளித்து மிக்கவனபுக் கொக்கவுரு
வுய்வகைக்குக் கண்டனரென் றோரொருவர் பார்த்தவன்னுன்
செய்வகையு மறறுமருள் தேசிக வெனததுதித்தா
ரையமிகுத் தன்புடையீர் கேண்மின்ன ரைகுவனல் கக

தன்னுடைய வாணாட்டித் தன்னைமந் தெம்பாளை
யுன்னியந்த வானே ருறக்களத்தை நோதிருததிக்
கன்னிசரும் பார்குழலிக் காண்பதம் போற்றிமறு
மன்னர்பயத் தாவிடைந்து வந்துவிழுந் தொண்டரைப்பேரெ

பின்னடந்து முன்னோடிப் பேரபய மிட்டதன்மேன்
முன்னுபல மரய்வணிக வாய்ந்தமுடி வேறுகத்

துன்னிதின்ற விண்ணவர் சொரிந்தார் மலர்மாரி
என்னசொலு வேனிதழிச சித்துமுடி யேகினமேல் ஈக

மன்னலிங்கச சநதிதுமுன் வந்தனைசெய் தநதமுடி
புன்னகையொ மெப்புலன்கள் போதமழி யாமையினுற்
சொன்னபல தோததிரமுஞ் சூக்கம் மளககரிதா
மின்னபடி பேறுபெற்றொ ரெவவுலகிற கண்டதுண்டே ஈஉ

சென்றகிளை சோதரி திரவியமெ லாளுசொரிநது
அன்றலரும் பூவா, லவகரிதத்ல வேண்மென்றோ
மன்றொளிரும் பெமமாளை யெனனமறை யோராககுரைதது .
நின்றிவரைப பாரததெதிரி னின்றொளுந் கண்டனளால் ஈக

தந்தையென வேயிருநத தக்கோயு டனபிறந்தேன
வந்தியெனும் போமாறில வநதுமுடி தநதிமேவேன
எந்தையருள புலகனை யென்றிரநதநய போலுமுனம
மந்தமதி யேனீது ணாரதேனி லேமருமம ஈச

நிமபமரங் கொண்டா னிறைகாய கனிவிறையும
கும்பமுனி ரீாதோயுங் கோலலிங்க மாககியகின
வம்பமருங் கொன்றைமலா மாலைபுனை யுஞ்சடிலா
இம்பாவரத தாஞ்சுக்கி யென்னைமறப பிததனடினா ஈரு

மூவாப பெருங்கோத்தி முதறிஞ் சொறகோத்தி
தாவாச சிவகோத்தித தன்மையருள பெற்றிவருங்
கோவே யெனததுதிகுருங் கொளகையுணாக தந்தணாகள்
சேனேறம பிஞ்சுகறகுத தீபமிறை யாற்றின்னே ஈச

வநததொரு மெய்யடிய னுமவயி ரப்பெருமான
முத்தவிரதத தீபமதை முப்போது மெப்போதும்
தநதிவன றிருவவடந தக்கபடி செய்க்வேனறு
அந்தணாமற றோகேட்க வறைநத வசரீரி ஈஎ

அநதநததின் வந்தசொல்லி னநதாங்க மெமமீது
சிந்தைவைத்துச செய்யுவது தேவரீரே சித்தமேல்ந

வந்தனைசெப் னைமிச வனமுனிவு னைபுபார்த்துப்
புத்திமகிழ் குகமுனிப் புண்ணியனுஞ் செப்ப லுற்றான் என

நுண்ணிப கருத்துடைய னோன்புரே கேளும்தப்
புண்ணியன் பெருவயிரம் பூண்டவையினப் பெயரும்
பண்ணிய தவத்தாற பாஞ்சடாக் குத் திபமுறை
பண்ணுகிற வேளையுற்ற பாக்சியத்திற நீபமுமை என

பத்திகுடி கொண்டது பொற் பாறைபி னுமீழ்ந்தசடம்
சித்திபெற வேண்டியடிக் குன்றினிலை, செய்கவென்று
உத்தரித் தாகுமுபர்க தோருளத்தில் வீற்றிருநது
முத்தியளித் தவ்பபாப்பெ ருமைசெயு முககண்ணார் என

தெய்வத் திருவாக்குப் போந்தபடிக் குசகிரைசச
சைவத் திருமேனிச சுத்துவர்க ளங்குவைத்து
மெய்வைத்த மெய்யைமணிக் குன்றடியினை மேவவைத்துக்
கைவைத் தவிர்த்தாளுங் காவல னெவப்புகன்றார் என

அறசீரடியாசிரியவிருத்தம்

வந்தவர் வணங்கிக் காஞ்சி யேகினார் மறையோர் தீக்கை
தொந்தயா யவராற பூசை யடிபவாக் காக்கித் தொன்றும்
அநதநா ளர்தி யினனாள் காறுமம் முறையே யாக
வெருதைபாற் சண்டிபோல விரும்பத மெய்தி வாழ்த்தார் என

வயிரப் பெருமாள் மலைகாவல்

பெறு சருக்கடி

முற்றிற்று.

சூகத்திருவிருத்தம்- அகடு

பொன்னிடும் பறைச்

ச ரு க் க ம்

அறுசீராடிபாசிரியவிருத்தம்,

கயிலியல கடகச செங்கைக் கருங்குழ லுமைம ன்ணான்.
வயிரனாக் கருளபு ரிந்த வண்ணமுற றுரைத்தாம வானப்
புபறவழ மணிகுண நத்திற பொன்னிடும் பூறை போந்த
வியலெடுத்த துரைப்பா மெனனா விருந்தவிச சூதன சொல்வான்
கொச்சகக்கலிப்பா.

துங்கவகத தியபூனிவன றுகளறுக மணலடஞ்சோ
கங்கைநறும் புனலினையங கானகவிழ்பப வதுபெருகித
தங்குபல கால்கொண்டு தவழநதுவளம் பயத்தலிறை
பொங்கியபைம் புனனாடி புகழ்படைத்துச சிறந்ததுவால் உ
கன்றொன்றுக் கிரங்குமொரு கபிலேதுயாக ககமுருகித
தொன்றொன்று குலமிறநது துரிசுறுவ தெண்ணுமே
சென்றொன்று திருமகனைத் தேருருளிற படுத்தரைத்த
வென்றொன்று குலத்தரச ரிருந்தரச புரிநகரம் ந

உத்தமநாற குலத்தவரு மோதுமனு லோபாமுதன
மத்திமராய முக்குலத்தில் வந்தவரும் பந்தமறு
முத்திரெறி கண்டவரு முழுதுணாரந முனிவரும்
பத்திரெறி நின்றவரும் பரவிவளா திருநகரம் ச

பாருரு முயிரவைககும் பழையனைய பயனிரப்பச
சீருரும வளமுதவுந திருமகளுந தவமிருந்து
காருருங் களத்திறைபொற கமலசர னைம்பரவும்
ஆருரென் றலகுரைக்கு ம்ரியபுகழ்த திருநகரின் னு

சூன்றொன்றுஞ் சிலைக்காத்துக் குளிராமதிசசெஞ்சடைமுடியார்
தன்றொண்டு புரிசுவெனத் தடுத்தடிமை கீரண்டருளும்

வன்ஞெண்டர் பாவையெனு மதிவதனத் தாளநனை
 பின்ஞெண்டை வாய்மயிலே டில்லறங்கொண்டினிதமர்வார்
 இத்தகைய ஈயுலக விபனடத்தி யுறாளின்
 மத்தகய முரித்தணிந்த மழுவாளர் 'திருவடிக்கே
 பத்திசெல வுத்தமாய்ப் பார்புக்குஞ் சேரமான்
 வைத்தவுயிர்த தோழாய் மருவமன மகிழ்ந்துறுவார் எ
 ஒருபகலிற் சேரமா னுவந்தமருங் கொடுங்கோளுந்
 திருக்கா முறக்கருகிச சிவமவிளக்கு மறைசெலவார்
 பரவுகிருத தொண்டாகுழாம் பரிசனதத ருடனாக
 விரவ்வழிக் கொண்டெழுநது மேற்றிசைநோக் கிபபடர்வார். ஈ
 அறுசீரடியரசிரிய விரு ததம்.

பொன்னிமா நகிததென் பாக்காப பொலிசிவத தலங்க
 டோறும்

மின்னவிர் சடிவததண்ணல வினாகமழ மலாத்தா னேத்திக்
 கன்னலு மழுதுமொப்பக கனிந்தசொற பதிகரு சூட்டி
 யெனையா ஞுடையநம்பி யாளு ரேகி ன்ரால் க
 சிரப்பாளி மருவித் தாயாம செல்வரைப்பணிந்துபோற்றிக்
 குரப்பனை குழலவெற பீனற குமரியோர பாக மேவ
 வரப்பணி பணிநத வேணி யருடபெருங் கடனி லாவும்
 பராய்ததுறை பரவியேததிப பகாகடம பாடவிக்கண் க0

நிராமய வருளானத நினமலச சிவக்கொழுநதைக்
 கராசல முரிததுப போரதத கண்ணுதற பானை யண்ட
 சராசர மீன்று காககுரு சங்கரி யுமையா னோடுந்
 தராதல முயயப போற்றித தமிழ்ததொடை புனைநது சாத்தி
 ஆணிப்பொன் மேருக் குன்ற வணிசிலை யெடுத்த கங்கை
 வேணிப்பிடு ஞுகனா நீங்கா விருப்புட னமருஞ் சோதி
 மாணிக்க வரைநோ தோன்ற மகிழவுளர தளும்ப நெஞ்சக்
 காணிக்கை நலகி நம்பி யாளுர் கடிது சென்றார் கஉ
 அத்திசை யவிருங் காணத் தரியொடு கயமு ஞ்மனா
 சித்திர வுடற்ற ரக்குந் திகழ்மயி லாவுங் கூடி

யெத்திசு வின்றி வாழ் முறவுகண் வெகை பூப்பச்
சித்தமா சகன்ற நம்பி திருவுளங் களித்துச்சென்றார் க௩

தேவர்கண் முனிவர் யோக சித்தர்சூரணர்க னாக
மேவுகந் தருவர் யக்கர் விஞ்சைய ரம்பைமாத
ராவன் கருகிப போற்றி யருந்தவம் புரிந்திருப்ப
நாவலர் கண்டு கண்டு நகைமுக மிலங்குசு கென்றார் க௪

மந்திர வேள்வித் தீயின் மலிபுதை சேணளாவ
இந்திர னாதி யோரை வளிகொன்னென் றிசைக்கு மோதை
சந்தைசொன மறையி னேதை சாத்திர வாத வேதை
வந்தெதிர கலாதோ ரெட்டு மாதிரம பூவக் கேட்டார் க௫
இன்னண் மிலங்குங் கானத் தெழிலவள கிதைது நோக்கி
மின்னுமுப புரிநான் மாபீர் விரைநதுமாமணிப் பெற்ற

குன்றைத்

துன்னினர் மீது செல்லத துணிந்திடு மளவி லீசன்
றன்னருள் விளககத் தாலச சயிலதகினுருவ மெல்லாம் க௬

சிறசிவ விங்க மாகத திகழந்தெதிர தோன்றக கண்டார்
அறபுத முளததி நெய்தி யாகெட்டே நெவவா நேகித
தற்பான றனைச்சே விபப தெனறதன ருழவ னைக்கண்
ணிறபவ ரமுத மொபப நிகழத்தினா தமிழ்ப்புமாலை க௭

கவிகுளுங் கசிறது நீல கண்டரம மலைப்பா திககட்
புனீககருள புரியத தோன்றிப் பொலிக்தொரு முண்ட பததிற்
செவிககமு தாகப பாடுஞ் செலவாககு வேண்டுஞ் செம்பொற்
குவைகீகருள் புரிநது பூத கணததொடு கூறி னூரல க௮

அப்பணி சிரமேற கொண்ட பூதங்க ளடியார் நிறகு
மொப்பறு பாறை மீதி லொளியிரி பசும்பொன் றாவச
செப்பிய நாவலூர திருவுள மகிழ்தது கொண்டார்
முடியம் பொருடகு முன்ன முதலவனைப் பாவி நின்றார் க௯

கவிவிருத்தம்

கடவாரண் வுரியாய்மதி கதிராமுல் விழியாய
படநாகமொ டனுகாறணி பழமாமறை முத்தீவா

இடரானவை கணவாயெமை யினிதாளுடை யெர்ருவா

புடமாதுமை யுடனாயமா மணிமாமலை யிறைவா

உரு

பொதுவாசல முனிபாடிய புகழாய்வினை யகழாய்

மதிஞடிய சடையாயிசை மழைப்படிய விடையாய்

முதிராவய துடையாய்ச்சு முழுதாளுடை முதல்வா

கதியாய்மணி மலைமேயிய கருணாகர வருளாய்

உரு

மலையடிய வயனெண்சிர மறுகும்படி திருகிச

சிலையங்கச னுடலம்படு திறமவெநதழல சொரிவாய்

கலகம்புரி தருமநதக கயவன்பட முனிவாய்

மலைமங்கையெ ருயிருயநதிட மணிமெனசிலம புறைவாய் உரு

அழகிரடியாசிரிய விருத்தம்

அன்றி னாபுர மொன்றி நீறெழ வாரமுற பொறி தூவிய

மன்ற லாரதரு கொன்றை மாமலா மாலை குடிய வேணியாய

தென்ற லாரதரு பெருங்கா நீடுயர் சேண ளாவொளி மாமணிக்

குன்றி லாருயிர வாழ்மேயிய கோதி லாவரு ளாழியே உரு

அப்ப ரத்தெழு மால கால மருநதி மாலப னாதிய

வழப ருகதருள சங்க ராமணி யுரக மங்கள கங்கனா

பம்ப ரத்தழி சித்த மொத்தருள பாட் நலகு புராதன

நம்பி னார்க்கருண் மல்க மாமணி வெற்பின மேயிய நாயகா உரு

அழகிரடியாசிரிய விருத்தம்

என்றுளங் கசிறது பாடி யிருகணி ரருளி பாய

நின்றிடு மடியோ தம்மை நிருமல னருளி னோக்கி

நன்றுநின் றுகிகேட் டுள்ள நயநதன நினைநத வெல்லா

மின்றுனக கருளவக கேணி பெனவரங் கேட்க லுற்றா உரு

தீர்த்தககட் கர்சாய நின்ற திருநீல கண்டத் தாடிய

பார்த்துணைப் போற்றி னோர்கள் பரகதி பெறுதல வேண்டும்

சீர்த்தநின் லீலைநாணும செகதகிறபோ பெறுதல் வேண்டும்

கோததிராம வலப்போந தோரகன குறையெலா மொழிதல் வே

ண்டும்

மாஃமுற் றளக்குஞ் சோதி மாணிக்க மலைமே லுண்ணிப்
பாகொத்த வினிய திஞ்சொற் பருவதக் கொடியொ டேத்த
மாகத்தர் வினைக ணீங்கி யலைபுள் சிவாநந தச்சீர்ச்
சாகரத் தமிழ்நதுழீளாச் சற்கதி புகுதல்வேண்டும் உள

என்னவா ஞரர் வேண்ட விசைந்த்நுள் புரிந்து நாதன்
பொன்னவா கருணை மேனி கரந்துடன் மறைநது போனான்
அன்னவ னகன்ற பின்ன ரடியவா குழாங்கள் குழசு
சென்னெறி படாநதா ஞரர் சேரநா டேகி ஞரால் உஅ

மின்னிடம் பவள மேனி விகிந்தன ரேவப பெற்றுத்
துன்னிடுங் கணங்கண் மேவிச சுடாபீந தொளிநுளு செம்
பொன்

மன்னிடம் படிய மைதத வரிசையி னநதப புறை
பொன்னிடம் பாறை யென்று புவிசொலப் பட்டதன்றே உசு

சுநதிர மவுளிக் காற்றுந தலப்பிர மோற் வத்தில்
ந தெனாந தினததி லமமா வமலன ஞரார் கிருத
விரதநற கருணை தோன்ற வியற்றுமுற சுவத்தின் பே நமை
புநதரம புவன மெல்லா மறிதரப பட்ட தன்றே ௩0

பொன்னிமேல்பாறைச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

வரட்போக்கிப்புராணம்

முற்றிற்று

**திருவாட்போக்கிப் புராணம் செய்யுள்
பிழை திருத்தம்.**

பத் தம்	பாட் டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
3	7	4	கருணைதழை	கருணைமழை
3	9	1	தவரீழல்	தருநீழல்
4	16	1	காஞ்சீயிற் பிறந்து	பிளமுத்தைக்கிவிட்டும் (தந்த ஆயர் குலம்-கைக் கோளர் ஐந்தி)
26	33	1	முணர்விலா	முணர்விலா
27	40	1	குலவுதேரணங்கள்	குலவுதேரணங்கள்
28	47	.	அறுசீரடியா	அறுசீரடியாசிரிய
31	11	5	விலலா	விலலா
34	8	3	யெடில்லைவேதாசலத் தோடோங்கு	யொல்லைச் சுவேதா சலத் தோடோங்கு
35	14	3	யாசையா யினயாமீது	யாசையாயின மியாமீதும்
42	37	1	கொண்டிவன் கிடத்தி	கொண்டிவன்கிடத்தி
45	62	1	கடைநதவஞ்ஞா	கடைநத வஞ்ஞான்
48	79	4	செஞ்சலில்	மெஞ்சலில்
55	11	4	தெய்ப்பதி	தெய்ப்பதி
60	16	4	பசிக்கிங்கென்	பசிக்கெங்கென்
61	27	3	யெலிபுவி	யெலிபுவி
62	31	1	மூதர்ப்	மூவாப
62	32	2	கொல்லம்	கெல்லம்
63	35	1	ஞகில்	ஞகிப்
64	2	3	மாச	மாச
64	5	2	வெண்கொடை.	வெண்குடை.
74	13	1	மழகார்	மழகூற
80	35	1	முன்னெய்யமுழுவெனிய	முன்னெய்யமு முன்னெய்யு

80	35	1	பாவொலிய	பாவொலியு
89	37	5	லின்மை	லின்மை
81	38	5	பவறறை	மவறறை
	39	5	யலகளு	பலகளு
84	56	2	பொலவ	புலவ
85	64	2	மிகழ	மிகம
87	75	4	வொடுவகீர்	வோடுவகீர்
87	76	3	வியமபினை	வியபபினை
88	85	1	மண்ணவாத்	மண்ணவாத்
39	86	3	வியாழி	வியாழி
90	94	3	தடமெலாளு	தடமெலலாளு
92	105	4	காலவ	காலவக
93	129	3	வணங்கி	வழங்கி
98	130	2	பனிதீருங்	பணிதீருங்
[03	151	1	விழுநதுங்	விழுநதுங்
105	158	3	டுவகை	டுலகை
105	160	2	கையாவோ	கையாவோ
107	167	1	நின்றவாயான்	நின்றவா பான்
108	169	3	தாங்கிவிழத	தாங்கிவிழித
112	194	1	சேவிக	சேவித
112	195	4	சீரத்திபப	சீரத்திருபப
112	196	1	சாய்ந்து	சார்ந்து
112	198	2	னடியேனேன்	னடியனேன்
115	214	1	னருளேயேன்	னருளேயென்
115	215	1	னினிதமாசெய்	னினிதமர்செம்
117	226	4	தென்றலு	தெனலு
118	229	5	ரோழுகி	ரொழுகி
124	253	8	வாழ்ததலே	வாழ்தலே
126	261	8	வாழ்த்திடல்	வாழ்ந்திடல்

59 7 3 செறிதருவங்கிதீர்க்க செறிதருமங்கிகானீர்க்கழு
முடிந்பொன்னிக்கு மண்ணென்றிருநான்கே

வாட்போக்கிபுராண வசனச்சுருக்கம்

2 9	மழலைமாழி	மழலைமாழி
2 20	மூவலதையும	மூவுலகத்தையும்
4 18	இரத்தினசூர்	இரத்தினசூரி
5 13	கங்காதரண	கங்காதரண
6 25	சரீரங்கடடு	சரீரங்கட்கு
7 11	சுருந்திரம்	சுந்திரம்
19 21	பிரமஹத்தி உருவங்கொண்டு	பிரமஹத்தி வீரஹத்தி கனஇரண்டு
22	பிரமஹத்தியை	அநதஹத்திகளை
20 2	பிரமஹத்தியும்	இருஹத்திகளு
22 1	முடையன	முடையவன்
23 18	கூறங்கேட்டதும்	கூறக்கேட்டதும்
24 10	யாரகததா	யாரகததா